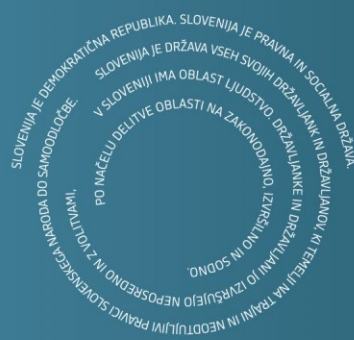

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 53. IZREDNA SEJA

(9. januar 2018)

MANDAT

VII

IZREDNA
SEJA

53

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 53. izredna seja (9. januar 2018)

ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2018

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 53. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG OBTOŽBE PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE PRED USTAVNIM SODIŠČEM REPUBLIKE SLOVENIJE ZARADI KRŠITEV USTAVE REPUBLIKE SLOVENIJE IN ZAKONA, EPA 2356-VII

2. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Predlog sklepa o prenehanju funkcije podpredsednika in imenovanju podpredsednice Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino, EPA 2517-VII

Predlog za imenovanje članov sveta Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence, EPA 2458-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	6
1. točka dnevnega reda: PREDLOG OBTOŽBE PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE PRED USTAVNIM SODIŠČEM REPUBLIKE SLOVENIJE ZARADI KRŠITEV USTAVE REPUBLIKE SLOVENIJE IN ZAKONA, EPA 2356-VII	6
MAG. BRANKO GRIMS	6
MAG. BRANKO GRIMS	9
DR. MIROSLAV CERAR	10
MAG. ALENKA BRATUŠEK	14
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	16
DR. VINKO GORENAK	17
DR. VINKO GORENAK	17
FRANC JURŠA	21
ZVONKO LAH	22
JAN ŠKOBERNE	23
MIHA KORDIŠ	24
MAG. BRANKO GRIMS	25
DR. MILAN BRGLEZ	27
MAG. BRANKO GRIMS	29
LJUDMILA NOVAK	30
EVA IRGL	31
MARINKA LEVIČAR	32
MAG. BRANKO GRIMS	32
MAG. DUŠAN VERBIČ	33
MAG. BRANKO GRIMS	34
DR. JASNA MURGEL	34
DR. JASNA MURGEL	35
MAG. BRANKO GRIMS	36
JERNEJ VRTOVEC	36
ANJA BAH ŽIBERT	38
DR. JASNA MURGEL	39
DR. JASNA MURGEL	39
JOŽE TANKO	39
JOŽE TANKO	39
JOŽE TANKO	39
DR. MIROSLAV CERAR	39
JOŽE TANKO	39
MAG. BRANKO GRIMS	40
JOŽE TANKO	40
JOŽE TANKO	40
JOŽE TANKO	40
JOŽE TANKO	40
JOŽE TANKO	41
JOŽE TANKO	41
JOŽE TANKO	41
JOŽE TANKO	41
DR. MITJA HORVAT	41
JOŽE TANKO	41
JANJA SLUGA	42
MAG. BRANKO GRIMS	43
IGOR ZORČIČ	44
MAG. BRANKO GRIMS	45
JANJA SLUGA	45
MAG. BRANKO GRIMS	46
FRANC BREZNIK	46

TOMAŽ LISEC	47
JOŽE TANKO	48
ANJA BAH ŽIBERT	49
DR. MITJA HORVAT	49
MAG. BRANKO GRIMS	51
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	51
MAG. BRANKO GRIMS	53
EVA IRGL	53
JOŽE TANKO	53
ERIKA DEKLEVA	54
UROŠ PRIKL	54
DR. VINKO GORENAK	54
UROŠ PRIKL	55
FRANC JURŠA	55
MAG. BRANKO GRIMS	56
JANEZ (IVAN) JANŠA	56
DR. DRAGAN MATIČ	57
DR. VINKO GORENAK	58
DR. VINKO GORENAK	58
DR. VINKO GORENAK	58
DR. MIROSLAV CERAR	59
DR. MIROSLAV CERAR	61
DR. MIROSLAV CERAR	62
DR. MIROSLAV CERAR	62
DR. MIROSLAV CERAR	62
MAG. BRANKO GRIMS	63
DUŠAN RADIČ	65
DANILO ANTON RANC	65
SAŠA TABAKOVIČ	66
MAG. BRANISLAV RAJIČ	66
MAG. BRANKO GRIMS	67
 1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	 68
 JANEZ (IVAN) JANŠA	 68
 2. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE	 68
 Predlog sklepa o prenehanju funkcije podpredsednika in imenovanju podpredsednice Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino, EPA 2517-VII	 68
 Predlog za imenovanje članov sveta Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence, EPA 2458-VII	 68
 ZDRAVKO POČIVALŠEK	 69

Državni zbor VII. mandat

53. izredna seja
9. januar 2018

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora
Matjaž Nemec.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 9. januarja 2018 ob 12.03.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 53. izredno sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi drugega odstavka 58. člena ter drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: gospa Marjana Kotnik Poropat, gospa Vojka Šergan, Violeta Tomić, gospod Roberto Battelli, gospod Franc Laj, dr. Bojan Dobovšek, gospod Peter Vilfan, Matjaž Hanžek od 17. ure dalje, dr. Matej T. Vatovec od 15. ure dalje, dr. Franc Trček in Luka Mesec.

Na sejo sem vabil predsednika Vlade dr. Mira Cerarja k 1. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k obema točkama dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 53. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda seje ste prejeli v petek, 5. januarja 2018, s sklicem seje.

O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel. Državnemu zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 70, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 70.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 53. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA OBTOŽBE PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE PRED USTAVNIM SODIŠČEM REPUBLIKE SLOVENIJE ZARADI KRŠITEV USTAVE REPUBLIKE SLOVENIJE IN ZAKONA.**

Predlog obtožbe je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina 19 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom. Besedo dajem predstavniku predlagateljev mag. Branku Grimsu za dopolnilno obrazložitev predloga obtožbe.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem lep pozdrav!

Eden največjih dosežkov vlade Janeza Janše je bil vstop v schengensko območje. Ta ni bil tako samoumeven, kot se je morda komu zdelo kasneje ali pa se prikazuje danes, ampak je bil plod izjemnega truda. In v letih po tem smo se vsi navadili – meje ni bilo več, kjerkoli si lahko vstopil v Avstrijo, iz Avstrije nazaj v Slovenijo. Bili smo Evropejci. Potem pa je Vlada Republike Slovenije pod vodstvom dr. Mira Cerarja odločila in preko Slovenije spustila pol milijona ilegalnih migrantov. Topotali so več mesecev. Lahko bi se stvari razpletle drugače, če bi se poslušalo predloge, da se pravočasno postavi ograja in se razglasi zapora meje, ampak iz tega se je takrat delalo norca. Rezultat tega, gospe in gospodje, je, da je danes in v mesecih od takrat do danes na avstrijski meji znova kontrola. Slovenija je celo na nekaterih slikah, ki jih objavljajo uradne evropske institucije, izločena iz schengenskega območja. To pa je rezultat, če se ne spoštuje prava, pravne države, mednarodnih aktov in če se igra politiko tako da se poskuša biti všečen; v danem primeru nekomu tam nekje v Bruslju ali pa v Berlinu.

Eden od tistih, ki so jih na meji ustavili, se je imenoval Ahmad Shamieh; to je bilo februarja 2016. Avstrijci so ga na meji zavrnil. Potem je zaprosil za azil v Sloveniji. V Slovenijo je seveda vstopil ilegalno. Pristojno ministrstvo, se pravi Ministrstvo za notranje zadeve – konkretno, njegov Urad za migracije – je izdalo negativno odločbo, zoper katero je Ahmad Shamieh, tudi s pomočjo nekaterih nevladnih organizacij in še koga, uporabil prav vsa pravna sredstva, ki so v tej državi na voljo. Prav vsa, celo na Ustavno sodišče se je pritožil. Na koncu so vse sodne instance, vključno z Evropskim sodiščem in seveda z Ustavnim sodiščem

Republike Slovenije, dale prav ministrstvu in Ahmad Shamieh je to v celoti izgubil. Pravni rezultat: odločba ministrstva o tem da ga je treba izročiti oziroma premestiti na Hrvaško, ki je ravno tako evropska država, svobodna, demokratična, varna država, je postala pravnomočna. Potem pa se je v Sloveniji zgodilo tisto kar človek skorajda težko verjame, če ni vajen slovenskih razmer – stekla je najprej akcija poslancev, ki so Ahmada Shamieha tako s strani vladnih strank kot s strani Levice kot formalno opozicijske pripeljali v parlament, po nekaterih podatkih tudi mimo varnostnega pregleda, in dan zatem oziroma še isti dan je odreagirala tudi predsednik Vlade. Predsednik Vlade bi seveda skladno z veljavnimi predpisi imel samo eno možnost: da zahteva, da se brezpogojno spoštuje pravnomočno in izvršljivo odločbo. Za gospoda Ahmada Shamieha je namreč postopek premestitve po odločitvi pristojnega ministrstva že stekel. Zgodilo pa se je popolnoma drugače. 14. 11., še dopoldne, je na svojem twitter računu gospod dr. Miro Cerar, predsednik Vlade Republike Slovenije, objavil: »Postopek vrnitve gospoda Ahmada Shamieha se danes ni začel. Zaradi posebnih okoliščin sem se danes odločil, da bo Vlada obravnavala predlog za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje. To nam omogoča 51. člen Zakona o tujcih. To odločitev sem sprejel, ker gre za izjemen primer. Gospod Ahmad se je dobro vključil v našo družbo in ji daje svoj koristen prispevek, zato sem predlagal začetek postopka za pridobitev statusa tujca, s katerim bo lahko še prebival v Sloveniji.« Tudi Vlada je v eni od svojih izjav zapisala, da je pač bil postopek na intervencijo predsednika Vlade ustavljen.

Kaj to v praksi pomeni, pravno gledano, gospe in gospodje? Slovenija je po ustavi pravna in socialna država in v njej ima oblast ljudstvo, ki jo, spet po ustavi, izvršuje tako da je to po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno. In ena oblast nima pravice blokirati pravnomočne odločitve druge. Še najmanj pa ima v pravnomočno odločitev pristojnega organa, ki jo je potrdila vsa sodna instanca v Sloveniji, pravico posegati predsednik Vlade. Če to stori, je to pravno samo ena stvar, ki je predmet kazenskega zakonika. Reče se ji prekoračitev pooblastil. Predsednik Vlade je v danem primeru brez dvoma, in to vsi dobro veste, prekoračil svoja pooblastila. Zakaj je to storil? Očitno v tisti želji ugajati, pri čemer pa je spregledal, da te igre ne vodi on, ampak SD, druga največja stranka v Vladi, ki seveda ves čas igra igro, da hoče se prikazovati kot rešitev problema sedanje vlade, čeprav je njen sestavni del. Ona je gnilo jedro sedanje vlade in največji sestavni del problema in predsednik Vlade je temu nasel v celoti. Ali je to lastnost, ki jo pričakujemo od predsednika Vlade? Zagotovo ne, kajti od predsednika Vlade se upravičeno pričakuje, da ohrani ustrezno razsodnost tudi, kadar so kakršnekoli pomembne odločitve in seveda, da vedno in povsod dosledno izvršuje

zakon, ne pa da nasede na politične igre, kar se je v danem primeru žal zgodilo. Zadeva se je potem precej tragikomično končala na seji Vlade, po kateri je eden od ministrov samo povedal, da so stvari preučili in da so ugotovili, da nimajo pravnih temeljev, da bi kaj takega naredili. Ja, dobro jutro! Gospe in gospodje, zakon je jasen. Ko je enkrat neka odločba dokončna, se vanjo ne sme posegati. In še več; tisti člen Zakona o tujcih, na katerega so se sklicevali – ki, mimogrede, je predviden za zelo uspešne športnike, za vrhunske znanstvenike, za ljudi, ki dajo lahko nek poseben prispevek državi –, ta člen bi v primeru, da bi bilo to sploh upravičeno, kajti v danem primeru bi šlo očitno za zlorabo, lahko uporabili samo, preden je sprejeta neka druga pravnomočna odločitev, preden ta odločitev ostane po ustrezno izpeljanem postopku veljavna, ne pa potem, zato da se tisto prejšnje izniči. To seveda s pravno državo nima več kaj prav dosti zveze, ima pa zelo veliko s politiko, kadar vpliva na sodne in druge odločitve. Mimogrede, tudi vse kar se je potem nadaljevalo, ima seveda svojo rdečo nit samo v tem – v pritisku politike oziroma o politični računici, ki poskuša tako ali drugače stvari usmeriti v svojo korist.

Kaj se je s tem pravzaprav storilo? Reklo se je, Ahmad Shamieh je dal poseben prispevek, se je izredno dobro integriral. Ne vem, če je britje in striženje na črno izredno dobro integriranje, potem je takih ljudi še mnogo več. Zanimivo, da se tak vik in krik pri vseh tistih lažnih človekoljubih, ki so pri tem cirkusu sodelovali, ni pojavil, ko je šlo, recimo, za celo družino z otroki iz Sirije. Pa ni bilo nobenega protesta, ko so jo poslali nazaj na Hrvaško. Pri Ahmadu Shamiehu pa se je. Človek se samo vpraša, kako, s katerega konca se je integriral in kaj pravzaprav ta integracija v tem primeru kot izraz sploh pomeni. Predvsem pa, gospe in gospodje, kaj je pravzaprav tisti pomemben prispevek, ki naj bi ga v tem primeru dal. Dejstvo je, da po lastnih besedah je gospod Ahmad Shamieh pustil v Siriji svojo sorazmerno veliko družino, ženo in več otrok in pobegnil v Evropo, po lastnih besedah. V Siriji je vojne konec. To se pravi, od predsednika Vlade bi najmanj, kar je, pričakovali, da reče, ja, lepo, da smo srečali, srečno pot domov, pa bomo po najboljših močeh pomagali, seveda v okviru naših realnih možnosti pri obnovi države in njenih institucij. Ampak ne, reče se, tisti gospod naj ostane tukaj. Jaz ne vidim, v čem je strahopetnost tega bega pomemben prispevek za integracijo, kajti vsekakor upam, da se vsaj o tem strinjamo, da o kakšnih človeških vrednotah vseh tistih, ki pustijo svoje lastne družine in otroke na vojnem območju, kjer po lastnih besedah grozi smrt vsak trenutek, zaradi česar se potem teatralno pred kamerami valjajo po tleh in vpijejo vsemogoče neumnosti, o kakšnih človeških vrednotah in kvalitetah bi se dalo zelo upravičeno pogovarjati in dvomiti. Upam, da se tudi o tem strinjate. Se

pravi, gre za nekaj drugega. Zelo zanimivo bi bilo vedeti, za kaj.

Poglejmo pa to z vidika slovenskih davkoplačevalcev. Gospod Ahmad Shamieh je ostal v Sloveniji ves čas tega postopka in je po vseh dosegljivih informacijah seveda tu še danes. To se pravi, gre za približno dve leti. Po uradnih ugotovitvah Računskega sodišča Republike Slovenije stane en migrant oziroma azilant na mesec naše davkoplačevalce zaradi napačne politike Vlade Republike Slovenije tisoč 963 evrov. Kar pomeni, da je za gospoda Ahmada Shamieha Vlada Republike Slovenije v tem času porabila približno 50 tisoč evrov, to se pravi ... Verjetno pa je znesek še večji, če upoštevamo dejanske stroške sodnih postopkov, raznih pravnih zastopanj. Naj vas ne zanese, da bi verjeli, da gre za kakšno brezplačno pravna zastopanja, kajti tudi tisto je seveda treba plačati in seveda spet gre za denar davkoplačevalcev in tako dalje in tako naprej. Skratka, 50 tisoč evrov. To je ogromen denar. Za take zneske se je Vlada, recimo, z gasilci pogajala več mesecev. Za take zneske marsikje, ko gre za šole, skozi katere skozi streho teče potem voda notri, Vlada ne najde in ne najde denarja. Za enega Ahmada Shamieha pa ni problem. Še bolj bode v oči ta situacija, ko pogledaš to z vidika navadnega slovenskega upokojenca. Upokojenci dobijo sedaj – koliko? Tam 600 evrov na mesec. Se pravi, da dobi en Ahmad Shamieh več denarja davkoplačevalcev v enem mesecu kot trije slovenski upokojenci, ki so svoje življenje, zdravje, delo, energijo dali za to da so gradili državo Slovenijo. Če pogledamo, kakšna je najnižja plača, lahko ugotovimo, da trije, štirje slovenski zaposleni delajo za enega ilegalnega migranta, pri katerem za njegovo nadaljnje zadrževanje v Sloveniji postane edini argument, da se je dobro integriral. Edino, kar smo lahko videli na televiziji, je bilo, da je strigel in bril v prostorih tovarne Rog. Kolikor jaz vem, pa me popravite, če se motim, v tej državi velja pravni red za vse in bi po ustavi moral veljati zakon za vse enako in na enak način. Če torej nekdo neko storitev opravi, je dolžan izdati račun, ki mora biti ustrezno davčno overjen, in odvesti vse ustrezne davke tej državi. Če pa tega ne stori, pa krši zakon. In tako imamo človeka, ki je očitno kršil zakon, tudi z vednostjo oblasti, ki mu to šteje kot kvaliteto, in veljajo zanj popolnoma druga merila kot za slovenske državljanke in državljane. Gospe in gospodje, to je ne samo za ustavno obtožbo, ampak še za vse kaj drugega.

Potem pogledajmo, kaj ta vlada počne, ko gre za naseljevanje dobro integriranih migrantov. Opremi jim stanovanja z LED televizijami, z usnjenimi sedeži, s steklokeramičnimi ploščami, skratka, z vsem tistim, o čemer kar velik del slovenski družin lahko samo sanja. Kje so tukaj dvojna merila, gospe in gospodje, ki bodejo v oči? Kako je mogoče, da ena vlada ene države daje prednost tujcem pred lastnimi državljani?

In pogledajmo konkretno primer Ahmada Shamieha. Za gospoda Ahmada Shamieha, za ilegalnega migranta, ki je ilegalno delal v Republiki Sloveniji, se je sestala Vlada Republike Slovenije in o njem razpravljala na svoji seji. Za veterana vojne za Slovenijo, ki je za Slovenijo nekoč bil pripravljen žrtvovati življenje, ki je napredaj nosil življenje in zdravje, se pa ta ista vlada ni sestala. Še več, Ahmad Shamieh je tukaj bil že lansko leto; lanska zima je bila v končnem delu, kot veste, zelo huda. Kar nekaj primerov je bilo, ko je prišlo do hudih podhladitev, ker se ljudje – zlasti upokojenci, tisti z najnižjimi pokojninami – niso ustrezno pripravili. Ljudje so se navadili, da so takšne zelene zime, kot jim rečejo, in niso nakupili dovolj pač kurjave, takšne ali drugačne. Niti niso imeli zaloge denarja, da bi si to lahko na hitro privoščili. Rezultat tega je bil, da je najmanj v enem primeru uradno prišlo do smrtne žrtve zaradi podhladitve upokojenca. Še več, o desetinah takšnih primerov smo pa slišali, ko smo povprašali po urgencah bolnic. Ali se je za to, za slovenske upokojence, za tiste z najnižjim dohodki sestala Vlada Republike Slovenije na izredni seji? Ni se, za Ahmada Shamieha pa se je.

Gospe in gospodje, to je očitno protiustavno, pa tudi skrajno neetično. Predvsem pa seveda pomeni v končni posledici, ko se je nek postopek, ki je bil že začel, do katerega je že prišlo, prekinil, v vsem tem delu je ta zgodba popolnoma nezakonita in odgovorna oseba za to je predsednik Vlade Republike Slovenije. Ne more reči, da je prava neuka oseba, ker je ustavni pravnik. To se pravi, točno ve, kakšna so pravila igre in za kaj v tej državi pri teh stvareh gre oziroma bi moralo iti. Še več; ne gre samo za en člen zakona, ki bi vse te stvari urejal. Kršen je bil – poleg ustavnih načel in členov, o tem ni nobenega dvoma – še Zakon o državni upravi, ki pravi, da mora biti državna uprava pri svojem delu politično nevtralna, ne sme ravnati pristransko in ne sme dajati neupravičenih koristi posameznikom. Glede na to kar se je dogajalo z gospodom Ahmadom Shamiehom, lahko ugotovimo, da je gospod Ahmad Shamieh brez dvoma bil obravnavan drugače, kar pomeni, da je v pravnem pomenu besede prejel neupravičeno korist po zaslugi predsednika Vlade, ki je za to odgovoren, odgovoren pa je po členu Kazenskega zakonika, ki govori o prekoračitvi pooblastil.

Ravnanje predsednika Vlade v danem primeru ne samo da ima vse očitne lastnosti kaznivega dejanja, da izpolnjuje vse kriterije, ampak je tudi skrajno neetično. To je lažen humanizem, ko daješ prednost tujcu pred svojim lastnim državljanom. Ko dovoliš ali celo s svojim ravnanjem v tem primeru povzročiš, da za tujca veljajo druga pravila igre kot za svojega lastnega državljanca. To, gospe in gospodje, je pravno nedopustno in seveda tudi očitno protiustavno. Nevzdržno je, da se ta zgodba toliko časa odvija in da je doživela epilog, o kakršnem danes tu

govorimo. Nevzdržno je, da se je v samo lanskem letu, ko je bil tu gospod Ahmad Shamieh, v uradnem proračunu Republike Slovenije na predlog Vlade za ilegalne migrante namenilo 123 milijonov evrov, ni se pa našlo denarja za pomoč tistim slovenskim državljanom, ki bi to pomoč dejansko potrebovali. Že samo to, trdim, da je očitna kršitev ustavnih načel. Kajti Vlada je najprej dolžna po ustavi in zakonu poskrbeti za svoje državljanke in državljane in potem lahko govorimo o tem da smo pripravljeni pomagati drugim na najboljši možen, vendar razumen način v okviru tistega kar država zmore. Danes se vidi, kako prav smo imeli tisti, ki smo opozarjali, da bi bila edina prava pomoč, da bi pomagali tam, od koder ti ljudje prihajajo. Danes se ve, ker je to uradni izračun, ki ga je objavil profesor na Oxfordu, da bi za to kar se porabi za enega Ahmada Shamieha en mesec v Sloveniji, lahko tam od koder ti ljudje prihajajo, oskrbovali več kot sto ljudi; razmerje je več kot ena proti sto. To se pravi, pri celi tej zgodbi sploh ne gre za humanitarnost, ne gre za pomoč, ampak gre za popolnoma druge stvari. Pri čemer pa se pri tej zgodbi sega tako daleč, da se posega preko meje zakonitega. Ali ima kdo to pravico v tej državi? Zagotovo nihče. Ali ima predsednik Vlade to pravico? Nima. Ima pa predsednik Vlade dolžnost, da spoštuje ustavo in zakon. Zavedati se mora – in kot pravnik seveda to zelo dobro ve –, da je nedopustno uporabljati pravne norme, ki bi dovoljevale izjemo, kot je sam predlagal, po svojih lastnih besedah, po tem ko je nek drug upravni postopek že končan in ko so o njem odločile ne samo vse upravne instance, ampak tudi vse sodne instance, vključno z Evropskim sodiščem, Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije in Ustavnim sodiščem. To seveda potem ni več ne humanizem ne nič drugega, ampak politična samovolja, ki pa seveda pomeni očitno prekoračitev pooblastil, za katero je potem odgovoren osebno, tudi kazensko, tisti, ki je to storil. O tem v resnici danes odločamo. O tem, ali smo pred zakonom vsi enaki, ali dajemo prednost – celo na protipraven način, na nezakonit način, z zavestno kršitvijo zakona – tujcu pred lastnim državljanom, ali se nam zdi prav, da se za tujca porablja leta in leta štirikrat več kot dobi en slovenski upokojenec ali pa trikrat, štirikrat več kot dobi en slovenski zaposlen delavec, ki pač prejema najnižji dohodek? Ali se nam zdi prav, da se za te namene porablja gore denarja, ob tem ko ostajajo problemi v Sloveniji, ko beremo o tem kako ljudi, matere z otroki, samohranilke mečejo iz stanovanj, ko slišimo, kako se iz stanovanj meče veterane vojne za Slovenijo ali se to namerava storiti, ko se ljudem za dolg 150 evrov vzame hišo in se jo proda na dražbi? Ko imamo torej očitno za ene, za svoje domače, lastne ljudi strožja, druga merila, za tujce pa nobenih. Njim je dovoljeno vse: ilegalni prehod meje, delo na črno, sprenevedanje, karkoli že hočete. V SDS temu pravimo odločen ne. Mi

imamo en sam cilj, da zaščitimo Slovenijo. Da zaščitimo Slovenijo tako da ustrezno okrepimo zaščito slovenskih meja, da okrepimo delovanje pravne države, da vzpostavimo dejanske razmere, ko bodo vsi pred zakonom enaki, da poskrbimo za pravno in siceršno varnost ljudi. Vse tisto kar je ta vlada obljubljala, pa s svojimi lastnimi političnimi igrami, tudi s tem ko očitno zaradi neenotnosti Vlade znotraj ena stranka proti drugi ali pa eni posamezniki proti drugim grobo kršijo pravila igre v škodo slovenskih davkoplačevalcev, v škodo zakonitosti ... In kar je najhuje, ko temu naseda oziroma to s svojim ravnanjem celo dodatno potencira sam predsednik Vlade. Pred vsem tem želimo zaščititi Slovenijo.

Gospe in gospodje, danes boste na glasovanju odločali, ali je Slovenija dejansko ustavna država, kjer velja zakon za vse na enak način, kjer smo vsi pred zakonom enaki, kot to določa ustava, in kjer se dosledno spoštuje načela delitve oblasti in kjer je pravnomočna odločba pravnomočna odločba in je jasno, da je tisti, ki ima oblast, to dolžan brezpogojno uresničiti. Odločali boste torej o tistem, o čemer so odločali volivci pred štirimi leti, kot ste jim obljubljali spoštovanje načel etike, morale in pravne države. V vsej teh zgodbi so bila ta tri načela ne samo poteptana, ampak izničena. Ne gre za vprašanje Ahmada Shamieha, gre za vprašanje, ali je v Sloveniji zakon dejansko tisti, ki velja za vse na enak način – da nihče ne more delati na črno, da nihče ne more kršiti zakona, da si nihče ne more vzeti pravice, da nekomu drugemu omogoči kršitev zakona, tudi v imenu multikultija ali česarkoli že, kot se je to delalo pri ilegalnih migrantih. Gre torej za vprašanje o tem, kakšen bo bodoči razvoj Slovenije. Kajti samo država, ki je varna, ki ima za vse enaka merila in ki vzpostavlja za vse enako okolje, seveda podjetništvu prijazno okolje, je lahko država blaginje. Sicer pa živimo v državi, v kateri je edina dobra stvar, ki jo je ta vlada naredila, da je postavila ograje, žal veliko prepozno. Pa tisti, ki se danes ponuja kot neki samozvani odrešenik, že napoveduje, da bo te ograje takoj odstranil, kar pomeni, da je bolj lev od sedanje leve vlade. In to je tisto, kar je tako zelo narobe, ko se tolikokrat v tej državi pač tisto kar je težava, ki jo povzroča preveč socializma, napoveduje kot rešitev oziroma ponuja kot rešitev še več socializma. Ali. če želite, Murphyjev zakon: če pustiš levičarju stvari, da tečejo po naravni poti, gredo od slabega na slabše.

Gospe in gospodje, s pravom, zakonitostjo, z ustavo se ne gre igrati. Če pade ustava, če ni več pravne države, potem tudi država ne more funkcionirati. Odgovornost za to je v prvi vrsti na tistih, ki imajo oblast, to se pravi ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Čas...

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): ... na Vladi, na čelu s predsednikom Vlade. Če ta to

zavestno krši, potem je edini primeren in ustrezen ukrep, da se ga obtoži z ustavno obtožbo in da o njem odloča Ustavno sodišče Republike Slovenije, kar v SDS tudi predlagamo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo dajem predsedniku Vlade Republike Slovenije dr. Miru Cerarju, da poda odgovor na predlog obtožbe.

DR. MIROSLAV CERAR: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovane poslanke in poslanci, cenjene kolegice in kolegi iz Vlade, predstavniki medijev, drage državljanke in državljani!

Kot predsednik Vlade se moram danes pred vrhovnim zakonodajnim telesom naše republike zagovarjati, da nisem prekršil ustave in zakonov Republike Slovenije. Od moje obrambe in vaše presoje, spoštovane poslanke in poslanci, je odvisno, ali bo Državni zbor sprejel predlog obtožbe, ki ga je vložilo 19 poslancev SDS, in ga poslal v presojo Ustavnemu sodišču, ki naj bi po predlogu tudi odločilo, da mi preneha funkcija predsednika Vlade. Ta svoj odgovor sem prvenstveno pripravil kot predsednik Vlade, vendar pa hkrati tudi kot pravnik, kot profesor prava, kot nekdo, ki je soustvarjal slovensko ustavo in zato zelo dobro pozna tudi institut ustavne obtožbe. S pravnimi argumenti želim zavrniti predlog ustavne obtožbe kot neutemeljen. Kot predsednik Vlade pa želim tudi politično spregovoriti o nedopustnih zlorabah sistema. Takšne zlorabe – in vložite te ustavne obtožbe je nedvomno ena izmed njih – želijo razvrednotiti demokratične institucije. Sam si prizadevam ravno za nasprotno, za višjo politično in pravno kulturo. In s tem prizadevanjem ne bom odnehal.

Preden po vrsti odgovorim na neutemeljene očitke iz ustavne obtožbe, bi se ustavil pri dveh vidikih obtožbe, ki zadevata nekoliko širši kontekst, še kako pomemben za njeno razumevanje in odločno zavrnitev.

Prvi je begunska kriza, ki je zaznamovala leti 2015 in 2016. Naša vlada te krize ni ustvarila in si je še manj želela, morala pa se je z njo soočiti. Danes, skoraj po dveh letih so podobe reke beguncev in drugih migrantov morda nekoliko zbledele iz spomina, a v tistem času so bile še kako resnične. V jedru naše tedanje politike je bilo tehtanje dveh vrednot – dobrobiti naših državljanov in dobrobiti pribežnikov. Upam si reči, da smo po svojih najboljših močeh poskrbeli za obe vrednoti; kjer je pravo zahtevalo, možnosti pa dopuščale, smo za migrante poskrbeli. Kjer je bilo gotovo, da njihova dobrobit ne bo ogrožena, so nadaljevali svojo pot ali pa smo jih vrnili v varne države. S tem smo poskrbeli tudi za dobrobit naših državljanov – tako tistih ob meji kot tudi vseh drugih –, saj jim nismo naprtili prevelikih bremen, hkrati pa smo poskrbeli za njihovo varnost.

Spoštovani! Ključno vrednostno vprašanje, ki ga odpira ta ustavna obtožba je:

Ali so državni organi dolžni ravnati človečno, ko pravo in razmerja to dopuščajo? Ali smejo, ko imajo na voljo dve poti, ki sta obe enakopravni, a je ena bolj človečna kot druga, izbrati tisto, ki v večji meri odraža človečnost, humanost? Ali torej lahko danes, ko nam varnostne razmere to dopuščajo in ko s tem ne postavljamo pod vprašaj človekovih pravic naših državljanov, posamezniku, ki se uspešno in daleč nadpovprečno trudi vključiti se v našo družbo, to v skladu s pravnim redom tudi omogočimo?

Iz moje pobude, ki mi jo poslanci SDS očitajo, vam je moja drža do te temeljne dileme povsem jasna. Ne morem je vedno udejanjiti, ampak zaradi tega se ji ne bom nikoli odrekel.

S tem pa smo pri drugem pomembnem vidiku tokratne ustavne obtožbe; ne le enako bolečem, ampak dolgoročno morda še bolj škodljivem. Gre za kriminalizacijo političnih odločitev. Ustavna obtožba, na katero odgovarjam danes, je ne le zgovorna ilustracija, ampak kar vrhunec tega zaskrbljujočega trenda. Očitno je – in to dodatno potrjuje nedavna sodba Upravnega sodišča, ki se nanaša na usodo Ahmada Shamieha –, da je ustavna obtožba neutemeljena, pa vendar je del opozicije posegel po tem institutu naše ustavne demokracije, ki sodi med njena najtežja orožja. Ustava v 119. členu dopušča vložitev ustavne obtožbe zoper predsednika Vlade, če naj bi ta pri opravljanju svoje funkcije kršil ustavo in zakon. Strokovnjaki se strinjajo, da morajo te kršitve doseči določeno raven pomembnosti oziroma resnosti, da bi bila ustavna obtožba primeren odziv na domnevne kršitve. Vlada seveda ni samo političen organ, je tudi pravni organ. Pri svojem delovanju, tudi političnem, je jasno pravno vezana. Ta vidik ni sporen. Bistveno pa je, da delovanje Vlade ni pravno normirano do te točke, ko bi bila vedno možna le ena odločitev. Modrost pravne ureditve moderne pravne države se kaže ravno v tem, da se pravo na določenih mestih umakne oziroma pusti prostor za vrednostno presojo. Brez vrednostne presoje, spoštovani gospe in gospodje, ni resne politike, ni ne državniških odločitev in ni odločne države.

Razprava o takšni vrednostni odločitvi, ki je ne samo pravno dopustna, temveč pravno zapovedana, je osnovno sporočilo mojega današnjega nastopa.

Svojega predloga, da se proučijo in uporabijo ustrezne pravne možnosti, da se gospodu Shamiehu omogoči, da ostane v Sloveniji, ne bom branil z argumentom, da ga Vlada pač ni sprejela. Dejstvo, da o njem nismo sprejeli odločitve, veliko pove o naših notranjih razmerjih in o času, v katerem smo. Nikakor pa ne govori o napačnosti mojega prizadevanja.

Zato dovolite, da povem, za kaj si prizadevam. Še več, za kar mislim, da bi si moral prizadevati sleherni predsednik vlade. Za nosilca te funkcije namreč ni in ne sme biti teme, ki bi je ne smel odpreti ali izzvati, če so mu le pri

tem interesi skupnosti in države pred in nad posamičnimi ter partikularnimi interesi. S tega stališča je zgodba begunca Shamieha veliko bolj naša, kot pa njegova zgodba. V njej sem videl in še vedno vodim priložnost, da pokažemo našo demokratično zrelost, našo značilno gostoljubnost, a tudi našo politično preudarnost. Paradokсно, z reševanjem njegove usode ne bi reševali posameznika, ampak bi bogatili skupnost. Obogatili bi našo kolektivno izkušnjo z izkazano solidarnostjo, z udejanjeno skrbjo za človekove pravice. In to ravno za tistega bližnjika, ki nam največ pove o nas samih zato ker prihaja od drugod. S tem ko si želi postati eden od nas, postavlja na preizkušnjo resnost in resničnost naših siceršnjih besed. Ne zakonov, saj jih z ničimer ne ogroža in jih ne krši, ampak naših zavez: kako resno mislimo, ko govorimo o skrbni za sočloveka; kako resno mislimo, ko rečemo, da je sistem narejen za ljudi in ne obratno. Vse to, spoštovane poslanke in poslanci, sem imel v mislih in pred očmi, ko sem se odločal za to da o možnosti, da se gospodu Shamiehu izda dovoljenje za začasno bivanje v Sloveniji, razpravljamo na Vladi. Zato mi za današnji odgovor tudi ni bilo težko strniti vseh tistih pravnih argumentov, s katerimi znam upravičiti svoj predlog.

Za razumevanje svojega nadaljnjega izvajanja moram najprej, še pred posamično zavrnitvijo vsake od točk in sleherne od alinej ustavne obtožbe jasno vzpostaviti razliko med dvema veljavnima zakonoma – Zakonom o tujcih in Zakonom o mednarodni zaščiti. Zakon o tujcih v četrtem odstavku 3. člena določa, da se ta zakon ne uporablja za tujce, ki so zaprosili za mednarodno zaščito in tudi ne za tujce, ki jim je bila v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, razen če ni z zakonom določeno drugače. Postopek po dublinski uredbi pa je treba razumeti kot eno od vrst postopka priznanja mednarodne zaščite. Zakon o mednarodni zaščiti v 51. členu določa, da se prošnja za mednarodno zaščito s sklepom zavrne, če se na podlagi meril, ki jih določa dublinska uredba, ugotovi, da je za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito odgovorna druga država. S tem je v nacionalni pravni red implementiran 33. člen evropske Direktive 2013/32 EU. Zato se lahko Zakon o tujcih uporabi šele takrat, ko je o prošnji za mednarodno zaščito že odločeno.

Drugi uvodni poudarek se nanaša na pravnikom dobro znano dejstvo, da je v upravnem postopku ureditev drugačna kot v drugih, da v tem postopku ne velja objektivna pravnomočnost, po kateri o pravnomočni zadevi nikakor ni več dopustno odločati, kot to denimo velja v kazenskem pravu, temveč velja v upravnem postopku subjektivna pravnomočnost, v skladu s katero je mogoče o pravnomočni zadevi tudi znova odločati, a le tako da to ni v škodo stranke. Pravnomočna odločba v upravnem postopku torej ne pomeni vedno

dokončne odločitve o pravnem položaju določene osebe.

Tretji pomemben uvodni poudarek pa zadeva dejansko stanje v zvezi s primerom Ahmad Shamieh in je s tega stališča že začetek mojega neposrednega odgovora na ustavno obtožbo. Pojasniti je namreč treba, da gre pri izvajanju dublinske uredbe za predajo osebe drugi državi članici EU ali pristopnici k dublinski uredbi in ne za deportacijo, kot navajajo predlagatelji. Odločbe o deportaciji Ministrstvo za notranje zadeve ni nikoli izdalo.

V nadaljevanju zdaj svoje argumente nizam po vrsti, kakor so jih predlagatelji ustavne obtožbe razvrstili po točkah in alinejah, da bo tudi njim samim lažje slediti in razumeti neutemeljenost in pravno površnost njihovih lastnih obtožb.

Najprej naslavljam točko 1 ustavne obtožbe, torej opis dejanskega stanja. Ustavna obtožba je bila vložena zaradi mojega predloga, da bi Vlada odločala o izdaji dovoljenja za začasno prebivanje Ahmadu Shamiehu. Njegova pot, kot vemo, se je pričela v razdejani Siriji. Kot tisoči njegovih sonarodnjakov je to pot pričel s prečkanjem turške meje in jo nadaljeval preko Grčije, Makedonije, Srbije do Hrvaške in Slovenije. Hrvaški mejni organi ob njegovem vstopu na Hrvaško niso izpeljali dolžnega postopka, ki ga predpisuje schengenska zakonodaja, temveč so zanj in druge pribežnike preprosto organizirali železniški prevoz do slovenske državne meje. Ahmad Shamieh je vstopil v Slovenijo 20. februarja 2016 na mejnem prehodu Dobova, kjer je bila opravljena registracija. Že naslednji dan je bil predan avstrijskim varnostnim organom in ker so ti organi tekom postopka preverjanja ugotovili, da ne izpolnjuje pogojev za vstop v Republiko Avstrijo, je bil isti dan vrnjen na ozemlje Republike Slovenije. Dva dni pozneje je Ahmad Shamieh v Sloveniji podal prošnjo za mednarodno zaščito. Za razliko od velike večine drugih pribežnikov, ki želijo našo državo čim prej zapustiti, je Ahmad Shamieh našo domovino vzel tudi za svoj novi dom. Med našimi ljudmi je našel znance in prijatelje, se naučil slovenskega jezika, si poiskal delo in začel opravljati številne koristne dejavnosti. Na tej točki torej njegova usoda postane izjemna. Medtem je skušal svoj dejanski položaj urediti tudi po pravni poti. Njegovo prošnjo je Ministrstvo za notranje zadeve sicer obravnavalo, a do odločitve glede izpolnjevanja pogojev ni prišlo, saj je ocenilo, da je za obravnavanje njegovega položaja pristojna Republika Hrvaška, torej do vsebinske razprave – in ta podatek je tu bistven – tako sploh ni prišlo. Gospod Shamieh je 27. junija 2016 zoper sklep ministrstva vložil tožbo na Upravno sodišče. Le-to je dne 4. julija 2016 njegovo tožbo s sodbo zavrnilo, s sklepom pa izvršitev izpodbijanega sklepa MNZ odložilo do izdaje pravnomočne odločitve v upravnem sporu. Pravni postopek se je nadaljeval na Vrhovnem sodišču. Le-to je na podlagi pridobljenega

mnenja sodišča Evropske unije odločilo o pritožbi v konkretnem upravnem sporu in pritrdilo sodbi Upravnega sodišča. Ahmad Shamieh je nato vložil ustavno pritožbo, ki pa je bila zavržena z navedbo, da v tem pravnem procesu še niso bila izčrpana vsa pravna sredstva.

V točki 2 mi predlagatelji ustavne obtožbe očitajo nezakonito in neustavno posredovanje. V tretjem odstavku trdijo, da je »odločba o deportaciji« – kar je narobe, seveda – »postala pravnomočna in izvršljiva.« Drži, da je o zadevi pravnomočno odločilo Vrhovno sodišče, kot sem dejal, vendar pa je, kot rečeno, netočno status pravnomočnosti pripisovati odločbi o deportaciji, saj take odločbe ministrstvo ni nikoli izdalo. In kot sem že povedal, gre pri izvajanju dublinske uredbe za predajo osebe drugi državi članici EU ali pristopnici k dublinski uredbi in torej, ponavljam, ne za deportacijo. Ker je tako že izhodiščna predpostavka cele 2. točke napačna, nas ne sme čuditi, da je iz nje napačno izpeljan tudi na videz dobronameren predlog v isti alineji, in sicer, da bi se »postopek o podelitvi pravice do začasnega bivanja po 51. členu Zakona o tujcih lahko izvedel pred tem ko je odločba o deportaciji postala pravnomočna in izvršljiva.« Kot sem prej že pojasnil, je povsem nesporno, da se lahko Zakon o tujcih uporabi šele po tem – torej ne pred tem, ampak po tem – ko je pravnomočno zaključen postopek po Zakonu o mednarodni zaščiti. In v primeru Ahmada Shamieha se je torej s pravnomočno odločitvijo Vrhovnega sodišča izpolnil pogoj, da je lahko prišlo do uporabe Zakona o tujcih, ki državnim organom daje diskrezijsko pravico, to je pravica do prostega preudarka, da za določen čas podelijo dovoljenje za začasno prebivanje – in ne za državljanstvo, kar je prej zmotno navajal gospod Grims. V tem pogledu, tako kot tudi v vseh drugih je bilo moje ravnanje povsem pravno utemeljeno in zato 2. točko ustavne obtožbe odločno zavračam.

Navedeno logično dejstvo, da se do pravnomočnosti postopka po Zakonu o mednarodni zaščiti ne more uporabljati Zakona o tujcih, pa predlagateljem ni preprečilo, da mi v naslednji, 3. točki ustavne obtožbe ne bi vseeno očitali kršitev kar štirih členov Ustave: 2., 8., 120. in 153. in hkrati še kršitev 14. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije. Naj najprej pojasnim, da si lahko tujec v primeru, če predaja po pravnomočno končanem postopku po Zakonu o mednarodni zaščiti še ni bila izvedena, uredi status na kaki drugi pravni podlagi, na primer, na podlagi Zakona o tujcih. Tretji odstavek 51. člena Zakona o tujcih določa, da se tujcu, katerega prebivanje v Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje v Sloveniji, vendar ne dlje kot za obdobje petih let. Zakon določa, da Vlada na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa izda sklep, da obstaja interes Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu. Na

podlagi sklepa Vlade nato Ministrstvo za notranje zadeve po uradni dolžnosti uvede postopek. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so nadalje izpolnjeni določeni dodatni pogoji, s čimer se zagotavlja, da tujec ne bo ogrožal varnosti in zdravja ljudi ali kršil pravnega reda. Kot predsednik Vlade sem torej predlagal povsem zakonito možnost, saj sem želel preveriti, ali bi Vlada v tem primeru lahko ravnala v skladu z 51. členom Zakona o tujcih, v skladu s katerim bi ugotovila, da je prebivanje Ahmada Shamieha v Republiki Sloveniji v interesu naše države. V tem primeru bi se mu lahko izdalo dovoljenje za začasno prebivanje za dobo do petih let. Vlada ni sprejela odločitve, da ta interes obstaja, zato do uporabe 51. člena tega zakona ni prišlo. Pri vsem tem seveda ni nikjer prišlo, nikjer, do kakršnekoli kršitve ustave ali zakona.

Pri 3. točki ustavne obtožbe je treba odločno zavrniti tudi netočnost – da ne rečem celo zavajanje –, zapisano v četrti alineji, da naj bi namreč šlo za »obveznost po mednarodni pogodbi, ki ne more biti odvisna od arbitrarne odločitve predsednika Vlade.« Dublinski postopek je del prava Evropske unije, natančneje Uredbe EU, številka 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013. Ta uredba je sekundarni pravni akt prava Evropske unije, spoštovani predlagatelji, in se kot takšna – ne pa kot mednarodna pogodba – v nacionalni zakonodaji uporablja neposredno. Že samo iz tega razloga moje ravnanje nikakor ni moglo predstavljati kršitve 8. člena Ustave, ki določa, da se mednarodne pogodbe uporabljajo neposredno. A bolj kot ta spodrseljaj predlagateljev je bistveno dejstvo, da t. i. suverenostna klavzula iz prvega odstavka 17. člena dublinske uredbe določa, da se lahko vsaka država članica odloči za obravnavo prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v njej vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, tudi če tako obravnavanje ni njena odgovornost glede na merila iz te uredbe. Iz tega jasno izhaja, da dublinska uredba v tem pogledu določa pravice države glede obravnave prošnje za mednarodno zaščito, ne pa dolžnosti, da določenih prošenj ne bi smela obravnavati.

V peti alineji tretje točke so predlagatelji zapisali, da je za izvedbo dublinskega postopka pristojen Urad za migracije, ki mora skladno z ustavo in Zakonom o državni upravi delovati samostojno, ne pa »... na podlagi političnih navodil predsednika Vlade.« Gre za eno redkih zatrjevanj iz ustavne obtožbe, s katerim se je seveda mogoče strinjati; celotna državna uprava mora skladno z drugim odstavkom 120. člena Ustave delovati samostojno, v okviru in na podlagi ustave in zakonov. To velja tako za direktorate, ki jih v ustavni obtožbi navaja vlagatelj, kot tudi za vladno službo kot je Urad za oskrbo in integracijo migrantov. Drži tudi, da mora biti državna uprava pri svojem delu politično nevtralna, ne sme ravnati pristransko in ne sme posegati v pravnomočne primere.

Nikakor, nikakor pa ne držijo navedbe, da sem kot predsednik Vlade storil v zvezi s tem karkoli protipravnega. S tem ko sem odprl razpravo o možnosti humanitarne uporabe predpisov, kot jo omogočata tako 51. člen Zakona o tujcih kot 17. člen dublinske uredbe, nisem dajal nikomur nikakršnih navodil. Poleg vsega gre tu, kot rečeno, za ločena postopka, ki temeljita na ločenih pravnih podlagah: po Zakonu o mednarodni zaščiti gre za postopke odločanja državne uprave, razprava o možnosti uporabe pravne podlage po Zakonu o tujcih in dublinski uredbi pa je tudi in predvsem v domeni političnega odločanja, ki nedvomno sodi v delokrog funkcije predsednika Vlade.

V zvezi z navedbo, zapisano v šesti alineji tretje točke, da je v Sloveniji »večina prosilcev za mednarodno zaščito zavrženih«, je treba jasno povedati, da ta navedba ne drži. V letu 2016 je bilo od vloženih tisoč 308 prošelj zavrženih 96 prošelj, odobrenih pa 170! Do konca oktobra leta 2017 je bilo od vloženih tisoč 188 zavrženih 79 prošelj, v 137 postopkih pa je bil prosilec priznan status mednarodne zaščite. V vseh drugih primerih so bili postopki ustavljeni zaradi zapustitev azilnih domov ali pa so bile prošnje zavržene še pred vsebinsko obravnavo.

V sedmi alineji 3. točke predlagatelji izpostavljajo 7. člen Zakona o državni upravi, kjer naj bi bile »določene pristojnosti Vlade o poseganju v delo državne uprave«, pri čemer naj bi predsednik Vlade samostojno ne imel »nikakršnih pooblastil za poseganje v delo državne uprave«. Navedeni 7. člen, če ga pogledamo, pa resnici govori le o pristojnosti Vlade pri določanju načina poslovanja uprave s strankami, tako da preprosto ni jasno, kaj so mi predlagatelji tu sploh želeli očitati. Zato naj na tem mestu odločno zavrnem navedbi ustavne obtožbe, da naj bi moje ravnanje pomenilo kršitev 3. in 7. člena Zakona o državni upravi. Obe določbi sta s konkretnim primerom povsem nepovezani.

Ustavna obtožba na več mestih namiguje, da naj bi bilo obravnavanje Ahmada Shamieha drugačno kot obravnavanje drugih pribežnikov. Ta očitek kaže na popolno nerazumevanje bistva diskrecijskega odločanja na podlagi tretjega odstavka 51. člena Zakona o tujcih. Ta določa, da se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje tujcu, katerega prebivanje v Sloveniji je v interesu Republike Slovenije. Gre torej za diskrecijsko oceno, ki pa zato še ni arbitrama, saj mora upoštevati namen te zakonske določbe in javni interes. Ta odločitev je zato vedno do določene mere vrednotna in zato ne more biti vnaprej določena.

Predlagatelji ustavne obtožbe mi v osmi alineji 3. točke očitajo, da so moja dejanja – četudi je šlo izključno le za predlog za preučitev in razpravo – pomenila ne le prekoračitev zakonskih pooblastil, temveč naj bi imela tudi znake, kot smo slišali, kaznivega dejanja zlorabe položaja ali uradnih pravic po 257. členu Kazenskega zakonika, s katerimi naj bi Ahmadu

Shamiehu pridobil celo nepremoženjsko in premoženjsko korist. Ta očitek, spoštovani predlagatelji, je pa dobesedno nesmiseln.

V tem primeru ne moremo govoriti niti o hipotetičnem kaznivem dejanju iz tega člena zakonika, saj ne gre za nikakršno kaznivo dejanje, temveč za predlog predsednika Vlade za iskanje možnih pravnih rešitev, ki pa ni privedel do vsebinske odločitve, ki sem si jo seveda želel. Pri presoji ravnanja kateregakoli predsednika vlade je treba imeti v mislih prvi odstavek 14. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije, ki določa, da predsednik vlade vodi in usmerja delo vlade, skrbi za enotnost politične in upravne usmeritve vlade, usklajuje delo ministrov, predstavlja vlado ter sklicuje in vodi njene seje. Iz te določbe je jasno razvidno, da ima predsednik pravico in pristojnost, da odpre tudi takšna vprašanja, kot je rešitev primera begunca Ahmada Shamieha. Ta pristojnost izhaja že iz 114. člena Ustave ter iz same narave premierske funkcije, zato je skrajno neprimerno, da se jo v tem primeru skuša prek postopka ustavne obtožbe problematizirati oziroma celo odvzeti.

Moje ravnanje je bilo tudi povsem skladno tudi z zaprisego, ki sem jo 25. avgusta 2014 podal pred vami, poslankami in poslanci Državnega zbora. Tedaj sem dejal, da prisegam, da bom spoštoval ustavni red, da bom ravnal po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi deloval za blaginjo Slovenije. Skladno s to zaprisego in v okviru ustavnega reda, katerega del je tudi naše in mednarodno pravo človekovih pravic, sem se po osebni vesti odločil za pobudo, h kateri me ni vodil le človekoljubni vidik, temveč tudi zelo trezen premislek o interesu Slovenije. Ocenil sem torej, da je takšen predlog primeren, pravno nesporen in pravičen. Zato zanj še danes sprejemam vso politično odgovornost. Očitke v zvezi z njegovo protiustavnostjo in nezakonitostjo pa v celoti zavračam, saj nisem nikoli in tudi ne bom nikoli posegal v postopke avtonomnih in neodvisnih državnih organov.

Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, drage državljanke in državljani! Naj končam s političnim vidikom celotne zadeve. Ta vidik kaže na izjemno velik razkorak med tem, kako vladavino prava in varovanje človekovih pravic pojmujejo predlagatelji ustavne obtožbe, in tem, kako ta dva pojma razumem sam – kot državljan, kot pravnik in kot predsednik Vlade.

Kar je za vas, predlagatelje v tem primeru kršitev ustave in zakonov, zloraba pravic in pooblastil, celo kaznivo dejanje, je zame pravno dopustno prizadevanje za uresničevanje človekovega dostojanstva, tudi v kontekstu javnega interesa.

V vrednostnem svetu, za katerega si kot predsednik Vlade prizadevam vsak dan svojega mandata ... In naj rečem, da si vsak dan svojega mandata prizadevam predvsem – to kar mi očita mag. Grims – za naše ljudi. Vsak dan Vlada dela za naše državljane, upokojece, tiste, ki so v stiski, nezaposlene, za vse, ker

skušamo pomagati. Torej, v vrednostnem svetu, za katerega si kot predsednik Vlade prizadevam vsak dan, ni prostora za razmišljanja ali dejanja, ki jih zastopate predlagatelji. Zato, poslanci SDS, zavračam takšna vaša ravnanja, kakor zavračam vsako od točk vaše ustavne obtožbe! Vse ostale poslanke in poslance pa vabim, da z zavrnitvijo neutemeljene ustavne obtožbe zavrnete tudi politiko, ki s takimi obtožbami degradira slovensko politično prizorišče. Hvala za vašo pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Besedo ima Poslanska skupina nepovezanih poslancev, zanjo mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS NP): Lep pozdrav, spoštovani gospe in gospodje!

Je gospod Miro Cerar res kršil ustavo? Vprašanje za ustavne pravnike. Naša ustava pa v 119. členu določa, da če predsednik vlade ali minister pri opravljanju funkcije krši ustavo ali zakon, ga Državni zbor lahko obtoži pred Ustavnim sodiščem. V naši stranki verjamemo, da se gospod Cerar, ki je ustavni pravnik, ni zmotil pri oceni, kaj kot predsednik Vlade še lahko naredi in kaj bi se že štelo za prekoračitev njegovih pooblastil. Ga pa to da je v tem primeru ravnal po vesti ali pač poskušal biti všečen določenemu delu volivcev, ne odrešuje odgovornosti, če je res zlorabil položaj.

Prebujenje Cerarjeve humane duše v primeru sirskega begunca pozdravljam, a ne pozabimo – Cerarjeva vlada je okrog Slovenije postavila žico in kljub opozorilom nevladnih organizacij in strokovnjakov s področja človekovih pravic sprejela tudi, po mojem mnenju, protiustaven Zakon o tujcih. Ta neustaven zakon je SMC sprejela v koaliciji z SDS, ki je predlagateljica današnje obravnave domnevno neustavnega ravnanja predsednika Vlade.

Žalostno je, da je reakcija gospoda Cerarja v primeru begunca Ahmada predvsem posledica javnega mnenja, ne pa njegove politične drže, da je ljudem v stiski pač treba pomagati. Še bolj žalostno pa je to da predsednik Vlade nekaj obljubi in potem Vlada tega ne naredi, ampak 6 ur razpravlja v zadevi, konča pa jo brez rešitve. To je najbolj zaskrbljujoče od vsega: da je vpliv predsednika Vlade na vodenje in odločitve Vlade minoren oziroma ga ni.

Kakorkoli, pred nami je ustavna obtožba, ki je v naši poslanski skupini ne bomo podprli. Pa ne zato ker bi bili z delom predsednika Vlade zadovoljni. Večina tistega, kar je premier Cerar govoril in obljubljal, je izpuhtela. Primer sirskega begunca je žal le eden v vrsti tistih, ki kažejo, da gospod Cerar že vse od začetka eno govori, drugo pa dela oziroma nekaj govori, pa tega potem ne naredi. V Vladi ima tako ministre, ki so

nezakonito prejemali del svoje plače. Del njegove ekipe je bil minister, ki je kazensko ovaden, prav tako zaradi nezakonitega izplačevanja plač. Del njegove ekipe je bila ministrica, ki je prepisala svoj magisterij in zato ostala brez znanstvenega naziva – in verjeli ali ne, to je bila ministrica za šolstvo in znanost. Del njegove ekipe je državni sekretar, ki je lagal o svoji izobrazbi. In še bi lahko naštevala. Vse to samo za ponazoritev, da od njegove etike in morale že zdavnaj ni ostalo nič.

Očitno je problem že spoštovanje zakonov, kaj šele spoštovanje nenapisanih etičnih pravil. Pri slednjem je vlada Mira Cerarja na žalost pogrnila na celi črti. Lahko pa rečem, da si sicer vlada gospoda Cerarja zasluži pohvalo za svoje ravnanje in ukrepanje, ko je bil begunski val v naši državi največji. Ko se je ta množičen prihod beguncev končal, pa se je začelo. Najprej sprejem Zakona o tujcih, ki se ga ne bi sramovala niti najbolj desničarska vlada. Sprejeli ste ga kljub opozorilom večine pravnih strokovnjakov, nevladnega sektorja in celo Sveta Evrope. Sprejeli ste ga skupaj SMC in SDS; koalicija, za katero sicer gospod Cerar pravi, da ni mogoča, čeprav očitno že obstaja in tudi deluje. Potem ko begunci sploh niso več tako množično prihajali v našo državo, je sledila postavitve bodeče žice okoli naše države. Ta nehumana rezilna žica je še en dokaz, kako zelo podobni sta si SMC in SDS. Glede na njihovo hujskanje proti beguncem bi postavitev žice okrog Slovenije pripisala samo eni stranki, to je SDS, a žico nato postavi Cerar. Očitno gre za isto politiko, gre za širjenje strahu pred nekom, ki beži pred vojno. Za širjenje strahu pred tistimi, ki so sami ušli strahu, pred tistimi, ki so bili pripravljeni umreti, da bi le ušli grozotam v svoji domovini. In Cerar postavi rezilno žico. V času vojne v Bosni in Hercegovini smo brez težav k nam sprejeli 70 tisoč beguncev. To je naša solidarnost, ne pa postavljanje ovir tistim, ki so v stiski.

Pojasnilo Vlade gospoda Cerarja, da je žico postavila zato da bi usmerili begunce na njihovi poti, je seveda jalovo. Beguncev takrat pravzaprav sploh ni bilo več. Ne ukvarja se s stisko ljudi, ukvarja se samo s tem, kako te ljudi čim prej in čim bolj po tiho spraviti naprej. Primer begunca Ahmada, sprejetje Zakona o tujcih in postavitev žice so sicer vse dajanja, ko je premier Cerar jadral na valu najbolj slišanege oziroma najbolj razširjenega mnenja javnosti. Ko je mislil, da bi lahko nekaj političnih točk nabral z igranjem sočutja do enega od beguncev, je bil, tako pravijo nekateri, pripravljen celo kršiti ustavo. Kot sem že rekla, ali jo je ali je ni, o tem jaz ne morem in tudi ne bom sodila. Za to so poklicani drugi. Je pa gospod Cerar v vseh teh primerih požrl predvolilno obljubo. Namesto odgovorne politike je za to da bi mu ljudje dali mir in ga imeli radi, raje izbral tisto kar je bilo v javnosti menda priljubljeno, namesto tistega kar bi bilo prav.

Ustavno sodišče verjetno o tem kar imamo danes na mizi, ne bo nikoli odločalo in razsojalo, verjamem pa, da bodo to in takšna dejanja obsodili volivci. Pri vašem delu, gospod Cerar, ne gre samo za to da stalno prilagajate mejo, kaj je še etično in moralno. Žal je postavitve žice okrog Slovenije dejansko tudi edini ukrep, ki ste ga sprejeli in uresničili. Preden sem sama prevzela vlado v letu 2013, v času največje krize, smo vam, gospod Cerar, ponujali prevzem vlade, pa niste hoteli. Verjetno ste ocenili, da je bilo takrat pretežno. Danes, po vsem tem kar sem videla v teh skoraj štirih letih vašega vladanja, se z vašo odločitvijo strinjam in menim, da je bolje, da takrat ponudbe niste sprejeli. Šele po krizi, ko se je gospodarska rast obrnila z minus štiri na plus tri odstotno, ste postali premier. Najhujši problemi, veliki problemi so bili že za nami. Nova vlada bi lahko začela urejati stvari na področju zdravstva, pokojnin, plač v javnem sektorju, sociale, javnih financ in tudi gospodarstva, za vas pa je bila pomembna postavitve rezilne žice. Večmilijonski posel ste podarili podjetju, ki je imelo do takrat blokiran račun in nobenih referenc za ta posel, ki je bil menda, tako vsaj pravite, varnostno najpomembnejši projekt vaše vlade. Kdo je našel to podjetje, v čigavem interesu je bilo, da je 10-milijonski posel dobilo podjetje z blokiranim računom? Podjetje, ki je delovalo na istem naslovu, kot ima sedež lokalni odbor SMC. A pustimo to kriminalistom in raje poglejmo druge primere, ki verjetno ne morejo biti predmet ustavne obtožbe, bi pa zaradi njih lahko prevzeli odgovornost in vodenje Vlade prepustili komu drugemu. Poglejmo, kaj ste poleg nakupa stotine kilometrov žice in ograje še uspeli narediti v času ene večjih gospodarskih rasti v obdobju samostojne Slovenije.

Zdravstvo; ne samo da vse več ljudi čaka na specialistični pregled ali poseg, skoraj 50 tisoč ljudi na to čaka že nedopustno dolgo. V letu 2013, ko sem vlado vodila sama, smo imeli za zdravstvo na voljo 2,3 milijarde evrov. Vi jih imate samo v letošnjem letu, pozor, samo v letošnjem letu 400 milijonov evrov več, a čakajočih je kljub temu več. Kot sem že rekla, skoraj 50 tisoč ljudi že čaka nedopustno dolgo. Veste kako dolga bi bila vrsta, če se ti čakajoči postavijo eden ob drugega? 40 kilometrov, od Ljubljane do Trojan je dolga kolona tistih, ki čakajo nedopustno dolgo. To je žalostna slika našega zdravstvenega sistema po mandatu vlade Mira Cerarja. In tej sliki lahko dodamo še dejansko katastrofalno kadrovanje v največjih zdravstvenih zavodih in izgube bolnišnic, ki so več ali manj posledica povišanja plač zdravnikom. To je pravi primer za padec te vlade, ne pa zavzemanje za sirskega begunca. Glede na to kako se vedno branite vseh utemeljenih očitkov, mi boste verjetno odgovorili, saj ste bili tudi vi zdravstvena ministrica, zakaj vi niste poskrbeli za to. A to bi bilo pač še eno v vrsti vaših sprenevedanj. Ko sem jaz vodila vlado, ja, je državi grozil bankrot, imeli smo torej

druge prioritete in predvsem veliko, veliko manj denarja. Če bi vlado vodila še naprej, po tem ko smo uspeli državo izvleči iz krize, pa bi se zares lahko posvetila stvarim, ki se jim vi niste, čeprav ste zato imeli vse pogoje, več denarja in mir volivcev, ki so vam zaupali.

Odgovorni ste tudi za to, ker ste nas uspeli pripeljati do največje stavke javnega sektorja v zgodovini naše države. Napovedana je stavka policistov, šolnikov, državne uprave in še in še bi lahko naštevala. Ob stavki zaposlenih na Sovi se niste niti zdrznili, kot da to ni vaš problem. Pa je Sova neposredno podrejena predsedniku Vlade, kar pomeni, da ste tudi za stavko neposredno odgovorni. Raje ste se zaradi pritiskov javnosti ukvarjali z enim beguncem, seveda v želji, da bi vam priljubljenost narastla, namesto da bi v času visoke gospodarske rasti javnim uslužbencem vsaj poskušali zagotoviti spodobne plače brez varčevalnih ukrepov. Je pa res, da ste zaposlili v javni upravi še dodatnih 8 tisoč ljudi, kar je izjemno etičen način kupovanja volilnih glasov. Ni denarja za učitelje, ni denarja za policiste, ni denarja za medicinske sestre, ni denarja za upokojece; je pa denar za gospo Glavina, in to 15 tisoč evrov na mesec. Na srečo ste pod težo javnega mnenja popustili vsaj ideji, da bi vodenje Luke Koper prevzel vaš državni sekretar Jure Leben, ste pa vseeno zamenjali vodstvo Luke namesto vodstva SDH.

In v vseh teh naštetih primerih se ne igrate z usodo enega človeka, ampak z usodo vseh državljanov, z usodo sedanjih in bodočih upokojencev in mladih. Igrate se s socialno državo, ki jo lahko zagotavljajo samo dobro delujoča podjetja. Tri leta tukaj v Državnem zboru opozarjamo na slabo upravljanje državnega premoženja, zgodi pa se nič. Podjetja prenašate iz slabe banke na SDH, iz SDH na državo, iz države na SDH, kot da prekladate hruške iz vreče v vrečo. Da niti ne govorim o poceni prodaji Nove Kreditne banke Maribor in o upravljanju Nove Ljubljanske banke. Najprej ste nas dve leti in pol prepričevali, da je spoštovanje odločbe Evropske komisije vse, kar lahko naredite v povezavi z Novo Ljubljansko banko. Po dveh letih in pol ste ugotovili, da se to odločbo vseeno da in lahko spremeni. Prepozno. Sedaj boste banko pač prepustili v brezplačno upravljanje nekemu tujcu, odločitev o usodi Nove Ljubljanske banke pa svojemu nasledniku.

Čeprav torej te ustavne obtožbe, ki je danes pred nami, ne bomo podprli, smo pa prepričani, da bi gospod Cerar zaradi vsega naštetega mesto predsednika Vlade že zdavnaj moral prepustiti drugemu. Kar rabimo, ni predsednik Vlade, ki se prilagaja javnemu mnenju in hoče biti všečen z vsako ceno. To prilagajanje javnemu mnenju morda ni neustavno, morda ni nezakonito, je pa izjemno škodljivo. In zaradi tega begunec Ahmad, žal, ni ne prvi ne zadnji, ki je nastradal.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Vrnimo se k predmetu ustavne obtožbe.

Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zadnjo dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Hvala lepa.

Lep pozdrav, spoštovana oba predsednika, kolegice in kolegi, predstavnice, predstavniki Vlade! Predvsem pa državljanke in državljani, na vas ta začetni prvi apel. Sklicatelji današnje ustavne obtožbe, SDS; jaz verjamem, da bo sedajle kamera pokazala, koliko jih sedi tule, kot kaže, imajo krizni štab. Mi je žal, ker bi morali slišati marsikaj od tega, kar bom sedaj prebrala kot stališče Stranke modernega centra. Ni ne vodje poslanske skupine, ni ne tega člana SDS, ki v imenu vašem danes opravlja to glavno poročevalsko funkcijo, ni vašega predsednika stranke. Tako da ne vem, kaj s tem sporočate. Verjetno nam bo pa jasno konec dneva.

Pred nami je predlog Poslanske skupine SDS za začetek postopka za obtožbo predsednika Vlade Republike Slovenije pred Ustavnim sodiščem. SDS trdite, da naj bi pri svojem delu predsednik Vlade kršil Ustavo in zakonodajo, celo da naj bi s svojim delovanjem oziroma potezami poskušal pridobivati premoženjsko in nepremoženjsko korist za drugo osebo. Teoretično gledano hujše pravne, politične pa tudi moralne obtožbe naš demokratični sistem ne pozna, kot je ustavna obtožba. Ampak v praksi se pa politična odločitev ob neuspehu uporabe tega instituta na strani predlagateljev izkaže zgolj kot rezultat njihove neodgovorne poteze in politike. V našem današnjem primeru kot spodletela otvoritvena poteza SDS v kampanjo za prihajajoče parlamentarne volitve. To delate danes. Dobesedno čez noč ste spisali površen, podpovprečen, predvsem pa neutemeljen tekst, ki ste ga poimenovali kot Predlog obtožbe predsednika Vlade Republike Slovenije pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije. Zakaj je takšno vaše dejanje neodgovorno, spodletelo in v vseh elementih tega teksta neutemeljeno, bomo z vsebinskimi, podatkovnimi, finančnimi in drugimi preverljivimi dejstvi tekom današnje razprave poleg predsednika Vlade postregli moje kolegice in kolegi iz Poslanske skupine Stranke modernega centra.

Meni pa sedaj dovolite, da vam in predvsem ljudem, ki spremljajo vaš današnji politični fiasko, ponovno povem, na kakšen način v SDS pod krinko ustavnega obtoževanja predsednika Vlade in njegovega v razvoj in ponovno rast usmerjenega vodenja države zlorabljate slovenski politični prostor.

Najprej, kar se tiče vašega odnosa do ustavnih orodij za nadzor dela Vlade. Po lahkotnosti dejanske uporabe, še bolj pa stalnih groženj z ustavnimi obtožbami in interpelacijami dela Vlade, ste v SDS pravi svetovni rekorderji.

Po propadlem poskusu interpelacije Vlade in desetini neuspešnih interpelacij ministrov te vlade danes še s predlogom ustavne obtožbe predsednika Vlade mrzlično nadaljujete svoj pohod. Pohod prevlade strahu, sovraštva in terorja do vseh ljudi, ki vam slepo ne sledijo. Do vseh, ki se odkrito zoperstavljajo vašemu enoumju in vaši mračni viziji sprte, prestrašene in nestrpne družbe. Namesto da bi s svojim delom in zgledom pomagali preganjanim in zatiranim, z vašim pogledom na sočloveka in družbeni ustroj dajete samo še dodaten pogum ravno preganjalcem in zatiralcem. Strašite, preganjate vse, ki niso po vaši podobi. Ampak, dobro. Vi že veste sami pri sebi, zakaj zganjate takšno sovraštvo do soljudi.

Jaz bi vas pa ob tej priložnosti želela še malo popeljati nazaj v vašo politično zgodovino, to je tja kamor najraje vedno hodite. Toliko da si vsi skupaj malo osvežimo vašo pretekla napačna razumevanja instituta ustavne obtožbe.

Slovenija se še vedno dobro spominja vaših neuspešnih predlogov ustavnih obtožb predsednika vlade dr. Janeza Drnovška, pa neuspešne obtožbe predsednika republike dr. Danila Türka, kakor tudi nekaterih groženj z ustavnimi obtožbami, ki jih potem niste izpeljali. Kadarkoli ste se lotili ustavnih obtožb, vam ni šlo ne za resnico ne za argumente, ampak ste svojo realnost ponarejali z manipulacijami, zavajanjem, lažmi, s friziranjem števil, kot ste to danes že zelo uspešno na začetku počeli s tem ko ste prikazovali – zlagano, seveda – stroške za to da lahko ljudje, ki so v stiski, preživijo, pa niso seveda po vaši podobi.

Današnji že peti po vrsti predlog ustavne obtožbe v samostojni Sloveniji je vašo metodo pripeljal do absurda in sprevrženosti. Predsedniku Vlade skušate naprtiti protiustavno in protipravno ravnanje samo zato, ker je vse pristojne organe zaprosil in pozval, da naj pri svojem delu izčrpajo vse pravnoprocesne možnosti domačega in mednarodnega prava, ker je želel pomagati človeku v stiski.

Zdaj bi se lahko premaknila še na vaš drugi del, vaš drugi, še bolj abotni del vsebine ustavne obtožbe, zgolj ta del skozi oči oziroma poskus pridobivanja premoženjskih in nepremoženjskih koristi predsednika Vlade. Ta del vašega besedila je še prav posebej psihološko zanimiv; v bistvu kaže na vaše videnje vas samih skozi blatenje podobe drugega. Že dolgo poznana stalnica in vodilo vašega dela je, da brez dokazov drugim očitajte prav to, kar dokazano delate sami. Lahko bi nam vsem skupaj zdaj osvežila spomin o pridobivanju premoženjskih in nepremoženjskih koristi vašega političnega delovanja, od zaposlovanja družinskih članov vodilnih ljudi vaše stranke naprej. Kdo bo odgovarjal za to premoženjsko škodo, nepotizem in korupcijo, za zlorabljanje denarja državljanek in državljanov samo za to da vaši sorodniki prejemajo visoke plače?

V Poslanski skupini Stranke modernega centra bomo z vrsto argumentov,

dejstev na današnji seji predstavili naslednje. Povedali bomo, zakaj je predlog ustavne obtožbe predsednika Vlade neutemeljen v čisto vseh izpostavljenih navedbah. Povedali bomo, zakaj je treba presekati vozal zavajanj, neresnic, groženj, manipulacij in jasno ter odločno reči ne politiki SDS, ki Slovenijo vodi po poteh radikalne evropske desnice, utemeljene na strahovladi, na nestrpnosti, tudi na sovražnosti do drugačnih. Predvsem pa bomo poslanke in poslanci Poslanske skupine Stranke modernega centra glasno govorili o tem, zakaj je za v prihodnost usmerjeno Slovenijo potrebna mirna, stabilna, premišljena in vključujoča politika, katere rast in razvoj sta lahko utemeljena le in zgolj na spoštovanju in udeležanju univerzalnih človekovih pravic vsakega posameznika, ne glede na narodnost, raso, spol, jezik, vero, politično ali drugo prepričanje, gmotno stanje, rojstvo, izobrazbo, družbeni položaj, invalidnost ali katerokoli drugo osebno okoliščino.

In zakaj se je treba v teh časih še prav posebej in odločno zopet postaviti za prav te in takšne človekove pravice? To je edina prava politika in smer za prihodnost Slovenije in je edina prava politika, v katero verjamemo in za katero delamo v Stranki modernega centra. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa. Predsednik, jasno je bilo, da danes kakih vpludnih pa lepih besed ne bo; tega z moje strani tako ali tako niste pričakovali verjetno, kajne. Opozarjam pa na to, da je predgovornica, gospa Kustec, prešla vse meje. Vse meje ste prešli, zato imate veliko srečo, da ste ženska, ker sicer bi zdajle vam veliko bolj ostro odgovoril.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Nima to nobene zveze s tem, da je ženska, prosim lepo.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Predsednik, prosim, da se umirate tam za svojo govornico! Ko je ona napadala SDS, ste gledali v tla in podpisovali neke papirje. In prosim, da se bomo obnašali tako, kot je treba. Jaz seveda ne bom z vami kaj dosti prizanesljiv, ampak kljub temu bom spoštoval merila, da ste ženska, in moram biti bolj vpluden, ker sem pač jaz moški. Zato. Zdaj pa pogledajte naslednjo zadevo. 1,46 minute uvoda je predgovornica pravzaprav govorila – saj nimam besed o tem, kar ste počeli –, pa vas predsednik sploh ni opozoril. Gospo Bratuškovo je pa opozoril, češ, da mora govoriti o temi. Zdaj pa bova takole rekla; vi pravite, mračnijaške sile, tam na desni, vi pravite, nestrpnost, vi pravite, strašite, vi pravite, preganjavico imate, nespoštovanje ustavne obtožbe, manipulacije, zlagani stroški in tako dalje. Pogledajte, to sem jaz slišal že leta 2009 od Kresalove. Pa leta 2013 recimo od tiste gospe s sodišča, kako se je že pisala, sem pozabil. Ampak po štirih volitvah

sem pa jaz še kar tukaj pa so te mračne sile še kar tukaj. Ali ni to zanimivo? So še kar tukaj te mračne sile. Tukaj pred menoj se pa vsaka tri leta ali pa štiri leta menjate, tako kot boste tudi vi odšli, ko bodo moji kolegi še kar tukaj sedeli.

Ampak gremo na vsebino. Zakaj delate problem in česa se bojite? Česa se bojite? Predsednik Vlade, pozivam vas, da zadevo zavrnete. Mimogrede, oba doktorja znanosti, ustavni pravnik, vi pač doktorica na nekem drugem področju ... Ja prav, potem še toliko slabše. Zakaj? Zaradi tega ker bi si človek predstavljal, da boste prišli za govornico in govorili z argumenti, ne pa listek brali, kot tudi predsednik Vlade. Če je tako prepričan v svoj prav ... Jaz sem tisto, o čemer sem prepričan, da imam prav, sposoben povedati brez ceglcev ali pa z opornimi točkami. Tudi sprašujem predsednika Vlade, v čem je pa problem, zakaj bi pa, predsednik, morali poslanci to zavrniti. Postopek je dvofazen. Prvi je tukaj v Državnem zboru, drugi je pa na Ustavnem sodišču. Če ste vi tako prepričani v svoj prav, da niste naredil nič narobe, naj o tem odločijo sodniki. Ustavni sodniki naj o tem odločijo in ne vaši prijatelji, ki jih imate tukaj. Zakaj? Česa se bojite? Če imate prav, prepustite Ustavnemu sodišču, pa naj odloči o situaciji. Kaj se potem bojite? Kaj je problem? Ja, problem je, ker boste prepričali z glasovanjem, da bi ustavni sodniki odločali. Ali kot sem enkrat že rekel za to govornico, varovane osebe –, tudi te za menoj vedo, kako to izgleda –, ko si v življenjski nevarnosti, vržejo čez tebe eno tako plahto iz svinca. To boste vi naredili s predsednikom Vlade. Ja zakaj pa, če ni nič naredil narobe? Zakaj, če to trdite?

Ampak vsebinsko pa naslednje. Pogledajte, ustavna obtožba je res huda stvar, ampak če predsednik Vlade krši zakone in ustavo – po mojem globokem prepričanju tudi je storjeno kaznivo dejanje po 257. členu Kazenskega zakonika, zloraba položaja in pridobitev nepremoženjske koristi, seveda možnosti bivanja temu gospodu tukaj v Sloveniji –, potem je opozicija to dolžna narediti. Ja, kaj pa potem? Kaj pa opoziciji ostane drugega? Ker v nasprotnem primeru bodo vsi po vrsti počeli tovrstne reči. To je naloga opozicije, dragi moji in ne vem, kaj se predsednik Vlade tako boji, tako repenči in ne vem kaj vse, če pa pravi, da je vse v redu naredil. In o tem, kaj je naredil v redu kaj ni, bom tako še v nadaljevanju kaj rekel. Skušate zadevo zreducirati na neko kršenje zakonodaje, skušate zadevo zreducirati na sovražnost do tujcev. Dragi moji, kar zmenite se, koliko ste jih imeli leta 1994 doma, tamle iz Bosne. Mnogi Slovenci, mnogi državljani Slovenije so ji imeli – 70 tisoč tukaj v Sloveniji –, pa SDS ni dala nobene pobude za kakšno kakršnokoli interpelacijo ali kaj takega, ker so to bili pravi prosilci za azil, za mednarodno zaščito. To so starejši moški, otroci pa ženske. Med to populacijo pa tega skoraj ni in vi ne morete meni govoriti o zadevah sočustvovanja in ne vem, kaj vse je predsednik Vlade prej govoril. Zakaj bi jaz

moral sočustvovati s človekom, ki je ženo pa otroke pustil v vojni in pobegnil? Zakaj moram jaz sočustvovati z njim? Ne morem in ne bom. In ta njegova ista žena zdajle s puško hodi tam dol po Siriji in osvobaja Sirijo, ta človek je pa tukaj. In mimogrede, gospa Kustec pravi, manipulirate s številkami. Saj si je nismo mi izmislili, Računsko sodišče je reklo, tisoč 963 evrov skupnih stroškov, tisoč 963; pojdite k šefu Računskega sodišča pa recite, da manipulira. Ne upate si? Ja seveda ne, saj je številka točna, gre pa za skupne stroške. / oglašanje iz dvorane/ Še prej, predvsem pa tam okoli 3. junija, ko bo kaj drugače.

Gremo naprej na dejstva. Glejte, zdaj govorite, še gospo Bratuškovo je zaneslo o beguncu ... Ja ni res, beguncev ni, ker lahko pridejo s padalom iz lufta, drugače ne morejo tehnično v Slovenijo priti; to je isto, ne vem, še kakšno primerjavo bi lahko dali. V Sloveniji so ilegalni migranti in kdorkoli je vstopil v Slovenijo, je ilegalni migrant, ker je lahko prosil za mednarodno zaščito v petih državah pred Slovenijo. Ja, saj se lahko smejite, se vam bom jaz 3. junija. Gremo naprej. Poglejte, ta gospod, ki mu je Slovenija, jasno, najbolj všeč na tem svetu ... In gospod Cerar je prej govoril o registraciji; namreč, registrirali so ga v Dobovi. Ja predsednik Vlade, pogledajte v zakonu, kje imate v zakonu napisano kakršenkoli postopek registracije – ga ni, tega v zakonu ni. Ali je vložil prošnjo za mednarodno zaščito ali je pa ni vložil; če jo je vložil, je postopek znan, če je pa ni vložil, je pa tudi znan in ne prodajati registracije, ker tega zakon ne pozna. In potem ste rekli, so ga pripeljali Hrvati na našo mejo. Ja kaj ste pa vi naredili? V Dobovi ste ga naložili pa peljali na Šentilj, ja saj je isto. Kaj potem Hrvate šimfate? Isto je bilo, na državne stroške. In seveda so ga Avstrijci zavrnili, potem mu je pa spet postala Slovenija všeč – ne morete verjeti, ha, mora biti pa res lepa –, ki je sploh ni videl, zaradi tega ker se je peljal z vlakom na Šentilj. No, šele potem je vložil prošnjo za mednarodno zaščito, ki jo je pač ministrstvo zavrnilo. Jaz nimam nobenih, menda vam je jasno, bom rekel, simpatij do notranje ministrice. Že politično jih ne morem meti, ker pač ni moje politične opcije in je moja naloga pravzaprav, da jo šimfam kot opozicijski poslanec. Pa vendarle, svoj posel je opravila, svoj posel je opravila in jaz jo kritiziram, kadar jo je treba kritizirati in je ne napadam, kadar je ni treba napadati – primer vodni top.

Zdaj pa pogledajte naprej. Ustavno sodišče je sicer zavrnilo zadevo, Evropsko sodišče je reklo, Hrvaška mora odločiti, naše Vrhovno sodišče je reklo, Hrvaška mora odločiti in ministrica se po tem ravna. Ja kaj zdaj? In predsednik Vlade, jaz ne vem, predsednik, kako vam naj rečem ... No, če bi jaz bil žleht, bi vašim študentom predvajal posnetke tega današnjega govora tu – na katerega so, mimogrede, vaši poslanci ponosni, so mi povedali. Jaz ne vem, kaj bi študentje rekli potem na to, ne vem, kaj bi rekli. V fazi, ko je notranje ministrstvo odločilo, ne morete

postopati več po 51. členu, ne morete. Zdaj gospa sodnica odkimava, ampak bomo to jasno povedali, zakaj. Poglejte, če se je 14. 11. notranje ministrstvo dogovorilo – saj to ni tako enostavno, ga daš na kombi pa odpelješ –, notranje ministrstvo se je 14. 11. jasno dogovorilo, dne tega pa tega ob tej in tej uri ga bomo predali tam in tam, in Hrvati so na to bili pripravljeni in so tam tudi čakali. Ja kako pa drugače tečejo postopki deportacije? Nič drugače. Saj morajo tako teči. In to je bilo 14. 11. pripravljeno. In potem seveda predsednik Vlade reče: »Zavzel sem se, da se zadrži odločitev o jutrišnji deportaciji Ahmada Shamieha, dokler se ne preuči vseh pravnih možnosti.« A lepo vas prosim! Kaj pa? Notranji ministrstvo je v tej fazi preučilo vse in sodišče je vse naredilo, je povedalo svoje, evropsko in naše. In naslednji dan: »Postopek vrnitve gospoda Shamieha se danes ni začel. Zaradi posebnih okoliščin sem se odločil, da bo Vlada obravnavala predlog za izdajo dovoljenja za začasno bivanje, to nam omogoča 51. člen Zakona o tujcih ...« in tako dalje in tako dalje. Uh, hudo! Ja, saj je ustavni sodnik Boštjan M. Zupančič, pa evropski sodnik – na ESČP je bil menda, koliko časa, skoraj dve desetletji ali koliko že – jasno povedal: »Ta vlak vam je odpeljal,« je rekel; »vi ste lahko 51. člen uporabili pod zakonskimi pogoji prej, preden ste o tem odločali, ne pa potem.« In predsednik trdi, da lahko. Predsednik, ni mogoče. Nerodno vam bo pred študenti. Ne, ne gre, ne morete tega narediti. Ne morete tega narediti, ampak vi ste to naredili.

Ne vem, kdo je govoril – a ste vi govorili ali predsednik Vlade – o človeških vidikih tega dejanja; o pravno dopustnem početju je govoril predsednik Vlade, o tem da je ta zgodba naša zgodba in je zgodba Ahmada Shamieha. Aha! Zdaj pa oba sprašujem. Glejte, vi ste na oblast prišli z geslom pravna država. Mi smo po Sloveniji videli vaš obraz na vseh slikah. Jaz pojma nisem imel, sem se vozil skozi Šentjur, recimo, pa pojma nisem imel, kdo kandidira, ampak sem videl vas; samo pravna država je bila v celi Sloveniji. In na ta vidik opozarjam zato ker pač ste volitve na ta način dobili. Zdaj ste pa nezakonito posegli, vi ste nezakonito posegli, pa vam je to všeč ali ne. Če vi trdite, da jaz nimam prav, potem pozovite poslance, naj glasujejo za, pa naj odločijo ustavni sodniki, pa si bova segla v roko pa bova rekla, vi ste imel prav ali pa sem jaz imel prav. Naj ustavni sodniki odločijo. Ampak bojazljivo pozivate k temu, da preprečimo ustavnim sodnikom, da bi o tem odločali. Zakaj se pa bojite potem, če trdite, da je zadeva zakonita?

In zdaj tisto moje famozno vprašanje, na katerega nimam odgovora in zato vesoljno Slovenijo prosim za pomoč, če kdo kaj ve o tem – zakaj Ahmad Shamieh? Zakaj Ahmad Shamieh? Zakaj neka oseba, ki ima po naših kriterijih srednješolsko izobrazbo in je frizer ali kako se to že imenuje ... Zakaj on? Zakaj ne ...

Zakaj pri njemu človeški vidik, zakaj pri njemu pravno dopustno početje in zakaj je to naša zgodba, ne samo njegova. Zakaj pri njemu? Zakaj ne pri – notranje ministrstvo lahko točno številko pove – nekaj sto enakih primerih? Saj nimamo več sto enakih primerov, ko jih naložijo v tisti bel kombi pa jih odpeljejo na Hrvaško. In zakaj ne človeški vidik, pravno dopustno početje in naša zgodba v primeru krščanske družine z otrokom, rojenim v Sloveniji? Zakaj ta otrok, rojen v Sloveniji, in tista družina ni bila deležna vašega človeškega vidika, pa vašega, pa zakaj oni niso bili deležni pravno dopustnega početja, ker so po istem členu pokali pa šli na Hrvaško. Po istem členu! Isti organi, isti ljudje so to podpisali. Zakaj pri njih ne? Zakaj to ne bi bila naša zgodba? Glejte, krščanske vere so, to je neko povprečje Slovenije, otroka imajo, ki se je tukaj rodil, v Ljubljani. Ne, njih pa – pof! Zakaj človeškega početja tu ni bilo? In seveda se sprašujem, zato se sprašujem in nimam odgovorov, kaj se je zgodilo s predsednikom Vlade v tistem času. Zakaj človeškega vidika, pravno dopustnega početja in naše zgodbe ne bi bila deležna kakšna deložirana familija. Ja, tak, ki je 40 let v Sloveniji delal, ki je 40 let davke plačeval, potem pa ni plačal par sto evrov, pa dobi – kaj? Odločbo in na cesto. Kje je človeški vidik predsednika? Predsednik pravi, da se ukvarja vsakodnevno s temi stvarmi na Vladi. Nisem prepričan, z Ahmadom ste se menda šest ur, tako so rekli novinarji, pa potem kasneje. Zakaj se v vas ni vzbudil človeški vidik in pravno dopustno početje, gospa Kustec, v primeru družine Šalamon? Človek je skozi puško gledal, tam kjer so mrtvi ležali, v Trzinu, udeležen je bil v tisti bitki. Človek je življenje tvegalo – bom kaj novega povedal –, se preoblekel v neko tujo uniformo, zato da je naša življenja reševal – življenja tistih, ki so delali za samostojno Republiko Slovenijo in so jim stregli po življenju v šentviški vojašnici. Pa je tvegalo življenje za to da je rešil te ljudi oziroma konkretnega človeka, ki danes živi v Slovenj Gradcu. Zakaj pa on ni človeškega vidika deležen? Zakaj je SMC spisala negativno mnenje oziroma zakaj je vaša vlada spisala negativno mnenje do tistega zakona? Še enkrat hvala vsem poslancem, tudi SMC, razen treh vas, ki iz ne vem kakšnih razlogov niste bili za. Zakaj ni človeškega vidika tukaj? Zakaj so pa to samo mračne sile potem, ko se zavzamejo, to so pa mračne sile, z menoj vred, kajne, ki sem tisti zakon spisal. Vidite, to so pa mračne sile, ja. Tako ste vi rekli. Ampak odgovor bo, saj veste, jaz sem zdaj tu že kar nekaj časa, pa vedno tule sedi nek drug, ki govori o mračnih silah, potem pa izgine na volitvah. Zakaj torej ne več sto drugih ljudi, ki so na enak način šli na Hrvaško?

Predsednik, tu končujem. Bom rekel, grem na neko polje, kjer morate vi sami sebi odgovoriti; meni ni treba odgovoriti pa javnosti tudi ni treba odgovoriti. Si pa postavljam vprašanje, kdo vas je v to prisilil. Kdo vas je v to silil? Kdo vas je v to nagovarjal, da ste nasedli

tej zadevi? Saj je očitno, da ste nasedli. Glede na posledice seje Vlade in izjave gospoda Erjavca in gospoda Židana, da ni zakonite podlage, sta rekla, za 51. člen – jaz ne vem, kdo vas je v to silil. Ne bom si pa postavil vprašanja, ali je kdo tudi komu kaj dal; namreč, v Sloveniji je denarja, kolikor hočete, zlasti od kakšnih ilegalnih poslov s kakšno tujo banko. Tega ne vem, ker nimam dokazov. Vendar je pa famozno, razumete, da imate med temi ljudmi, med temi stotimi ljudmi ljudi, ki imajo fakultete, pa so morali zapustiti Slovenijo. Potem pa pride Ahmad Shamieh, ki je frizer, ta je pa deležen vse milosti, kot da je bog pomahal z oljčno vejico. Mene ne morete nafariati. 51. člen Zakona o tujcih, na katerega se je predsednik Vlade izgovarjal, je torej jasen – lahko se uporabi v postopku priznanja mednarodne zaščite, vendar ne po tem ko je izdana odločba o tem da odide na Hrvaško. Tega nisem jaz izumil, to je pač trditev verjetno prvega slovenskega pravnika; ali pa, vsi slovenski študentje prava so rekli, ko boš BMZ naredil, si tako pravno fakulteto naredil. Pomeni kaj? Da verjetno ta človek nekaj ve, kajne, sploh pa zato, ker je bil tudi sodnik ESČP. In druga zgodba. Predsednik Vlade je tako vehementno trdil, češ, ja, saj je vse jasno, mi lahko uporabimo to, 51. člen. Ja, ni res! 51. člen se uporabi za tistega Tončka, ki je košarko špilal za nas, tisti temnopolti, kako se je že pisal. In hvala bogu, da smo mu dali vse možnosti, da je zastopal državo Slovenijo pa če še pride kdaj v Slovenijo ali pa ne, je čisto vseeno, ker je nekaj naredil za to državo. Ne boste mi pa rekli, da je strateško pomembno za to državo – ob več sto nezaposlenih frizerjih –, da daste možnost bivanja nekemu, ki mu je ime Ahmad. Zakaj pa? Saj imate ja par sto nezaposlenih frizerjev. Predsednik Vlade, vi ste, oprostite, zadržali – če mislite, da jaz nimam prav, pojdiva na Ustavno sodišče –, to ste povedali javno, akt, ki je bil zakonito izdan s strani notranjega ministrstva, in zato trdim, da je to kaznivo dejanje, zato o tem govorim. Maloprej so me zunaj vprašali novinarji, ali ste že dali kazensko ovadbo? Pa sem rekel, mogoče bom pa to sam naredil, ker poslanska pač o tem še ni razpravljala. Dve leti sem opozarjal na primer Fišer-Zalar, nihče se ni zganil. Seveda je gospod pridobil nepremoženjsko korist s to posledico.

Zdaj pa famozna seja Vlade. Glejte, predsednik vi ste naredili vse to lepo predavanje; v večini ste zadeve brali, bom rekel, in ste razložili, kako vi lahko uporabite 51. člen, kako vi lahko daste na sejo Vlade, kako vi lahko odločite na seji Vlade. Ja vprašanje, zakaj potem tega niste naredili? In zakaj potem na tisti seji Vlade niste rekli, 51. člen, tukaj ga imaš, gotovo je in izdali ustrezen pravni akt? Ja zakaj pa tega niste naredili? En dan prej, v terek govorite o tem kako je to mogoče, potem pride seja Vlade pa se o tem razpravlja, o tem 51. členu, pa tega sklepa ne sprejmete. Zdaj pa spet trdite danes tukaj, da je ta sklep mogoč in zakonit. Ja zakaj

ga pa niste sprejeli? Zato ker so vas žejnega peljali nekam, kot se temu reče, zlasti gospodje iz SD, bom rekel, in pa tudi ... no, ne vem, kakšno vlogo je imel Desus. Ampak dejstvo je, da je po seji Vlade gospod Erjavec jasno povedal, da ni zakonitih pogojev za uporabo 51. člena, to smo pa javno slišali. In tudi gospod Židan je to isto povedal, to isto stvar. A vi danes trdite, da je to možno uporabiti! Ja potem pa uporabite, dajte pa jutri na sejo Vlade pa to uporabite, če mislite, da je možno uporabiti.

Še nekaj je pri tem zanimivega; na eni strani torej trdite, da to lahko uporabite in smo bili deležni celega predavanja, ki si ga res moram spraviti za čase potem po poslanskem mandatu, bom imel verjetno več časa, da se s tem ukvarjam, ker se mi zdi, da je res treba iz tega nastopa predsednika Vlade res narediti nekaj z znanstvenoraziskovalnega vidika, predvsem to, kako je 14. 11. možno uporabiti, kako 16. 11. ni več možno uporabiti po seji Vlade 51. člena in kako je danes spet možno uporabiti ... A ni to zanimivo? Potem so pa mračne sile problem. Poleg Desusa in pa SD je, vsaj kakor jaz vem – tako mi še včasih kdo kaj pove, kljub temu da ste nehali snemati seje Vlade ali kako že in pisati magnetograme; tu ne vem, česa se bojite, ampak kakorkoli –, tudi na seji Vlade in javno je notranja ministrica svoje povedala: »Mi smo delali zakonito, drugače ni mogoče delati.« je povedala, isto kot par mesecev prej: »ZKP je zanič.« Meni so vsekakor bolj všeč ljudje, ki so principialni pa načelni, kot pa tisti, ki me farbajo; pa enkrat lahko 51. člen, potem ne moremo 51. člena, zdaj pa spet lahko 51. člen. S tega vidika ... Glejte, saj ima ona tudi svoje muhe, pa ima kakšne čudne predloge, kot je bil ta Šalamonov zakon, po domače, ampak tam kjer pa gre za obrambo pravne države, pa verjetno ona bolj odigra svojo vlogo. In predsednik Vlade, če ste vi prepričani, da je možno uporabiti 51. člen, sprašujem, zakaj ga niste uporabili. Zakaj niste ministrico z Vlade poslali domov pa rekli, adijo, nisi več ministrica, samo še v parlamentu potrdimo tvojo razrešitev pa konec, ali pa ji malo roke zvijete pa naj ona sama odstopi? Poglejte, zakaj tega niste naredili? Zato ker veste, da ima ona prav. In zdaj izgovarjanje, to kar se zdaj dogaja, izgovarjanje na to da je Upravno sodišče nekaj odločilo, da je on lahko tukaj. Ali ste sploh kaj prebrali, kaj je odločilo Upravno sodišče? Upravno sodišče ni reklo nič drugega, kot da mora notranja ministrica še enkrat postopek peljati, iz tistih razlogov, ki so tam naštet. Ni pa reklo, da je akt notranjega ministrstva nezakonit ali pa kaj takega. To morate prebrati. Jaz te zadeve preberem, preden tukaj na pamet govorim. Torej, odločitev gospoda Zalarja je to, da smo si na jasnem; on vedno pravočasno poskrbi za vse posle. Recimo, bulmastife je rešil v treh urah. Po faksu dobi zadevo, reši, po faksu pošlje odločbo. On je posegel seveda pravočasno, zato da bi današnjo razpravo malo zmotil, da bi bil všečen predsedniku Vlade, ki mu je s tem dal par argumentov – kaj pa, če le kaj

bo. Poglejte, Upravno sodišče je nekaj reklo. Fajn argumente, ampak niso argumenti, saj to je štos. Ampak v skladu s stvarmi, ki jih v tej državi že poznamo, pač posežejo takrat kadar se njim zdi pametno. Zato pa recimo, da je predsednik Vlade kazensko ovaden, četudi ne veste, da ga je ovadil državljani Vili Kovačič. Ali to vemo? Kje pa. Sužnjelastniki ne poročajo o tem, nihče ne poroča o tem. Je pa zanimivo, ne? Še dobro, da imamo tretji program, da ne bi še tole ven izrezali, kar zdajle govorim. Ampak pogledjte, zato pa verjetno vedno pravočasno pride odločitev kot patria, ene par mesecev ali pa par dni pred volitvami – od leta 2009 naprej. Ali ni to zanimivo? Prav zanimiva zadeva. In tudi današnja tema; ali ni zanimivo, ali je to danes sploh tema. To sploh ni tema. Tema je posojilo, madona! Ali ste videli, kaj naredijo lastniki s sužnji? Ja, zanimiva zgodba. Danes je tema številka ena posojilo, ne pa tole. Ne, dajte no, to sploh ni tema. Čeprav je bilo tisto posojilo menda 26. decembra javno objavljeno na Ajpesu. Ali ni zanimivo, da so ga sužnjelastniki danes našli? Ja, uuu, ne, ampak pustimo to, zdaj sem šel mimo.

Za zaključek tole. Če ste vi prepričani, in če ste vi, predsednik, prepričani, da nič ni narobe, če ste res prepričani, potem pozovite svoje poslance, glasujte za in odločili bodo ustavni sodniki. Če pa v to niste prepričani, boste pa naredil to kar ste že naredili. To pa pomeni, da boste pozvali poslance, naj vas zaščitijo pred ustavnimi sodniki. Ker vaša odločitev, da preprečite z glasovanjem ustavno obtožbo, pomeni kaj? pomeni gips na nogo predsednika Vlade, da ga ne bo zdravnik dobil ali pa Ustavno sodišče, da preživi konec mandata. Zakaj to počnete, če je zakonito vse naredil? Zakaj bi to počeli? Jaz ne razumem, zakaj bi to počeli. Če kdo razume, pač mi naj to pove. In zdaj o vseh tistih ustavnih obtožbah za zaključek. Ah, pogledjte, kaj pa tista iz leta 2007? Nisem prepričan, da je bila ustavna obtožba, pa mislim, da je celo bila. Ali je bila interpelacija zoper Vlado ali nekaj takega. Ali si predstavljate!? Ko je tista vlada daleč, daleč, daleč najbolj garala. Zakaj? Zato ker smo imeli 40 dni do prevzema predsedovanja in so vaši predhodniki – saj tako nobenega več ni tu, ali bi še kateri lahko bil, gospod Battelli, drugega pa ni več, kajne, vidite, to je zanimiva zgodba – naredili enako zgodbo. In potem smo jim na koncu, takratna vlada, takratni predsednik vlade jim je rekel, »Glejte, zdajle je še čas, 40 dni, naredite novo vlado in prevzemite oblast.« Veste, kaj so naredili? Proti so glasovali, niso si upali. Niso si upali. Niso si upali prevzeti oblasti, so pa lapali. Vidite, tudi to bi lahko vi povedali. Torej, ustavna obtožba je zakonito orodje opozicije. Vprašanje pa je, ali si opozicija, ki dela, ali si opozicija, ki hodi na ših t za tri jurje. Mi smo opozicija, ki dela in bomo delali do konca. Saj, potem bodo pa prišle nove svetle sile, ali kako že, ampak ne vi. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Franc Jurša bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Gospod podpredsednik, hvala lepa za dano besedo. Spoštovani gospod predsednik, ministrski zbor, spoštovani kolegi in kolegi, vse prav lepo pozdravljam!

Ne bom začel tako kot včasih začnemo – kaj nam ta dan prinaša, koliko bo izrečenih besed in kakšne koristi bodo imele te besede v prihodnosti. Zelo zanimiv nastop poslanskega kolega Gorenaka. Res je, da je na nek način bilo obračunavanje izza tega pulta; verjetno bi to bolj moralo biti z one strani, kjer imamo mikrofone, oziroma z naših stolov. Ampak to ni stvar, ki se mene posebej tiče; poslušal sem pozorno, slišal sem precej besed, ki so tako ali drugače zvenele.

Takoj na začetku bom napovedal, da poslanke in poslanci naše poslanske skupine predloga opozicijske SDS, da bi predsednika Vlade Mira Cerarja na Ustavnem sodišču obtožili kršenja ustave, ne bomo podprli. Sloni namreč na precej trhljih argumentih, ki so bolj prepričanja vrha stranke kot pa pravna dejstva, tako da o tej ustavni obtožbi ni mogoče povedati kaj veliko pametnega, še zlasti zdaj ne, ko je Upravno sodišče na glavni obravnavi že tako ne ravno prepričljivo trditev poslancev SDS, da je predsednik Vlade zlorabil položaj, ko se je zavzel, da se zadrži izgon sirskega begunca Ahmada Shamieha ... Po tem debaklu stranke bi pričakovali, da ustavno obtožbo umakne, a je kaj takega za poslance SDS, ki so napovedovali celo vložitev kazenske ovadbe zoper Mira Cerarja, očitno preveč.

Tokrat ni prvič, da SDS zoper politične nasprotnike vlaga ustavne obtožbe. V zgodovini slovenskega Državnega zbora je to peta obtožba. Prav vseh pet so vložili poslanci SDS. Tako so leta 1998 tedanjega premierja Janeza Drnovška obtožili kršitve ustave, ker naj bi tri leta prej z Izraelom sklenil tajni varnostni sporazum. Nato so v začetku leta 2010 poslanci SDS in Slovenske ljudske stranke vložili ustavno obtožbo zoper tedanjega predsednika republike Danila Türka, ker da je kršil ustavo s podelitvijo državnega odlikovanja nekdanjemu šefu Službe državne varnosti Tomažu Ertlu. Naj spomnim, v razpravi se je celo izkazalo, da so del dokumentov, na katerih je obtožba temeljila, ponaredili. Pred dobrimi štirimi leti pa so poslanci SDS napovedali ustavno obtožbo takratne predsednice vlade Alenke Bratušek, da bi izsilili njen odstop zaradi zamude z uvedbo zlatega fiskalnega pravila, a do te zadeve ni prišlo, ker je pred tem dejansko razpadla koalicija in seveda, normalno, tudi vlada Alenke Bratušek.

Naj se vrnem na današnjo temo te izredne seje. Premier Cerar je takoj po objavi

takratne ustavne obtožbe zatrdil, da ni kršil ustave ali zakona in da je ustavna obtožba povsem neutemeljena. Ocenil je, da gre pri tem za nov politikantski manevar stranke SDS, da bi po desetih neuspešnih interpelacijah zdaj še z ustavno obtožbo diskreditirali in ovirali delo Vlade, s čimer se ni težko strinjati. Ustavno obtožbo zoper predsednika Vlade predlagatelji utemeljujejo s trditvijo, da je kršil kar štiri člene ustave. Tako naj bi kršil 2. člen, ki pravi, da je Slovenija pravna in socialna država. Ugledni pravniki so v nasprotju s predlagatelji trdili, da se Cerar ni v ničemer pregrešil zoper ta člen ustave. Nekdanji ustavni pravnik Matevž Krivic je denimo zapisal, da ima Slovenija v dublinski uredbi pravno podlago za to da lahko sama kadarkoli odloči o Ahmadovi prošnji za azil in ga ne vrača nazaj na Hrvaško. Podobnega mnenja je tudi profesor ustavnega prava Saša Zagorc. In kar je bistveno – mnenje pravnikov je kasneje potrdilo tudi Upravno sodišče, ki je ugodilo sirskega begunca Ahmada Shamieha in njegov primer vrnilo Ministrstvu za notranje zadeve v ponovno odločanje. Sodišče je med drugim ugotovilo, da Shamiehova prošnja za azil sploh ni bila zavrnjena, saj notranje ministrstvo ni izdalo takšnega sklepa, zato Shamieh do pravnomočnega zaključka postopka ostaja v Sloveniji. Ključna pa se zdi presoja sodišča, da je notranje ministrstvo zmotno trdilo, da uporaba diskrecijske klavzule ni več mogoča, ker da so Shamiehovi postopki v Sloveniji končani. Sodišče še dodaja, da je na podlagi evropske sodne prakse uporaba diskrecijske klavzule – torej prevzem prošnje za azil – mogoča še vse do trenutka, ko je prosilec predan drugi državi. Sodišče je notranjemu ministrstvu še naložilo, da mora upoštevati Shamiehove navedbe o povezanosti s Slovenijo, o udeleževanju v slovenskem socialnem, kulturnem življenju in pri delu. Sodba upravnega sodišča sicer še ni pravnomočna, kajti notranje ministrstvo se še vedno lahko pritoži na višje sodišče, kar je tudi praksa, ko gre za sodne odločbe, ki so zanj neugodne. Odločitev torej prepustimo sodni veji oblasti. Ostali trije členi ustave, ki naj bi jih kršil predsednik Vlade dr. Miro Cerar, so povezani s trditvijo predlagateljev, da je predsednik kršil omenjeni drugi člen. Sedaj je jasno, da ga ni, zato je sklicevanje na 8., 120. in 153. člen brezpredmetno. Prvi govori o tem, da morajo biti naši predpisi usklajeni s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami. Drugi govori o organizaciji in delu uprave, 153. pa, da morajo biti predpisi usklajeni z ustavo.

Pri celi zadevi se je res težko otresti vtisa, da gre za uvodno dejanje predvolilne kampanje omenjene stranke, ki bo očitno temeljila na spodbujanju strahu in mržnje zoper begunce, ki bežijo z območja, kjer že leta divja vojna in nasilje. Kampanje torej, v kateri bodo dovoljena vsa sredstva, tako tudi ustavna obtožba, ki – čeprav je v ustavi zamišljena kot demokratično sredstvo zoper morebitne kršitve ustave in

zakonov ali celo kriminal najvišjih državnih funkcionarjev – žal postaja del predvolilne kampanje. Naj omenim, da je ta poskus naletel na negativne odmeve tudi v javnosti. Tako je na primer v Delovi raziskavi kar več kot 70 % vprašanih menilo, da je ta ustavna obtožba že del predvolilnega boja in strategije največje opozicijske stranke.

Glede na povedano v naši Poslanski skupini Desus takšnega predloga ne bomo podprli.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Zvonko Lah bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov.

Izvolite.

ZVONKO LAH (PS NSI): Spoštovani predsedujoči, predsednik Vlade, kolegice in kolegi!

Veliko je bilo že slišane, jaz ne bi ponavljal, tudi nekaj s strani predlagatelja, da je bil ta migrant poslan iz Avstrije nazaj v Slovenijo in Slovenija bi morala po predpisih ga tudi naprej dati hrvaškemu organom, da oni opravijo svoje, vendar do tega ni prišlo. On se je poslužil vseh pravnih možnosti v Sloveniji, da bi v Sloveniji ostal. To kar je bilo prej rečeno, da je on hotel biti, da je Slovenija njegova domovina; to ni res, potem ne bi šel v Avstrijo. In če bi se vsi migranti – vemo, da je bilo vlog okrog tisoč, nekaj pozitivno obravnavanih oziroma tudi jim je bilo ugodeno in zavrženih veliko – vsako leto poslužili vseh teh pravnih možnosti ... Verjetno vsak Slovenec, če se gre pravdat, mora zalagati nek denar; je strošek potem tudi države. Koliko ima dela sodišče in ostali organi s tem; bi verjetno bili zaostanki na sodiščih še večji, če bi vsakega obravnavali tako kot tega Ahmada Shamieha. Zato bi po mojem morali tako narediti kot Avstrijci, da bi ga pač dali hrvaškemu organom, postavili bi za schengensko mejo, ki je med Hrvaško in Slovenijo in bi bila stvar rešena. Pri nas se to ni zgodilo. In to posredovanje predsednika Vlade, mislim, da je bilo nepotrebno, ker je ministrica za notranje zadeve jasno povedala, da je bil postopek speljan po predpisih, da je pravnomočna pač bila odločba. Če ni bilo vse izkoriščeno, vse pravne možnosti, je to druga zadeva, ampak mislim, da bi moralo pri tem tudi ostati in ga bi bilo treba nazaj deportirati v tistem času, kot je bilo določeno na sodišču. Do tega ni prišlo. Se pravi, po mojem, predsednik Vlade ni kršil ustave s tem, se je pa nepotrebno vtikal v stvari, ki bolje da verjetno se ne bi in prepustil to tistim, ki so za to pristojni, da stvar speljejo do konca. Zato se nam v Poslanski skupini Nove Slovenije zdi ta ustavna obtožba pretirana, pretežka, da bi lahko konec koncev bila bolj primerna tudi, če že, interpelacija, ker je to politično dejanje. Zato te ustavne obtožbo ne bomo podprli niti ji ne bomo nasprotovali. Bi pa povedal še to da bi bilo verjetno mnogo bolje, da bi se namesto da so se sodišča

ukvarjala s tem migrantom toliko časa, da je Vlada baje porabila okrog 6 ur razprave – tako je bilo v medijih – za ta primer, da bi se ukvarjala z drugimi, bolj potrebnimi stvarmi. In en star pregovor pravi, da če se na svoji poti ukvarjaš z vsakim psom, ki nate laja, ne boš prišel daleč. Zato mislim, da imamo bistveno več primerov takih, ki bi jim morali posvetiti več pozornosti, kot je recimo s problemom, koliko naših Slovencev je v lanskem letu odšlo v tujino, zakaj so odšli, kaj je Vlada storila v tem času – ne samo ta, ampak tudi prejšnje –, da ne bi odšli; 8 tisoč, letno se v Sloveniji pa rodi koliko? 22 tisoč otrok – več kot tretjina ene letne populacije oziroma rojstva v Sloveniji. Koliko je država je s tem zgubila? Saj večina teh je visoko izobraženih, v katere je država vložila 100 tisoč in več evrov za vzgojo, izobraževanje, pa ne bo država imela nič od tega. Težko, če se ... Nekaj se jih verjetno bo vrnilo, veliko pa ne. Pa če pogledamo: imamo Schengensko mejo, imamo ograjo na meji; če bi se bolj posvetili rešitvi tega, saj je bilo zdaj povedano, da v Evropi praktično nikogar ne zanima to, kar imamo mi pa Hrvači, tukaj pa je tema številka ena. Ali bi bilo mogoče bolj pametno, da bi Vlada šla po meji, se dobila z ljudmi, da bi aktivirali ne samo naše, tudi hrvaške državljane ob meji, ki zdaj živijo v miru in sožitju, dobro sodelujejo, veliko njih hodi v službo vsakodnevno v Slovenijo, sploh na tem južnem delu. Pa tudi naši na Hrvaško, kar nekaj se jih vozi v Zagreb. Da bi reševali ta problem tako kot ga moramo rešiti, na koncu z dogovorom, ampak verjetno dogovorom tistih, ki so sosedje, ki se razumejo. Najprej verjetno na nivoju vaše skupnosti ali pa lastnikov zemljišč; tudi pri nas oziroma na meji nekateri opuščajo kmetovanje, tako Slovenci kot Hrvatje, pa prevzamejo kmetje njihovo zemljišče v obdelavo na Hrvaškem in obratno. Ali lahko oni zamenjajo, ali bojo pustili zemljo naši na Hrvaškem, ki so jo kupili, pa bo država to plačala, da bodo preselili to v Slovenijo? Ali bo recimo nek vinogradnik, ki je bil že štirikrat vinar leta, iz Krmačine, ki ima vinograde tudi na drugi strani ... Kaj bo zdaj – hrvaško grozdje, slovensko vino, slovenske čebe, hrvaški med, ali bomo to ločili? Imamo ograje na meji, so postavljene. Jaz sem si poleti šel nalašč ogledat vso obalo Kolpe v celi dolžini, te obale je še enkrat več kot slovenske obale. Ali veste, koliko je bilo v tisti vročini turistov, pa ne samo naših, tujcev? Zdaj ni več problem oglaševanje in ne vem kaj, tujci najdejo, največji problem je, ker ni interneta tam doli, to je največja ovira. Kako bi lahko s pridom ... Se vprašam, ali je Kolpa Hrvaška ali Slovenska. Čigava je? Jaz samo to vem, da je mreža na slovenski strani, ne na hrvaški, ne po sredini Kolpe in to je velika ovira, sploh za razvoj turizma tam doli. Neke velike industrije ne moremo pričakovati v tistih krajih, lahko bi pa še bolj v sožitju živeli s tistimi ljudmi in njih je treba vprašati, tam je treba začeti graditi. Pa verjetno, če so šli hrvaški ribiči tudi v Zagreb, kako bomo zdaj, bi se tudi ti ljudje naši

in Hrvatje kmalu vprašali lahko, dajte se nehati o nas odločiti v Ljubljani in v Zagrebu, obrnite se na nas, bomo mi predlagali, kako se to najlažje reši. Nič nismo naredili na tem. Hrvaška je po mojem prva gospodarska partnerica, zato ker so sosede, po blagovni izmenjavi tretja, ampak glede na to da imamo večino meje s Hrvaško, je dobro sodelovanje po mojem najbolj perspektivno. Na tem bi bilo treba graditi, ne pa da politika uporablja že od osamosvojitve naprej to mejo kot nek poligon za nabiranje volilnih glasov, tako enih kot drugih. Spomnil sem se tiste zgodbe o nekem odvetniku, ki je zastopal enega od lastnikov oreha na meji. 30 let sta se tožila, pa ni bilo rešeno. In potem se je že sin odvetnika izšolal in ko je prevzel ta primer, ga je v treh mesecih rešil in rekel: »Vidiš, oče, ti si 30 let reševal, jaz sem pa v treh mesecih rešil.« Pa je rekel: »Ti si neumen. Ta oreh je tebe izšolal, pa bi lahko še tvojega sina.« In včasih imam občutek, da tako slovenska kot hrvaška politika delata na podoben način na teh naših Slovencih in Hrvatih, ki v sožitju in v dobrih sosedskih odnosih živijo tu ob Kolpi in našem ostalem delu te meje. Zato mislim, da je tudi škoda te današnje razprave, da zapravljamo bogu čas, ljudem pa denar tu, ko o tem razpravljamo, ko bi lahko delali kaj bolj pomembnega in koristnega.

Mislim, da je predsednik Vlade naredil napako, da je posegel v ta proces. Vendar zopet ne tako, da bi pa morala sedaj biti neka ustavna obtožba in še Ustavno sodišče se ukvarjati s tem primerom, kar je pa višek.

Tako v Poslanski skupini Nove Slovenije ne bomo podprli te ustavne obtožbe. Pa predlagam v bodoče, da delamo kaj bolj konstruktivnega.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jan Škoberne bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov. Izvolite.

JAN ŠKOBERNE (PS SD): Najlepša hvala, spoštovani podpredsednik. Spoštovani predsednik Vlade, cenjeni ministrski zbor, kolegice in kolegi!

Postopek obtožbe predsednika republike, predsednika vlade ali ministrov pred Ustavnim sodiščem predstavlja enega ključnih instrumentov preprečevanja možnosti izvrševanja od ljudi zaupane oblasti na nezakonit način, v nasprotju z ustavo in temeljnimi vrednotami, na katerih je utemeljena tako naša državnost kot tudi državotvornost. Obtožba predsednika vlade, ki jo naslavlja osmo poglavje Poslovnika o delu Državnega zbora in jo obravnavamo danes na zahtevo skupine opozicijskih poslancev, je torej instrument take stopnje resnosti, da predvideva celo možnost, da se na zahtevo tega cenjenega zbora o predlogu obtožbe predsednika vlade izjasni in svoje mnenje poda predsednik republike, najvišja politična avtoriteta v tej državi.

Predpostavljamo lahko torej, da je tako imenovana ustavna obtožba predsednika vlade rezervirana za resnično najtežjo obtožbo zlorabe oblasti oziroma za aktivno delovanje nosilcev oblasti proti suverenosti, samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. Ta instrument bi tako opozicija kot tudi koalicijske poslanske skupine bili celo dolžni vložiti, seveda v imenu ljudi, ki jih zastopamo, v primeru ko bi predsednik vlade načrtno se odpovedal izvrševanju suverenih pravic Republike Slovenije, ki izhajajo iz njenega statusa samostojne in neodvisne države. Če bi torej predsednik vlade omogočil, da suvereno oblast na teritoriju Republike Slovenije v nasprotju s 3.a členom naše Ustave izvršuje neka druga, bodisi državna ali transnacionalna entiteta. V nobenem primeru pa, spoštovane kolegice in kolegi, ni predvideno, da se obtožba predsednika vlade uporabi zato ker se je prvo postavljeni izvršilne veje oblasti odločil, da tudi na najvišji ravni izvršilnosti v okviru Vlade Republike Slovenije preveri in ponovno presodi, ali so bila pravilno uporabljena in izkoriščena vsa sredstva in orodja, ki jih za izvrševanje suverene oblasti na svojem teritoriju ima – in pripadajo samo njej – Republika Slovenija. Kaj takega je lahko sporno in problematično le za tiste, ki jim samostojnost, suverenost in neodvisnost naše države ni bila in jim morda še danes ni intimna in prva odločitev. Za vse ostale, ki svojo politično tradicijo negujemo na vrednotah osvoboditve in osamosvojitve, pa je tovrstna, žal, tudi današnja obtožba predsednika Vlade predvsem in iskreno veliko razočaranje. O resnosti ustavne obtožbe predsednika Vlade pravzaprav pove največ dejanje ene izmed predlagateljic oziroma sopredlagateljic obtožbe, ki je v času poteka te seje, ki bi iz naslova resnosti obtožbe morala biti največji politični dogodek današnjega dne, meseca, leta, lahko mandata, raje sklicala sejo preiskovalne komisije, ki jo vodi. Torej, ni prvič, da tudi sam predlagatelj iskreno dvomi v predloge, ki jih sam podaja, ampak to seveda ni vprašanje za nas.

Razočaranje pa je ta obtožba ne le zato ker diši po modelu klicanja trojke, torej tujih oblastnikov za reševanje naših domačih zadev, ampak tudi iz preprostega razloga, ker je glede na resnost instrumenta obtožba predsednika Vlade spisana nedostojno slabo, neargumentirano in brez kančka presoje, ali je res prav, da najbolj temeljna orodja demokratičnega parlamentarizma razvrednotimo do točke, ko bodo, kot so danes že, interpelacije in njihove obravnave razumljene le še kot ena izmed sej in procesij, ki jih tako ali drugače nihče ne spremlja in so že davno izgubile vso težo in vrednost. In če mi predlagatelj ne verjame, naj pogleda v svoje vrste, zdaj, še raje pa pred kakšno uro ali dvema.

S tem, spoštovani, kar počnemo danes, bo kar ta zbor sam poskrbel za to da bo resno in v svojem temelju ogrožena demokracija in

republika, za katero so tako enotno skupaj stopili ljudje Slovenije ob našem osamosvajanju.

In ker si svoji neutemeljenosti navkljub obtožba predsednika Vlade zasluži tudi kratek vsebinski komentar, naj povsem kratko ugotovim, da hipoteza obtožbe, ki jo obravnavamo danes, izhaja iz napačnega – namenoma ali pa zaradi neznanja in površnosti – razumevanja diskrecijske klavzule v okviru dublinske uredbe. Slednjo je tako mogoče uporabiti, kar je v svoji zadnji sodbi potrdilo tudi Upravno sodišče, vse do trenutka, ko je prosilec predan drugi državi, torej vse dokler se nahaja na teritoriji Republike Slovenije, kjer Republika Slovenija in njeni organi ter institucije izvršujejo svojo suvereno oblast, ki izhaja iz naše samostojnosti in suverenosti. Po svoji diskreciji in glede na lasten interes.

Ampak ali je res bistvo današnje razprave, da se soočamo z mnenji o tem, kako država ne sme ali pa kako zmore uresničevati oblast na svojem ozemlju, kako sme zakonito sprejemati odločitve po prosti presoji ter pri tem upoštevati človekove pravice, skratka, ravnati humanito? Odgovor je seveda ne. Žal smo danes pač še v eni epizodi predvolilne kampanje. Treba je pogledati koledar največje opozicijske stranke, ki na stroške davkoplačevalcev ščuva ranljive skupine ljudi eno proti drugi, in to izključno zato da vstopi kot prva v predvolilno obdobje. Žalostno, resnično in seveda pričakovano.

Namesto zaključka. Politika je tu za to, da rešuje težave ljudi, posamično ali skupinsko, pa naj si gre za Branka ali pa Ahmada, skladno z zakoni in odločitvami sodišč. In kot je povedal predsednik republike, odločitve sodišč je treba spoštovati, tudi tisto Upravnega sodišča. In kot je, če parafraziram njegovo poslanico, dodal tudi papež Frančišek, tudi za migrante in begunce smo dolžni poskrbeti.

Socialni demokrati bomo še naprej tu za vse ljudi, ne glede na barvo kože, vero, raso, spol, politično prepričanje ali katerikoli drugo osebno okoliščino.

Današnje obtožbe predsednika Vlade v resnici v najslabšo luč spravljajo tistega, ki jih je spisal in tiste, ki jo bodo zagovarjali.

Ob tej priložnosti, spoštovani predsednik, čestitke za današnji nastop. Skupaj s kolegicami in kolegi ocenjujemo, da je bil en boljših v zadnjih štirih letih. Srečno!

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Miha Kordiš bo predstavil stališče Poslanske skupine Levica.

Izvolite.

MIHA KORDIŠ (PS Levica): Hvala za besedo, predsedujoči.

V tem mandatu smo imeli že večkrat priložnost videti, kdaj in zakaj se celoten SDS dvigne na noge – ko zalaufa svojo mašinerijo sovraštva in laži prek nešteti izrednih sej,

nujnih sej, interpelacij in zdaj še ustavne obtožbe. To dela z enim in enim samim ciljem – prevzeti oblast. No, vlada Mira Cerarja temu zgledu z desne sledi že cel mandat z nizom zgrešenih prioritet. V štirih letih je ta vlada delila davčne odpustke najbogatejšim, radodarno subvencionirala umazane investicije, nadaljevala z razprodajo državnega premoženja in jo razširila še na kritično infrastrukturo, kot sta to drugi tir in Luka Koper. Več kot milijardo evrov bo namenila oboroževanju in zvezi Nato. Poskrbela je, da je Slovenija vsak dan bližje represivni državi. To so bile in še vedno ostajajo prioritete te vlade. Če je pozitivnih učinkov večletne gospodarske rasti skoraj v celoti deležna politično-gospodarska elita, pa na drugi strani ni denarja za revne in za delavske razrede. Za dvig sramotno nizke denarne socialne pomoči, recimo, za dvig najnižjih pokojnin, ki ne zadostujejo niti za golo preživetje, ali za dvig minimalne plače, ki je pod pragom revščine, nikoli ni primeren trenutek. Po treh letih in pol 280 tisoč ljudi še vedno živi pod pragom revščine. Siromake se deložira, streho nad glavo izgubljajo zaradi nekaj 100 evrov dolgov, vedno več delavskih družin komaj pride čez mesec in pada med revne zaposlene, čeprav delajo 8 ur in več na dan. V tem mandatu smo naprej priča tudi spornim zakonodajnim rešitvam. Nekatero od njih je že razveljavilo Ustavno sodišče, druge skoraj zagotovo še bo – od protiustavne ukinitve subvencij neprofitnih najemnin do takisto protiustavnega uvajanja policijske države.

A ustavna obtožba, ki jo obravnavamo danes, se ne nanaša na nič od navedenega. Politika, ki jo vodi Miro Cerar, namreč vsaj v tem delu ni ravno drugačna od politike Janeza Janše. Ustavna obtožba se nanaša na konkreten primer. Če smo odkriti, na enega izmed redkih pozitivnih predlogov predsednika Vlade, s katerim je želel razrešiti status Ahmada Shamieha, begunca, ki mu je Slovenija odrekla gostoljubje in ga je skladno s protibegunsko politiko ministrica za notranje zadeve želela deportirati na Hrvaško. SDS je s svojim predsednikom na čelu po letih plenjenja, orožarskih afer, privatizacij in zategovanja pasu izgubila zaupanje volivcev. Zato svoj politični profil namesto na blaginji gradi na zunanjem sovražniku. Volitve so blizu, želja Janeza Janše po oblasti patološka, vprašanje migracij pa prikladno pri roki. Skrajne desnice do oblasti seveda ne more pripeljati ljudstvo, ki ve, da je za katastrofalno socialno sliko v veliki meri zaslužna ravno SDS, zato je ljudi treba prepričati, da jim prihodnosti niso ukradle patrie, nepojasnjeno premoženje, sestrice, nebrzdana privatizacija, razgradnja socialne države in vztrajno spodkopavanje pravne države. Prepričati nas hočejo, da blaginje ni uničila sprega politike in kapitala na čelu z SDS, ampak pred vojno bežeči siromaki iz Bližnjega vzhoda. V Levici ustavne obtožbe ne bomo podprli, bi pa kljub temu opozoril na vzroke, zaradi katerih danes sploh imamo to razpravo. Pod taktirko

ministric za notranje zadeve je Vlada novembra 2015 Slovenijo obdala z rezilno žico in vojski podelila policijska pooblastila. S spremembo azilne zakonodaje je zdesetkala možnosti za pridobitev mednarodne zaščite in pravice tistih, ki bi jim zaščito uspelo pridobiti. Z novelo Zakona o tujcih je pripravila neprodušno zapiranje meje. Onemogočila je vlaganje prošenj za mednarodno zaščito. No, s paketom represivne zakonodaje pa je vpeljala še masoven nadzor nad vsemi, ki se gibljejo po državi, v prvi vrsti nad svojimi lastnimi državljani. Kljub temu da je vseh prosilcev za mednarodno zaščito tako malo, da bi lahko brez problema sprejeli vse, jih to zaščito pridobi zgolj 10 %, vse ostale čaka deportacija. Slovenska azilna zakonodaja je napisana tako da lahko Ministrstvo za notranje zadeve zavrne čisto vsakega begunca, ki prestopi našo mejo in v primeru Ahmada se je zgodilo natančno tako. Slovenija bi lahko kadarkoli obravnavala njegovo prošnjo, ampak je ni. Temu so pritrdile vse sodne instance; niti eno – ne slovensko ne evropsko – sodišče ni odločilo, da Ahmad mora biti deportiran, vsa sodišča so odločila, da Slovenija sicer ni dolžna obravnavati prošnje, če želi, pa lahko na podlagi diskrecijske klavzule obravnava katerokoli prošnjo pač želi. In prav to bi morala storiti, predsednik Vlade pa v brk Ministrstvu za notranje zadeve vztrajati, da Shamieh ostane. No, namesto tega je Miro Cerar stopil pred kamere, človeku dal upanje, nato pa se zavrtel na petah in ga nič krivega nič dolžnega prepustil državi v državi, ki je Ministrstvo za notranje zadeve. Predsednik Vlade svoji protibegunski in protisocialni politiki navkljub v tem konkretnem primeru ni ravnal nezakonito. Upravno sodišče je namreč sklep Ministrstva za notranje zadeve razveljavilo in stvar vrnilo v ponovno odločanje, kar potrjuje, da ni predsednik Vlade tisti, ki je kršil zakon; zakon je – tako kot v številnih podobnih primerih – kršilo Ministrstvo za notranje zadeve. Če že, bi si ustavno obtožbo – pa ne le predsednik Vlade, ampak celotna Vlada, skupaj SMC, SD in Desus – zaslužili zaradi protiustavnih ukrepov, ki so jih sprejemali v okviru svoje protibegunske in protisocialne politike, ki je podlaga za množične deportacije in teptanje človekovih pravic. Nenaden čut za sočloveka, ki ga pri predsedniku Vlade sicer redko vidimo, je tako mogoče dvoličen, zagotovo pa ni protiustaven. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin, sledi razprava poslank in poslancev o predlogu obtožbe.

Besedo ima predlagatelj, predstavnik predlagatelja mag. Branko Grims.

Izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani!

Ko govorimo o pravu, je treba najprej resnično upoštevati pravne pojme. Eni od tistih,

ki se jih učijo že v prvem letniku Pravne fakultete, na kateri dela tudi dr. Cerar, so: dokončnost, pravnomočnost in izvršljivost upravnih zadev. Za vse tiste, ki teh učbenikov ne poznate, par besed iz Wikipedije. »Pravna varnost zahteva nespremenljivost pravnega razmerja, ki izhaja iz izdanega upravnega akta.« Vsem iz vladajoče koalicije, ki ste se zdajle nasmejali – točno isti stavek imate v učbeniku Pravne fakultete, ki ga svojim študentom daje dr. Cerar; če ne verjamete, lahko njega vprašate, zdaj pa upam, da se smejete naprej, svojemu lastnemu predsedniku Vlade. »Da bi se lahko dosegla takšna nespremenljivost, je treba dati upravnemu aktu, s katerim je bilo ustvarjeno določeno pravno razmerje, takšno lastnost, ki izključuje možnost za njeno odpravo, razveljavitev ali spremembo.« Se še smejete, gospodje? »Temu sta namenjena instituta dokončnosti in pravnomočnosti. Lastnost, ki zavezuje tistega, na katerega se upravni akt nanaša, k izpolnitvi naložene obveznosti in ki hkrati dovoljuje, da se uporabi prisilna sredstva za izpolnitev te obveznosti, pa je izvršljivost.« Gospod dr. Cerar, res bi rad vedel, kako boste vi poslej svojim študentom predavali dokončnost, pravnomočnost in izvršljivost upravnih zadev v luči ravnanja svoje lastne vlade oziroma sebe na čelu te vlade, na tej funkciji, pri tem konkretnem primeru. To bo zelo zanimivo za slišati, pa morda upam, da bo iz tega kakšen doktorat nastal, ker bi ga izjemno rad prebral. Mislim, da v kakšnem uglednem pravnem središču, recimo na Oxfordu ali pa kakšni taki fakulteti bi bili tudi zelo veseli takega doktorata. Tako, gospe in gospodje in vladajoče koalicije, ste se nehali smejati.

No, zdaj pojdemo pa še k ostalim stvarjem. Poglejte, izjemno ostro je nastopil kolega iz SD. Jasno, zakaj. Jaz samo upam, tukaj res moram reči, da mi je žal, da je dr. Cerar v tej vlogi, ker ko posluša čestitke od Združene leve in pa od SD, mu verjetno rastejo oslovski ušesa, ker mu je zdaj jasno, kako grdo je nasedel na eno igro, ki mu ne bi bila potrebna, z njegovim pravnim znanjem zagotovo ne. To seveda ni bila igra Vlade kot celote, ampak igra SD, ki tako po vampirsko sesa zadnje kapljice krvi na levi iz SMC, ki so še preostale. In Ahmad Shamieh je bil v tem samo seveda sredstvo, da ne bo kdo mislil, da je tam kakšna neskončna ljubezen do / nerazumljivo/, ampak je pa veliko preračunljivosti in človeške pokvarjenosti. Saj sploh je ta logika, veste, zelo nerodna. To kar počne SD, je pokvarjeno do konca. Sestavni del Vlade je, pa ves čas se kaže, kot da gradi neko alternativo, da je on rešitev za probleme te vlade. Ne, vi ste bistveno jedro, gnilo jedro te vlade, bistveni del problema ste, gospe in gospodje iz SD. Pa nehaite se sprenevedati pa sprejmite odgovornost za to kar ta vlada dela, ker za to ste vi soodgovorni v okviru vseh sprejetih odločitev, takih in drugačnih. Ker ta logika – ki jo vi prodajate kot bili smo na oblasti, gospod Židan je zamočil kraški teran, zdaj mu

bomo dali pa še celo Slovenijo, da bo še to –, to je približno logika, ki jo vi zdajle prodajate ljudem. Samo seveda, ker imate medije v svojih rokah, vam to malo lepše spakirajo in ne povejo bistva zgodbe. Kot rešitev za Slovenijo pa ponujate še več socializma. Tako kot Združena levica pa tako kot vsi novopečeni tile odrešeniki, kot nam jih ponujajo osrednji mediji. Zanimivo, da točka, na kateri se to najde, je prav vprašanje obrambe varnosti Slovenije in pa spoštovanje takih odločitev.

Pri tej zgodbi – konkretno pri Ahmadu Shamiehu – je edini v Vladi, ki je korektno odreagirala, ministrica za notranje zadeve. To je res hec, če imaš levičarsko vlado, da se na koncu izkaže, da je edini, ki ima v Vladi tisto, čemur Mehičani rečejo cojones, ministrica – ministrica za notranje zadeve, če smo konkretni. In da ima tudi ustrezno pravno znanje, da ne počenja vesoljnih bedarij, kajti to kar ste vi počeli z Vlado, so bedarije, s pravnega vidika. S človeškega vidika je pa to nesprejemljivo. Ker kaj ste vi s to politiko vzpostavili? Vzpostavili ste, da za ilegalne migrante – pač v stilu tega novopečenega multikulti prisilnega islamiziranja Evrope – veljajo ena pravila igre, za vse Slovenke in Slovence, za državljanke in državljane Republike Slovenije veljajo pa druga pravna pravila igre. To je popolnoma nesprejemljivo, to je tudi neustavno. Pa tudi po človeški plati; sklicevali ste se na etiko. Kolikokrat danes sem slišal to besedo? Pa humanitarnost, humanizem, pomoč. Gospe in gospodje, v Sloveniji je po uradnih podatkih 300 tisoč ljudi pod nivojem revščine. To je uraden podatek. Po uradnih podatkih nevladnih organizacij je lansko leto 30 tisoč otrok iz slovenskih družin, ki so želele iti na morje, ostalo doma. Po uradnih podatkih je bilo lani deložiranih več kot 100 družin z otroki, so jih vrgli iz stanovanja. Po uradnih podatkih je nekdo umrl zaradi podhladitve, ker si ni mogel kupiti zadostnih sredstev za ogrevanje. A se je Vlada za vse to sestala? A je Vlada poiskala rešitve za te stvari? Ni! Ampak za enega Ahmada Shamieha se pa sestane. Tam se pa ustavi postopek na točki, ki krši direktno vse tisto kar sem postavil kot vprašanje na začetku: dokončnost, pravnomočnost in izvršljivost. Izvrševanje odločbe je že potekalo, izvrševanje je bilo v teku, gospe in gospodje, vprašajte notranjo ministrico. Kako se ima potem pravico predsednik Vlade v to vtakniti in objaviti, ker to je bilo uradno objavljeno, da je zaustavil to zgodbo? Kajti tukaj ne gre več samo za upravni organ, ko ste se nekateri na to sklicevali, pa na to šlamastiko, ki se zdajle pelje kot nadaljevanje – to je res samo v Sloveniji možno –, ampak gre tudi za odločitve pravosodne veje oblasti, celo najvišje neposredne, to se pravi, Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, utemeljene na sodbi Evropskega sodišča, predhodni, in potem v končni fazi še Ustavnega sodišča Republike Slovenije. In iz vseh teh odločitev je izhajalo, da je ravnanje ministrstva utemeljeno in pravilno, da

ima pravno osnovo, da je ustrezno, da je pravno korektno, da je odločitev izvršljiva. Potem ne more nekdo kot predsednik Vlade se kar v to vtakniti. Veste, ravno zato je to ker sem prej bral – dokončnost, pravnomočnost in izvršljivost teh odločb – tako pomembno – ker je to temelj pravne varnosti države. Si predstavljate, da če bi res imel predsednik Vlade tako pravico – no, dajmo to malo drugače preigrati –, potem bi Ahmad Shamieh kupil eno parcelo v Sloveniji, zraven bi nekdo šel postaviti hišo, v upravnem postopku bi dobil pravnomočno odločbo, da lahko gradi, in predsednik Vlade bi odločil v imenu humanitarnosti, da Ahmadu Shamiehu to meče senco na njegovo parcelo in bi bilo treba tisto hišo čez noč podreti. Ali je to za vas pravna država? Oprostite, to je popoln kaos. Zaradi tega je tako pomembno, da se spoštuje pravni red, ko gre za ta vprašanja. In zaradi tega je ta primer tako pomemben, da je utemeljen za ustavno obtožbo.

Drugi del ustavne obtožbe je pa vprašanje enakosti pred zakonom. Popolnoma nesprejemljivo je, da veljajo ena pravila igre za tujce, za ilegalne migrante, to se pravi za tiste, ki so že kršili zakon, če smo direktni, za Slovence in Slovence, državljanke in državljane veljajo pa druga pravila igre, ostrejša, da se za ilegalne migrante namenja gore denarja, zmanjkuje ga pa za pomoči potrebne ljudi v Sloveniji, za naše državljanke in državljane, da se sestane Vlada Republike Slovenije zato da išče protipravno rešitev, kako bi ohranila enega ilegalnega migranta, ki dela na črno v Sloveniji, ne poišče pa rešitve za 300 tisoč ljudi, ki živijo pod robom revščine, ne poišče rešitve za vse tiste upokojujence, ki životarijo s 600 evri penzije – in ne mi govoriti, da je to dovolj za človeka vredno življenje, ker ni –, ne najde pa rešitve za vse tiste deložirane mame samohranilke z otroki, za vse deložirane družine z otroki, ne najde rešitve za veterane vojne za Slovenijo; ne, za to se sploh ne sestane. Sestane se za Ahmada Shamieha. Gospe in gospodje, pred zakonom smo vsi enaki in po ustavi in to je treba upoštevati in spoštovati.

In še za konec. Tukaj je bilo toliko besed o humanitarnosti in humanosti in da je to begunstvo; še vedno nekateri govorite o beguncih. Kdo je tukaj begunec, gospe in gospodje? Je v sosednji državi kdo ogrožen? Vsakdo, ki je vstopil na ozemlje Republike Slovenije, je prišel iz varne države in po mednarodnem pravu seveda niti slučajno ni begunec. Koliko je pa v resnici begunstva pri tej zgodbi, pa samo ena uradna statistika naše vlade – vas samih, če želite. Veste, koliko je bilo v resnici z območij, kjer je divjala vojna, v lanskem in predlanskem letu vstopov v to državo? Ilegalni prehodi po tistem toku, seveda, ko se je pol milijona ljudi spustilo, da so bezljali čez državo, in to protipravno – že za to bi morali seveda ljudje odgovarjati, pa še nekateri od teh so bili potem soudeleženi pri najhujših kriminalnih dejanjih, pri terorizmu, in za to bi

morali še enkrat tudi kazensko odgovarjati vsi tisti, ki so to omogočili, ampak ta del zdajle pustim še ob strani –, če pogledamo tisto po tem, kdo je prišel: Kosovo, Turčija, Pakistan, Afganistan, Alžirija pa potem sledijo Albanija, Maroko. Iz Sirije, kjer je lani še bila vojna, je bil komaj kdo. Iz Iraka še bistveno manj. V Iraku danes že poteka prerazporejanje ljudi znotraj države, ker je mir in enako se je začelo dogajati tudi že v Siriji. Nekatera območja še niso čisto stabilna, velika večina je pa popolnoma mirnih. Vse vpletene sile so že razglasile konec vojne in zmago nad Isisom. To se pravi, vojne ni več, pojdite domov, če ste begunci. Vendar sploh ne gre za to. Gre za projekt invazije radikalnega islama na Evropo, pri katerem levičarji držite štango. Tam je pa problem potem, kajne? In to se seveda skriva za silno velikimi besedami o humanosti in vsemu temu. In pri tem se tudi krši zakon. In to se vam zdi popolnoma sprejemljivo. Ni sprejemljivo, gospe in gospodje. To je nesprejemljivo. Po vseh kriterijih – etike, morale, politike, ustavnosti, prava, kakorkoli to obrnete – je to popolnoma nesprejemljivo. To je razlog za ustavno obtožbo sam po sebi. In edina stvar, še enkrat povem, ki jo je ta Vlada res dobro naredila, je bila, da je postavila ograjo. Kaj pomeni ograja? Je signal ilegalnim migrantom, da niso zaželeni, da naj gredo drugam. Njena postavitev omogoča, da se potem ne uporabljajo hujša prisilna sredstva, ki bi sicer potrebna v primeru nadaljnjih zaostritev. Do zaostritev bo prišlo. Zakaj, mislite, da Avstrijci in vsi ostali čakajo s svojo kontrolo na mejah ali pa vzpostavljajo še nove in nove ograje? Zato ker so v Turčiji čez eno dobro leto volitve in je ocena vseh tajnih služb, da bo gospod Erdoğan ponovno poskušal uporabiti v takem ali drugačnem smislu besede ilegalne migrante kot orožje proti Evropi, kar mu je enkrat že fantastično uspelo. On je bil na tej osnovi, ker Evropa ni znala odgovoriti, ker je Merklova šla tik pred volitvami k njemu, on je pa doma rekel: »Glejte, križarji že ležijo pred rokami vašega kalifa.« In mu je to fantastično uspelo potem na volitvah; on je zmagal bistveno bolj, kot so mu prej vse ankete kazale. In zakaj ne bi igre ponovil? Pa seveda to ni edini tak razlog. Predvsem pa bi že enkrat lahko vsi razumeli in se nehali sprenevedati, da tega ne poganjajo vojne; to poganjajo interesi, poganja denar, poganja denar levičarskega špekulativnega velekapitala tipa Soros, poganja arabski denar in seveda politični in osebni interesi. To poganja ta tok. In dokler se temu ne bo na ustrezen način postavilo po robu in zaščitilo Slovenije, tega ne bo nikoli konec. In tudi zato je ta primer pomemben. Seveda ob tem ne gre pristajati na tisto, da je to neka pomoč. Če bi bila pomoč realna, bi bila pomoč tam, da bi se vzpostavilo že prej varna območja, pognalo ekonomijo, pomagalo, da ljudje tam normalno zaživijo. Še enkrat povem, profesor z Oxforda je naredil analizo – verjetno ste jo vsi prebrali, če je nimate, vam jo lahko dostavim –, po kateri lahko

za stroške enega ilegalnega migranta, ki po uradnem izračunu Računskega sodišča Republike Slovenije stane slovenske davkoplačevalce vsak mesec tisoč 963 evrov, bi lahko pomagali tam, od koder ti ljudje prihajajo, v Afriki predvsem, zdaj pa tudi na vzhodu in tako naprej, stotim ljudem – še več, njegova ocena je čez 120 –, da bi ustrezno preživel. To se pravi, da bi za to kar je Evropa tako noro uvozila, lahko pomagali dobesedno vsem, ki danes tam živijo. Samo seveda ne gre za to, gre za čisto druge stvari. In tudi zato je to utemeljeno za ustavno obtožbo.

Gospe in gospodje, ko ponujate rešitve, pa – kot sem prej rekel – ne pozabite, da bo v Sloveniji treba narediti vse, da se spoštuje dejansko pravni red, da se zagotovi varnost in da se zaščiti slovenske meje. In prvi korak lahko storite danes, da s svojim glasovanjem poveste jasno, da je potrebna ustavna presoja zaradi očitne kršitve pravnega reda, zakona in ustave v danem primeru, ko gre za vodenje slovenske vlade. Kajti za to v resnici danes tudi gre.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima dr. Milan Brglez. Pripravi naj se gospa Ljudmila Novak.

Izvolite, dr. Brglez.

DR. MILAN BRGLEZ (PS SMC): Hvala lepa, gospod podpredsednik. Spoštovani!

Sam bi želel predvsem povedati nekaj stvari. Najprej, ta ustavna obtožba je povsem neutemeljena. Dajmo štartati iz te predpostavke, zaradi tega ne bom nekih globokih misli glede celotne zadeve izvajal. Neutemeljena je predvsem v tistem delu, kjer bi morala dokazati subjektivno krivdo samega predsednika Vlade, da je namerno kršil oziroma da je s svojim ravnanjem kršil naš pravni red in potem to povezati s škodljivimi posledicami. Namesto s tem se ukvarja z vsem drugim. In tudi sama uvodna predstavitev predlagatelja je v marsičem pokazala pravzaprav, da tukaj ni mesa in da je treba vse drugo in širši kontekst navajati zato da bi opravičili to dejanje, ki pa je znotraj pravnega reda ali znotraj političnega sistema eno najtežjih ali pa, mislim, glavno orožje, ki naj bi ga v najbolj kričečih primerih pravzaprav opozicija uporabljala. Do sedaj ga je vedno zgolj zlorabljal in tudi tokrat gre zgolj za zlorabo, torej zlorabo instituta, zlorabo postopka, zlorabo ... Imam tudi osebno izkušnjo pravzaprav zelo podobnih zadev, ampak tisti institut je bil nekaj normalnega, pač sestavni del parlamentarizma. Ustavna obtožba pa ni samoumevna in prav ta stranka je izoblikovala, bom rekel, to prakso, ki nam primerjalno ne dela ravno dobre usluge v mednarodnem prostoru v smislu tega, za kakšne stvari se pravzaprav sam institut uporablja.

V marsičem gre za zlorabo tudi zaradi tega ker hkrati toži in še razsoja, kaj je, kaj ni; to je klasična značilnost – prehitro, zopet prehitro. Pred tem ko je Upravno sodišče pravzaprav

razveljavilo tisto odločitev, na kateri so pravzaprav bazirali celotni tako imenovani poseg v odprti postopek – v nekaj, kar naj bi bilo res iudicata – in zopet napačno uporabili pravne pojme. Ljudje običajno ne razumejo razlike med kazenskimi pa upravnimi postopkom, ampak razlika pa je bistvena v smislu tega, kdaj so zadeve lahko dokončne in kdaj nikakor ne. Ta zloraba je nadalje tista, ki odraža neko širšo politiko širjenja strahu in hkrati obtoževanja posameznikov, ki niso v skladu z merili, ki jih sami postavljajo – tako imenovani strahopetni. Strah vedno, strah vedno ... Celo uporaba besede »človeškost« na to napotuje, pa se mogoče tega niti ne zavedate. Namreč, človeškost je biološka osnova človeka. Nadgradnja tega je pa človekova kultura, ki govori o človečnosti, o humanosti. Tudi tega smo sposobni. Eno in drugo potrebujemo, to vemo. Ampak graditi zgolj na tem, na strahu, na teh najbolj preprostih zadevah, ki pa seveda mobilizirajo ljudi v določeno smer in hkrati seveda ustvarjajo tudi sovraštvo do vsega tujega, kar je naslednja predpostavka, ki je v marsičem tako iz dosedanje razprave samega predlagatelja zvenela in tudi govori o premeščanju nekaterih ključnih pojmov ... Dva takšna ključna pojma, ki sta danes in ki ju je zaradi tudi mednarodne situacije pogosto slišati skupaj, sta varnost in človekove pravice. Ampak je zelo pomembno že zaporedje teh pojmov, kako se uporabita. Zaporedje – če začneš z varnostjo, potem človekove pravice nekako obvisijo v ozadju. Ampak nikakršna varnost nima nobenega smisla, če ne zagotavlja človekovih pravic. Ampak človekove pravice so vsaj na deklarativni ravni univerzalne. Ko se pa pojavi razmik med univerzalnostjo, ki je na deklarativni ravni, in njenim izvajanjem, kar se pa je v zadnji migracijski krizi znotraj Evropske unije, potem se pa pokaže resnica tega, do kod pravzaprav lahko pridemo. Ampak varnost brez človekovih pravic je nesmiselna, ker ni namenjena temeljnemu institutu, na katerem temelji vladavina prava. Namreč, vladavino prava mednarodno, evropsko in na državni ravni vsebinsko utemeljujejo človekove pravice. Brez tega ni ničesar. Brez tega, ja, dopustimo, da jih vzamejo eni skupini; naslednjič nam bojo vzeli, ne vemo, kdaj bomo sami na vrsti pri taisti zadevi. Znotraj tega se seveda potem poslužujejo zavajajočih primerjav, že prej sem rekel, teh postopkov med sabo, potem primerjave tistega, kar dejansko ni primerljivo. Namreč, kdaj v našem pravnem redu Vlada lahko poseže v odprte postopke? Ja nikoli, če pa je mednarodnopravno utemeljeno, v tem primeru pa je v evropskem pravnem redu diskrecija omogočena, potem je ta zadeva le v nekaterih vidikih drugačna. V naših primerih, če bi hotel nekaj takega narediti, bi morali narediti novo pravno osnovo, zato da bi lahko neko zadevo pravzaprav razrešil, ne pa uporabiti obstoječi institut, ki pravzaprav, bom rekel, takšne diskrecije ne omogoča. Vedno pa je – in to je

dejstvo –, vedno pa je mogoča politična razprava, mislim da tako v parlamentu kot na Vladi. In pozivati k temu ali delati tovrstne zadeve, to samo po sebi ne more biti že kaznivo dejanje v nobenem primeru, ker v nasprotnem primeru nimamo, izgubimo pojem politike, izgubimo pojem demokratične politike. Tako da je pri teh zadevah le treba vztrajati.

Ko sem prej govoril o razliki med varnostjo in človekovimi pravicami na drugi strani, se dogajajo potem, bom rekel, bom rekel, interpretacije tudi naše ustave, ker se ne pogleda zelo natančno, kako je opredeljen 34. člen naše ustave. Govori namreč o osebnem dostojanstvu in varnosti in to dvojje povezuje, pripisuje to pa vsem, ne zgolj državljanom, vsem. In tukaj, ko govorimo o teh zadevah, ko govorimo o dostojanstvu; sploh pojem dostojanstva je tisti, ki utemeljuje človekove pravice in v tem kontekstu varnost, torej tisto nasilje, ki bi preprečilo to osnovno minimalno dostojanstvo. Ne govorimo o tem pojmu, ko privežemo zraven nacionalno varnost, povežemo ne vem katere, vse oblike varnosti in pač pod pretvezo varovanja pravzaprav v bistvu zožujemo prostor, ki ga človekove pravice zassegajo znotraj posameznega političnega sistema.

Tako da to je naslednja zadeva, ki me zelo hitro napoti na tretje mesto, in to je mesto človekovih pravic v ustavnem redu Republike Slovenije. Namreč, Ustava Republike Slovenije je zame temeljna družbena pogodba. In v tej temeljni družbeni pogodbi imajo človekove pravice prvo mesto. Znotraj te temeljne družbene pogodbe so seveda tudi pravice tujcev, ki so urejene z mednarodnimi pogodbami. Je razlika, je razlika, tudi ustava tukaj dela mičkeno razliko; ne bi je smela, ampak jo dela. Ampak tiste, ki so v sprejetih oziroma v ratificiranih mednarodnih pogodbah, ki nas zavezujejo, so pravzaprav enake tistim, ki nas zavezujejo tudi po mednarodnem običajnem pravu oziroma po drugih mednarodnih pravnih virih. V primerih, da pa pride do razkoraka med ustavno interpretacijo človekovih pravic na eni strani in na drugi strani do mednarodnopravno, če hočete, bo prevladala tista, ki je boljša za tistega, na katerega se človekove pravice nanašajo. Velja tako za tujce kot za državljane, velja za vse. Tako da tukaj je to mesto človekovih pravic kot neke osnove, okoli katere je ta država pravzaprav nastala. In, ja, tovrstne razprave so potrebne, ampak ne na ta način, ne z strašenjem ljudi, ne s spodbujanjem in ščuvanjem ljudi proti drugim, ki so v enako ali pravzaprav potencialno tudi v bistveno slabši situaciji kot tisti, katerih čustva se skuša pravzaprav zlorabiti na ta način. Ker to je, kot sem rekel prej, skozi strašenje daleč najlažje narediti.

Tisto kar bi hotel še dodati, je, da seveda znotraj te ustavne ureditve ima posebno mesto mednarodno pravo in je bilo zelo jasno prej povedano, da je pa pravni red Evropske unije

naš pravni red in da se ga ne obravnava kot ostale mednarodne pogodbe, dobi pa vseeno mesto ali pa izhodišče v tem pravnem redu. In zaradi tega je pravzaprav, ker je še vedno veljavna in zavezujoča, v tem kontekstu treba vztrajati tudi na Konvenciji o statusu beguncev. Namreč, ta konvencija o statusu beguncev ta položaj zelo jasno opredeljuje; gre za človeka, ki je izven svoje države in ki ga je strah nagnal od tam. Strah ga je nagnal v beg. Seveda mora takšen status tako ali drugače upravičiti, ampak sama konvencija predvsem – kaj naredi? – pripiše temu človeku tiste človekove pravice, ki mu gredo s tem statusom. Opredelitev begunca pa opredeli v osnovi ne ta status, ampak dejstvo, da je zbežal. Ker je pač moral, če je hotel zavarovati svoje življenje. To itak mora dokazovati potem v samih postopkih. Ampak zopet, jasna navezava na človekove pravice. Enako velja, če gremo nazaj v evropsko azilno politiko. Namreč, tudi dublinska uredba, kot taka, še zlasti Dublin III v ospredje postavlja spoštovanje človekovih pravic na splošno, interes otrok, načelo združevanja družin, dostop do učinkovitih pravnih sredstev v zvezi z odločitvijo o predaji članici. Ne govorimo o deportaciji, to smo rekli prej, da predaja je tisti institut, ki se na to pravzaprav nanaša. Ampak tisto kar je absolutno treba vedeti, je, da vključuje to diskrecijsko klavzulo, ki je utemeljena humanitarno v osnovi, glede tudi na prakso samega sodišča. In na podlagi vsega tega lahko pridemo do ene ključne ugotovitve – ta diskrecijska klavzula se lahko po mednarodnopravni praksi in tudi po odločitvi našega Upravnega sodišča uporablja, dokler je človek pri nas, ne zgolj, dokler ni dokončan postopek.

In še čisto zadnje; ni ilegalnih migrantov, so nedovoljene migracije. Uporaba samega jezika v marsičem označuje oziroma marginalizira to skupino in jo še dodatno kriminalizira, povsem po nepotrebnem. In zgolj izhajati iz teh predpostavk je že tisto, kar je problematično samo po sebi.

Zaradi vsega tega nikakor, pod nobenim pogojem, ne vem kdaj ne bi mogel podpreti takšne ustavne obtožbe. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za besedo je prosil predstavnik predlagatelja mag. Branko Grims. Izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Zelo sem vesel, kadar kdo uporabi zelo gromoglasne besede, kot je recimo osebna integriteta.

Dr. Brglez, osebna integriteta nekoga, ki je na funkciji, najbrž zahteva tudi sprejemanje odgovornosti. In ko je ta parlament pod vašim vodstvom protiustavno, očitno protiustavno in protizakonito jemal mandat enemu od poslancev, sem vas opozoril, da je to v očitnem

nasprotju z že sprejetimi odločbami slovenskega Ustavnega sodišča in Evropskega sodišča za človekove pravice in sem tudi prebral te judikate. In takrat ste vi izjavili, da če bo res prišlo do kakšnih posledic, boste za to prevzeli odgovornost. To se pravi, če govorite o osebni integriteti, prevzemite odgovornost in odstopite že enkrat, takoj! Potem ste upravičeni in imate neko integriteto govoriti o osebni integriteti, če pa tega ni, je pa to politikantstvo najslabše vrste.

Zdaj pa drugo, ko pa govorite o humanizmu. Glejte, begunstvo seveda ni kar tako, če nekdo pobegne; potem je vsakdo, ki se skriva pred prevarano ženo, upravičen do statusa azilanta in bo deležen vse podpore te vlade, po tej vaši logiki, ki ste jo zdaj razvili. Se pravi, izpolnjen mora biti en povsem drugačen pogoj – dejansko mora biti ogroženo njegovo življenje in osebna integriteta v državi, od koder prihaja. S tem da po mednarodnem pravu, to sami dobro veste, ima potem pravico zaprositi za azil v prvi varni državi. Če pa se on odloči in gre naprej, pa to ni več azilantstvo, to je potem tisto, čemur se je vedno reklo »azilni šoping« in se je, mimogrede, tudi kazensko preganjalo v evropski zakonodaji, potem si je pa po intervenciji iz Berlina pri gospe Merkel celotna Evropska unija vzela kar pravico, da krši svoje lastne pravne akte in da iznenada svojih lastnih pravnih predpisov, ki so zavezujoči in veljalo tudi ta hip, ne izvaja več in temu je žal podlegla tudi Vlada Republike Slovenije. Če želite govoriti o pravu in pravnem redu, potem je pač to treba gledati kot celoto. In ko govorite o človekovih pravicah in zaščiti; jaz govorim tudi o človekovih pravicah in zaščiti, samo je treba upoštevati oboje – tiste, ki prihajajo in seveda tiste, ki tu živijo. In vedno bom zagovarjal, da je Slovenija dom vseh državljanov in državljanov, tistih, ki tu živimo. In vsakdo, ki ima svoj dom, ima pravico odločiti, kdo k njemu pride, ne pa da nekdo to kar vsili pa še zaračuna zraven. To je zdajle trenutno logika Evropske unije in tudi slovenske vlade, konkretno v primeru Ahmada Shamieha; nihče nikogar ni nič vprašal, to se kar tako.

Če boste vprašali ljudi, bodo vsi rekli, oprostite, tisti, ki vstopi nezakonito, ga je treba poslati, od koder je prišel. Pika. Razen seveda, če bi bilo res ogroženo njegovo življenje, ampak ali je na Hrvaškem ogroženo življenje Ahmada Shamieha? Slovenci plačujejo, da gredo na Hrvaško, tukaj gre pa samo za to da bi ga na stroške davkoplačevalcev prepeljali na Hrvaško, ki bi potem skladno s pravnimi normami naprej odločala o njegovi usodi, pa se iz tega dela nepopisen cirkus in bi rad vedel, zakaj, pa pri tem se, mimogrede, seveda še grobo krši zakone. In ne govoriti, da se ni kršilo zakonov. Rekli ste, individualna krivda; pa poglejmo citat, sporočilo za javnost Vlade Republike Slovenije, citat dr. Cerarja, ki se je »... po proučitvi vseh pravnih in drugih okoliščin tega primera odločil ustaviti postopek za vrnitev na Hrvaško.« On? Pa čakajte, no! Ta postopek je bil pravnomočen, bil je izvršljiv in bil je dokončen, v tistem trenutku

o tem ni bilo najmanjšega dvoma, peljalo ga je Ministrstvo za notranje zadeve, ministrica za notranje zadeve je ravnala do konca korektno. To so potrdile vse sodne instance, ne samo v Sloveniji, vključno z Ustavnim sodiščem in Vrhovnim sodiščem, ampak celo Evropsko sodišče za človekove pravice. Zdaj se iz tega dela neka štrana seveda, ker pri nas lahko narediš na pravnem področju karkoli, ampak to samo kaže na nepravnost te države. Ampak to tistega trenutka in tistega ravnanja v ničemer ne spremeni, pravnoformalno gledano, in to bi vi morali vedeti. Saj verjetno veste, zato pa zdajle tudi rajši klepetate, kot da bi to poslušali, in to zelo veliko pove.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak, pripravi naj se gospa Eva Irgl.
Izvolite, gospa Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Hvala za besedo, lep pozdrav vsem!

V tem primeru, o katerem govorimo, se je zgodil pritisk javnosti. Tudi mene so klicale določene osebe in lobirale, naj vendarle podpremo, da ostane Ahmad Shamieh v Sloveniji. Saj tudi meni se je v prvem trenutku človek zasmilil, tako kot se mi smilijo tudi vsi drugi, ki so morali zaradi vojne in grozot oditi s svojih domov. Pa vendarle, mi smo si postavili neka pravila, imamo neke zakone. Spomnim samo na nek primer, ki mi vedno pride pred oči ali ga priključim v spomin, ko govorimo o migrantih – kaj se je zgodilo v Nemčiji? Najprej smo gledali posnetek deklice iz razreda, ki ga je obiskala Angela Merkel; deklica je vprašala: »Zakaj ne smem ostati v Nemčiji?« je jokala. In nekaj dni zatem pritisk na kanclerko Merklovo, kako nima sočutja, in je rekla: »Pridite, vsi ste dobrodošli.« In kaj se je zgodilo? To kar tudi sama ni pričakovala – reke, reke ljudi, ki so vsi želeli v Nemčijo. To je, kadar se prepustimo čustvom in ne pogledamo enega primera v luči celotne slike oziroma zakonodaje. Koliko slovenskih ljudi se je znašlo v zagati, bodisi zaradi posojil v švicarskih frankih, da ne govorim o primerih v zdravstvu in o otrocih s srčno napako, o razmerah na srčni kirurgiji in podobnem, do upokojencev, ki ne vedo, kako bodo plačali položnice in tako naprej. Torej, če ravnamo sočutno in čustveno, ne da bi pri tem upoštevali odločitve sodišč, potem se lahko kmalu zgodi katastrofa, ki potegne mnogo stvari za sabo.

Prej so govorili pravniki – tako predlagatelj Grims kot predsednik parlamenta gospod Brglez, pa predsednik Vlade, ki je tudi pravnik –, zato se ne bom spuščala v pravne dileme, ker očitno vsi pravniki niso enotni, ali je ravnal predsednik Vlade protiustavno ali je naredil samo napako ali ne vem kaj; tudi jaz te dileme ne morem razrešiti. Lahko pa predsedniku Vlade očitam kaj drugega – da je

pa bilo povsem jasno in je jasno, da je odločba Ustavnega sodišča, ki je državi naročilo, naložilo financiranje javno veljavnih programov v zasebnih šolah, po treh letih še neizpolnjena. In predsednik Vlade se je zavezal, da jo bo izpolnil, pa ni uspel. Tu sem se pa vprašala, ali zaradi težav v koaliciji ali v lastni stranki ali zakaj. Jaz na njegovem mestu bi bila načelna in bi rekla, to moramo izpolniti in pika, tudi za ceno razpada koalicije. In potem pridemo v taka nesorazmerja; na eni strani pravimo, da je treba odločbe sodišč spoštovati, izpolnjevati, na drugi strani jih sami ne izpolnjujemo, potem pa od druge države pričakujemo, da jo bo izpolnila in da nam bo pri tem celotna evropska javnost pomagala. Sami s seboj prihajamo v navzkrižja. Tako je tu najmanj, kar bi lahko rekla, da sem kritična do vas, gospod predsednik Vlade, da niste izpolnili ustavne odločbe oziroma da niste konsistentni v teh prizadevanjih.

Seveda se slovenski državljani tudi sprašujejo, ali smo pred zakonom vsi enaki. In ravno v trenutku, ko je bil Ahmad Shamieh v Poslanski skupini SD – njihovi prostori so ravno zraven naše poslanske skupine –, je bil pri meni na obisku nek državljani, ki je rekel, »A zame se pa nihče ni tako zavzel, ko se mi je naredila krivica?« in mi je tudi razložil, kakšna krivica. Seveda se ljudje potem primerjajo, koliko krivic doživijo, pa nimajo za seboj toliko javnih oseb, ki bi se zanje zavzele. Če se komu zgodi krivica, se moramo za vsakega zavzeti. Če pa nekdo dela proti zakonu in ga ne moremo zaščititi, ker mu pač to po zakonu ne pripada v takšni meri, kot si on želi, pa tega tudi ne moremo narediti; še najmanj to lahko naredi predsednik Vlade, ki je tudi pravnik.

Česa se pa jaz bojim? Torej, bom rekla, da sem pričakovala bolj odločno ukrepanje pri uvajanju sprememb v Sloveniji, tako na področju zdravstva, kjer so se zgodili tragični primeri, pa ni bilo odločnega ukrepanja ... Zdaj pa moram reči, da me skrbijo tudi vse te stavke, pa ne zato ker bi mislila, da imajo ljudje prevelike plače – ti zagotovo ne –, ampak tudi zaradi premajhne pozornosti, da bi naredili v javni upravi več racionalizacije tam kjer je treba; slišimo o nekaj tisoč novih zaposlitvah, to pa zvišuje celotno maso plač. In ko ugodimo enim stavkovnim zahtevam, vemo, da to sproža plaz naprej, da bodo prihajali drugi. In ker smo v letu pred volitvami, je lahko teh volilnih bombončkov več kot preveč. In kaj se nam lahko zgodi? Imamo neko fiskalno pravilo, ki smo ga zapisali v ustavo, in če bo ta plaz šel naprej, se nam pa lahko res zgodi, da namesto da bi v dobrih časih z visoko gospodarsko rastjo prihranili denar za tiste čase in tudi za poplačilo kreditov, kajti zdaj spet najemamo nova posojila, bomo spet to maso plač v javnem sektorju povečevali. Na drugi strani gospodarstvo, ki zahteva boljše pogoje, nižje davke, pa tega ne dočaka.

Danes jaz te ustavne obtožbe ne bom podprla, se bom vzdržala; ne zato ker bi mislila, da predsednik Vlade dela brez napak, sem jih

ravnokar naštela, kaj vse mu očitam, ampak zaradi tega ker vendarle menim, da ustavna obtožba je pa nekaj tako hudega in tako velikega, da bi moral predsednik Vlade nemudoma oditi. V tem primeru pa bom rekla, da gre bolj za kritiko za diletantstvo oziroma za poteze, ki jih pač ne bi pripisovala pravniku.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Eva Irgl, pripravi naj se gospa Marinka Levičar.

Izvolite, gospa Eva.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, predsednik Vlade!

Na podlagi 119. člena Ustave Republike Slovenije smo v Slovenski demokratični stranki vložili ustavno obtožbo zoper vas kot predsednika Vlade zaradi tega ker menimo, da ste kršili ustavo in zakonodajo pri opravljanju svoje funkcije. Primer sirskega migranta Ahmada Shamieha je namreč povsem jasn in pravno zavezujoč, kar je odločilo tudi Vrhovno sodišče, Ustavno sodišče in Evropsko sodišče za človekove pravice.

Odločba Ministrstva za notranje zadeve je namreč bila dokončna in kot je pojasnila po tem ko se je vse to dogajalo – pred približno dvema mesecema – v okviru tega primera gospoda Ahmada Shamieha tudi ministrica za notranje zadeve, iz te odločbe izhaja, da mora biti Ahmad Shamieh nemudoma deportiran na Hrvaško, zato ker mora iti v prvo državo, v katero je prej stopil v Evropski uniji. Tisto kar pa je bistveno pri vsem tem je to – in tega predsednik Vlade ne pove, tudi predsednik Državnega zbora ni povedal, je pa prav, da povemo naglas državljanom in državljanom –: Ahmad Shamieh ali pa katerikoli drugi migrant, ki je prišel v to državo in bi se moral vrniti na Hrvaško oziroma biti deportiran, na Hrvaškem, ko je enkrat tam, lahko zaprosi za mednarodno pomoč. In ko zaprosi ... Oziroma za mednarodno zaščito. In ko zaprosi za mednarodno zaščito in mu je ta dana, potem lahko tak migrant pride in se vrne povsem svobodno tudi v Slovenijo in tako bi bilo lahko tudi v primeru Ahmada Shamieha.

Ampak spoštovani predsednik Vlade, vi ste zlorabili svoj položaj. Vi opravljate mislim da tretjo najvišjo – po protokolu – funkcijo v tej državi. Prvi je predsednik države, drugi je predsednik Državnega zbora, potem ste to vi in v prvi vrsti ste dolžni skrbeti za blaginjo Slovencev in Slovencev. To ste zaprisegli tudi pred tem državnim zborom. Ampak vi ste posegli v primer, ki je bil pravno močan. In zaradi konkretno vaše intervencije ni prišlo do izvršitve te odločbe, zaradi česar ste po našem mnenju storili kaznivo dejanje. In zaradi tega smo mi v Poslanski skupini Slovenske demokratične stranke vložili ustavno obtožbo zoper vas.

Prvi odziv na to ustavno obtožbo, ki ste nam ga namenili kot predsednik Vlade, je bil naslednji: »Očitno gre za nov politikantski manevar Janeza Janše in njegove stranke SDS.« Pa vam moram kar naravnost povedati, spoštovani gospod predsednik – ne gre za nikakršen politikantski manevar ne Janeza Janše ne stranke SDS, ampak gre za spoštovanje pravne države. Še enkrat – spoštovanju pravne države ste se vi kot predsednik Vlade zavezali tudi v tej zaprisegi pred Državnim zborom.

V Slovenski demokratični stranki torej ustavne obtožbe nismo vložili zaradi politikantskih manevrov, ampak zaradi nespoštovanja prava, zaradi kršenja ustave in zakonodaje in zaradi prekoračitve pooblastil kot predsednika Vlade. To ste storili vi in nihče drug. Konkretno vi. Vi ste posegli v pravno močno odločitev. Da je ta odločitev jasna in pravno močna, pa je še enkrat povedalo Vrhovno sodišče, Ustavno sodišče in Evropsko sodišče. Ampak recimo, da predpostavimo, da pa je v tem primeru res tako in da gre za politikantski manevar. Spoštovani predsednik Vlade, zanima me, ali potem v tem primeru velja, da je politikantski manevar tudi odločitev Ustavnega sodišča Republike Slovenije? Ali je politikantki manevar odločitev Vrhovnega sodišča Republike Slovenije? Ali je politikantski manevar odločitev Evropskega sodišča? Ne nazadnje, ali je politikantski manevar vaše ministrice za notranje zadeve? Bi želela, da mi odgovorite na ta vprašanja.

Vsekakor gre za izrazito dvojna merila in tudi nepravilno ravnanje, če hočete, tudi v odnosu do drugih migrantov. In tukaj imam kar nekaj vprašanj, ki so vezana zlasti na vprašanje pravičnosti – že danes je bilo veliko povedanega o tem, pa tudi vezana na vprašanja lažnega humanizma. Seveda me ti odgovori še kako zanimajo, spoštovani gospod predsednik Vlade. Zanimajo pa tudi državljanke in državljane, ki spremljajo to sejo, zlasti tiste, ki živijo pod pragom revščine in še zdaleč ni zanje poskrbljeno tako kot za čisto določenega ekonomskega migranta. In zagotovo pri vseh teh temah, ki govorijo o tako občutljivih vprašanjih, gre nedvomno tudi za vprašanje človečnosti. Nedvomno. Kakšni pa bi bili, če ne bi se vprašali tudi v takšnem smislu, se pravi, v smislu človečnosti, kaj pomeni to za posameznika? Ampak, spoštovani gospod predsednik, gre tudi za vprašanje spoštovanja pravnega reda, ki smo se mu zavezali kot država, ko smo ustanovili svojo državo. Želeli smo, da se začnejo spoštovati človekove pravice in temeljne svoboščine. Izšli smo iz sistema, ki jih je grobo kršil in moramo še toliko bolj biti pazljivi, ko se sprašujemo o njih, o njihovi zaščiti, o varstvih mehanizma človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Ampak kot že rečeno, pomembno je tudi pravno vprašanje oziroma spoštovanje prava. Zdaj me zanima, zakaj niste, spoštovani predsednik Vlade, enako ravnali v primeru sirske

družine z majhnim otrokom. Zakaj niste posegli, intervenirali v postopek in dosegli mogoče takšno odločitev, kot je bila v primeru Ahmada Shamieha? Zakaj v tem primeru, torej v primeru sirske družine z majhnim otrokom ni bila angažirana širša javnost, tako kot v primeru Ahmada Shamieha? Zakaj gospod Kordiš, zakaj gospod Škoberne in gospod Brglez se niso zavzeli tudi za sirsko družino z majhnim otrokom? Vem, da bo mi repliciral potem gospod Škoberne, da zakaj mi nismo opozorili na to, ampak to ni pravilno vprašanje, gospod Škoberne. Pravilno vprašanje je, da moramo tako v enem kot v drugem primeru ravnati enako – ravnati tako kot določa pravni red te države. Seveda pa je treba pomagati vsem tistim, ki so nekako bežali pred vojno, še zlasti družinam z majhnimi otroki, in jim omogočiti, da pač izpeljemo čim hitreje določene pravne postopke, ki so vezani na njihovo življenjsko situacijo. Zanima me, ali mogoče ni enaka obravnava bila v primeru sirske družine z majhnim otrokom tudi zaradi tega ker je šlo za krščansko družino. Samo predpostavljam, pa mi boste odgovorili. Ampak dvojnih meril, kot je bilo v tem primeru, smo tudi sicer že zelo vajeni pod to vlado in to vladno koalicijo na vseh področjih. Dvojna merila imate pri sovražnem govoru, dvojna merila imate pri obsodbi totalitarizmov, dvojna merila imate pri zdravstvu in pri, če tako rečem, določenih problemih, ki jih zdravstvo ima, dvojna merila imate pri slovenskih državljanih in na drugi strani z migranti; enakost pred zakonom, dvojna merila.

Še enkrat, spoštovani predsednik Vlade, ko ste zaprisegli kot predsednik Vlade, ste dejali, da boste spoštovali ustavni red in da boste delali za blaginjo Slovenije. S svojimi dejanji pa žal ravnate ravno nasprotno. Če mi dovolite, ob koncu moje skromno mnenje. V slovensko zgodovino se boste zagotovo zapisali kot najslabši predsednik Vlade, katere največji ali pa eden izmed največjih dosežkov, to ste sami povedali pred nedavnim, je vpis vode v ustavo. Res se strinjam, bolj vodeni dosežki. Prosim, da mi odgovorite na jasno zastavljena vprašanja, in to ne ob 8. zvečer, ampak tekom te razprave. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marinka Levičar. Pripravi naj se mag. Dušan Verbič. Izvolite, gospa Levičar.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoči. Spoštovani gospod predsednik, spoštovani ministri in člani Vlade ter kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Predlog ustavne obtožbe predsednika Vlade je v celoti neutemeljen. Predsednik z obljubo beguncu Shamiehu, da se bo zavzemal, da se zadrži odločitev, da se ga takoj vrne na Hrvaško, da se prej preučijo vse pravne možnosti, nikakor ni kršil ustave niti zakonov. S

to obljubo je predsednik Vlade dokazal svojo humanost, solidarnost do ljudi v stiski, v kakršni je tudi begunec Shamieh. Zato njegov predlog Vladi za izdajo dovoljenja za začasno bivanje v Sloveniji po 51. členu Zakona o tujcih nikakor ne vzdrži obtožbe SDS, da je kršil ustavo in zakon in da bi ga zato morali razrešiti s položaja predsednika Vlade. Sploh pa predsednikov predlog na Vladi za izdajo dovoljenja za začasno bivanje ni bil sprejet; pa ne zaradi Desusovih ministrov, nasprotovali so mu tudi ministri njegove stranke in verjetno so bili v večini, saj bi sicer lahko ta predlog bil sprejet, kot je bil sprejet brez ministrov Desus predlog o povišanju nekaterih najvišjih plač v javnem sektorju, čemur smo v Desusu nasprotovali. Vendar prepričana sem, da so v SDS bili gotovi, da njihov predlog za razrešitev predsednika Vlade zaradi te človekoljubne poteze pravno ne vzdrži in da so ga vložili kot politikantski manevar, s katerim bodo to vlado lahko blatili po dolgem in počez in pa, kar se mi zdi še huje, da bodo imeli še eno možnost več, da bodo sejali sovraštvo do beguncev in strah pred tujci med našimi državljani, kazali na begunce, kot da odžirajo denar, ki bi lahko bil namenjen našim socialno šibkim državljanom, kar so že večkrat počeli, posebno gospod Grims, kar je seveda veliko zavajanje in laž. Dejstvo je, da zaradi beguncev in azilantov naši socialno ogroženi državljani ne dobijo niti centa manj, kot jim gre po zakonu in drugih predpisih, ki jih imamo v tej državi. Naj ob koncu te kratke razprave rečem le še to, da kdor spoštuje ustavo in zakone te države, tega predloga SDS ne bo podprl. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za besedo je prosil mag. Branko Grims. Izvolite, predlagatelj.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Jaz ne bi rad, da v vladajoči koaliciji to pride kot prevelik šok – dobro, da vsi sedite –, ampak veste, denar ne nastaja iz zraka. Denar davkoplačevalcev nastane tako da imamo v Sloveniji uspešno gospodarstvo, dobre podjetnike, ljudi, ki marljivo delajo in ti ljudje zaslužijo denar in potem država pobere davke. Davke pa pobere še pri pač trgovini, pri storitvah, pri vsemu temu. To se pravi, denar, ki ga vi talate, ga talate tako da ste najprej nekomu segli v žep pa ste ga potegnili ven; to ni vaš denar niti ni denar, ki je padel s stropa, ampak je denar, ki ste ga vzeli slovenskim davkoplačevalcem, gospe in gospodje. In ta količina je seveda omejena, tudi če vi prelagate plačilo na naslednje rodove z najemanjem novih in novih norih posojil. To se pravi, ker so omejena, to pomeni, da če vzameš enemu, zmanjka za drugega. Vsa sredstva po ustavi so v proračunu, gospa, in ta proračun ima točno določeno številko in če vi – kot recimo lansko leto – namenite 123 milijonov za ilegalne migrante, to pomeni, da ste vzeli 123 milijonov

otrokom v šolstvu, bolnim v zdravstvu, upokojencem pri penzijah in tako dalje in tako naprej; vzeli ste ga drugim ljudem, drugače to ne more biti. Zaradi tega sem prej povedal, da bi od normalne vlade, če bi bila normalna, pričakoval, da najprej priskrbi za težave, socialne težave, za pomoč tistim državljanom in državljanom, ki so pomoči potrebni in teh je ogromno; v Sloveniji imamo 10 tisoče upokojencev, ki životarijo z najnižjo možno penzijo, ob tem pa imamo predsednika ene upokojenske stranke, ki je dva mandata obljubljal po tisoč evrov penzije vsakomur. V Sloveniji imamo na 10 tisoče otrok, ki niti na morje ne morejo, v Sloveniji imamo na 10 tisoče ljudi, ki s svojim lastnim delom zaradi objektivnih okoliščin ne morejo poskrbeti sami zase. In za te zmanjkuje potem denarja in ne mi govoriti, da ene del tega denarja da pa Evropska unija – ali Evropski uniji pade denar s stropa, gospa? Saj naj vam to ne bo šok – tudi denar Evropske unije je spet naš denar. Kako gre? Vplačujemo en del denarja v Evropsko unijo in ga dobimo okoli ovinka nazaj, svoj lasten denar. Spet je to denar, ki ste ga najprej vi vzeli slovenskim davkoplačevalcem in vi ste odgovorni, da ga racionalno in po najboljših močeh skladno z vrednotami te države uporabljate. In ne mi govoriti, da je skladno z vrednotami te države, s tistimi ustanovnimi vrednotami, na katerih je ta država nastala, da vzamete denar slovenskih davkoplačevalcev in izročite vsak mesec tisoč 963 evrov vsakemu ilegalnemu migrantu, ob tem ko slovenski delavci delajo pa za 700 evrov, slovenski upokojenci preživljajo pa s 600 evri na mesec. To ni moralna politika, ni etična politika, trdim, da je celo očitno protiustavna politika in je nesprejemljiva politika, zato smo v SDS rekli, da bomo zaščitili Slovenijo in slovenske meje.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Dušan Verbič, pripravi se dr. Jasna Murgel.

Izvolite, mag. Verbič.

MAG. DUŠAN VERBIČ (PS SMC): Hvala lepa za besedo, podpredsednik, spoštovani predsednik Vlade, člani ministrskega zbora, poslanke in poslanci, prav lep pozdrav!

Iz uvodne predstavitve predlagatelja kot tudi opozicijskih poslancev, ki so predstavili svoje stališče, sem preprosto razumel in naredil nekako en tak zaključek, da je današnja ustavna obtožba predsednika Vlade, če lahko temu tako rečem, parlamentarni žar predsednika Vlade Republike Slovenije – glede na to da poleg vsebine ustavne obtožbe, ki jo je predlagatelj posredoval, se je danes odpiralo ogromno tem, ki sploh niso predmet te ustavne obtožbe. Institut ustavne obtožbe predsednika Vlade ocenjujem kot enega od izredno pomembnih elementov ustavnega prava, predvsem zaradi tega ker s tem institutom se posega v izvršilno vejo oblasti. Zato je pomembno, kakšen je ta

vsebinski predlog predlagatelja. In če pogledam subjektivno, lahko rečem, da je predlog predlagatelja strokovno zelo ohlapen in se pridružujem vsem tistim razpravljalcem, ki so v svoji razpravi nakazali, da je ta predlog predvsem predvolilna aktivnost Poslanske skupine SDS. Tu se takoj vprašam, ali je ta ustavna obtožba vsebinsko utemeljena ali upravičena. Trdno sem na stališču, da ni, zato se tudi ne moremo pogovarjati o neustavnosti ali kršitvi zakona. Je pa tudi res, da se človek lahko vpraša o odnosu predlagatelja glede vsebine te ustavne obtožbe; ali se sploh želi v tej debati razpravljati o strokovnosti – tu imam predvsem v mislih razmejitve med neustavnostjo in nezakonitostjo in kaj to pomeni. To pomeni, da bi Ustavno sodišče v konkretni zadevi moralo sporno stališče neposredno subsumirati pod konkretno ustavno normo. Tisti hip, ko se tovrstne debate odpirajo, se je preprosto treba dotakniti ustavnopravne teorije. Ni namen, da bi o tem razpravljali, bi pa naredil naslednji zaključek. Zelo sem vesel, da sta ustavnopravna teorija kot tudi praksa poenoteni v naslednjem: tudi če govorimo o nezakonitosti – pa v tem primeru, kot sem že omenil, ne govorimo o nezakonitosti, ampak če govorimo o nezakonitosti –, ne pomeni nujno, da je potem neka odločitev protiustavna ali neustavna.

Še nekaj besed glede vloge predsednika Vlade. Vsi vemo, da je predsednik Vlade v preprostem izrazoslovju prvi minister države. Prav tako je predsednik Vlade, tudi v preprostem izrazu prvi, najpomembnejši in najvišji državni uradnik. Vsi pa tudi zelo dobro vemo, da v vseh procesnih postopkih, ki se vodijo in v katerih se odloča pred organi državne uprave, veljajo tako imenovani procesni predpisi in eden krovnih je Zakon o splošnem upravnem postopku. In tudi če v tem primeru apliciram, ta zakon velja tudi za prvega državnega uradnika; govorim v dobrem smislu. Zakon o splošnem upravnem postopku pozna tudi institut, ki ga zelo dobro poznamo, in sicer nadzorstveno pravico. In ko je tu govor o vsebini te ustavne obtožbe, je predvsem mišljena izjava predsednika Vlade, vezana na sirskega državljanca. In v kontekstu nadzorstvene pravice, načela pravičnosti – in tu bi dodal še eno besedo, ki je izredno močna tudi vsebinsko –, človekoljubnosti ocenjujem, da je bila takratna izjava predsednika Vlade dopustna. In še ena zadeva, pri kateri se dotikamo Zakona o upravnem postopku; pozna tudi zelo jasno določbo, in sicer izredno razveljavitev upravne odločbe. Toliko glede nezakonitosti.

S tem kar sem uvodoma omenil, tudi končam. Dejstvo je, da tudi če bi se pogovarjali o nezakonitosti, ne pomeni vsaka nezakonitost tudi neustavnosti. In glede na to da vsebinski predlog ni utemeljen v tem kontekstu, lahko že sedaj napovem, da nasprotujem vsebini tovrstne ustavne obtožbe in bom glasoval proti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Mag. Branko Grims, predstavnik predlagateljev, izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): To je zelo zabavna tema o utemeljenosti in strokovnosti tega današnjega predloga. A veste, kaj je najboljši, kronski dokaz, da je še kako utemeljena in še kako strokovna? Dajte pogledati poročanje medijev danes. Zdajle lahko pogledate internet in poročila, pa boste videli, da to kar danes tu govorimo – pa čeprav gre za vprašanje zakonitosti, ustavnosti in delovanja te države, enakosti pred zakonom naših državljanov in državljanov, tudi tistih, ki imajo take ali drugačne težave –, tega danes sploh ni v medijih. V medijih se govori samo o nekem brezveznem kreditu, ki je bil objavljen že pred 14 dnevi, ki je pač bil sklenjen pri notarju, ki je potem odgovoren za zakonitost tega, ampak to je edina tema. / oglašanje iz dvorane/ Točno po 14 dneh, na točno današnji dan. Ne rabiš takega medijskega spina. To pomeni, da imaš hudičevo slabo vest. Seveda to dokazuje tudi, kako zelo imaš pod oblastjo medije oziroma v rokah medijski kartel. Ampak če bi bila ta ustavna obtožba neutemeljena, nepravilna, nestrokovna, potem bi bilo to nepotrebno, bi sedajle mediji to trgali, bi se norca delali, bi objavljali izjave ustavnih pravnikov, kako je to slabo pa neutemeljeno, pa kako je odlično ravnal predsednik Vlade, ko je ustavil premestitev gospoda Ahmada Shamieha na Hrvaško. Ampak tega ni. Dela se medijski spin, zato da resnica ne pride na dan. To je najboljša kronska potrditev – prvič, da je predsednik Vlade kršil zakon in ustavo, drugič, da je ustavna obtožba utemeljena in tretjič, da imate pri tem hudičevo slabo vest.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima dr. Jasna Murgel, pripravi naj se gospod Jernej Vrtovec. Izvolite, dr. Murgel.

DR. JASNA MURGEL (PS SMC): Najlepša hvala, predsedujoči. Kolegice in kolegi, spoštovani predsednik Vlade!

Menim, da je predlog za ustavno obtožbo neutemeljen; argumente iz tega predloga ste, gospod predsednik Vlade, raztrgali v svojem odgovoru na ta predlog z vsemi pravnimi argumenti, kot to veste in znate kot priznan pravni strokovnjak. Kaj je bil namen v bistvu in kaj je namen tega predloga? O tem se večina nas pač tu danes strinja – je dimna zavesa, da se ustvari nek vtis, da je sedaj nekaj narobe in tudi cilj, da pač nekdo pride na oblast, da se ustvari vtis, da je nekaj narobe v državi. Seveda mi se lahko strinjamo, da ta predlog – in bom utemeljila, zakaj ni v redu napisan, da se, milo rečeno, izrazim ... Ampak ustavna obtožba je vseeno pomembno dejanje. To je akt, s

katerim obtožimo predsednika Vlade in s tem povzročimo hote, očitno, želimo povzročiti – tisti, ki to vložijo – tudi politično nestabilnost v državi. In to je namen tega predloga. Razen tega druga rdeča nit, ki se vleče, je to – in to je bilo razvidno iz besed predlagatelja, predstavnika predlagatelja –, da se spodbuja strah, strah pred migranti, strah pred drugimi, strah pred tujimi. To je namen tega predloga. Želim samo na začetku povzeti en citat, pa je iz enega filma, ampak je še kako resničen; sami boste ugotovili, iz katerega je, prebrala ga bom: »Strah vodi v jezo, jeza pelje v sovraštvo, sovraštvo pa vedno povzroči trpljenje.« In bi vam pač želela položiti to na srce, da o tem vsi skupaj razmislimo, kdaj in s kakšnim namenom bomo namenoma povzročali strah tukaj, s tega mesta v parlamentu, kot politični funkcionarji.

Sedaj pa, kakšen je predlog, ki je pred nami, ki ga imamo tu pred seboj? Jaz ne vem, ali je to sestavljal gospod kolega Gorenak, ki je profesor, ali kdo je to sestavljal. Ne vem, če je kolega Gorenak, potem – tako kot je on rekel predsedniku Vlade – če ga sedaj študentje poslušajo, pa naj to študentje od profesorja Gorenaka pogledajo, kakšen predlog je – šlamastika. In bom povedala, zakaj. Morda je tako kot je predstavnik predlagatelja tudi povedal, vir Wikipedija za pač pravne argumente. To je nekako, to bi lahko sklepali. Zakaj? Bom povedala, zakaj. Cel kup je nekih nedoslednosti, nepravilnosti, neutemeljenosti in bom sedaj šla počasi, pa bom razložila, zakaj to menim. Recimo, predlagatelji se sklicujete na sodbo enkrat Evropskega sodišča, drugič sodišča Evropske skupnosti in tretjič sodišča Evropske unije. Katero sodišče zdaj je pravo? Ne vemo. Sodišče Evropske unije ste verjetno mislili, ki je del institucij Evropske unije. Imate vsa tri navedena.

Drugo, predsedniku Vlade se v predlogu očita kršitev mednarodne pogodbe. Katere mednarodne pogodbe? Navajate, da je kršil tako imenovano Uredbo Dublin III, imamo notri navedeno številko. Ampak to je uredba in tudi predsednik Vlade je to povedal in jaz bom še enkrat ponovila: to je uredba, ki se izvaja neposredno. Na podlagi pravnega reda Evropske unije smo jo kot država dolžni izvajati neposredno. To je zakon, kot zakon, v narekovajih, ki se objavi v Uradnem listu Evropske unije in je mi tudi spreminjati ne smemo; neposredno jo izvajamo, moramo jo neposredno izvajati in tudi ima primat nad našo zakonodajo. Torej, če naša zakonodaja ni v skladu z uredbo, velja uredba in mi lahko sprejmemo samo izvedbene predpise. Ne bom šla v podrobnosti. Ampak torej, ne vem, povejte mi, katero mednarodno pogodbo je kršil predsednik Vlade in naj bi šlo za očitano kršitev ustave.

Torej, potem dalje. Očita se mu, predsedniku Vlade, da je preprečil zakonito izdano odločbo o deportaciji. Ne, ni bilo odločbe o deportaciji, vam je tudi predsednik Vlade

povedal, ni. Zakaj? Ker spet je šlo za tako imenovano Uredbo Dublin III, ki določa pravila, katera država je odgovorna za obravnavanje prošnje za azil. In ta predvideva, da če država ugotovi, da ni pristojna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, preda prosilca za azil državi, kjer je prvič zaprosil za azil. To je to, deportacije ni bilo in je tudi potem predsednik Vlade ni mogel preprečiti.

Potem je spet laž, laž v predlogu številka, koliko prošelj za azil je bilo zavrnjenih. Tam se navajajo neke številke, ki so napačne, če pogledam, in torej lažne. Če pogledamo samo leto 2017; do konca tega leta je bilo vloženih tisoč 188 prošelj za mednarodno zaščito, postopek je bil ustavljen v 750 primerih, zavrženih je bilo 316 prošelj. V 137 postopkih je bil prosilec priznan status mednarodne zaščite, zavrnjenih je bilo 79 prošelj. Torej, zavrnjenih 79, odobrenih pa 137. Zato govorim, da je predlog pač poln nedoslednosti, nepravilnosti in kot takšnega ga na moremo sploh, ni sposoben za eno resno obravnavo. In zato nič ne pomaga predlog kolega Gorenaka, da pa naj mi zdaj glasujemo za in bo potem Ustavno sodišče ugotavljalo. Očitno neutemeljen je, očitno neutemeljen je in poln neskladij, nepravilnosti in hvala lepa, jaz za takšen predlog ne morem glasovati, da je utemeljen. In sicer, kdo se sklicuje na sodne odločbe? Ne vem zdaj, katerega sodišča. Pravite, katero ste zdaj mislili, Evropsko sodišče – to sploh ne obstaja. Ali ste mislili Evropsko sodišče za človekove pravice? Ne. Napisali ste, poglejte si predlog, Evropsko sodišče. No poglejte, v svojem predlogu, notri piše – Evropsko sodišče. Imamo Evropsko sodišče za človekove pravice in imamo Sodišče Evropske unije. Ti dve sodišči sta mednarodni, s tem da ESČP ne spada v strukturo ... / oglašanje iz dvorane/ Lepo prosim, ali lahko jaz zdaj povem, kolegica Bah Žibert? / oglašanje iz dvorane/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prosim, mir v dvorani.

DR. JASNA MURGEL (PS SMC): Jaz ne imenujem narobe, lahko si pogledate svoj predlog, kjer so vsa tri naštetja, kot sem rekla.

Torej, in očitajte, predlog očita predsedniku Vlade, da ne spoštuje sodnih odločb; je že utemeljil, da te navedbe niso utemeljene. Kdo to očita? Predlagatelj, ki ni želel v nobenem primeru spoštovati niti odločbe Ustavnega sodišča niti odločbe Evropskega sodišča za človekove pravice, to je tisto v Strasbourgu, kar zadeva izbrisane. Tisti, ki stojijo in protestirajo tam pred sodiščem in protestirajo in protestirajo proti delu sodišč – v tem predlogu ti isti ljudje potem očitajo predsedniku Vlade, da je storil nekaj nezakonitega. Torej, kredibilnosti nimate. Poleg tega, da sem vam naštelja nekatere razloge, zakaj je vaš predlog neutemeljen.

Dalje. Zakaj menim, da nikakor, nikakor ne moremo biti za ta predlog? V predlogu navajate z neverjetno lahkotnostjo sprevrženo terminologijo. Predsedniku Vlade se očita, da je zagotovil premoženjsko ali celo nepremoženjsko korist prosilcu za azil, torej prosilcu za mednarodno zaščito, in do te zaščite je prosilec za mednarodno zaščito upravičen po zakonu, po mednarodnih pogodbah, na katere se tako sklicujete, da bi jih moral predsednik Vlade spoštovati. Povejte mi, a mi zna kdo razložiti, kaj je ta nepremoženjska korist, ki jo je zdaj ta prosilec za azil pridobil? Bomo rekli nekaj potem o številkah in o teh silnih denarjih, ki jih je ta prosilec za azil dobil, ampak povejte mi, če že pač imate v predlogu napisano – kaj je to nepremoženjska korist? Ne vem, a je postal medijska zvezda ali kaj? Ja ne vem, vi ste navedli in od vas bi se pričakovalo, da bi utemeljili, kaj je to nepremoženjska korist. Kar pa je ...

Mi smo sicer, kot je tudi kolega Brglez razložil, Slovenija je ratificirala mednarodno Konvencijo o statusu beguncev, ki temelji na standardih, ki so se razvili po drugi svetovni vojni; zavezali smo se k spoštovanju temeljne človekove pravice, ki je tudi v Splošni deklaraciji človekovih pravic – pravice do pribežališča. Ampak v tem vašem predlogu se nekako perfidno priplazi logika, da če zdaj mi omogočimo prosilcu za azil neko zaščito, je to premoženjska korist in celo nepremoženjska. Ne vem sicer, kaj mislite s tem, ampak to je kot nekako podobno že kaznivemu dejanju. Niste tega izrecno rekli, ampak na podlagi tega kar očitajte predsedniku Vlade, se da na to sklepati, da zdaj tisti, ki prosijo za mednarodno zaščito, nezakonito pridobivajo korist. Torej ...

Seveda ni narobe in seveda smo zavezani k temu, da mednarodno zaščito uveljavimo po mednarodnih pogodbah, ki nas zavezujejo. Če želite, k temu nas je tudi pozval sam papež, ki je govoril nazadnje v svoji poslanici Urbi et Orbi o migrantih, ne o beguncih. Ne vem, kdo je vrhovna oblast na verskem področju za koga, ampak tudi ta gospod nas je na to opozoril. In kaj je zdaj, glede na to da je izhodišče te obtožbe nekako, kot smo videli, povzročiti nek vtis, da imamo zdaj neskončno število teh migrantov, prosilcev za azil, beguncev, ki zdaj obremenjujejo ta naš proračun in ki si celo prilaščajo neko nezakonito korist, premoženjsko in nepremoženjsko? Poglejmo si, kaj so dejanski podatki o tem, kaj je dejansko na stvari.

Spoštovane kolegice in kolegi in spoštovani državljani, ki to gledate! Priznan status mednarodne zaščite – torej tistega, ki ima status begunca, ki je do tega upravičen – je v Sloveniji od leta 1995 do 31. 12. 2017, torej v več kot 20 letih dobilo petsto 547 oseb. V 20 letih, v 20 letih priznan status begunca, ki ima potem vse pravice, ki mu sledijo tudi po Zakonu o mednarodni zaščiti. Prosilci za azil – to so tisti, ki nimajo priznanega statusa, kot je Ahmad –,

teh pa je bilo na dan 31. 1. 2018 214. Torej, reci in piši, če vse seštejemo, 800 takih ljudi v Sloveniji. In ko govorimo o teh podatkih, je pač treba navajati resnične podatke in povedati ljudem, koliko dejansko je teh ljudi na našem ozemlju, potem bomo nekaj rekli tudi o stroških. Najbolj me pa v tem primeru te obtožbe moti in se sprašujem, na čem temelji. Na čem temelji? Na kaj ste se osredotočili, na kaj ste dali poudarek v tej obtožbi? Temelji v bistvu na primeru enega človeka, ki je v stiski, enega človeka. Človek je, ja. Vi boste rekli, tujec je, ampak je človek. Velikokrat sem se tudi sama že potrudila, da sem pomagala tudi drugim, komurkoli. Ampak tu je pomembno, da ta predlog temelji na primeru enega samega človeka in zdaj celotna obtožba temelji na tem primeru enega človeka, ki potrebuje zaščito. Ali je do nje upravičen, ali bomo tukaj o njej odločili, se bo še odločilo v postopku, ampak če bi že vložili ustavno obtožbo in bi resno mislili, lahko bi res naredili bistveno boljše. Torej, če zaključim, menim, da je predlog za ustavno obtožbo neutemeljen in ga seveda nikakor, nikakor ne bom podprla. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jernej Vrtovec. Pripravita naj se ... / oglašanje iz dvorane/ Aha, najprej predlagatelj.

Besedo ima predstavnik predlagatelja, mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Vsaj od nekoga, ki je opravljal delo sodnika, bi pa res pričakoval, da pozna stvari, preden o njih spregovori. Če bi gospa Murgel poznala zgodbo, ki se je vlekla dolga leta v zvezi s tako imenovanimi izbrisanimi, bi vedela, da sem jaz dvakrat tudi usklajeval, celo z drugimi strankami, pač predlog ustavnega zakona, zato da bi se te stvari uredilo, to se pravi, da bi se dejansko popravilo, če je bilo komur karkoli storjeno narobe, da pa bi se vse obravnavalo individualno. Enkrat smo s SD pa še z nekaterimi že dosegli dogovor, podrl ga je potem Anderlič oziroma LDS; to lahko vse preverite, gospa Murgel, in zato ne govorite kar pavšalno, kdo je bil proti čemu. To kar je danes, je pa paradija pravne države, zato ker je Evropsko sodišče reklo, zadeva se predolgo vleče. Zadeva je pač ... Zdaj pa vse naredite nekaj pavšal in povprek. Bi bilo pa zmeraj znova treba vprašati vse tiste, ki so govorili, da ne bo nobenih odškodnin in ne vem česa, zakaj je potem država Slovenija v tem hipu že namenila 20 milijonov in še nekaj več denarja za odškodnine. Lahko bi to že uredila prej na podoben način, pa bi bilo za tiste boljše, ker bi prej dobili tisti, ki bi bili do tega dejansko upravičeni, izvezeti bi bili pa seveda tisti – in za to sem pa tudi vedno bil –, da ne more imeti nobeden koristi od tega, če je nekoč sodeloval v napadu na državo Slovenijo. In za to v resnici je šlo, zato je bila tudi upravičena individualna

obravnavna, ki je tudi edina skladna z modernim pravom. In če govorite kar pavšalno, gospa Murgel, storite veliko krivico. Kot sodnica je to neprimerno, tega bi se morali zavedati. Jaz se samo sprašujem – pri tolikih pač nekih predpostavkah, na katerih utemeljujete svojo razpravo –, kako boste potem sodili, če boste nekoč šli od tukaj spet nazaj v sodne klopi. To zagotovo ne bo dobro.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jernej Vrtovec. Pripravita naj se gospa Anja Bah Žibert in gospa Anita Koleča.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSI): Dober dan, kolegice in kolegi in spoštovani predsednik Vlade!

Celotna zgodba je plod neorganiziranega delovanja vladajoče koalicije in Vlade. Če bi Vlada pravočasno reagirala in ravnala v tem primeru, se zgodba z Ahmadom sploh ne bi zgodila oziroma ljudje zanj sploh ne bi vedeli. Predsednik Vlade in Vlada je imela to možnost z diskrepcijo narediti v poletnih mesecih, pa takrat, če je Ahmad toliko pomemben, ni noben – ne predsednik Vlade ne nihče drug – pripeljal te ideje naprej. Potem pa je izgledalo, tisti novembrski dnevi, kot da je predsednik Vlade na trampolinu in skače iz izjave v izjavo, iz izjave v izjavo in potem skače kakšen minister iz izjave v izjavo in en proti drugemu kontradiktorno govorijo, nihče pa ne ve, kaj je tisto, kar je prav. In resnično je izgledala popolna agonija okrog tega ubogega človeka, zaradi tega ker je Vlada neorganizirana, ker se ne ve, ne kdo pije pa ne kdo plača. In bolj je izgledalo, da je delovanje predsednika Vlade na podlagi nekega navdiha ali pa tako – zadnjega sem ga srečal, pa mi je povedal, kaj naj povem, potem sem pa tako stališče sprejel. Ampak v enem tednu ste trikrat spremenili stališča okrog tega ubogega Ahmada. Ali se vam ta človek res nič ne smili, da se o njem pogovarjamo kot o žaklju krompirja? Lepo vas prosim, ampak tako je takrat v novembrskih dneh celotna zgodba izgledala. Najprej je bil uporabljen 51. člen Zakona o tujcih. To je predsednik Vlade najprej citiral na novinarski konferenci. Potem se je mnenje spremenilo. Danes je že spet tretje mnenje. Pa daj no, mi se ukvarjamo z državo, bodimo v tem primeru resnično resni!

Ključno v celotni zgodbi, spoštovani predsednik Vlade in tudi predlagatelj ustavne obtožbe, je pa presojanje, ali je predsednik Vlade s svojim tem zadnjim mnenjem na tisti novinarski konferenci, ki je bila zadnja okrog Ahmada, ali je predsednik Vlade s svojim mnenjem in, citiram, telefonskim klicem na Ministrstvo za notranje zadeve ravnal nezakonito oziroma ali je preprečil predajo Ahmada na Hrvaško. Ena dilema je. Saj ni nujno, da ta predaja na Hrvaško tega gospoda Ahmada še ne bo narejena, recimo, po preteku pol leta. Kaj pa, če mi danes sprejmemo odločitev, da je predsednik Vlade tako in tako ravnal in damo to v presojo Ustavnemu sodišču,

potem pa predaja Ahmada se bo zgodila pojutrišnjem? Torej tudi ta impeachment v tem primeru je morda prekomeren ali pa nesorazmeren, kajti ne vemo še, kakšna bo posledica celotnega dogajanja. Čas za to predajo ali pa izpolnjevanje odločitve sodišč je še vedno v teku, postopek še teče, še traja. Je pa predsednik Vlade, če je že tako ravnal, po mojem laičnem mnenju ravnal popolnoma nemodro. Prvič zaradi piarovskih korektur, ki jih je počel iz dneva v dan, in drugič, ker se je postavil kot tistega, ki se odloča na podlagi ne odločitve sodišč, ampak na podlagi, tako sem ravnal iz človekoljubnih razlogov. Lepo, predsednik Vlade, da tako ravnate, ampak dajte potem biti tukaj sorazmerni in ravnati v vseh primerih tako. Jaz vas nisem slišal praviti, da bi ravnali človekoljubno pri stotih drugih predajah na Hrvaško, ki so se zgodile. In se strinjam z vami, beseda deportacija je tudi zelo trd izraz v tem primeru, ampak v drugih primerih se ne oglasite. Kaj se je zgodilo? Če ta Ahmad ne bi bil del tega socialnega kroga, s katerim se družijo – okrog socialnega centra Rog itn. – in če se ne bi ustvaril ta medijski pritisk, potem se tudi vi nanj ne bi spomnili, sem prepričan. Vsi kravali okrog tega, kako zaobiti odločitve sodišč in da so tega človeka vozili po parlamentu gor in dol – tudi sam sem ga srečal pa se z njim rokoval –, je popolnoma nemodro delovanje. Nemodro delovanje za pravno državo, ker veljajo pravila in jasna zakonodaja. In ne moremo se odzivati ali pa ravnati, tako sem ravnal iz človekoljubnih razlogov, poteptati pa voljo recimo sodišč. Možnost za diskrecijo je bila v poletnih mesecih. Ja, ampak tudi če ravnate – in še enkrat poudarjam, lepo da ste ravnali človekoljubno – ali pa da tako želite ravnati, morate biti tukaj do vseh enaki in zasledovati element pravičnosti do, prvič, migrantov ali pa beguncev, in drugič, tudi do tistih ostalih ljudi v tej državi, ki bi si zaslužili vašo pozornost. Na primer, zdaj ko imamo arbitražo, pa, ne vem, nekje skozi iste parcelne številke bo šla po novem meja ali pa skozi iste hiše. Ali pa primer nizkih penzij, primer nizkih plač; tudi ti ljudje si zaslužijo vašo pozornost in človekoljubnost. In ključno je, predsednik Vlade, kakšen je vaš kriterij, da namenjate pozornost posameznikom – je ta velik, je ta nizek, ampak kakšen. Do Ahmada ste bili izredno pozorni; nič ni narobe, ampak ali veste, koliko ljudi želi vašo tovrstno pozornost? Sami ste dejali: »V Avstriji ni bil sprejet, ker ne izpolnjuje pogojev.« Kakšen signal mi dajemo, ko v določenih postopkih, tudi pred Evropskim sodiščem v tovrstnih primerih skupaj z Avstrijo postopamo, kakšen signal dajemo? In kakšne kriterije imamo za ta primer, ko na primer ... Sami ste najprej govorili o 51. členu; dovoljenje za prebivanje se podeli nekomu, pravi 51. člen, ki je znanstvenik, profesor, raziskovalec, zdravnik in da obstaja interes Slovenije za to. Jaz razumem vaš kriterij, ta zadnji del – interes Slovenije za to –, ampak predsednik Vlade, tovrstnih ljudi bi potem v Slovenijo lahko sprejeli

zelo veliko. Signale dajemo pa napačne, tudi ko postopamo z Avstrijo pred evropskimi organi, pa se nam znajo zgoditi slabi primeri v bodoče, ko bo Avstrija nam prelagala ljudi. Ahmad bi že šel na Hrvaško, če ne bi imel v Sloveniji določenega dotičnega socialnega okolja, ki ga je v tem primeru tudi pred državo zaščitilo, tu tudi sam lahko kolebam. Mislim pa, da prav bi bilo, da Ahmad gre na Hrvaško. Zelo trdo se to sliši, ampak, če spoštujemo pravno državo, ta trenutek kaj drugega ne moremo narediti, pa je lahko predsednik Vlade še tako velikodušen do vsakogar. Lahko pa se tam začnejo postopki na novo in bi bilo to v doprinos tej državi in spoštovanju pravil in tudi nam. Ne moremo pa pravil igre spreminjati in jih prilagajati posamezniku, ne moremo, to je enako kot da se zaradi tega ker zgublamo na nogometnih tekmah, odločimo, da bomo spremenili pravila igre. Pač ne gre to tako delati z državo.

Zdaj pa še glede ustavne obtožbe. Ali je predsednik Vlade, še enkrat podajam to vprašanje, res vplival na to, da te predaje Hrvaški ne bo, to bomo, kot kaže, lahko še videli, kajti ta postopek še traja. Ne vem točnega datuma, ampak nekje do konca februarja morda bo Ahmad prodan na Hrvaško. In kar je drugi razlog, da bom pa jaz danes glasoval, da se ne bom opredelil, da bom vzdržan, pa je nesorazmeren ukrep. Proti predsedniku Vlade ali pa proti celotni Vladi bi lahko vložili interpelacijo, lahko imamo še kakšen drug instrument kot pa tako huda zgodba, kot je ustavna obtožba; lahko tudi poslansko vprašanje bi predsedniku Vlade s tem postavili, večkrat, večkrat ga lahko postavite. V Ameriki, v Združenih državah Amerike so impeachment uporabili samo dvakrat, samo dvakrat so ga uporabili. In ustavna obtožba je instrument, ki ga ne moremo izrabljati za dnevno politične dogodke ali pa zato ker še danes ne vemo, ali je predsednik Vlade s svojim telefonskim klicem na MNZ prekoračil svoja pooblastila in ravnal nezakonito. Jaz nisem prepričan, če bo ta deportacija – oziroma se opravičujem, predaja – se zgodila jutri. Saj morda predsednik Vlade pri tem res ni vplival, če pa je vplival, pa je nekaj hudo narobe in je ravnal popolnoma nemodro; predsednik Vlade ne sme na to vplivati.

Če zaključim. Takrat, ko bo šlo v tej državi res kaj hudo narobe in ko bodo predsednik Vlade in ostali delali hudo narobe, takrat dajmo uporabljati ustavne obtožbe. Predsednik Vlade, za vas pa do konca mandata ena prošnja za ljudi: dajte voditi državo, dajte voditi Vlado, ne pa da vsak, ki ima pet minut časa, skače kot na trampolinu, potem se pa vi odzivate na podlagi navdiha, na pa na podlagi tega kar je prav in kar je narobe, kar je modro in kar ni modro. Odločiti se je treba tako, kot velewa zakonodaja, kot veljajo stališča, ne pa, zadnji v ulici vas sreča, vam nekaj reče in gremo s tem stališčem pred kamero, čez tri ure pa novo stališče. V tem primeru je najkrajšo potegnil ta ubogi človek

Ahmad. V nekem drugem primeru bo lahko najkrajšo potegnila država. Za to gre.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Anja Bah Žibert. Pripravita naj se gospa Janja Sluga in gospod Igor Zorčič.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsedujoči.

Veste, danes ne gre za zgodbo ilegalnega migranta Shamieha. Danes gre za mnogo več; gre za to, ali spoštujemo pravno državo, ali spoštujemo zakone, spoštujemo odločitve, pravnomočne in dokončne in spoštujemo ustavni red te države. In ravno to je tisto, kar v tem predlogu Slovenske demokratske stranke očitamo predsedniku Vlade dr. Miru Cerarju. Deportacija Ahmada Shamieha je temeljila na odločbi Urada za migracije Ministrstva za notranje zadeve. Odločba je bila potrjena s strani slovenskih rednih sodišč, na podlagi sodbe Sodišča Evropske skupnosti – če smo, kolegica Jasna Murgel, natančni; se pravi, Evropske skupnosti, ne unije, – in s strani Ustavnega sodišča Republike Slovenije, in je postala dokončna in pravnomočna. Za to gre. In to je kršil predsednik Vlade s tem ko je posegel v dokončne odločbe. Zadeva je bila tik pred oziroma v postopku realizacije. In zdaj, ko sem poslušala predsednika Vlade, ki je razpravljajal o tem da je ravnal človekoljubno ... Oprostite, predsednik Vlade, ali smo torej tisti, ki spoštujemo ustavo in zakone, nečlovekoljubni? Je morda vaša ministrica za notranje zadeve nečlovekoljubna? Menim, da ne. Verjamem, da se je – tako kot nas vseh – dotakne praktično vsaka zgodba, ki ima lahko zelo tragične predhodne elemente in tudi posledice. Ampak veste, danes jaz tu poslušam, kot da smo mi tisti, ki smo odločali o tem da se deportira gospoda Shamieha. Ne, to je odločila vaša ministrica, spoštovani. In to kar je naredil predsednik Vlade, je to vaš predsednik Vlade. O kakšnih mračnih silah tu poslušamo? Je mar ministrica za notranje zadeve vaša mračna sila? Še enkrat, predsednik Vlade je tudi dejal, da se je za to odločil, ker se je gospod Ahmad ne samo vključil v našo družbo, ampak je dal tudi svoj koristen prispevek. Predsednik Vlade, res bi bila vesela, če mi boste povedali, za kakšne koristne prispevke gre. Je pa na drugi strani zgodba družine Korba–Sulejman, ki se jim je tu rodil otrok in je v bistvu prenesel tudi bolezen z matere, žal jo je podedoval tudi on sam. Ampak ta družina je bila ravno tako deportirana, v skladu z zakonodajo in vsemi postopki. Ste mar takrat začutili človekoljubnost?

Nekateri pravite, da predsednik Vlade ni ravnal prav nič nezakonito, da ni kršil ničesar. Pa si bom tu izposodila besede vodje poslanke skupine SD gospoda Matjaža Hana, ki je dejal, Vlada se lahko odloči tudi tako oziroma ne tako kot ji velewa zakonodaja, ampak tudi tako kot ji velewa neka duša. Veste, po vojni je bilo pobitih več tisoč ljudi. Tudi takrat je na tem prostoru

nekaterim velevala neka duša, da to počnejo. Takrat smo predsednika Državnega zbora ob teh dogodkih slišali, ko je govoril o naravnem pravu, tudi to velewa neka duša. V Srebrenici je bilo pobitih tisoče in tisoče ljudi, tudi to so jim velevale neke duše. Jaz vas pa sprašujem, kje so duše za državljanke in državljane, ki zbirajo zamaške za to da omogočajo operacije otrokom. Ali to ne velewa neka duša? Sprašujem vas, kaj je s tistimi, ki v čakalnih vrstah ne samo izgubljajo zdravje, ampak tudi svoje življenje. Ali to velewa kakšna duša? Predsednik koalicijske stranke oziroma poslanske skupine koalicijske stranke je dejal, bila je kršena zakonodaja. Ampak, tako velewa neka duša. In predsednik Vlade, povejte mi, kakšna duša je tukaj velevala glede na gospoda Ahmada in družino, ki sem jo prej izpostavila, kajti po vašem zakoni ne veljajo.

Vi ne samo da ste razdelili državljanke in državljane te države na prvo in drugorazredne, zdaj že migrante delite na ta način – na prvo in drugorazredne. Tiste, ki jim posvetite nekaj ur seje Vlade in tiste, ki jih nečlovekoljubno ministrica pošilja v sicer varno državo Hrvaško. Danes pa tukaj poslušam, kot da je Slovenska demokratska stranka tista, ki je vodila postopke glede omenjenega. Mi smo mračna sila. Podani so bili podatki, koliko ljudi je bilo deportiranih in glede na ta postopek verjamem, da so bili tudi ostali v skladu z zakoni in predpisi. In ministrica dela prav, čeprav verjamem, da je še kako človekoljubna in da ji marsikdaj ni vseeno, kako in kaj. Kajti, kot sem rekla, vsak ima svojo zgodbo. Ampak ogromno zgodb, spoštovani, je tudi v tej državi. Predsednik Vlade, tudi naši otroci so postali prvo in drugorazredni. Kajti nekaterim se plača šola, drugim ne, iz proračuna. Pa ste obljubljali nekatere stvari. Ampak to velewa pač neka duša. In to je vaša duša. Moja duša pa je nekoliko drugačna. Prvič, absolutno sem človekoljub. Ampak kot drugo, zame so pomembni zakoni in ustava. Seveda, vaša poslanska skupina se je enkrat že izkazala; »človekoljubno« je vzela, tako kot ji velevala duša, mandat kolegu poslancu iz vrst Slovenske demokratske stranke. Toliko o mračnosti in svetlobi kralja Ludvika XIV. To je človekoljubnost in to je varovanje etike, morale in pravne države.

In tudi vi, predsednik Vlade, kršili ste zakon, posegli ste takrat, ko več to ne bi smeli. In če ste tako prepričani v svoj prav, pa ne glede na to, kako se bo ta zgodba z omenjenim gospodom končala, potem bodite vi tisti prvi, ki pozovete svojo poslansko skupino, naj glasuje za to da presodi zadevo Ustavno sodišče. Vi kot ustavni pravnik se pa menda ja ničesar ne bojite, kar se tiče ustavnih norm. Ampak, seveda, vi ste človekoljub in vaša duša vam nareka, da ne bi kdo glasoval od koalicijskih poslancev za takšen sklep. Seveda pa v Slovenski demokratski stranki ne dvomimo, da se boste tega držali, kajti vaša duša pač vam velewa, da lahko počnete vse kar se vam zahoče in zdi. Ne glede na to ali prihajate iz pravnih vrst

ali prihajate iz proforsorskih vrst – protizakonitost, protiusustavnost vam je tako in tako blizu.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Replika je, mislim da ...

DR. JASNA MURGEL (PS SMC): Hvala lepa ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Replika, gospa Murgel.

DR. JASNA MURGEL (PS SMC): Samo, da razčistimo. Sodišče Evropske unije je, poglejte si Pogodbo o delovanju Evropske unije in Pogodbo o Evropski uniji. Včasih se je imenovalo Sodišče Evropskih skupnosti, zdaj pa je Sodišče Evropske unije. Samo toliko zaradi javnosti, pa morda, ko boste kakšen predlog spet sestavljali, da boste vedeli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Postopkovno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Gospod predsednik Državnega zbora, gospod predsednik Vlade ni nič drugačen od svojih ministrov, kadar obravnavamo interpelacijo, nič drugačen. Tudi on ne govori in ne odgovarja na razprave poslancev in na postavljena vprašanja. Da samo spomnim, pri tej razpravi oziroma temu predlogu za ustavno obtožbo ne govorimo o ničemer drugem kot o ravnanju Vlade Republike Slovenije, se pravi o ravnanju ministrstva in o ravnanju predsednika Vlade. In zdaj bi rad odgovor, ne samo tisto, kar so kolegi dali. Kdo je tukaj ravnal narobe? Ali ministrica za notranje zadeve ali predsednik Vlade? Govorimo samo o tem. Vmes so še sodne odločbe in tako naprej, s katerimi so podkrepjene odločitve Ministrstva za notranje zadeve in ne odločitev predsednika Vlade. In bi rad, da tisti, ki je v tem Državnem zboru se proglasil za pravnega strokovnjaka in je istočasno tudi predsednik Vlade, da to pokomentira in razloži nam, neukim državljanom, nam, ki ne znamo spisati predloga za obtožbo predsednika Vlade pred Ustavnim sodiščem. Prosim, gospod predsednik, da strokovnjaka, ustavnega pravnika, predsednika Vlade dr. Mira Cerarja pozovete, da poskuša pojasniti to konfuzno situacijo, ki se je zgodila v Vladi.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Na osnovi katere točke oziroma ...

JOŽE TANKO (PS SDS): Gospod predsednik, ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: ... poslovnika?

JOŽE TANKO (PS SDS): ... ni problem. Jaz predlagam, da ga pozovete, tako kot ste morali včasih pozvati kakšnega ministra, ki ni uspel ali

želel ali zmogel odgovoriti na kakšne očitke iz interpelacije. To je nedostojno, gospod predsednik, da imamo tukaj predlog ustavne obtožbe, govorimo o neustavnem ravnanju ali Vlade oziroma predsednika Vlade ali Ministrstva za notranje zadeve in ni nobenega odgovora, ne od enega ne od drugega. Predsednik Vlade bi to, po mojem, moral pojasniti. Javnost to pričakuje. To je škandal tudi za javnost, da predsednik Vlade ne odgovarja. Škandal, škandalozno je tako ravnanje in odnos do točke dnevnega reda in predlagatelj. Prosim, da ga pozovete. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predsednik Vlade Republike Slovenije dr. Miro Cerar.

DR. MIROSLAV CERAR: Gospod poslanec Tanko, samo na kratko vam bom nekaj drugega pojasnil.

Ko sem uvodoma zelo jasno zavrnil vse neutemeljene, tudi nekatere popolnoma, bi rekel, nerazumne obtožbe, ki ste jih sestavili, sem povedal že praktično vse tisto, kar je bilo bistveno. Jaz bom seveda nekatere stvari ponovil, tudi za vas, ki ste ves čas bili odsotni; zdajle ste prileteli v dvorano in govorite o neki nezaslišanosti. Ves čas sedim tukaj, ves čas poslušam razpravo, vas nisem videl zdajle več ur tukaj v dvorani. Ja, a ste bili tukaj? Povejte vi. Kje pa ste bili? / oglašanje iz dvorane/ Ja, seveda. Zato si ne dovolim, da bi nekdo, ki ni sploh sodeloval ta čas v razpravi, na ta način nastopal proti meni, ki sem podal v polurnem nastopu na začetku vse odgovore na vse vaše obtožbe. Če pa me zdaj sprašujete, povejte, kdo je ravnal narobe. Nihče ni ravnal narobe na naši strani. Narobe ravnate vi, gospod Tanko, poslanci, ki ste predlagali ustavno obtožbo in ki želite popolnoma razvrednotiti ta ustavni statut, tako kot tudi marsikaterega drugega. Jaz bom podal še odgovore v nadaljevanju ali na koncu, da povem še nekaj stvari, ampak očitno vam zmanjkuje municije, kajti razpravo širite na vse možne teme, ki nimajo nobene povezave z ustavno obtožbo; govorite povprek o tem in onem in tretjem in četrtem – zakaj? Zato ker vaša ustavna obtožba, pa naj to ljudje slišijo, obsega malo več kot 4 strani teksta, 4 strani, 4; pri nobeni resni ustavni obtožbi na tem svetu – in ta institut pozna kar nekaj držav, preberite si moj članek ali kakšnega drugega od profesorjev, ki pišejo na to temo – se še ni zgodilo, da bi bila na 4 straneh, lepo vas prosim. To je že nedostojen odnos do samega instituta, do parlamenta, do javnosti. Da ne govorim, koliko je napak in površnosti; na nekatere sem že opozoril, na nekatere bom pa še. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Postopkovno, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Gospod predsednik, opozorite gospoda predsednika Vlade, da sta do sedaj v razpravi sodelovali samo dve naši poslanki, kot ste naredili vrstni red razprav, nič več do zdaj. In na niti en pomislek in na niti eno vprašanje ni bilo podanega nobenega odgovora. Gospod predsednik, opozorite predsednika Vlade, da je komentiral samo to kar je dobil kot ustavno obtožbo, nobene razprave pa ni še komentiral. In če je gospod predsednik Vlade resen politik, bi tudi pripravil vsaj 2 strani odgovora na našo interpelacijo, pisnega, pa ni naredil nič, nič. Ko smo že zdaj pri teh procesnih zadevah. In še nekaj; obe razpravi, ki ste bili tukaj in tudi uvod gospoda Grimsa ali pa nastop gospoda Gorenaka ni v ničemer šel deviantno od predloga ustavne obtožbe predsednika Vlade, v ničemer. So šle razprave vaših poslancev, vaše vodje poslanske skupine, so šle razprave Desusovih poslancev in tako naprej in Škobernetove in tako naprej, ne pa naših. Sicer pa opozorite gospoda predsednika Vlade, da sejo Državnega zbora vodi predsedujoči, ne predsednik Vlade. In on je tisti, ki je dolžan usmerjati razpravo in opozarjati na te stvari, tako je bilo pravilo do zdaj. In kar zadeva, gospod predsednik, mojo prisotnost; dajte gospodu predsedniku Vlade narediti nek posnetek Državnega zbora, pa izračunajte koliko časa sem bil v dvorani. Pa morda naj bi še predsedniku Vlade dali poročilo, koliko časa sem pa tamle bil v svoji pisarni in sem ga gledal na televiziji, ko je molčal. Prosim, da postreže s temi podatki in ga tudi na te stvari opozorite, kajti s tem ko ne odgovarja, ko ne odgovarja, ko ne pove, kje in zakaj je nastalo to v Vladi in zakaj se je na tak način vpletel v ta postopek, potem najbrž imamo mi prav pri teh stvareh. In slabost, ki jo izkazuje, je pa to, da si ne upate dati v presojo pravni stroki, ali je impeachment upravičen ali ne; Ustavnemu sodišču si ne upate tega predloga poslati, ki je tako slab. Zdaj pa se odločite, ali smo mi slabi ali ste pa vi zajci.

Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: No, zdaj žalili pa tudi ne boste in zaradi tega ker ste že drugič zlorabili postopkovno, vam izrekam opomin. Tega noben doslej ni počel, vi ste pa prvi začeli z postopkovnimi na ta način.

Besedo ima predstavnik predlagatelja mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Jaz bi predlagal res, da se pogovarjamo o pravnih argumentih. Reči, da je nekaj problem zato ker je napisano samo na nekaj straneh, je seveda precej neresno. Lahko to tudi dvajsetkrat sprintamo pa prinesemo zadevo, ki bo tehtala 10 kilogramov – ali bo zato večja težja ali kaj? Kakšna logika pa je to, gospe in gospodje? Vprašanje je argumenta in v tem primeru je stvar popolnoma jasna. Zadošča sporočilo za javnost, uradni dokument, v katerem piše, da se je predsednik Vlade »po

preučitvi vseh pravnih in drugih okoliščin tega primera odločil ustaviti postopek vrnitve na Hrvaško.« Predsednik Vlade take pravice po veljavni zakonodaji seveda nima. Govorimo o dokončnosti, pravnomočnosti in izvršljivosti upravne odločbe, ki ne samo da je kot taka dokončna in pravnomočna, ampak je bila še potrjena na vseh pravnih instancah. In še enkrat povem, ker se je pač govorilo o tem, kar se je dogajalo kasneje ... To kar se pri nas dogaja, je vprašanje pravnega nereda, to je samo vprašanje tega, kaj počne Vlada pa minister za pravosodje na tistem področju. Potem se lahko dogaja to kar se v zadnjih dneh je, kar pa itak nima nobene zveze s tem, ker je to vezano na stanje, ki je bilo tisti dan, ko ne samo da je bila odločba že vročena in torej pravnomočna, dokončna in izvršljiva, ampak je celo že tekel postopek izvršitve. In zdaj imamo totalen teater absurda danes; najbolj glasni so natanko tisti štirje poslanci oziroma trije poslanci ena poslanka, ki so sami pomagali zaustaviti postopek, to se pravi, so tudi oni očitno kršili zakon, ko so posegli v postopek, ki ga je že izvajalo Ministrstvo za notranje zadeve. Stvar je popolnoma jasna. Zadošča to kar je Vlada sama izjavila, seveda v luči veljavnega pravnega reda in zakonodaje. Stvari so očitne, jasne, gre samo še za vprašanje končne odločitve.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Janja Sluga.

Postopkovno, gospod Jože Tanko.

Mislím, da bomo naredili premor, če bomo nadaljevali s postopkovnimi. Če res ne bo utemeljeno. Prosim pa ...

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: ... po poslovníku, prosím.

JOŽE TANKO (PS SDS): Ja, saj. Vi ste meni izrekli opomin, zato ker sem že drugič postavil postopkovno vprašanje.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Niste postavili postopkovnega vprašanja ...

JOŽE TANKO (PS SDS): Sem, sem ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: ... ampak ste v bistvu zlorabili postopkovno formo za to, da ste polemizirali in izzivali predsednika Vlade.

JOŽE TANKO (PS SDS): Jaz sem postopkovno vprašanje, tako kot je običajno, prvo in drugo naslovil na vas in vas pozval, da predsednika Vlade pozovete, da začne odgovarjati na postavljena vprašanja. To je bilo postopkovno vprašanje, sledila je obrazložitev. In to, za kar ste vi meni izrekli opomin, ker sem že drugič postavil postopkovno vprašanje, ni nobena kršitev reda na seji Državnega zbora.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Je pa žalitev, ki je bila vsebovana na koncu ...

JOŽE TANKO (PS SDS): Nobena kršitev reda, gospod predsednik ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: ... žalitev. Žalitev je žalitev.

JOŽE TANKO (PS SDS): Opomin ali ukrep se izda samo, če se krši red na seji Državnega zbora.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ja, z žalitvijo se krši red na seji Državnega zbora ...

JOŽE TANKO (PS SDS): ... žalitev? Nisem nobenega žalil.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: ... odloča predsedujoči.

JOŽE TANKO (PS SDS): Naslovil sem na vas, gospod predsednik, da pozovete predsednika Vlade, da začne odgovarjati in da razčisti to dilemo, kje je nastala napaka ali diskurz – ali na Ministrstvu za notranje zadeve ali z njegovo odločitvijo –, kar je prej tudi dodatno še gospod Grims utemeljil v svoji razpravi. In jaz vam predlagam, da ta ukrep disciplinski umaknete, ker pač nimate nobene podlage za to da ga izrečete. Nobene. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Postopkovno? Postopkovno, dr. Mitja Horvat.

DR. MITJA HORVAT (PS SMC): Najlepša hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani predsednik Vlade, člani Vlade, spoštovane poslanke in poslanci!

Kar se postopka tiče, tudi jaz pogrešam nekaj drobnih stvari, tako da lahko kar se očitkov, ki so bili izrečeni glede samega postopka, zdaj na tem mestu seveda izrazim svoje začudenje, da če se toliko govori danes o odločbah Ministrstva za notranje zadeve in cele vrste sodišč, da v gradivu za današnjo sejo nimamo nobenega od teh dokumentov. Med gradivom imamo samo ustavo in zakone, kar verjetno ni gradivo ravno za to sejo, ker gre za splošno veljavne akte, ki zavezujejo vse. Vse kar vidim med temi stvarmi, je pojasnilo MNZ v primeru Ahmada Shamieha z dne 15. 11. 2017 in www.vlada.si, sporočilo za javnost – na katero mislim, da so se sedajle pravkar sklicevali – in pa sporočilo STA z dne 15. 11. 2017, Sirski begunec za sedaj ostaja v državi, o njegovi usodi bo odločala Vlada, zbirmo, pripravila Tjaša Doljak. To je vse, kar imamo za današnjo sejo in se mučimo. In seveda je predsednik Vlade, kot je sam lepo tudi povedal ... In seveda tukaj odločno zavračam očitke, ki jih je vodja Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke izrekel, da predsednik Vlade ne odgovarja. Saj z razpravo smo pravzaprav šele

dobro začeli in če kdo, potem seveda zagotovo gospod Tanko ve, da se predsednik Vlade oglašata takrat ko šteje to za primerno in potrebno. Očitno je ocenil, da v tem času, kolikor je do sedaj trajala razprava, še ni bilo zadosti razlogov, da bi odgovarjal na tisto, zaradi česar imamo danes sejo – o ustavni obtožbi. Širitev na razna druga vprašanja, ki jih seveda redno pri tovrstnih sejah postavlja tudi spoštovana poslanka Irgl, je nekaj, česar smo tudi vajeni. In jaz verjamem, da bo takrat ko bo predsednik Vlade štel to za primerno, na ta vprašanja tudi odgovoril.

Bi pa prosil spoštovanega kolega Tanka, da nas ne ovira pri našem delu in da neha postavljati postopkovna vprašanja, zato da bomo lahko opravili vsaj pretežen del razprave poslancev in bomo seveda potem temu primerno lahko tudi ocenjevali tovrstne predloge. Mislim, da je bil preuranjen v tem delu in da niti približno še nismo prišli tako daleč v razpravi, da bi kogarkoli pozivali, zaradi tega ker gre za izredno sejo Državnega zbora, ne pa kakršnekoli vrste postopek, kjer bi bil kdorkoli tukaj dolžan odgovarjati na kakršnakoli ... / izključen mikrofoni/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Torej hočete še enkrat postopkovno? Sedaj že četrto postopkovno. Štejem jih ... / oglašanje iz dvorane/ Ampak prej je bilo opozorilo na postopek in na zlorabljanje postopkovnih. Prej sem vam jasno povedal, da ste dobili opomin zaradi tega ker ste dvakrat zlorabili plus žalili. Jaz iskreno upam, da mi ne bo treba zopet reagirati. Besedo za postopkovno ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Če ste želeli reagirati, bi morali pri gospodu Horvatu. Gospod Horvat je imel razpravo. On je bil v bistvu zagovornik gospoda Cerarja. On se na vas ni obrnil s postopkovnim predlogom, ampak je razpravljal o tem kaj predlagam jaz, kaj je govorila gospa Irglova in tako naprej. Dajte gospoda doktorja upravnega prava podučiti, kako se postavi procesno vprašanje, postopkovno vprašanje. In čemu je to namenjeno. Naša postopkovna ali moji postopkovni vprašanja sta bili namenjeni izključno temu da dobimo odgovore predsednika Vlade. In sem tudi povedal, kje vidim tudi sam dodatno razliko v teh ravnanjih znotraj Vlade, med Ministrstvom za notranje zadeve in ravnanjem predsednika Vlade. In želeli smo dodatno vas opozoriti, da dobimo odgovor tudi na razpravi, ki sta jih naši poslanki opravili pred tem. To sta razpravi gospe Anje Bah Žibert in Eve Irgl. Po štirih urah in pol, gospod predsednik, pa je najbrž dovolj časa minilo – tako kar zadeva uvodno obrazložitev gospoda Grimsa in stališče poslanskih skupin in sedajle deset ali petnajst razprav –, da bi se predsednik Vlade oglasil in komentiral te zadeve. Najbrž en

normalen državljan pričakuje, da je predsednik Vlade sposoben odgovoriti o stvareh, ki jih je povzročil in ki mu jih kot predlagatelj s tem predlogom ustavne obtožbe očitamo. Zato sem na vas naslovil to vprašanje, da ga pozovete, ker očitno sam od sebe nima te moči, da bi začel odgovarjati. Treba je nekaj očitno impulza, postaviti je treba vprašanje pa tudi spomniti, da je razprava v Državnem zboru namenjena pro et contra, to se pravi, da se odpre razprava in da se na to razpravo potem tudi poskuša argumentirano odgovoriti. Tega ni. Na vse te razprave, ki so bile do sedaj, gospod predsednik Državnega zbora, ni bilo nobenega odgovora. Nobenega pojasnila, nobenega zagovora predsednika Vlade. Nič. In čakamo, da bo potem konec seje in da se bo potem to takrat zgodilo, ko bo konec seje, ko bo spet prišel nekdo za kateder pa bo odpredaval tisto kar misli, da mora nam povedati. Mi tega ne potrebujemo. Potrebujemo pa tekoče odgovore na postavljena vprašanja in prosim vas, da gospoda predsednika Vlade pozovete, da tekoče odgovarja, ker vidim, da si vneto zapisuje določene stvari. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Najprej, nimate postopkovne osnove oziroma poslovniške osnove za to da bi od predsednika Vlade zahtevali karkoli v zvezi z odgovarjanjem. To tako dobro veste vi kot jaz in je stvar zagovora – tako pri interpelaciji kot pri ustavni obtožbi – pravzaprav logično povsem ista. Strani morata pač svojo pozicijo zagovarjati. Kakšno strategijo ubereta, je njuna stvar in ne stvar predsedujočega. Je pa stvar predsedujočega, če se kar naprej ponavlja zlorabljanje postopkovnih vprašanj za to da se tudi vsebinsko kvalificira, kot se je v vaših sedanjih kvalificiralo ravnanje predsednika Vlade in ministrice za notranje zadeve. Evalvacija, kvalifikacija, kakršnakoli ocena ne sodi v postopkovno vprašanje, kvečjemu v razpravo in bi vas zdaj vse skupaj prosil, da se odločimo, ali bomo nadaljevali s tem ali pa naredimo prekinitev in bomo potem nadaljevali z razpravo, če nismo sposobni brez postopkovnih predlogov razpravljati naprej.

Če smo, potem bi prosil, da nadaljujemo. Besedo ima gospa Janja Sluga, pripravita naj se gospod Igor Zorčič in gospod Matjaž Han.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa.

Jaz moram, moram zdajle tole še najprej komentirati, pa potem grem na tisto kar sem mislila povedati. Kolegi iz SDS, za božjo voljo, na kaj naj predsednik odgovarja? Lepo vas prosim, povejte mi, na kaj naj zdaj odgovarja. Na te štiri strani? V odgovoru vam je dal desetkrat več podatkov, kot ste jih vi v tistih štirih straneh notri spisali. Rekli ste, da sta razpravljali samo dve vaši poslanci. Tudi pri nas so razpravljali samo trije poslanci, da ne bo kakšne pomote, da zdaj je pa tu na tej strani jih

razpravljalo, ne vem, deset. Pa nič ni bilo! Ni na kaj odgovarjati, razumete? Kaj naj odgovarja?

In zdaj grem na tisto kar sem nameravala v bistvu povedati. To pa je tisto kar se vedno znova zlorablja. Se pravi, ti stroški in te ugodnosti, ki naj bi jih gospod Ahmad pridobil in teh tisoč 963 ali ne vem koliko evrov, pomnoženih z 18 in ne vem kaj še vse ste še tu v svojih navedbah zapisali. Seveda še vedno uspešno manipulirate s temi številkami, ne glede na to da je predsednik Vlade že lanskega januarja na ustno poslansko vprašanje popolnoma razdelal vse stroške, ki jih ima Slovenija s posameznimi osebami, ki se tukaj nahajajo, najsibodo to prosilci, najsibodo to osebe s priznano zaščito in tako naprej. Vedno znova nadaljujete s temi manipulacijami, z nekim sklicevanjem, na vsake tri mesece imamo eno sejo odbora, Državnega zbora, česar koli že, da se te manipulacije nadaljujejo, da se seveda laži ponavljajo, da postajajo resnica, da se družba vedno znova potem razdvaja in tako naprej. Seveda vmes smo se nekaj časa pogovarjali še o kondomih in žajfah, ampak smo potem seveda zopet prešli na stroške nazaj. In vmes se je pojavila ena trditev, ki jo zdaj citiram – to je pa z marca 2017: »... ampak, če prosilcev za azil ne bi bilo, tam zaposlenih ne bi bilo. Potem bi bil strošek nič, tako pa je strošek tisoč 963 evrov.« To so prvovrstna zavajanja s strani predlagatelja in jaz mislim, da je to tisti glavni problem, ko dejansko vsi veste, da so zavajanja, da so laži, da so prirejeni podatki, pa jih seveda še vedno uporabljate in vztrajate na njih. Ta strošek temelji na nekih pregledih Računskega sodišča, resnica, resnica je pa precej drugačna. 57,9 % tega zneska gre namreč za plače zaposlenih, 18,6 so obratovalni stroški; 64 % tega je torej fiksnih stroškov in le 15 % je tistega kar je namenjeno posamezni oskrbi, oskrbi posameznika. Pa še to, da se razumemo, to ni nekaj kar bi prosilci dobili, pač pa je to tisto kar stane postelja, na kateri spijo in trije dnevni obroki, ki jih dobijo v azilnem domu ali pa v kakšni od njegovih izpostav. Za povrh vsega gre pa od tega le manjši delež iz državnega proračuna, pač pa se temu namenja skoraj 75 % evropskih sredstev, ki so namenjena za integracijo beguncev. Pa pojdimo čisto konkretno na teh 214 prosilcev, ki se je 3. januarja nahajalo v Republiki Sloveniji, namreč 214 prosilcev za azil. Oskrbni dan za enega prosilca z mednarodno zaščito je 18,49 evra, kar znese malo čez 500 evrov na mesec, in pa seveda tudi žepnina, ki jo prištejemo, ta je 18 evrov na mesec – ne nekih silnih milijonov, na deset tisoče evrov, ampak 18 evrov na mesec – in skupaj to znese 572,99 evra na mesec. Toliko o teh silnih milijonih. So pa bili stroški za obratovanje azilnega doma, torej za prehrano, varovanje, električno, ogrevanje, vodovod, kanalizacijo, čiščenje in tako naprej v letu 2017 1,3 milijona – obratovalni stroški.

Ko se je Slovenija odločila, da bo postala samostojna država in ko se je odločila, da bo

postala članica Evropske unije, smo se seveda odločili tudi za to da bomo kot članica Evropske unije in kot podpisnica mednarodnih pogodb vzpostavili azilni sistem. Vzpostaviti azilni sistem pomeni vzpostaviti ga seveda z proračunskim, z javnim denarjem, se pravi, integracijske hiše, azilni domovi in tudi zaposleni, ki se s tem področjem seveda potem ukvarjajo, to so tisti fiksni stroški. In naj vas obvestim, da je z vzpostavitvijo tega sistema s to infrastrukturo pričela vaša vlada, tako da bi seveda pričakovala, da to veste in ker sem prepričana, da to veste, gre tukaj ponovno za namerno zavajanje. Seveda pa smo mi dolžni prosilcem zagotoviti tudi osnovne pravice na področju nastanitve, zdravstvenega zavarovanja, socialnega zavarovanja in tako naprej; to pa so seveda neki variabilni stroški, ki pa so v resnici odvisni od tega koliko oseb v tistem trenutku obravnavamo. Naj pa povem, da sta tukaj na primer Nemčija in Avstrija bistveno radodarnjši, kar se teh ugodnosti tiče, seveda pa se potem to tudi na stroških pozna. In če se vrnem k temu citatu: »... če prosilcev za azil ne bi bilo, tam zaposlenih ne bi bilo. Potem bi bil strošek nič.« Seveda teh stroškov ne bi bilo, če bi Slovenija leta 1991 ali pa 1992 se odločila drugače, če se ne bi odločila za samostojnost, če bi odstopila od mednarodne Konvencije o statusu beguncev in če ne bi postala članica Evropske unije. Definitivno pa teh stroškov ne bi imeli, če bi kar lepo ostali del Socialistične federativne republike Jugoslavije ali pa, bog ne daj, Velike Srbije; lahko bi postali tudi ena zveznih dežel Republike Avstrije, pa potem tudi ne bi imeli teh stroškov. Drugače pa je diskurz, ki se ga veš čas poslužujete – vsake tri mesece, kot sem rekla, na vsaj eni seji – absolutno, absolutno za zavrniti in je nesprejemljiv, vzpostavlja razdore med državljanami in državljani, deli družbo; namesto da bi bili konstruktivni, da bi iz te hiše prihajali ven pozitivni signali, prihajajo samo negativni. In jaz upam, da smo se skozi zgodovino, ki je polna tovrstnega diskurza, vsaj kaj naučili. Danes sem po naključju vzela v roke tole, upam, da poznate – Slovenec, torek, 31. januarja 1939. Na prvi strani Hitlerjev govor, dobesedno, na drugi strani pa podatki o prebežnikih iz Španije v Francijo, se pravi v takratni državljanski vojni v Španiji. In tukaj je en naslov: Vsi zdravi moški morajo nazaj. Tu smo, smo tukaj? Po vaših današnjih navedbah, po diskurzu, ki ga uporabljate že celotni ta mandat, smo tukaj. In opozarjam še enkrat, dajmo se raje iz zgodovine kaj naučiti. Tovrsten diskurz je pripeljal do nekih neslutnih dogodkov, do tragedij, do morij Židov, Romov, Slovanov; danes smo se dotaknili tudi sužnje in sužnjelastnikov in tako naprej in to se potem kar širi in se vali kot snežna kepa. In pridemo do parazitov, ki jih je v tem istem govoru navajal tudi Hitler: do družbeno nekoristnih, do pohabljenih, neproduktivnih, ostarelih, oslabeledih in tako naprej. In en dogodek, ki je prizadel tudi Slovence zaradi takšnega diskurza, se je zgodil

9. junija 1941, ko so 550 ljudi odpeljali v Avstrijo in jih tam postrelili. 550 ljudi, ki so jih vzeli iz ustanove za duševno bolne v Novem Celju, iz doma za ostarele v Medlogu, v Vojniku, v Slovenskih Konjicah, na Ptuj. Tam smo potem, če se poslužujemo takšnega diskurza. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima gospod Igor Zorčič, pripravita naj se gospod Franc Breznik in gospod Janko Veber.

Dovolite mi, gospod Zorčič, predstavnik predlagatelja je prosil za besedo.

Mag. Branko Grims, izvolite, imate besedo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Čisto na kratko.

Zelo zanimivo bi bilo slišati iz vrst SMC, kakšne vojne zdaj potekajo v Maroku pa Alžiriji pa Egiptu pa še v drugih teh državah pa recimo v Albaniji pa na Kosovu, kajti od tam je zelo, zelo velik delež teh, ki prihajajo in ki jih vi tako vehementno imenujete begunci. Vojne še v Siriji je konec. Seveda, val ne poneha, val še vedno bo, pa verjetno bo še močnejši čez čas, ker ga poganjajo čisto druge stvari; to niso nikakršni begunci. En del tega je organizirana invazija radikalnega islama, en del so ljudje, ki pač sledijo željam po zaslužku ali pa jih je nekdo pač v to prepričal, na tak ali na drug način. In zato seveda je treba tudi temu primerno ukrepati. In to primerjati s takšnimi primerjavami, kot ste jih vi zdaj delali, je, milo rečeno, žaljivo do žrtev nacizma in fašizma. Pa če niste vedeli, radikalni islamisti zelo radi pozdravljajo z nacističnim pozdravom in po prostoru radikalnega islama imate cele izložbe »Naš prijatelj Hitler« in tako naprej, ker se oni po njem zgledujejo. Če ne verjamete, preverite na internetu. Vam bo očitno zelo zanimivo in zelo poučno glede na to razpravo, ki ste jo zdaj imeli, ki, mimogrede, s tem kar obravnavamo, nima prav nobene zveze. Razen v enem delu. Rekli ste, ja, če pa ne bi bilo tega, potem pa ne bi bilo stroškov oziroma je dokaz, da morajo biti stroški, in ne vem kaj še vse ste napletli. Ni ravno čisto tako. Poglejte recimo primer Češke. Češka je enostavno rekla ne, ko gre za migrante – pa Slovaška tudi – in s tem nima problemov. Pride tu pa tam, kakšnega obravnavajo, ampak nimajo kvot, ne sodelujejo v teh zgodbah in imajo zaradi tega zanemarljivo majhne stroške. Imajo pa zelo varno državo, tako kot Madžari in Poljaki, mimogrede, in nobenih težav. Zdaj pa to primerjajte s stanjem v Bruslju ali s stanjem v Parizu ali pa v Berlinu ali pa Nici ali pa kjerkoli želite, pa boste morda tudi razumeli, zakaj je ta razlika pomembna. In ne mi govoriti o ksenofobiji, o strahu pred tujci, ker ni bistvo tega, da je nekdo tujec. Bistvo je, kdo je ta tujec. Enkrat sem to že malo karikirano obrazložil, pa lahko ponovim. Tamle, ko sem bil na eni okrogli mizi, ko so delali civilno iniciativo, so me povabili, ker je prihajalo 100 ljudi iz Afrike, so tudi podobni očitki padali o ksenofobiji. Sem

rekel, a res? No pa, če bi zdajle prišlo 100 mladih deklet iz Ukrajine – kajti mimogrede, Ukrajinci so edini pravi begunci v Evropski uniji, kajti v Ukrajini so pa res ogroženi, in to v neposredni soseski Evropske unije –, a bi tudi bila kakšna civilna iniciativa proti? Ne, kvečjemu pozdravili bi jih. Se pravi, ni bistveno, da je nekdo tujec, bistveno pa je, kdo prihaja. In samo ponovim tisto kar sem rekel na začetku: Slovenija je dom vseh ljudi, ki tu živimo, vseh državljanov. In tisti, ki je v domu, ima pravico odločati, kdo v ta dom vstopi. In mimogrede, gospa Sluga – dom, tudi vaš verjetno, zaklepate. Zaklepamo ga pa ne zaradi tega ker bi sovražili tiste, ki so zunaj, ampak zato ker imamo radi tiste, ki v domu živijo.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Igor Zorčič, izvolite, imate besedo. Pripravi naj se gospod Franc Breznik.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Ja, hvala lepa za besedo.

Jaz to razpravo današnjo jemljem kot nekakšen predvolilni vložek, sicer na neko temo, ki je aktualna v vseh državah zahodne Evrope; tiče se namreč te migrantske politike, bojazni pred migranti. In jaz povsem razumem, da se SDS v svoji maniri nekako oklepa nekih trditev, ki v slogu nekakšne radikalne desne retorike pravzaprav vnaša nek strah med ljudi, da se tukaj dogaja nekaj kar lahko ogrozi naš način življenja. Pa vendar moram na tem mestu opozoriti, da je Slovenija zaenkrat varna država, da to kar očitajo, kolega Grims največkrat, mislim, da to dela celo tedensko kot predsednik Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, da pravzaprav sklicuje nekakšne tiskovne konference, govori o neki migrantski politiki, a moramo vedeti, da na koncu koncev ta migrantska politika in migrantsko dogajanje, ki je prizadelo Slovenijo, je nekaj, kar je za nami. Je res, da smo še vedno priča določenim ilegalnim prestopom, ampak temu smo priča že zadnjih 20 let. Torej ta razprava danes ni razprava pravzaprav o tej obtožbi, za katero smo slišali in se tudi prepričali, da je popolnoma neutemeljena tako s pravnega kot političnega vidika, da je pomanjkljiva, ampak gre za neko razpravo, ki je neko predvolilno soočenje. Volitve so čez 6 mesecev in kolega Grims želi ljudi prepričati, da se on in njegova stranka borita za Slovenijo, da pa vlada Mira Cerarja vse po spisku iz Bližnjega vzhoda spušča v Republiko Slovenijo in da ti tu ostajajo. To seveda ni res. Dobro vemo, da tisti migranti, ki so prišli leta 2015 v Republiko Slovenijo, da so potem tudi šli naprej. In ne pozabimo, kolega Grims – na to sem vas že enkrat opozoril, pa niste imeli nobenega prepričljivega odgovora – vi v vsej tej svoji multikulti agoniji, kot jo dostikrat plasirate v tem Državnem zboru, pozabljate, da je prav vaša vlada v preteklosti na veliko odpirala vrata migrantom; sicer ne ilegalnim migrantom, delavcem, pa vendarle. Nedolgo nazaj je bil dan

migrantov; izpostavljen je bil podatek, da prav leta 2008, 2009 – to so posledice vašega vladanja – je prišlo v Slovenijo 50 tisoč migrantov. Zato me dostikrat čudi ta retorika, s katero se vi obračate predvsem na vaše volivce, ko želite to vlado predstaviti kot, ne vem, zelo širokodušno do vseh tistih, ki si želijo v Slovenijo, pa nam morda lahko celo škodijo. Torej, tukaj ste zelo neiskreni, predvsem do teh svojih volivcev, ki jih želite prepričati, da skrbite za nek javni interes, pa morda pozabljate, kaj ste delali v času svoje vlade.

Kar me moti pri razpravi o tem gospodu Shamiehu, je to da sta tako desnica kot del levece nekako zlorabili to njegovo zgodbo. Po eni strani levica se je želela nekako vključiti na način, ki pač po zakonih te države ne gre, z nekakšno akcijo tudi poslancev Državnega zbora, pa vsi vemo, da o usodi tega gospoda odločajo Ministrstvo za notranje zadeve, lahko tudi Vlada, sodišča, vemo tudi, kako so odločila. Na drugi strani se v to zgodbo vključuje desnica, ki je tega gospoda tudi po medijih, na Odmevih in podobno žalila, kar mislim, da tudi ni prav, in je pravzaprav njegovo usodo nekako izkoristila za nekakšno prilivanje olja na ogenj. Dejstvo je, to si moramo pogledati v oči, si naliti čistega vina, da Državni zbor v tej zadevi nima nobenih pristojnosti; mi smo Zakon o mednarodni zaščiti, Zakon o tujcih že sprejeli, te zakone pa potem izvršujejo drugi organi in ne Državni zbor. In vse kar je ostalo očitno nekaterim politikantom v tej hiši, je to da ste sprožili postopek ustavne obtožbe in ta pomemben institut banalizirali za takšno zadevo, ki očitno ne bo dobila podpore niti pri ... Torej, ta ustavna obtožba ne bo dobila podpore niti pri Novi Sloveniji. Je pa res moteče to da po tem ko je en takšen akt vložen v ta državni zbor, ki je verjetno pač tudi po ustavni pravni teoriji eden najpomembnejših – oziroma ta predlog –, da nimamo danes veliko poslancev SDS, da ne govorim o tem da tudi poslancev Levice že dolgo nisem videl danes v Državnem zboru. Verjamem, da nihče od njih ni šel tudi obiskat tega gospoda niti v bolnico niti kam drugam. Torej, več kot očitno je, da so njegovo ime ali pa da ste njegovo ime, spoštovani kolegi z leve, z desne zlorabili za namene te vaše promocije pred naslednjimi volitvami.

Jaz seveda ustavne obtožbe ne bom niti pod razno podprl. Ne pristanem tudi na ta argument, ki je bil izpostavljen, ja, dajte podpreti, pa bodo že pravniki na Ustavnem sodišču odločali o tem. Veste, če je temu tako, potem bi že podpora temu ustavnemu aktu pomenila podporo tudi ustavni obtožbi, podporo njeni vsebini. Seveda ker se s vsebino ne moremo strinjati, jaz se ne strinjam in je seveda ne bom podprl. Bi pa želel še nekaj izpostaviti, kolega Grims. Predlagam, da podobnih aktov pa tudi drugih ne utemeljujete na lažeh. Prej ste konkretno povedali, da ta vlada davkoplačevalcem jemlje denar in vsakemu ilegalnemu migrantu izroči tisoč 900 evrov, to so vaše besede. To je laž, ki mislim da ni dostojna tega državnega zbora, če pa

govorite resnico, pa predlagam, da še zdajle prinesete ta dokument, ki bo tele vaše besede potrdil. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima predstavnik predlagatelja mag. Branko Grims.

Izvolite.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Ja, najprej, včasih se je dobro slikovito izražati, da vsi razumejo. Glede na to da ima kolega očitno socialistično okužbo, bom uporabil kar besede Margaret Thatcher: »Kaj je problem socialistov? Da prej ali slej zmanjka denarja drugih ljudi.« Kajti zmeraj je lepo videti socialista, ki nima roke v žepu svojega bližnjega, ampak v lastnem žepu; se pa to dogaja praviloma samo pozimi, to vsi dobro veste. Kar se tega tiče, kje jemljete denar; jemljete ga pri davkoplačevalcih in potem ga porablajte, porablajte ga pa ne racionalno, porablajte ga neetično. Ampak porablajte ga skladno s političnimi cilji, v danem primeru tako da pač preveliko potrošnjo imate za migrante. Gospa Sluga, ki je pred vami govorila, je krasno pokazala, da očitno je Računsko sodišče predzadnja instanca, zadnja instanca v Sloveniji, ko gre za ugotavljanje realnih stroškov, je pa gospa Sluga. Ampak brez zamere, Računsko sodišče je še vedno uradna in zakonita ustanova, ki ugotavlja porabo in to porabo pač je ona izmerila. Mimogrede, ne boste pa verjeli, dobro, da sedite, ni pa upoštevala vseh stroškov, ki jih ima vaša vlada z ilegalnimi migranti, kajti vaša vlada daje še denar nevladnim organizacijam za pomoč za pač podaljševanje teh sodnih postopkov pri migrantih – malo drugače temu reče uradno, ampak dejansko seveda je tak učinek – in če še to prištejete, dobite tisoč 380 evrov na enega migranta vsak mesec. Pa naj me nekdo prepriča, da je to racionalna poraba denarja davkoplačevalcev. Toliko za začetek.

Potem, kolega, ki je zdajle govoril, je govoril o migrantih v času vlade Janeza Janše oziroma pod vodstvom SDS. Malo to pomešati, jabolka pa hruške ... Ampak ker spet sedite, ne bo nobenega šoka – a veste, obstajajo tudi vlade, ki so ekonomsko uspešne in ki imajo izjemno hiter razvoj, ki je celo hitrejši od povprečja Evropske unije. In ne boste verjeli, edina taka vlada do zdaj je bila vlada Janeza Janše. Jasno, da tega ne morete razumeti, pri taki vladi, kot jo imate. Ampak ker je bil razvoj tako hiter in tako močan, se je potrebovalo dodatno delovno silo. In to kar vi govorite, so bili ljudje, ki so dobili dovoljenja za začasna dela v Sloveniji, zato ker pač za tista dela ni bilo v Sloveniji dovolj razpoložljive delovne sile, ki bi bila za ta dela pripravljena poprijeti. Samo za to je šlo – ker smo bili zelo uspešni kot Slovenija, kot ekonomija takrat. Seveda je danes to težko razumeti, saj to verjamem, glede na vlado, kakršno imate.

Kar se vsega ostalega tiče pa, jaz ne vem ... Pravite, zgodba z migranti je končana.

To je pravljica, ki jo posluša zdajle vsa Evropa. Prvič, pritok migrantov v Grčijo se je v zadnjem obdobju trikratno spet povečal. Drugič, vse tajne službe opozarjajo, da bo verjetno Erdoğan izkoristil ilegalne migrante za nadaljnje izsiljevanje Evropske unije. Ker se je Evropa enkrat pustila izsiljevati, se bo vsakič, kar je seveda velik problem. Problem za Slovenijo je še posebej zato ker so končno nekatere pomorske sile začele uresničevati blokado na sredozemskem območju in se zato krepi pritisk iz Afrike in Bližnjega vzhoda spet nazaj proti balkanski poti, kjer – kot ne boste verjeli – so nekateri poskrbeli za svoje narode je in recimo Orbán postavil ogromno ograjo, celo dvojno. In kam bodo torej ti tokovi – ko bo do njih prišlo in razpršen tok se tukaj že pojavlja – šli? Ja v Slovenijo, zelo enostavno. In da to ni samo kakšna domišljija, kot bi vi radi rekli, vprašajte ministrico za notranje zadeve, pa vam bo povedala, da je število zdaj prestreženih ilegalcev v razpršenem toku – to seveda ni več tisti organiziran Cerar ekspres, ki je bil nekoč – bistveno večje, nekajkrat večje, kot je bilo v primerljivih minulih obdobjih. Se pravi, narašča. In če mislite, da to še ni nič ... V Sloveniji, kot bi verjetno morali vedeti kot poslanec, smo pred nedavnim imeli tudi tatvino, ki so jo izvršili migranti. Ko so jih potem lovili, so se upirali aretaciji. Ujetih je bilo še pa še primerov ilegalnega transporta, v nekaterih primerih je prišlo tudi do bega, tudi pri teh so sodelovali potem tujci. In recimo v Ilirski Bistrici, če me spomin ne vara, je prišlo do vloma s strani migrantov in so jih ujeli in flagranti in ne boste verjeli, naslednjo minuto so zaprosili za azil. Take imamo mi zakone. In zaradi tega ne govoriti, da je ta stvar preživeta.

Vprašanje, kaj bo z Evropo in njeno civilizacijo, je najbolj usodno dolgoročno vprašanje, s katerim se Evropa danes v resnici sooča. Kratkoročno zaradi ekonomskih vprašanj, ker vsi migranti živijo praktično na socialni, in pa zaradi vprašanj varnosti, dolgoročno pa zaradi vprašanja obstoja civilizacije, moderne, kot jo mi poznamo in štejemo, da je edina civilizacija, ker je utemeljena na doslednem spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, medtem ko šeriatsko pravo, ki ga prinaša radikalni islam s seboj, pa s to civilizacijo enostavno ni združljivo. Kdor trdi drugače, laže.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Postopkovno, gospa Janja Sluga.

Izvolite.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa.

Gospod podpredsednik, jaz vas res lepo prosim – to kar je zdaj kolega Grims navajal, je bilo popolnoma vzeto iz konteksta stvari, ki sem jih jaz govorila. Bilo je točno tisto kar sem prej govorila. En podatek, ki se ga navede, seveda predlagatelj potem zlorablja, ga obrača in navaja vse po čez. Res je, Računsko sodišče je prišlo do tistega zneska, ki ga vi

navajate in tudi moje navedbe so bile na podlagi tega kar je zapisalo točno Računsko sodišče. Jaz sem to dobesedno prebrala. Se pravi, 57,9 % tega zneska gre za plače zaposlenih, 18,6 % so obratovalni stroški in stroški vzdrževanja, torej 64 % tega zneska je fiksnih in neodvisnih stroškov. To je navedlo že Računsko sodišče. Kar sem v nadaljevanju povedala, so pa nominalni zneski. Nominalni zneski, ki jih je navajal predsednik Vlade. In lepo prosim, ne zavajati, da sem sedaj jaz tista inštanca in strokovnjakinja, ki bom govorila o tem, koliko posamezen prosilec za azil v bistvu nas stane. Lepo prosim, podpredsednik, to je moja postopkovna pobuda.

Bom pa vseeno izrabila še to zadevo, pa če me boste kaznovali, v redu. Tu je ena knjiga Migracije in kriminaliteta gospoda Bučar Ručmana; predlagam, da si jo preberete in boste iskali tisto, o čemer ste sedaj govorili, kar precej dolgo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospa Sluga, saj če bi bila replika, bi bilo ravno tako v redu, ampak saj mislim, da ste vi že postavili stvari na svoje mesto. Ampak vidim, da mag. Branko Grims želi postopkovno. Izvolite, imate besedo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Zelo lepo, bi se pridružil kolegici. Pa predlagam, da dodate, ko bo dano to na ogled, še zadnjo študijo vlade Republike Nemčije, ki je zelo jasno in nedvoumno dokazala jasno povezavo med številom migrantov in kriminaliteto oziroma rastjo kriminalitete za deset in več odstotkov v posameznih predelih. Bo zelo poučno in zelo zanimivo branje.

PODPREDSIEDNIK MATJAŽ NEMEC: Gospod Franc Breznik, imate besedo. Pripravita naj se gospod Janko Veber in gospod Tomaž Lisec.

Gospod Breznik, izvolite.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Dober dan!

Torej, spoštovane kolegice in kolegi, bistvo današnje ustavne obtožbe Slovenske demokratske stranke je, da je Miro Cerar kot predsednik Vlade razmišljal nekaj mesecev nazaj, da je Miro »cesar«, ne Miro Cerar. Da ima ekskluzivno pravico, da –, kot je danes sam dejal; edini argument je človečnost, kot se je izrazil, – lahko z neko svojo diskrecijsko pravico, ki jo je sam nekako uveljavil, stopi dobesedno v dokončan sodni postopek, kjer bi omenjen gospod moral biti izročen sosednji Republiki Hrvaški, in da lahko to prepreči zaradi tega da v levičarski srenji, v nevladnih organizacijah postane popularen. Izjava nekoga, ki je tudi profesor ustavnega prava, je bila nesprejemljiva in dokazano je, da je postopek tisti dan in nekaj dni stal. Torej, da navedem še enkrat izjavo z dne 13. novembra 2017; predsednik Vlade je izjavil: »Zavzel sem se, da se zadrži odločitev jutrišnje deportacije Ahmeda Shamieha, dokler

se ne prouči vseh pravnih možnosti.« Oprostite, predsednik Vlade ni še danes odgovoril, kateri zakon mu dovoljuje to pravico, posebno diskrecijsko pravico predsednika Vlade, da lahko v postopek, ki ga je vodil Urad za migracije pri Ministrstvu za notranje zadeve, torej postopek ... To je bistvo vsega. In bistvo vsega je – če si dovoli to pravico, nas zanima, ali ima to pravico tudi v ostalih postopkih, ko se dogajajo pred slovenskimi sodišči izredne krivice slovenskim državljanom in državljanke. Ali bo uveljavil ta postopek pri, recimo, družini Olah v Izoli, kjer so ostali mama, hčerka in dva mladoletna otroka brez stanovanja zaradi nekaj tisoč evrov in se sodišče, ki je imelo možnost se uvesti na eno garažo in poplačati upnike, ne, je sodišče spregledalo določene številke in odvzelo stanovanje tej družini. Obstaja cela vrsta deložacij zaradi nekaj sto evrov. In ta vlada, ki jo vodi Miro Cerar ... Njegovi ustavni kolegi so pri prejšnjem njegovem ustavno zavrženem moralnem dejanju, kot so se izrazili prof. dr. Toplak, prof. dr. Teršak in prof. dr. Avbelj, ko je nekako naredil obvod, ko ni spoštoval odločbe Ustavnega sodišča glede zasebnih šol, torej uporabili za njega, da gre za ustavno zavrženo in tudi zavrženo moralno dejanje. Torej, danes smo pred tretjim krogom maratoncev, ki tečete častni krog. Odvzeli ste protiustavno mandat kolegu Janezu Janši. Tudi takrat ste imeli podobne tako imenovane po vašem argumente, v katerih ste govorili, da nimamo prav; Ustavno sodišče vam je pokazalo prav. Vsa ustavna stroka, ki nekaj velja tudi v tujini, je povedala, da je velik del koalicije skupaj s predsednikom Vlade naredil ustavno zavrženo dejanje pri financiranju zasebnih šol. In predsednik Vlade Miro Cerar si je pri tem ko je šlo že za, lahko rečem, deportacijo omenjenega nezakonitega ekonomskega migranta iz Republike Slovenije, vzel diskrecijsko pravico, ker to pač ne da je pravno zavrženo dejanje, ampak je to bila predstava za medije. Sedaj seveda poskušate narediti neko zgodbo; govorite, da smo mi predstavniki mračnih sil, nas napadate. Vse to bomo zdržali. Vse to bomo zdržali.

Bi pa vseeno, preden zaključim, ker ne bi rad kradel časa še mojim kolegom, povedal osnovo pravoznanstva. Predvsem se bojim za vse študente Pravne fakultete v Ljubljani, kjer bo po koncu tega mandata nosilec pedagoških procesov, profesor ustavnega prava po vsej verjetnosti razlagal, da zakone in ustavo lahko krši predsednik Vlade, če deluje subjektivno in govori, da če pa gre za primer človečnosti, torej on določi človečnost, potem pa lahko to naredi. Spomnil bi vas, da pravna teorija govori, da pravna varnost zahteva nesprejemljivost pravnega razmerja, ki izhaja iz izdanega upravnega akta, da bi se lahko dosegla takšna ... Nesprejemljivost mora dati upravnemu aktu, s katerim je bilo ustvarjeno določeno pravno razmerje, takšno lastnost, ki izključuje možnost za njeno odpravo, razveljavitev ali spremembo. Temu sta namenjena instituta dokončnosti in

pravnomočnosti. Lastnost, ki zavezuje tistega, na katerega se pravi akt nanaša, k izpolnitvi naložene obveznosti. In to je tisto kar je bistvo današnje ustavne obtožbe, spoštovane kolegice in kolegi. V to dokončnost je posegel nekdo, ki pravi, da ima to pravico. Mi smo v teh štirih straneh, kar je bilo zelo enostavno, dokazali, da gospod Miro Cerar nima nobene pravne podlage za to, da nima nobene pravne podlage za to in da je zavestno kršil, lahko rečemo, zakone, predvsem pa ustavo. In to je bistvu ustavne obtožbe. Žalostno je, verjamem, da bo politično preživel, kot so preživeli vsi vaši kolegi, ki jim dajete potuho – od ministrice za zdravje in vsem ostalim. Ampak sprašujem vas, kolegice in kolegi, kako bomo končali, kako boste stopili pred javnost in kako boste to favoriziranost nekoga, ki je nezakonito prečkal v bistvu slovensko mejo in nikoli ni hotel živeti v Sloveniji ... Želel je v Evropo; ko mu ta, lahko rečemo, projekt njegov osebni ni uspel, je vseeno želel ostati v Republiki Sloveniji, zato ker je to prva vstopna evropska država in je nekako razmišljal, da v nekaj letih po vsej verjetnosti bo lahko ponovno prosto migriral po Evropi. To ne gre. To ni pravna država. Slovenija mora čuvati svojo suverenost, težko smo jo pridobili, z velikimi žrtvami. In pogledajte, država je dolžna spoštovati – in predvsem predsednik Vlade – zakone in Ustavo. Tukaj ni spoštoval; deloval je, lahko rečemo, malomarno, naklepno, njegove izjave so bile vsečne in tudi njegova dejanja. To nima nobene zveze s pravno varnostjo in s pravno državo, zato menim, da danes moramo potrditi sklep, da gre zadeva na Ustavno sodišče, kjer bo lahko ... Če, kot bi rekli po domače, če ima moda, naj se stehta pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije in naj dokaže, da njegovo dejanje ni bilo protizakonito. To je cela zgodba tega dejanja in tega impeachmenta.

in spoštovane kolegice in kolegi, dvakrat ste zlorabili ustavo v tem mandatu, tretjo možnost vam dajemo. Imejte, lahko rečemo, pogum, dokažite svoj prav in odgovorite danes z »da« na koncu glasovanja in gremo na Ustavno sodišče in dokažite, da imate tretjič prav. To je cela zgodba, se vam zahvaljujem za poslušanje. Predsednika Vlade, kot vidim, ni. Kot pravi, je vedno v dvorani. Upam, da je slišal nekje v neki sobi in da bo potem argumentirano tudi odgovoril. Najlepša hvala.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima gospod Tomaž Liseč, pripravita naj se gospoda Jože Tanko in Jani Möderndorfer.

Gospod Liseč, imate besedo.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednik, za dano besedo.

Bom nadaljeval tam kjer je kolega Franci končal. Glede na izkušnje tega mandata in glede problematike in odločanja glede Ustavnega sodišča ... Si upate iti na Ustavno sodišče v tem primeru, da ali ne? Jaz mislim, da si na žalost ne upate iti, ker imate slabe izkušnje

z Ustavnim sodiščem, ker ne spoštujete Ustave Republike Slovenije in ne spoštujete odločitev Ustavnega sodišča. In to dela Vlada, kjer se predsednik Vlade na evropskem političnem parketu hvali s tem, kako poziva našo sosednjo državo k temu, da naj spoštuje sodbe mednarodnih sodišč. To govori predsednik Vlade Republike Slovenije, ki v Sloveniji krši odločbe slovenskih sodišč in krši – kar je tudi na tem primeru zelo jasno – odločitve evropskih sodišč.

Jaz zelo obžalujem, da danes ni spregovoril predsednik Vlade in da se notranja ministrica nekako odmika od Vlade, ko se bolj sprehaja po strogo levem delu, kot pa tukaj sedi na licu mesta, kajti vsi tisti, ki smo spremljali zgodbo v primeru Ahmad, smo bili na začetku zbegani. Predsednik Vlade po svoje, ministrica po svoje. Ministrica pravi, imamo pravnomočno odločbo in vemo, kaj sledi, predsednik Vlade pa reče, kaj nam bo pravnomočna odločba, jaz sem se tako odločil. Kaj nam bo ustava, kaj nam bodo zakoni, če pa imamo predsednika vlade, ki se na vse to poživža. In ravno tukaj se kaže ta nekonsistentnost politike Mira Cerarja. Nekaj na političnem parketu, nekaj doma. In s tem kaj dela? Deli ljudi na prvorazredne in drugorazredne. Ne samo da so zaradi tega primera državljani Republike Slovenije drugorazredni, ker zanje ni posluha, zaradi njih ni izrednih sej Vlade, celo med ekonomskimi migranti oziroma prosilci za azil postajajo prvorazredni – eden, pa morda še kdo – in vsi ostali drugorazredni, ki imajo prav tako, kot je predsednik Vlade rekel, željo biti v Sloveniji. Ampak, kakšna je ta želja? V Republiki Avstriji te zavrnejo, prideš v Slovenijo in kar naenkrat je Slovenija tvoja obljubljena dežela. Kakšna obljubljena dežela, če je bil izgnan iz sosednje države?

In spoštovani predsednik, če je pogoj, da sprejmemo prosilca za azil, kot ste sami rekli, ker se je deloma naučil slovenskega jezika in dela, potem me zanima, spoštovani predsednik Vlade, glede na to da sem vas poslušal, koliko je bilo prosilcev pa koliko zavrnjenih prošenj in koliko odobrenih v letu 2016 in 2017, zakaj oziroma kateri so razlogi za ostalih 90 % prosilcev, ki ste jih zavrnili? Mar oni niso imeli želje naučiti se slovenskega jezika in delati? Morda delati celo tako, da so odprli podjetje. Ima gospod Ahmad podjetje, plačuje davke, ima morda pri sebi vsaj davčno blagajno ali kaj drugega ali kakšna je njegova zgodba? Ker očitno poznate vse o gospodu Ahmadu, pričakujem, da malo več poveste, kar veste o njemu, kot samo to da je priden, da naj bi se naučil slovenskega jezika in da rabi delo. Tudi ko so ostali ljudje prihajali, ali ekonomski migranti v letih 1994 ali pa zdaj, so verjetno imeli iste intence, pa ste jim rekli, stop, imamo odločbe sodišč. Kot je prej rekel kolega Vinko Gorenak, bel kombi pa nazaj na Hrvaško, v naslednjo varno državo. Ampak ne. Zaradi enega posameznika, ki ima za seboj sodbe

sodišč, ste pripravljeni dati na kocko ustavno ureditev Republike Slovenije. In to daje na kocko človek, ki je rekel: »Soustvaril sem slovensko ustavo.« In od takšnega človeka bi v prvi vrsti pričakoval, da spoštuje ustavo, ker verjetno, spoštovani dr. Miro Cerar, se še vedno zavedate, kaj ste pisali, verjetno s tresočo roko, ko ste, kot rečeno, pomagali soustvarjati slovensko ustavo.

Da kršite ustavni red Republike Slovenije, kršite ustavo, ne spoštujete odločb Ustavnega sodišča, kršite zakone, ne upoštevate podzakonskih aktov, imamo teh primerov v tem mandatu polno. Kršitve ustave, vsaj tri smo vam našteali. Pa če vemo, kako približno deluje Ustavno sodišče, da v roku nekaj let se ljudje pritožijo in verjetno tu pa tam Ustavno sodišče šele odloči, da imajo ljudje prav, ne pa izvršilna ali zakonodajna veja oblasti, lahko pričakujemo v naslednjih 5 ali 10 letih kar nekaj odločb Ustavnega sodišča, ampak takrat bodo vsi pozabili, da je bil predsednik Vlade ustavni pravnik, ustavni pravnik, ki je kršil zakonodajo.

Skratka, spoštovani predsednik Vlade, resnično me zanima, zakaj delite ljudi na prvorazredne in drugorazredne in kje je tisti moment, na podlagi katerega ste se odločili, da kršite zakone, da je gospod Ahmad tisti človek, ki bo naredil nekaj več. Razumem, da gre po eni strani pri prosilcih za azil za človečnost, za njihovo dostojanstvo, ampak kje je tisti moment, ki je gospoda Ahmada izstrelil v to orbito skrajno zavarovane osebe, in kje so momenti pri ostalih prosilcih, ki postanejo drugorazredni, ker nimajo očitno neke politične podpore pri samem predsedniku Vlade, mimo zakonodaje, da je lahko on prvorazredni, ostali pa so drugorazredni. In verjemite, spoštovani predsednik Vlade, na podlagi takšnih odločitev prihajajo v poslanske pisarne nas poslancev ljudje, ki sprašujejo, zakaj šele čez – včeraj sem imel v poslanski pisarni človeka, ki sprašuje zaradi ene operacije – 28 mesecev pride na vrsto, ko pridejo v poslansko pisarno ljudje in rečejo, zakaj imajo 190 evrov invalidske pokojnine in tako naprej. In ti ljudje se imajo zaradi takšnih odločitev, ker enega povzdignete, ostale pa pustite na isti ravni, za drugorazredne. In spoštovani predsednik Vlade, glede na to da veste, kaj ste obljubili Slovencem – da boste spoštovali ustavni red, da boste delali dobro –, vas sprašujem, kje je pravni moment tega, kar ste storili pri zadevi Ahmad. Hvala.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima gospod Jože Tanko. Pripravita naj se dr. Mitja Horvat in gospod Jani Möderndorfer.

Gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Predmet tega predloga obtožbe predsednika Vlade pred Ustavnim sodiščem so pač razmere v Vladi. Ko se spelje nek postopek na Ministrstvu za notranje zadeve v celoti in z upoštevanjem vseh odločb sodnih instanc,

domačih in tujih, vključno z Ustavnim sodiščem, in potem se zgodi pač intervencija predsednika Vlade, s katero se je dvakrat javno pohvalil, da je posredoval oziroma da je zaustavil postopek deportacije omenjenega migranta Shamieha ... Tu se pravzaprav postavlja vprašanje predvsem skladnosti ravnanja z zakonodajo, tudi skladnosti ravnanja s pristojnostmi, ki jih ima predsednik Vlade. Tu se tudi postavlja vprašanje o načelu najbrž tudi delitve oblasti. Če je tako lahkotno možno posegati v take postopke, pa tudi kakšne druge, potem najbrž lahko predsednik Vlade spremeni katerikoli odločitev sodišča, dokončno odločitev sodišča, Ustavnega sodišča. Tako pristojnost si je v tem primeru, tem konkretnem primeru vzel. In kar zadeva moj pogled na razmere, na situacijo, na to kar spremljamo že, ne vem, od leta 2000 naprej, od takrat sem poslanec, je to evidentno, da je šlo za prekoračitev pooblastil, kršenje ustave in kršenja zakonov. Zanimivo je, da predsednik Vlade pravzaprav se sploh ne trudi, da bi obranil svojo vlogo oziroma svoje ravnanje, se sploh ne trudi. 5 ur in pol že traja razprava, celo več, in z enim stavkom – razen z uvodnim nastopom, ki ga je imel – ni pravzaprav posegel v razpravo poslancev in nič odgovoril, ne na stališče poslanskih skupin ne v razpravi poslancev, kljub pozivom.

Drugo, zdi se mi izjemno problematično, da se toliko zagovarja tega migranta Shamieha, ki nima pač izpolnjenih pogojev za bivanje in delo v Republiki Sloveniji. Od naših državljanov se zahteva, da imajo registrirano obrt, da izdajajo račune, da vodijo vezano knjigo računov ali da poslujejo z blagajno. Očitno ta gospod lahko dela na črno; ker ne izdaja računov, ni predmet obravnave na Fursu in tako naprej. Poleg tega da njegovo vzdrževanje mesečno stane po ugotovitvah Računskega sodišča tisoč 963 evrov, še na črno dela. Zdaj naj mi pa nekdo razloži, zakaj osebam, kot je ta migrant, dopuščamo, bom rekel, tako ravnanje in tako življenje, svojim državljanom, ki so pa v mnogo težji situaciji, pa tega ne dopustimo. Furs, če koga dobi pri delu na črno, izpelje postopek, izda odločbo, predpiše visoke kazni in tako naprej. Ob tem da ima ta migrant zagotovljene bivanjske pogoje, da ima zagotovljeno, ne vem, zdravstveno oskrbo, da ne plačuje nobenih storitev, da so mu dani najmanj trije obroki hrane na dan in tako naprej. Ta migrant je v Sloveniji v bistveno boljšem stanju kot katerikoli tisti Slovenec, ki se je znašel na cesti in je postal po domače rečeno klošar – tistemu ne zagotavlja Republika Slovenija, predsednik Vlade, najbrž niti enega toplega obroka na dan, ta ima tri. Ne zagotavlja mu toplega prenočišča, ta ga ima, ne omogoča mu – in ne dela – dela na črno, ta lahko in tako naprej. Tu govorimo o teh, bom rekel, očitnih razlikah med ravnanjem Vlade do svojih državljanov in do pač ljudi, ki so ilegalni migranti. Ne razumem, zakaj se tega ne da na Hrvaško. Ali Hrvaška ni varna država? Evo, sprašujem predsednika Vlade, ali po njegovem

mnenju Hrvaška ni varna država. Razumel bi deportacijo ilegalnega migranta v državo, ki ni varna država, ampak Hrvaška je varna država, tako kot Slovenija in tu je našel predsednik Vlade nek razlog, nek namišljen razlog, da je posegel v to deportacijo in preprečil prepeljavo tega migranta v varno državo. Zakaj je tako? Avstrija ni imela nobenih zadržkov, da ga ne bi vrnila nazaj; zakaj ima Slovenija zadržke, da ga da Hrvatom? Pa naj ti speljejo postopek, ki ga morajo po teh pravilih in tako naprej in tako naprej.

Mene moti tudi vsa ta razprava o politizaciji in o kvaliteti tega našega predloga. Predsednik Državnega zbora, ki je član SMC, je to točko uvrstil na dnevni red seje brez enega samega zadržka, ni dal v presojo nobeni pravni službi v Državnem zboru, ki bi predlagala kakšno korekcijo ali popravek, nobeni, ni zavrnil zadeve, ki smo jo vložili. To se pravi, izpolnjuje tehnično vse pogoje in kljub temu se poslancem stranke predsednika Državnega zbora, ki je največja stranka v Državnem zboru in tudi največja koalicijska stranka dopusti razpravo o tem ali je predlog dober in primeren ali ne. Predlog SDS izpolnjuje vse pogoje za obravnavo v obliki, kot je vložen, nič mu ne manjka, nobene zahteve ni bilo dane za kakršnokoli dopolnitev in tako naprej. In vsi tisti, ki govorite o, ne vem, politizaciji pa o vseh drugih zadevah – ali vi ne politizirate? Vi politizirate. In če že nam očitete, da ravnamo politično pa, ne vem, predvolilno – dajmo točko dati iz političnega prostora dol, odločimo, da gre zadeva na Ustavno sodišče in naj kolegi gospoda Cerarja, ustavni pravniki odločijo o tem ali je ta naš predlog ustavno primeren ali ni primeren, ali si zasluži naša zadeva obravnavo na Ustavnem sodišču – Ustavno sodišče to lahko zavrže tako kot lahko kakšno drugo zadevo – in ali pravzaprav je treba predsednika Vlade zaradi takega ravnanja, kot si ga je privoščil, penalizirati. Jaz mislim, da je problem predvsem v tem, da v največji vladni stranki – ne glede na to, kakšno podporo ste mu izrazili, predsedniku Vlade – je strah pred tako odločitvijo ustavnih sodnikov. Je strah. In kar zadeva mene; jaz ne podpiram nobenih takih nedopustnih posegov v zakonitost, v postopke, ki tečejo, sploh pa ne s pozicije moči, tako kot je to uporabil predsednik Vlade.

Vi nam očitete mnogokrat, da komentiramo ali pa damo na dnevni red razpravo o odprtih sodnih postopkih. Vi ste sposobni ustaviti končan, pravnomočno končan postopek, in to na nezakonit in tudi na neustaven način, z zlorabo pooblastil. In jaz predlagam, da v koaliciji najdete moč, podprete predlog, da ga pošljemo tja kamor sodi. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Postopkovno, gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoči.

Prav vljudno sem počakala, da se predsednik Vlade vrne; za razliko od njega, ki nekako obračunava s tistimi poslanci, ki ne utegnejo biti ves čas v dvorani, sem jaz pač počakala, ker razumem, da ima tudi on kakšne druge obveznosti oziroma kaj drugega za narediti, pa to ne pomeni, da ne posluša ali ne sledi razpravi. Sedaj ko se je vrnil, bi prosila, predsedujoči, da ga pozovete, da mi vendarle odgovori na zastavljena vprašanja v razpravi. Namreč odgovor, da bo takšno zadevo storil na koncu, je zame nesprejemljiv. Takrat on pove nekaj in ni nikakršne možnosti več, da se na to odzovem, zato me dejansko zanimajo ti odgovori in menim, da državljanke in državljane tudi. Gre ne nazadnje tudi za relacijo, odnose v sami Vladi in prav je, da v tej državi vendarle vemo, ali sploh imamo Vlado ali imamo na eni strani ministrico, na drugi strani predsednika Vlade in tako naprej.

Jaz bi vas res prosila za poziv, da dobimo te odgovore pravočasno in ne takrat ko seveda nimamo več možnosti, da karkoli storimo oziroma odgovorimo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Hvala lepa, gospa Anja Bah Žibert.

Žal ne morem nikogar, tudi če je to predsednik Vlade, pozivati, da se odziva na vaša vprašanja. Verjamem pa, da bo gospod predsednik Vlade ob pravem času, na pravi način znal povedati tisto kar mu leži na srcu, zato predlagam, da nadaljujemo.

In sicer dr. Mitja Horvat, imate besedo, pripravita naj se gospod Jani Möderndorfer in gospod Uroš Prikl.

Izvolite.

DR. MITJA HORVAT (PS SMC): Najlepša hvala, predsedujoči, za dano besedo še enkrat. Spoštovani predsednik Vlade, spoštovane ministrice, ministri z ekipami, spoštovane poslanke in poslanci!

Saj kaj pravzaprav dosti ni za povedati. Kot smo do zdaj v razpravi že ugotovili, gre samo za vprašanje –, določena vprašanja so tista, ki jih izrecno postavljajo še poslanci Slovenske demokratske stranke, sicer je pa osnovno vprašanje samo to –, ali podpreti ali ne podpreti predlog ustavne obtožbe, kakršen je pred nami. Tudi jaz naj uvidia povem, da mene ni prepričal. Ne samo iz razlogov, kot sem prej rekel, da mi nekaj stvari manjka, kot je predvsem odločitev, na katero se sklicujejo že ves čas in seveda tudi v samem predlogu, ki je pred nami, ustavne obtožbe.

Bi pa želel na nekaj drugih dilem odgovoriti, ki so bile postavljene. Seveda za predsednika Vlade ne bom odgovarjal, ker ni moje, in seveda odločno zavračam očitke, ki so bili prej dani, da sem se postavil v bran predsedniku Vlade. Enostavno sem dal postopkoven predlog in očitno me spoštovani poslanec gospod Tanko ni dobro poslušal, ker sem seveda prosil, da bi lahko z razpravo

nadaljevali. Osnovno, kar bi želel sporočiti, je, da seveda mene ni strah, mene ni strah, bi me bilo pa sram, če bi podprl takšen predlog ustavne obtožbe, ki bi ga potem seveda Ustavno sodišče tudi obravnavalo in zavzelo stališče glede predloga. Jaz mislim, da toliko moramo skrbeti tudi za ugled Državnega zbora. Če bi me o čemerkoli prepričalo, potem bi skušal sam tekst ustavne obtožbe izboljšati, ampak jaz sem globoko prepričan, da temelji na napačni predpostavki – na napačni predpostavki, da je predsednik Vlade nekaj storil, kar je neustavno in kar je nezakonito. Prav v veselje in zabavo mi je bilo danes poslušati tudi najrazličnejša razpravljanja s pravnega področja in o tem, kaj učijo študente na pravni fakulteti v 1. letniku. In seveda morda v enem določenem delu, preden bo na Wikipedijo prišla še kaka definicija spoštovanega kolega mag. Grimsa, morda naj malo odreagiram, da seveda potem mi v 4. letniku nimamo kaj početi, če že v 1. letniku vse to naučijo študente. Delno je bilo v razpravi opozorjeno na ta osnovna vprašanja, češ da naj bi predsednik Vlade samovoljno, arbitrarno, s prekoračitvijo pooblastil in podobnimi očitki posegel v dokončno, pravnomočno in izvršljivo odločbo. Tudi zaradi tega sem rekel, da mi manjka temeljen dokument današnje razprave, ne glede na to da – ja, spoštujem, v maniri, kakršne smo navajeni, gradivo je takšno, kot pač je. Po najboljših močeh so se očitno potrudili, da so čez noč spisali takšno ustavno obtožbo, kot so jo; več se čez noč očitno ni dalo storiti. In zato ji manjkajo seveda tiste bistvene sestavine, o katerih bi lahko danes odločali in kjer bi potem brez sramu šli tudi v predlog, da naj Ustavno sodišče ugotovi, da seveda je taka ustavna odločba brez temelja. Namreč nekaj, kar ni bilo sporočeno in naj v tem delu povem – preden pride definicija mag. Grimsa v Wikipedijo in jo bodo začeli potem množično uporabljati študentje prava ali celo širše –, da je položaj Vlade v upravnih postopkih nekoliko poseben. Vlada je namreč hkrati – ob tem da je seveda političen organ – v enem določenem delu tudi organ, ki opravlja nadzor, na kar je bilo delno v predhodni razpravi tudi že opozorjeno. Opravlja seveda tudi nadzor nad delom ministrstev, tudi v konkretnih primerih. In razumel bi še očitke v tem delu in do tam bi recimo še resneje razmišljal in razpravljal o tem, če bi to storil predsednik Vlade, kot se mu danes očita, sam po svoji volji, po svoji vesti iz najrazličnejših razlogov, ki mu jih podtikate in ki jih seveda ponujate v premislek kot očitke danes. Tega ni storil sam. Kot veste, se je en lep kos javnosti ukvarjal. Za začetek dva poslanca Državnega zbora, potem jih je bilo nekaj več, kar ste lepo in korektno navedli tudi na začetku današnje razprave. Potem je to postalo nekaj, o čemer naj se seveda ... In so bili pozivi bistveno širši, da naj se na tem področju in glede tega primera nekaj zgodi. In po naravi stvari je seveda tudi predsednik Vlade odreagirал tako kot je odreagirал in tudi povedal, da bodo preučene

možnosti, ki še obstajajo po pravnem redu. Dobro veste, da je bilo kar nekaj oddaj, da nismo samo v Državnem zboru poslanci tisti, ki danes razpravljamo o tem vprašanju. Da je bilo mnogo argumentov za in proti tovrstnemu delovanju izrečenih v javnosti. In seveda zaradi tega jih na tem mestu ne bom ponavljal, ker, tako kot ste tudi sami navedli in tako kot tudi smo vsi v vsem tem času imeli možnost, se lahko z vsebino razlogov za in proti tudi seznanimo in vsakdo si bo lahko glede tega ustvaril tudi svojo sliko in svojo sodbo.

Toda kaj je danes pravzaprav temeljno vprašanje, za katerega pa mislim ... Pa me popravite, če bo kdo užaljen zaradi tega, na kar danes ni bilo posebej opozorjeno. Vprašanje, ki ga imamo danes in v aktualnem času, ko imamo čedalje bolj kompleksne izzive pred seboj, je tudi vprašanje, ali lahko na te kompleksne izzive odgovarjamo zelo enostavno, s preprostimi enostavnimi rešitvami ali je pa treba pogledati stvari nekoliko širše in včasih ponuditi tudi kakšne kompleksnejše odgovore na kompleksne izzive. V mislih imam seveda tudi nekaj kar v zadnjem času kroži v svetovni javnosti in gre za dramsko delo z naslovom Teror, kjer opozarjajo tudi, da je ustavno sodišče Zvezne republike Nemčije razmišljalo in presojo o določbah posebnega zakona s tega področja. In ena od osnovnih misli – več pa morda ob kakšni drugi priložnosti, tukaj samo ponujam v premislek –, ena od osnovnih misli s tega področja je, kaj je človekovo dostojanstvo. Ali je nekaj, na čemer temelji ustavnopravni red ali je nekaj, s čimer se da tako ali drugače razpolagati, zelo prosto, zelo posplošeno, zelo tudi za dnevno politične namene ali ne. Danes ne bom moraliziral v tem delu, čeprav je bilo kar precej o etiki in o morali tudi danes izrečenega, zato bom to ponudil vsem v premislek, tako tistim, ki smo danes tukaj v dvorani kot seveda tudi širše, tistim, ki nas spremljajo in ki bodo razmišljali o teh vprašanjih. In če se samo na konkreten primer ozrem in na očitke, ki so bili dani glede tega da je v tem primeru v privilegiranem položaju nekdo, ki ga bomo kakorkoli že želite imenovali – ne bom nikogar popravljal in ne bom dajal svoje ocene –, ampak jaz mislim, da gre za osebo, ki je izrazito v deprivilegiranem položaju. Vesel bom tudi, ker ste že vi postavili nekaj vprašanj, tako da bom tudi jaz ponudil možnost poslancem Slovenske demokratske stranke, da mi odgovorijo pa na to vprašanje. Kje v ustavi piše, da imajo slovenski državljani prednost pred tujimi oziroma da imajo tuji državljani prednost pred domačimi? Ta dilema je bila postavljena, jaz sem se ob njo obregnil. Lahko tudi ignorirate moje vprašanje, ampak res bi me zanimalo, kjer v ustavnopravnem redu Republike Slovenije imamo zabeleženo, da imajo domači državljani prednost pred tujimi. Imamo pa nekaj v 14. členu, na katerega ste danes kar precej opozarjali in s tem bom morda tudi zaključil ta svoj del. Namreč, pri načelu enakosti; danes ste zahtevali enako obravnavo. Enako obravnavo

ljudi, ki po položaju niso enaki. Zato morda mag. Grimsu tudi za Wikipedijo za kakšne dodatne definicije. Morda tudi vprašanje ... Poglejte si morda tudi razprave ali pa zapise na Wikipediji glede pozitivne diskriminacije. Kako je v nekaterih primerih, da bi dosegli končno enakost posameznikov, treba različne obravnavati različno, zato da bi dosegli končno enakost. Kajti seveda ljudi v različnem položaju, če jih merimo z enakimi vatli, kot je bilo nekajkrat danes opozorjeno, je seveda zelo nevarno, da ne rečem kar nemogoče početje. Zato seveda čestitke in zahvala predsedniku Vlade, da je izkazal smelost, da se je postavil pred javnost in tudi rekel, da bodo proučili možnosti, ali se v tem primeru še da kaj storiti ali ne.

Ta postopek je bil na ta način zaključen. In seveda očitki, ki so pa v ustavni obtožbi, pa mislim, da so uperjeni v napačno osebo in seveda da niso utemeljeni. Zaradi tega, kot sem uvodoma že povedal, iz več ali manj teh razlogov in še mnogih drugih, za katere nimam danes časa na široko razpravljati, pa seveda take ustavne obtožbe ne morem podpreti. Predvsem, še enkrat, ne zaradi tega ker bi me bilo strah, ampak ker bi me bilo sram. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Postopkovno, mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Najprej predlagam, da spoštovanemu profesorju upravnega prava gospodu Horvatu prinesete vse učbenike prava dol, ki so v naši biblioteki, in se bo lahko sam prepričal o tem kar sem mu prej povedal; da gre tukaj – zato sem tudi povedal, da je tisto Wikipedia – za tako osnovno zadevo, da praktično v vsakem učbeniku piše ta stavek, kaj pomeni dokončnost, nespremenljivost upravne odločbe in kaj pomeni njena pravnomočnost in kaj izvršljivost. Ko gre za izvrševanje dokončne in pravnomošne odločbe, oba veva, spoštovani gospod profesor – in sram naj vas bo, ker ste tako razpravljali –, da v nobenem primeru, niti teoretično nima predsednik Vlade pravice to zaustaviti. Govorili ste o nadzorstveni funkciji Vlade, kot profesor prava na tem področju. Kaj pa ima – v isti sapi ste to sami priznali – politična akcija nekaterih poslancev, na osnovi katere se je na pritisk javnosti potem odreagiralo, skupnega z nadzorstveno funkcijo Vlade v upravnih zadevah? Popolnoma in absolutno nič! Ravno nasprotno; to kar ste sami povedali, da je šlo za politično akcijo, postavlja seveda v pravo luč tudi to ravnanje in kot profesor prava na tem področju bi se tega morali zavedati in bi prav na to kot profesor iz svoje osebne integritete morali opozoriti, ne pa da se delate norca. Jaz tudi predlagam, spoštovani predsedujoči, da se fakulteti pošlje sožalje, ker ima takega profesorja.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mag. Branko Grims, težko komentiram vaš postopkovni predlog, moral bi najmanj prekiniti sejo, zato da bi šel po knjige. Ampak jaz predlagam vsem, vas lepo prosim, da ne zlorablamo tega instituta in poskusimo izkoristiti tisto kar nam je dano na razpolago, zato, gospod Jani Möderndorfer, vam dajem besedo kot naslednjemu, pripravita naj se gospod Uroš Prikl in dr. Vinko Gorenak.

Gospod Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS SMC):
Hvala lepa, podpredsednik.

Saj to vemo, da je ta seja ena velika farsa. Zdaj smo prišli tako daleč, da v resnici nepravnik razlaga pravniku, katere knjige mora – pravne učbenike – prebrati, prišli smo tako daleč, da nesodnik razlaga poslanki, ki ji miruje sodniški mandat, kako je treba na sodnji delati, skratka, vse je narobe in vse je na glavo postavljeno. Od tega, da pravzaprav na nek način ugotavljamo, da ne samo da smo svetovni prvaki ... Danes je nekdo na začetku rekel, mislim, da je bil predsednik Vlade, da smo svetovni prvaki glede instituta ustavne obtožbe; treba je to malo pojasniti, zato da bo slovenska javnost vedela, o čem govorimo. Manj kot 30 institutov ustavne obtožbe je bilo na celem planetu v treh stoletjih, če štejemo določene ureditve, uvedenih, vi danes pa seveda potrjujete, da smo svetovni prvaki, ker 22 % od vseh teh manj kot 30 ustavnih obtožb jih ima Slovenija. Torej, nekaj je hudo narobe, bi rekli, v tej družbi. No, saj tisti, ki so veliki ksenofobi, homofobi pa še kaj drugega prikimavajo, imajo težave s tem, ampak to je njihov problem. Problem pa je, če to razsajamo v slovensko družbo in zato je meni dostikrat nerodno. Res je, da zgodovinski spomin Slovencev je zelo kratek, ampak ne vseh. In da danes gospod Gorenak tukaj razlaga o izbrisanih, da je on reševal probleme izbrisanih, lepo vas prosim, pa saj to je nonsens, da je celo usklajeval med poslanskimi skupinami ... Se opravičujem. To je nonsens, kar govori. Namreč, za kaj gre? Sem se opravičil, rekel gospod Grims. Ampak, za kaj gre? Gre za to da je nekdo pred toliko in toliko leti na začetku, seveda zaradi tega ker je hotel imel čistokrvne Slovence v tej državi, sodeloval v akciji, ko je treba bilo izbrisati toliko in toliko ljudi, ki ne da so bili na nikogaršnji zemlji, kar nikjer niso več obstajali. O tem smo že razpravljali. In danes ta isti poslanec tukaj razlaga na ves glas, da namesto da bi prišparali 20 milijonov, če bi se takrat pravočasno, ker je on to usklajeval, uredili ... Ni pa povedal, da če tega akta ne bi bilo narejenega, niti 20 milijonov ne bi bilo potrebnih. In od takih ljudi danes pričakovati razpravo tukaj, kako so oni pravičniki in kako oni zaklepajo doma stanovanje, zato ker imajo ljudi doma v družini radi, tukaj pa samo sami sovražniki znotraj svojih lastnih družin ali kako ... Vi imate, gospod Grims, resne težave s koncepti, s sprejemanjem in razumevanjem družbe, v kateri

danes mi živimo. Ampak to je vaš osebni problem, s tem se jaz ne bom danes ukvarjal.

Danes smo imeli mi kar nekaj, bom rekel ... Jaz bi lahko eno uro razpravljal o vseh blodnjah in nesmislih, ki sem jih danes poslušal v tej razpravi, ampak se bom osredotočil samo na par cvetk, ki so bile danes izrečene. Recimo, ena je bila ta ... Veste bom tako rekel, drugače. Gospod Drnovšek je doživel kar nekaj ustavnih obtožb in je, ni slučajno –takrat mogoče je zgledalo grozno, danes pa zelo razumljivo in sprejemljivo –, poimenoval vašega predsednika princ teme. Princ teme, z vsem mračnjaštvom, ki je prihajalo na dan; zgleda, da prihaja še danes. Zakaj to omenjam? Omenjam iz enega preprostega razloga. Namreč, takrat ko so se zgodile te ustavne obtožbe ... Namreč, to ni edina ustavna obtožba, ki je neresna. Spomnite se, tisti, ki se spomnite ali pa tisti, ki prebirate radi Wikipedijo, pojdite jo pogledat, boste ugotovili, da je bila ena ustavna obtožba sploh zelo, bom rekel, na meji, ko pravzaprav ste spravili kot stranka v sramoto Republiko Slovenijo in ji ne nazadnje jemali ugled, in to s tistim tajnim sporazumom Izraelom, ki je bil podpisan s strani OVS, in seveda na ta način –ker ste vedeli, da je država pod embargom za orožje – razplamtevali tisto česar pravzaprav ne bi smeli. In to so naredili tisti, ki so potem dva mandata imeli preiskovalno komisijo zaradi problemov prodaje orožja v tej državi. Paradoks, bi rekel človek. Enih stvari preprosto ne znamo skupaj zložiti, če pa jih zložimo, jih pa ne razumemo.

Druga stvar, ki se mi zdi še bolj zanimiva, je to ko nekdo omenja in govori o mednarodni pomoči in govori – veste, to so te slavne populistične formule v obliki stavkov, ki jih Slovenci zelo dobro razumejo –, najprej poskrbimo za naše otroke, najprej poskrbimo za naše Slovence, potem pa bomo dali seveda možnost, če bo kaj ostalo, še tistim, ki bodo v mednarodnem prostoru pri nas iskali pomoč oziroma se bodo znašli v takšnih ali drugačnih težavah. Preprosto to ne gre. Če smo demokratična država, če smo podpisali neke mednarodne sporazume in konvencije, ki jih moramo spoštovati ... Ali pa recimo, da tega ne bomo spoštovali, spremenimo ustavo in pojdimo iz Evropske unije, pa bomo potem živeli v nekem svojem getu. Samo preprosto to ne gre. Ker po tej logiki mi danes ne bi zbirali denarja za Unicef, ker veste, to gre za otroke, ki ne živijo v Sloveniji. To je problem. Ta koncept, o katerem ves čas govorim, ki ga imajo nekateri posamezniki znotraj te poslanske skupine.

Zanimivo je to, veste, na začetku se je poslanec Janez Janša, ki ga je Drnovšek imenoval princ teme, vsaj trudil pa bil on predlagatelj in zagovarjal ustavne obtožbe. Pri Drnovšku, pri Türku. Danes je bil samo do polovice govora predsednika, kjer je razlagal, zakaj ta ustavna obtožba ne zdrži, potem ga pa sploh ni bilo več. Zanimivo, ker danes sploh ni top tema ustavna obtožba, ampak je top tema,

kje si sposoditi denar. Zanimivo – od tujcev. Tam njim ne smemo dajati, od tujcev si pa lahko sposodimo denar. Pustimo, ne bom zahajal v te teme, ker jih bo verjetno dnevna politika v nadaljnjih dnevih še razčiščevala pa se boste tam sami kopali v teh svojih rabotah.

Ampak pomembno pa je, seveda, da razčistimo vprašanje. Danes je kolega Tanko rekel naslednje stvari: »Gospod predsednik Vlade nas niti pisno ni obvestil o tem, kakšen je njegov zagovor za ustavno obtožbo.« Ne pove pa – zato ker ve, ker je to naredil za potrebe populizma, za slovensko javnost –, da 190. člen Poslovnika v prvi in drugi alineji zelo jasno govori, da za ustavno obtožbo predsedniku Vlade – smiselno se uporablja, ker govori o predsedniku države – ni treba tega narediti, lahko pa pisno ali ustno. In predsednik se je odločil, da je to naredil ustno. Še več ... Gospod Tanko, bodite mirni, ne nervozni ali se pa ukvarjajte s princem teme. Mene pa pustite, da bom jaz govoril naprej.

Kar je pa pomembno, pa je pomembno predvsem to da seveda je danes predsednik Vlade v polnem nastopu zelo jasno in bistveno bolj natančno razložil, zakaj ta vaša ustavna obtožba ni vredna niti osnovnošolca. Ali danes sramotimo to Slovenijo? Seveda jo. A veste kako, na kakšen način? Razvrednotili smo ta institut. Razvrednotili smo ga do tiste točke, da pravzaprav je danes že čisto vseeno, ali vložimo poslansko vprašanje ali interpelacijo Vlade, ministra, ustavno obtožbo, sploh ni važno. Edino ene stvari si pa ne upajo vložiti – to kar je princ teme ves čas pozival v prejšnjem mandatu. Vložite! 10 podpisov, jih imate, premorete jih 19. Vložite konstruktivno nezaupnico, če si toliko ne želite, da ta vlada tu sedi. Pa bomo hitro sešteli, ali imate ta temelj in argument, da se o tem pogovarjate. Tega pa ne zmorete. To vam seveda ne gre.

Jaz bi seveda rad povedal še to. Danes je mislim da kolega Tanko, me bo pa popravil, če temu ni tako, rekel, pa citiram – saj veste, Parlameter beleži vse besede, to niso moje besede –: »Imejte jajca, sprejmite ustavno obtožbo, pa naj Ustavno sodišče razsodi.« Veste, včasih so čarovnice obsodili, potem so jih pa namočili v vodo in toliko časa tiščali dol in so rekli, če bo preživela, ni čarovnica. In vi veste, da tudi če bi po neki neumni teoriji danes sprejeli ustavno obtožbo, bi prej šli na volitve, preden se bi karkoli zgodilo. In zato se mi zdi takšno primerjavo in tak populizem zganjati tu skrajno neresno, nemodro in na koncu tudi nesramno.

Naj zaključim z enim dejstvom. Predsednik Vlade, to namenjam predvsem vam. Veste, en plus pa je, kar si boste lahko v curriculum vitae svoj zapisali. Samo predsedniki vlad, ki so ogrožali ali pa, bom rekel, naredili bistveno več od tega SDS so doživeli ustavno obtožbo. Nihče drug. Pa pojdimo pogledat v zgodovino, če je temu res tako ali ne. In če je ta edini plus, potem vas še razumem. Ampak žal z vaše strani to ne bo nikoli potrjeno.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC:

Postopkovno predstavnik predlagatelja mag. Branko Grims.

Izvolite, imate besedo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Imam tri postopkovne predloge v zvezi z razpravo, ki je bila najprej. Najprej bi predlagal, da spoštovanemu poslancu Möderndorferju daste kakšne Persenove kapljice ali kaj takega, ker potem ko je zamenjal že Zares, LDS, Alenko Bratušek, da ne bi ravno zdaj, ko je v SMC, ga mogoče kap udarila, glede na to kako je danes on tukaj razpravljaj. Potem predlagam drugo, da ga resno opozorite, ker je bil žaljiv preko vseh dopustnih meja. In kot tretje, pa vendarle predlagam, da mu hkrati izrečete tudi čestitko. Kajti po 70 letih je fantastično utemeljil Churchillovo maksimo, ko je Churchill dejal, da najbolj na široko so odprte najbolj prazne omare.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Hvala lepa.

Gospod Jani Möderndorfer, moram vas opozoriti, kajti če se kdo počuti užaljenega, je to treba tudi storiti. Samo ad informandum. Vidim, da imamo še enega postopkovnega.

Gospa Eva Irgl, imate besedo.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo, spoštovani gospod podpredsednik.

Zdaj je ura 18 in 14 minut in 39 sekund. Začeli smo z razpravo o ustavni obtožbi ob 12. uri. Vse od takrat se je spoštovani predsednik Vlade oglašil enkrat samkrat in še takrat ni odgovarjal na jasno zastavljena vprašanja, ampak je polemiziral predvsem o tem ali je vodja Poslanske skupine SDS prisoten v dvorani ali ne, čeprav, kot vidite, ne samo da je prisoten, tudi razpravljaj je. Ampak zdi se mi pa prav, tako kolega Tanko kot kolegica Anja Bah Žibert sta zdaj že večkrat opozorila, da bi bilo prav, da bi kot predsedujoči pozvali predsednika Vlade, da vendarle najde to moč v sebi in odgovori na zastavljena vprašanja, ki smo jih izpostavili v tej razpravi. Gre seveda tudi za takšna vprašanja, ki kažejo na to, kakšen odnos ima predsednik Vlade in njegova vlada do različnih vprašanj, in kažejo na to, da ima predsednik Vlade in Vlada dvojna merila pri povsem enakih primerih. Zato sem jaz, spoštovani predsedujoči, spraševala med drugim tudi to, zakaj se ni ravnavo enako v primeru sirske družine z majhnim otrokom. Zakaj je nekdo – v tem primeru Ahmad Shamieh – bil bolj privilegiran od te družine in zakaj se je samo v tem primeru poseglo v že pravnomočno odločitev? Jaz želim, da predsednik Vlade odgovori na to vprašanje in želim tudi, da odgovori na vprašanje, zakaj v tem primeru ni bila angažirana širša javnost, se pravi v primeru sirske družine z majhnim otrokom, če je bila v primeru Ahmada Shamieha. Zanima me, kaj je tista večja vrednost od družine z majhnim otrokom, ki je prebežala iz vojnega območja. Kje je tista ključna razlika, da se je za nekoga

potrudilo, vrglo v luft pol države? Od kje takšna odločitev, spoštovani predsednik Vlade? To me zanima in želim, gospod predsedujoči, res vljudno vas naprošam, da ga res zaprosite, da vsaj na to osnovno vprašanje odgovori, ker bo rešil s tem marsikatero dilemo, ki je izpostavljena v tej razpravi bila in se verjetno bo še odprla. Ura je 18, 17 minut, 22 sekund; zdaj bi res pričakovala, da bo gospod predsednik Vlade torej zbral to moč in odgovoril na vprašanje. Hvala.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC:

Spoštovana gospa Irgl, kot odgovor vam lahko samo podam to da imamo pred nami še 5 razpravljavcev in za njimi dobi besedo predsednik Vlade Republike Slovenije dr. Miro Cerar.

Gospod Jože Tanko, želeli ste postopkovno. Izvolite, imate besedo.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod predsedujoči. Jaz, bom rekel, te vztrajnosti, da se ne odgovarja, ne razumem, ker to je za parlamentarno demokracijo ponižanje in neobičajno. Katerikoli parlament ste obiskali, katerikoli parlament ste gledali, povsod če pride predsednik vlade, odgovarja. In tu, ko se obravnava njegov primer, primer njegove ustavne obtožbe, bi sploh moral odgovarjati, ker je to pač namenjeno njemu. Nima moči, noče, sabotira, sedi tukaj 6, 7 ur, zapravlja čas. Prosim, da ga opozorite. Vse te pripombe so bile utemeljene – kolegic in gospoda Grimsa –, da pač dobimo te odgovore. Drugo, gospod predsednik oziroma predsedujoči, bi vas prosil, da gospodu Möderndorferju sporočite, da od leta 1992 do 2004 je vlade vodila LDS, on je bil takrat vidni funkcionar LDS. Vprašajte ga, zakaj ni naredil nič, kar zadeva rešitve ustavne odločbe in izbrisanih. Prej je bilo povedano, da smo mi v tisti vladi, ki je sledila po obdobju 2004, pripravili ustavni zakon, ki ga niso hoteli sprejeti. In vse težave, kar zadeva izbrisane, izvirajo iz obdobja, ko je bil gospod Möderndorfer vidni funkcionar LDS. In tretja stvar, to pa prosim, da mu dostavite magnetogram moje razprave; jaz o tistem delu človeškega telesa, ki je on govoril, nisem govoril; z niti eno besedo nisem opozoril na tisto kar je on govoril. Lepo prosim, naredite magnetogram. Lepo vas prosim, da ga opozorite glede LDS in njegove vloge od 1992 do 2004 in reševanja izbrisanih. In lepo vas prosim, da pozovete predsednika Vlade, da se končno dvigne in nekaj reče. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC:

Odgovoril bom na dve postopkovni, potem bom dal besedo gospe Eriki Dekleva, ker vidim, da je tudi še želja po postopkovnem. Naj vam samo to sporočim, da imam določene omejitve časovne in zato bi moral prekiniti celo sejo, če bi želel, da naredim vse to kar želite. Gospod Jože Tanko, na vprašanje glede odzivanja predsednika Vlade pa naj odgovorim, da vsaka postopkovna

zavleče odgovor predsednika Vlade, ki je predviden čez 5 razpravljavcev, za 3 minute.

Gospa Erika Dekleva, imate postopkovni predlog, izvolite.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Ja, hvala lepa.

Ravno zato, da se ti postopkovni predlogi ne bodo tako vlekli, sem hotela predlagati, da kolegici Evi Irgl pojasnite, da naš predsednik ni na sodišču in da ni dolžan odgovarjati, ko ona to želi. Odgovoril bo, ko in če bo želel sam. Če pa tega ne razume, pa predlagam, da ji mora narišete.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Hvala lepa, gospa Dekleva.

Jaz verjamem in mislim, da smo se razumeli, zato predlagam, da nadaljujemo z razpravo. Besedo dajem gospodu Urošu Priklu, pripravita naj se dr. Vinko Gorenak in gospod Franc Jurša.

Gospod Prikl, imate besedo.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoči.

Tokrat vas moram razočarati ali pa presenetiti pozitivno, bom zelo kratek. Zakaj bom kratek? Prvič, po 6 urah pa 20 minutah je pravzaprav težko povedati kaj presenetljivo novega, kaj drastičnega, kar bi spremenilo pravzaprav že stališča, izoblikovana pri posameznih poslancih oziroma poslanskih skupinah. Drugič, kratek bom iz tega razloga, ker se ne želim delati tukaj pametnega, so pa to zapletena pravna področja in seveda na tem področju jaz strokovnjak nisem, zato sem prisluhnil argumentom, ki so mi bili na voljo. Moram pa vseeno povedati, jaz sem po naravi, mnogi ste to že spoznali, zelo kritičen, tudi do predsednika Vlade. Pa vendarle ugotavljam, da institut ustavne obtožbe pač ni primeren instrument za to materijo, o kateri se danes pogovarjamo. Tisti, ki predlagate ustavno obtožbo, imate vsaj na voljo instrument interpelacije, vsaj instrument konstruktivne nezaupnice. Nikakor pa ni po mojem trdnem prepričanju ustavna obtožba tisti instrument, s katerim bi danes lahko operirali. Je pa seveda legalen in verjamem tudi, o tem bi se dalo tudi pogovarjati, tudi legitimen instrument in poizkus opozicije. Ne morem se znebiti občutka, da smo, ko poslušam to razpravo, že na polno v volilni kampanji. Vemo pa, da bomo še vsaj približno pol leta delali v tem državnem zboru, morda kakšen dan manj. In v interesu mnogih, mene osebno zagotovo, je pa to da še kaj tudi postorimo in da upravičimo zaupanje volivcev in kakšen rezultat ob koncu mandata pokažemo več kot pa to nekateri pričakujejo.

Kot rečeno, prepričali so me argumenti, predvsem tisti argumenti Upravnega sodišča, ki je označilo predlog Slovenske demokratske stranke za ustavno obtožbo kot neutemeljen. Spoštovane kolegice in spoštovani kolegi, ne zdi se mi pa prav in zdi se mi na mestu, da je v

Državnem zboru mogoče skozi razpravo, ki traja več kot 6 ur, zaključiti, da se igramo s čustvi po nepotrebnem, igramo s čustvi ljudi. Ni prav, da se razpihuje sovraštvo – ne govorim, da je bil sovražno govor –, ni prav, da se ljudi straši, zagotovo ni prav, da se delajo med nami bariere, zagotovo ni prav, da se med nami delajo pregrade, da se nas še enkrat več skuša deliti na naše in vaše. Prav je, da opravimo takšno razpravo, da bomo ljudem vlili upanje, ljudem vlili zaupanje v to kar dejansko počnemo. Jaz še vedno verjamem in prepričan sem v to, da je Republika Slovenija socialna in tudi pravna država. Mnogokrat lahko ugotavljamo, da državljani in državljanke Republike Slovenije živijo na robu ali pa celo pod robom socialne izključenosti in prav je, da se fokusiramo na ta področja, da bomo ljudem – ne glede na to iz katerega dela Slovenije ali sveta prihajajo, ne glede na to v kaj verjamejo ali ne verjamejo, ne glede na to kakšne politične provenience, svetovnonazorskega prepričanja so –, pomagali, ker le tako bomo lahko upravičili svoje zaupanje, ki so nam ga ljudje dali, da jih danes tukaj in vsa ta štiri leta zastopamo. Jaz bi si seveda želel, da v prihodnje je čim manj takih razprav, čim manj takih govorov, ki nas razdvajajo, ki nas dajejo ene na levi druge na desni breg, ampak takrat ko je najbolj potrebno, da stopimo skupaj in v dobrobit vseh ljudi sprejmemo pametne in odgovorne odločitve. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima dr. Vinko Gorenak, pripravita naj se gospoda Franc Jurša in Janez Janša.

Izvolite, gospod Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Precej na kratko je treba reči, malo se odzvati na ta sedanji nastop. Poglejte, ja v socializmu živite. Tam so vsi ljudje v tej dvorani vedno za pritisnili, složni so bili kot tristo bogov; če je kateri glas povzdignil leta 1971, so ga pa odstranili. Ja, tukaj smo za to da opozicija opozarja Vlado, kaj dela narobe. Za to smo plačani. Jaz imam plačo za to, ne zato da pritiskam na knofe, tiste, ki bi vi radi. Druga zadeva. Predsedujoči, vi ves čas govorite, ja dajmo že predsedniku Vlade možnost. Kot da je nima. Ja kdo pa je to rekel? On ima po poslovniku pravico kadarkoli dvigniti roko in dobi besedo. Po poslovniku, ampak noče. V redu. Saj s tem je tudi vse odgovoril. Gremo še naprej. Poglejte, nekdo je – gospod Škoberne – napadel gospo Jelko Godec in je rekel, pogledajte, sklicala je preiskovalno komisijo, ravno danes, ko je to to. Obratno. Predsednik Državnega zbora je že tretjič sklical sejo Državnega zbora takrat ko je ona vabila priče in sklicala sejo. Ta seja je bila sklicana lani decembra. Vidite to zavajanje? Vidite to zavajanje? Naprej. Gospod predsednik Državnega zbora, ustavna obtožba je zloraba. To je zloraba. Ja hudimana. Ali ni predsednik Državnega zbora, ima prvo največjo plačo v tej državi – poleg predsednika Vlade pa države –,

potem bi pa rekel, te ustavne obtožbe ne bomo obravnavali. Ne bomo obravnavali, bi rekel in bi povedal, zakaj ne. Kje ima pravni temelj za tako početje? Se pravi, predsednik parlamenta »lupa«, kot se temu reče. Naprej. Poglejte, govorili smo še seveda o vseh tistih, gospa Murgel je naredila celo predavanje o tem, da jih je 750 vložilo vloge, da je 316 bilo odločeno, 137 odobreno. Ja vsa razlika, ki je pa nastala, je šla na zahod in bo prišla nazaj v skladu z Dublinom. Torej ne zavajati Slovencev. Mene ne morete zavajati. / oglašanje iz dvorane/ Ja vsi bodo nazaj prišli, saj smo jih tukaj imeli, saj so tudi dali vlogo in Dublin je jasen; nazaj bodo prišli in vzeti jih bomo morali. Gospod Horvat je rekel, predsednik Vlade ni odločal po svoji vesti in volji. Ja, zdaj je pa mene strah. Če predsednik Vlade ni odločil po svoji vesti in volji, potem drži moja teza, da ga je nekdo izsiljeval. In še vedno sprašujem in še vedno sem želel imeti odgovore od predsednika Vlade, ki jih tudi jaz nisem dobil, in naredil je celo predavanje, kako je tisti člen Zakona o tujcih možno uporabiti. Ja predsednik Vlade, imeli ste možnost, da ga uveljavite tisti četrtek na seji Vlade, pa so vam gospod Erjavec in Židan in notranja ministrica rekli, da ne bo šlo. Zdaj spet ponavljate isto zgodbo, spet razlagate isto mantro, da ste ravnali zakonito. Ja, naženite tiste tipe iz koalicije, odstavite notranjo ministrico, če mislite, da nimajo prav. Samo jaz mislim, da ima ona prav. Torej, da nimate zakonite podlage za tako ravnanje, kakšno ste se šli, torej poskus podelitve statusa skozi Zakon o tujcih, 51. člen. Te pravice preprosto nimate in te možnosti preprosto nimate.

In karkoli boste v nadaljevanju ... Jaz ne vem, če se boste sploh oglasili; zdaj vidim, da je to Čufer metoda, ko si tiho, gledaš, se malo nasmejiš pa je seja končana, to je Čufer metoda. To smo imeli v prejšnjem sestavu Državnega zbora, ki ni nič povedal, ampak se je malo smejeval. Ampak veste, resno interpeliran človek ali ustavno obtožen pa vendarle ... Jaz sem sedel tam kot, bom rekel, tisti, ki je doživel interpelacijo. Prvič kar je, šel sem ven samo na en sendvič pa tule čez, v tisti najmanjši prostor, kjer so to pač fiziološke potrebe, drugače sem bil pa tukaj in sem redno porabil ves čas in redno odgovarjal. To tisti poslanci, ki so tukaj bili, tudi vedo. Mi tega danes nismo doživeli, ampak doživljamo neko akademsko predavanje, doživeli smo cel kup žalitev s strani gospe Kustec Lipicer in to je to. To je to. In doživeli smo še moralne nauke, kako moramo biti pridni, kako moramo enako delati za državljane, tako kot so v socializmu, a ne? Ja, zakaj smo pa potem sistem menjali leta 90? Zato da smo dobili opozicijo pa koalicijo, verjetno, in nek drug sistem, ki ga nismo želeli. Jaz bom na tej točki se ustavil in seveda lahko ugotovim, da žal meni niste povedali nič, ne poslanci koalicije in ne predsednik Vlade. Žal. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MATJAŽ NEMEC: Besedo ima gospod Franc Jurša, priprava naj se

gospod Janez Janša in dr. Dragan Matić. Vidim pa, da imamo predlog za postopkovno ... / oglašanje iz klopi/ Replika. Gospod Uroš Prikl, imate repliko, izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa.

Saj nisem mislil, ampak ker sem bil toliko eksplicitno izpostavljen. Mislim, da ... Kolega Gorenak, jaz vas seveda visoko cenim, vaši nastopi so izjemno zanimivi na trenutke, včasih pa malo vseeno brcnete mimo. In tukaj, da živim v socializmu, ste pač malo mimo brcnili. Je pa seveda res, kolega Gorenak, da sva najbrž oba otroka socializma, rojena v socializmu. Kdo je večji otrok socializma od naju, o tem bi seveda lahko razpravljali. Seveda, plačani smo, poklicani smo na to mesto, da glasujemo. In če pogledate glasovanja moja, niso vedno identična s koalicijo; tudi Poslanska skupina Desus ni vedno poenotena, pač razmišljamo s svojo glavo in glasujemo tako kot nam nalaga vest, bom zase govoril, kot mi nalaga vest in po vsakem glasovanju nimam nobenih težav se pogledati v ogledalo, kako sem glasoval. Tako da nekaj stvari seveda je treba razčistiti. Pa ko smo že pri socializmu – v tem trenutku ni družbena ureditev socializem. Je pa res in to seveda moram povedati, za nekaterimi momenti socializma pa se nam lahko kolca. Ni bilo toliko revščine, ni bilo toliko brezposelnih, pa vendarle.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Franc Jurša, kot je bilo rečeno, pripravita naj se gospod Janez Janša in dr. Dragan Matić.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Predsednik, najlepša hvala za besedo. Še enkrat lep pozdrav vsem v dvorani!

Za začetek bi rekel od prilike takole. Tisto kar smo mislili, smo verjetno povedali, ampak kaj dosti za povedati ni bilo. To je ključno vprašanje in v tem začetku mojem bi rekel takole. Mi smo probali v stališču naše poslanske skupine zadevo na tak način, kot smo jo razumeli, tudi utemeljiti. In smo jasno in glasno povedali, da te zadeve, te ustavne obtožbe enostavno ni moč podpreti, ker nima osnovnih temeljev. Poglejte, če ne bi bilo tega migranta, o katerem danes cel popoldan govorimo, potem bi verjetno bil nek drug, na primer s priimkom in imenom Ramiz Ahmed. Tokrat je pač nekdo z drugačnim imenom in priimkom.

Veste, kaj pa me je najbolj bolelo? Predvsem takrat ko ste kolegi – mislim, da kolegi brez kolegice – govorili, češ, ta gospod, ki je prišel iz Sirije, pa je čisto navaden frizer. Veste, mogoče je včasih boljše biti frizer kot pa profesor, potem doktor. In vi se tu v Državnem zboru nazivate, kot da opravljate neke dolžnosti, ki ste jih v preteklosti opravljali. Vi ste tukaj vsi poslanci oziroma poslanke. In ni korektno, da s takimi naslovi tudi nastopate.

V tistem času, ko je bilo to aktualno, ko se je o tem največ v državi govorilo, mi je neka oseba ženskega spola – imena in priimka ne bom povedal zaradi tega ker me je enostavno in preprosto to prosila – od prilike rekla takole: »A v Ljubljani nimate kaj drugega početi, kot da več dni govorite o neki osebi, o samo eni osebi? A nimamo dovolj naših državljanek in državljanov, o katerih bi bilo treba več govoriti?« Pa tukaj bom rekel takole. Ne izključujem niti koalicije in niti opozicije; vsi ste dejansko sodelovali v teh razpravah in napejali to zgodbo do onemoglosti. Veste, če sem čisto realen, na prst bi rekel od prilike takole. A predsednik Vlade, države pa res ne sme tudi včasih kaj narediti kot človek? Kot človek – ne kot, nekdo je rekel, da je prvi uradnik, prvi funkcionar države in tako dalje –, kot človek pa jaz mislim, da tudi nekatere stvari enostavno in preprosto lahko naredi. Vi bi morali, mi je ta oseba rekla, vi bi morali več govoriti o težavah delavcev, ki imajo minimalne plače, o upokojencih, ki imajo male pokojnine, da bi lahko združili začetek meseca z koncem meseca, vi bi morali govoriti o šolstvu, o problemih v zdravstvu in tako dalje, a vi se vrtite nekaj dni že okrog tega vprašanja, ki sem ga že prej omenjal, da ga ne bom ponavljal. Veste, jaz osebno nisem zagovornik, da na veliko odpremo vrata za migrante. To napako je naredila neka predsednica ene od večjih zahodnih držav, ki je to storila in potem imela velike težave. Ampak veste, kaj mene skrbi? Nedolgo nazaj sem poslušal, katerih poklicev v tej državi nimamo in kako bomo to zapolnili. In na koncu ugotavljajo, da v šolah, bom zdaj rekel v gradbeništvu in nekaterih drugih sorodnih šolah, nimamo več državljanov – ker so več ali manj moški –, ki bi šli v te šole in se izobraževali za te poklice. In zahteve, potrebe po teh delavcih pa so strahovite. Govorijo o tisočih delavcih, ki bi jih za to leto in za naslednje leto potrebovali. Veste, zdi se mi pa tudi dokaj nekorektno, nekorektno, da se predstavlja neka cena – tisoč 900 pa ne vem koliko evrov, koliko dobi migrant. Dajmo govoriti o tem, kaj mu naša država da, in govoriti o tem, kaj v masi to stane. Poglejte, tu so neke institucije, ki to zadevo opravljajo. Veste kaj, jaz bom dal primerjavo. Če bi na tak način, kot vi izračunavate, kolega Grims, če bi na tak način izračunali, koliko stane en poslanec, potem bi prišli do 23 tisoč evrov, nekje okrog, ampak toliko vi ne dobite. Vi dobite plačo, veste točno, koliko dobite neto in koliko dobite bruto; to niso realne številke. In jaz mislim, da je prav, če že se pogovarjamo, da govorimo o realnih številkah. Pa še nekaj. Glede na to da ste kot predavatelj govorili tudi o tem da je nekoč nek predsednik neke stranke obljubljal pokojnino – vemo, za koga gre –, obljubljal pokojnino tisoč evrov ... Veste, to je vzeto iz konteksta. Gospod Erjavec je govoril, če imajo tajkuni na računih toliko in toliko evrov, potem je prav, da bi imeli upokojenci tisoč evrov penzije. Jaz upam, da nas boste pri teh prizadevanjih s tem zakonom, dopolnitvijo, ki smo jo vložili na ZPIZ-2, da nas

boste tudi podprli in da bomo upokojemcem standard malo dvignili v teh letih, v katerih mi to tudi načrtujemo.

Veste kaj, tudi to vam moram povedati, da nikoli in nikdar, pa imam že nekaj let, nisem obsojal ljudi, ki so se odločili, da ne želijo sodelovati v moriji na območju tudi njihove države. Zakaj neki bi moral moški sodelovati v bojnih delovanjih, zakaj? Se mogoče tisti, ki tam v teh zadevah sodelujejo, ne bojujejo za njegove ideale? In vsi imamo svoja prepričanja in jaz mislim, da ne bi smeli biti tako ozki in togi do tega vprašanja.

Za zaključek pa bi rekel sledeče. Kot Prlek bi rekel, danes smo državi vsi skupaj kradli denar oziroma peneze, bogu pa čas.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Postopkovno, mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Če lahko opozorite spoštovanega poslanca, ki je zdaj govoril in ki je izrazil željo, da bi govorili o tem koliko konkretno migrant dobi, koliko to stane in koliko je to v masi, da naj si pogleda v magnetogram mojega uvodnega nagovora, pa bo videl, da sem točno o tem govoril. Povedal sem, da migrant dobi 18 evrov pač na roko, da stane to davkoplačevalce zaradi napačne vladne politike tisoč 963 evrov na mesec in v masi je to zneslo leta 2016 123 milijonov. In ko ste rekli še, da bi se morali pogovarjati, zakaj imajo delavci nizke plače, pensionisti pa nizke penzije; pogledajte, zato ker so preveč obdavčeni, imajo delavci tako nizke plače, ker potem ta denar porabljate na tak način, in zato seveda ni denarja za človeka vredne penzije. Točno o tem sem govoril, lahko se prepričate, samo pogledajte v magnetogram. To je bistvo te razprave danes. In pa seveda vprašanje ustavnosti in zakonitosti. Tudi s tega vidika, kako in na kakšno osnovi lahko neka vlada daje prednost tujcu pred svojimi lastnimi pomoči potrebnimi državljani.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: To je bila pa res lepa replika, samo žal je bil to postopkovni predlog. Nisem ga slišal.

Besedo ima gospod Janez Janša.

JANEZ (IVAN) JANŠA (PS SDS): Hvala lepa.

Vsak predsednik Vlade, ki priseže pred tem državnim zborom, izreče tiste znamenite besede iz ustave, da bo spoštoval ustavni red in da bo delal za blaginjo Slovenije. V tem konkretnem primeru, zaradi katerega je vložena ustavna obtožba zoper konkretnega predsednika Vlade, smatramo, da predsednik Vlade ni spoštoval ustavnega reda in da ni delal za blaginjo Slovenije. Neposredno je kršil več zakonov. Te kršitve so obrazložene. In po tej današnji razpravi se je treba vprašati, ali živimo v državi, ki ima normalen parlament. Tukaj se je nek ustavni instrument, ki je ustavna pravica, zapisana v tej ustavi od leta 1991, razglašal za malodane kriminalno dejanje. V isti državi, v

kateri se pranje 100 oziroma tisoč milijonov evrov denarja za teroriste v največji državni banki ne šteje kot kriminal, ampak kot neka praksa. Ustavna obtožba tudi ni najhujši instrument, ki ga lahko opozicija uporabi. Naša dolžnost je, da uporabljamo instrumente iz ustave, kadar smatramo, da je ta kršena, zato opozicija je v demokratični državi. Ni pa to najtežje orožje, kot smo tukaj slišali danes tisočkrat. Nismo predlagali zamenjave predsednika Vlade, nismo predlagali konstruktivne zaupnice. Predlagali smo, da se naš sum, da je predsednik Vlade kršil ustavo, preveri pred Ustavnim sodiščem. In tam je potrebna dvotretjinska večina, se pravi 6 glasov od 9, da se predsednika Vlade razreši, v primeru če Ustavno sodišče smatra, da je bila ustava kršena. Glede na to da v Ustavnem sodišču sedijo sošolke predsednika Vlade, da tam sedijo večinoma ljudje, ki jih je ta koalicija imenovala ... Ne vem, na njegovem mestu nas ne bi bilo tako strah iti pred to ustavno sodišče. Ampak očitno so stvari drugačne od tega kar je bilo tukaj povedano in zadeva se zdaj skuša obrniti v to, da se diskreditira sam ustavni instrument in glejte, tega pa še nismo doživeli v tem Državnem zboru – s kolegom Battelijem smo tukaj od začetka –, bilo je več ustavnih obtožb, ampak da bi nekdo skušal s strani oblasti diskreditirati pravico opozicije, da uporabi ta ustavni instrument, glejte, to pa slišimo danes prvič. In to v neki situaciji ... Preberite si recimo nastop, ki je bil prej omenjen – gospoda Drnovška, ko je bila vložena ustavna obtožba zaradi tajnega sporazuma z Izraelom –, in ga primerjajte s tem kar je ne povedal ampak prebral gospod Cerar prej, pa boste videli, kakšen je odnos do spoštovanja ustavnosti. In ko smo že pri tem; ustavna obtožba, ki je bila takrat vložena zaradi tajnega sporazuma, bi bila lahko vložena tudi danes. Če se ne motim, imate nek sporazum o sodelovanju z Madžarsko pri drugem tiru, ki je tajen, ki ga ne moremo dobiti, pa je nekje oziroma naj bi ga dobili samo člani nekega odbora, s tem da 154. člen Ustave še vedno velja, predpisi morajo biti objavljeni, preden začnejo veljati. Zdaj, ko je šlo za tisto ustavno obtožbo je takrat Ustavno sodišče presodilo, da sporazuma z Izraelom ni, ker ni bil javno objavljen. Ampak očitno ta lekcija izpred 20 let ni nič zalegla in imate zdaj spet nek tajni sporazum. Pa ne samo to, Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb je odkrila, da kriminalistična policija uporablja tajne pravilnike, tajne predpise. Po letu in pol, odkar zahtevamo te predpise, jih ne dobimo v celoti niti na nadzorno komisijo. To je naslednji razlog – in predsednik Vlade je o tem obveščen – za ustavno obtožbo; neposredna kršitev ustave, in to na nekem primeru, ki je že šel čez obravnavo v tem državnem zboru, ki je šel čez obravnavo na Ustavnem sodišču, ker imamo čisto sliko. Ustavna obtožba je možna in bi bila upravičena tudi zato ker kršite ustavo glede financiranja zasebnih šol, in to kljub odločitvi Ustavnega

sodišča, ki je jasna. Pa še kakšen razlog bi se našel, ki je popolnoma legitimen za to da opozicija vloži ustavno obtožbo. Torej se ne ob pomanjkanju argumentov v tej konkretni zadevi izgovarjati z poskusom diskreditiranja samega instrumenta. Ker nivo parlamentarne demokracije v tej državi spravljate na neko raven, kakšno si država, ki je članica Evropske unije, ne zasluži.

Ko gre za ta konkreten primer pa glejte, tisti, ki omenjate socialni položaj upokojujencev pa socialne zadeve in tako naprej; za državljane Republike Slovenije je to vprašanje predvsem vprašanje splošne socialne pravičnosti. Ne dobi Ahmad tisoč 800 evrov v žep, se pa toliko evrov vzame iz žepov slovenskih davkoplačevalcev. Oni morajo to prispevati, tisti, ki imajo 500 evrov penzije. In zato ne podcenjujte tega vprašanja in pričakujem, da se v tem kratkem preostanku mandata Vlada nikoli več ne bo sestala zaradi nekega tujca, ampak zaradi problemov slovenskih ljudi.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima dr. Dragan Matić, potem pa preidemo v sklepni del razprave.

DR. DRAGAN MATIČ (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani predsednik Vlade z ministrsko ekipo! Janez Janša nas je ravnokar obtožil, da želimo diskreditirati institut oziroma instrument ustavne obtožbe, ampak resnica je ravno obratna. Stranka SDS je dodobra devalvirala, ne diskreditirala ta instrument. Rečeno je že bilo, da je po zaslugi SDS ta pomembna varovalka demokracije pač zlorabljen ali tolikokrat, da smo lahko upravičeno v pričakovanju, da bo Slovenija prišla v knjigo Guinnessovo knjigo rekordov po zaslugi SDS. Ta instrument je pač v tem danem današnjem primeru v funkciji neke primitivne politične propagande. Pa ne samo da smo po zaslugi SDS prišli v pozicijo, da je več kot 15 oziroma 16 % vseh teh ustavnih obtožb na svetovni ravni se zgodilo ravno v Sloveniji. Še eno prvenstvo si lahko obetamo po njihovi zaslugi. Če se ozremo na mednarodno zgodovino impeachmenta, lahko ugotovimo, da so bili državniki po svetu obtoženi zaradi uzurpiranja ustavne oblasti, razkrivanja tajnih podatkov, spolnih škandalov, korupcije, nepotizma, finančnih škandalov in poneverbe. Nikjer do zdaj ni bilo treba predsedniku odgovarjati zaradi človekoljubnega dejanja, ki je v okviru prava in zakonov. Nikjer do danes, ko je to edinstven primer v Sloveniji.

Vendar, če so bili prej tovrstni SDS predlogi vsaj formalno do neke mere na povprečni ravni, je današnji predlog spričevalo esdeesove mizerije oziroma nezmožnosti, da bi pri sestavi ustavne obtožbe sledili vsaj minimalnim potrebnim standardom – o tem so govorili že kolegi pred mano, zato danes ne bom nadaljeval v tej smeri. Predlagatelj je nekako pozabil, katere so obvezne sestavine, ki bi jih ta

ustavna obtožba morala imeti in ta – recimo temu dokument – nima osnovnih sestavin in je brez temelja. To je bilo več kot jasno in argumentirano razloženo danes. Glede na to da je gospod Gorenak naslednji dan po zasedanju državnega vrha predstavljal predlog ustavne obtožbe, ki je bila očitno spisana v eni noči, kar se ji zelo pozna, lahko sklepamo, da je ravno on njen duhovni oče.

Če pogledamo reference gospoda Gorenaka, vidimo, da je to bil razredni pedagog, ki je potem bil prekvalificiran v miličnika ter vzgojitelja mladih fantov v kadetnici v Tacnu, kasneje pa je napredoval do predavatelja o managementu represivnih organov, in nikakor ni čudno, da je dr. Cerar ta predlog ustavne obtožbe tako zlahka zavrnil. Dr. Cerar je ugleden ustavni pravnik, eden od avtorjev slovenske ustave, redni profesor prava, ki je bil šestnajstkrat v 17 letih izbran med 10 najbolj vplivnih pravnikov v državi. Razumljivo je torej, da je ta pomanjkljiv in invaliden predlog ustavne obtožbe dr. Cerar po točkah zavrnil učinkovito, jasno in utemeljeno in da ni imel kaj dosti dodati, zato ker so bila tudi vaša nadaljnja vprašanja povsem prazna in ne vsebinska.

Bistvo vsega esdeesovega početja je dokaj očitno – poskusiti vzbuditi vsaj del nekdanjega strahu pred tujci, razpihati vsaj malo strupene žerjavice z željo, da bi zagorel ogenj sovraštva do beguncev. Da je včasih stranka SDS znala in zmogla bolje, dokazujejo naslednje besede: »Mnenje Slovenije je, da priseljenci obogatijo našo družbo in v naše okolje vključijo del sveta in kulture, ki bi nam sicer ostala nedostopna. Nujno je, da se jim omogoči, da se uspešno vključijo ter da se jim zagotovijo enake možnosti za delo, študij in uspeh v življenju.« Teh besed ni izgovoril poslanec Dragan Matić januarja 2018, ampak minister SDS Dragutin Mate januarja 2008. Namesto spodobne proevropske države SDS glede migrantske politike izpred desetih let imamo danes stališče, ki je identično izjavam pripadnikov skrajno desničarske Alternative za Nemčijo, in to je žalostna, pogubna alternativa, ki jo sicer odločno odklanjamo tako pri nas kot tudi drugje po Evropi. Je pa žalosten dokaz, kako daleč je degenerirala stranka SDS v teh desetih letih.

Predsednik Cerar je pokazal, da je poleg tega da je funkcionar in politik, tudi človek, ki ni prenehal biti sočuten in pozoren do bližnjega. Da je predsednik Vlade v svoji presoji, da je treba opraviti dodatno preverbo pravnih možnosti, imel prav in da pravne možnosti v primeru Ahmad Shamieh še niso izčrpane, izkazuje sodba Upravnega sodišča. Le-ta ugotavlja, da prošnja za azil sploh ni bila zavrnjena, uporaba diskrecijske klavzule pa da je še vedno mogoča.

Naj sklenem; v primeru ustavne obtožbe, o katerem govorimo danes, lahko ugotovimo, da je posmeh demokraciji in da gre za zlorabo instituta ustavne obtožbe v politikantske predvolilne namene. Tokratna

ustavna obtožba se bo pomnila v zavesti slovenskih državljanov kot skrupulo in šolski primer, kako nizko lahko pade neka politična stranka. SDS v političnih obračunih namesto argumentacije svoje nasprotnike zelo rada pošilja na smetišče zgodovine. Z današnjim poskusom ustavne obtožbe je SDS pokazala, da s takšno miselnostjo pravzaprav sama sodi ravno v odlagališče preživelega nazadnjaštva, ki ni uporabno niti za reciklažo. Namreč, preveč je toksično. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Postopkovno, dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Pravzaprav imam zdaj bolj vprašanje za vas, predsednik. Sprašujem vas, kaj narediti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Povejte tisto kar ste hotel povedati.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Ja, ja, saj bom, saj bom povedal.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ker ne poznam vaše bibliografije, da bi lahko ... Oziroma tisti del, ki vas je zmotil.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): ... ja, ja, pogledajte, gospod Matić je začel z mojo osnovno šolo pa končal z višjo šolo. Namreč, jaz sem potem naredil še fakulteto, magistriraj, doktorat pa postal profesor, izredni. / oglašanje iz dvorane/ Pri predsedniku Vlade je pa začel s fakulteto, veste. In zdaj govoriti take reči na tak način ... Ob tem da vi ne reagirate, predsednik, in te besede so namenjene vam. Ponovno ponavljam to kar sem rekel na začetku mandata: če niste sposobni voditi Državnega zbora, dajte odstopiti tamle kakšnemu podpredsedniku. Vi niste tega sposobni. Namreč, dajete absolutno, bom rekel, prednost svojim strankarskim kolegom, ki lahko počno, kar hočejo, kar se tiče opozicije pa seveda trosite opomine. Pogledajte, na tak način se Državnega zbora ne vodi in kot eden najstarejših poslancev, ki tudi gremo proti koncu mandata, vam lahko povem, da med vsemi tistimi slikami tam gori slabšega ni bilo. Niste sposobni. In če niste sposobni, bi bilo boljše, da prepustite komu drugemu vodenje. Mi smo imeli gospoda Vebra. Pogledajte, gospod Veber je bil gospod predsednik, pa je bil daleč od moje politične opcije, pa cel kup predsednikov smo imeli. Vi pa greste z načinom tako, da počnete nekaj, kar predsednik nikoli ne sme početi in njemu ne bi smeli dovoliti tega zmazka, ki ga je naredil. Z mojim življenjepisom, ki ga je primerjal s predsednikom Vlade, pa pozabil povedati pol stvari. Pogledajte, predsednik, razmislite o tem, da mogoče komu odstopite ta položaj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predsednik Vlade Republike Slovenije dr. Miro Cerar.

DR. MIROSLAV CERAR: Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsednik.

Moja beseda ni zadnja. Zadnjo besedo ima predlagatelj, zato verjetno tudi sam ne bom mogel odgovoriti na še številne, verjamem, obtožbe in trditve, za katere ne dvomim, da bodo mnoge manipulativne, neresnične. Pa vendar verjamem, da boste poslanke in poslanci iz tega kar sem povedal že v uvodnem nastopu in iz tega kar bom povedal zdaj, lahko razbrali to kar sem že večkrat poudaril, da je ta predlog ustavne obtožbe popolnoma in očitno neutemeljen.

Gospod Janša je ravnokar rekel, prejle ko je razpravljal, da je dolžnost opozicije, da se vloži ustavna obtožba, če obstaja sum, da je bila kršena ustava oziroma zakon. Prvič, verjamem, da bi moral obstajati nek, saj če se uporabi ta izraz, sum, ki je kazenskopравни, utemeljen, ali zelo močan razlog za sum. Vsekakor pa je dolžnost opozicije tudi ta, da če vloži ustavno obtožbo, da jo seveda vloži odgovorno, da oceni, ali res obstajajo razlogi za to da uporabi tako močan institut ustavne demokracije, ki se resnično v sistemih, ki ga poznajo, vlaga zelo izjemno, po mnogih predhodnih študijah, pripravah, preverjanjih. Kajti postaviti nekega vodilnega funkcionarja v državi – kjerkoli, ali je to ameriški predsednik ali nek drug predsednik vlade ali predsednik države – pred ustavno obtožbo, to je zelo, zelo odgovorno dejanje in te odgovornosti, spoštovane poslanke, poslanci SDS, dejansko ne premorete. Ne premorete.

Vaš predlog je, kot rečeno, popolnoma neutemeljen. Jaz sem ga v prve pol ure, ko sem odgovoril od točke do točke, od alineje do alineje na vaš predlog, zavrnil v vseh pogledih, dokazal, da niti ena obtožba znotraj širše obtožbe ne stoji, ne drži in seveda sem pokazal tudi na številne površnosti, površnosti. Marsikje je predlog netočen. Namesto sklicevanja na uredbo in notranje pravo EU se sklicujete na mednarodne pogodbe, narobe, kot je bilo pojasnjeno v razpravi, citirate imena sodišč, celo pri kaznivem dejanju – očitajte mi kaznivo dejanje – ste uporabili 6 vrstic, 6 vrstic, da ste utemeljili, zakaj sem storil kaznivo dejanje. V ustavni obtožbi ste me pravzaprav obtožili kaznivega dejanja zlorabe položaja in za to porabili 6 vrstic besedila. Oprostite, to ni odgovoren pristop, kajti na ta način niste niti mogli in seveda tudi niste utemeljili, kje, kdaj, kako, na kakšen način sem storil oziroma izvršil znake kaznivega dejanja. Seveda jih nisem, zato tudi niste imeli kaj napisati, ampak to je samo dokaz tega, kako ste se zadeve lotili. Kot sem prej povedal, celotna ustavna obtožba ima 4 strani; 4 strani ustavna obtožba predsednika Vlade! To bom zagotovo –, kot je rekel gospod Gorenak, ki je zdaj seveda zapustil dvorano – tudi sam kdaj kasneje, če bom še kdaj imel

priliko predavati, omenil študentom. Mogoče bom celo pokazal to obtožbo kot zanimiv šolski primer, pa ne v tistem smislu, kot ste vi, gospod Grims in gospod Gorenak govorila, ko se dogaja resnično prav, oprostite izrazu, prav perverzna situacija, ki jo je nakazal že poslanec gospod Jani Möderndorfer, ko je rekel, da zdaj nepravniki tukaj pred slovensko javnostjo vehementno poučujete profesorje prava o tem, kaj je pravnomočnost, kaj je dokončnost in tako naprej, pri čemer ste se seveda v sami ustavni obtožbi očitno, jasno, nedvoumno zmotili ravno v teh zadevah. In seveda to da je zadeva površno pripravljena, dokazuje tudi dejstvo, da je sam predstavnik predlagatelja, tisti, ki zastopa vas 19 poslancev, to je bil gospod mag. Grims, pred celim zborom, spoštovanim zborom po Wikipediji razlagal, »poglejte si Wikipedijo,« je rekel, »vam bom povedal, kako je treba razumeti zdaj pravnomočnost in dokončnost.« Če se tako lotiš ustavne obtožbe, da jo moraš sredi obravnave v Državnem zboru dograjevati z argumentacijo iz Wikipedije, potem seveda mislim, da vsak državljan, ki to posluša, in vsak poslanec in poslanka dobro razume, kje smo. Zakaj je ta vložitev ustavne obtožbe tudi neodgovorna? Zato ker ste tukaj zlorabili ta institut. Če bi vi res storili svojo dolžnost, da bi res obstajali neki zelo resni razlogi, da sem storil kaj protiustavnega ali protizakonitega, potem bi seveda bila razprava popolnoma drugačna, ne bi že v kali, v začetku razprave vsi dejali, da ne bodo seveda podprli takšne ustavne obtožbe in seveda bi bilo možno o čem razpravljati.

Pravite, naj odgovorim na vaša vprašanja. Ja, kaj pa naj odgovorim še? Na vse navedbe sem praktično odgovoril, ki so bile relevantne za ustavno obtožbo. Seveda pa ravno ta vaša nemoč je pripeljala do tega da ste v razpravo vpletli še druge teme: schengen, Češko, Slovaško, vse je bilo na temi. Socialna pravičnost, da, nekatere teme se delno povezujejo s to problematiko, ampak vi ste šli daleč preko, zato ker enostavno vam je zmanjkalo argumentov na tem področju in zato ker seveda ste tudi to zadevo zlorabili v predvolilni namen, to je popolnoma očitno. Gre torej za zlorabo ustavnega instituta v predvolilni namen in seveda hkrati za demonstracijo tega, kako se razpravlja o vsem ostalem, samo o tisti materiji, ki bi morala biti na dnevnem redu, ne. Naj se samo primeroma, ker toliko časa tudi jaz nimam, dotaknem nekih tem, ki ste jih sprožili.

Gospod Grims je denimo dejal, zgledujemo se po Češki, zgledujemo se po Madžarski, ki zavračata vse begunce oziroma migrante. Jaz mislim, da je veliko stvari, po katerih se lahko zgledujemo ravno tudi po naših prijateljskih državah Češki in Madžarski. Spomnimo se, da so nam tudi priskočili na pomoč, ko smo varovali in nadzirali schengensko mejo. Pa vendar, točno v tem pogledu, gospod Grims, ki ste ga navedli, se pa jaz ne želim zgledovati po teh dveh državah in to tudi javno povem, tako tukaj kot v Bruslju. Kajti

zavzemam se za evropsko solidarnost. Zavzemam se za to da če Slovenija, ki je manjša od teh držav in težje prenaša nekatera bremena, solidarno deluje v programu relokacije beguncev in seveda tudi preselitve beguncev – v skladu s svojimi zmožnostmi seveda, kajti na to zelo pazimo –, potem moramo to enakopravno pričakovati tudi od drugih članic Evropske unije. In v tem je naš prispevek k obstoju Evropske unije, kajti če Evropska unija ne bo solidarna, potem je ne bo. Tako kot to velja za vladavino prava, ki jo moramo prav tako spoštovati, ampak to je že nek drug kontekst, ki ne sodi v to razpravo.

Glede schengna ste navedli nekatere zelo hude trditve v zvezi z migranti, vendar potem ste rekli, da ta primer, ki je tu v obravnavi – primer Ahmada Shamieha – škoduje Sloveniji kot delu schengenskega območja. To je vzbujanje popolnoma napačne predstave pri naših državljankeh in državljanih, ki to razpravo poslušajo. Kajti poslanci vedo, da ste manipulirali, ampak vsi državljani pa morda ne. Slovenija je zelo odgovorna članica schengenskega območja. Slovenija je ravno v migrantski krizi bila prva med vsemi državami na balkanski poti, ki je začela uveljavljati nadzor, in to na schengenski meji, za kar smo dobili posebno priznanje, tudi Evropske unije, in je bila prva država, ki je še kako pokazala, kaj pomeni humanost, solidarnost in ostale vrednote, ki jih zagovarjamo, predvsem tudi zagotavljanje varnosti. In to da se danes postavlja nadzor na meji med Slovenijo in Avstrijo s strani avstrijske vlade, je nekaj, kar nenehno vztrajno kritiziramo; vsakič znova v Bruslju osebno ministri in vsi drugi zahtevamo, da se ta nadzor na meji odpravi. Ampak ta nadzor je tudi med Avstrijo in Nemčijo. Ali torej potem tudi Avstrija izpade iz schengna? Je tudi med Dansko in Nemčijo, je tudi med Švedsko in Dansko in Dansko in Norveško. Ni samo tukaj. Ali to pomeni, da so te države kar vse izpadle iz schengna? Nemčija, Danska, Švedska? Absolutno ne. Gre za moment v razvoju naše unije, ki ni enostaven, kjer si bomo še naprej prizadevali, da se ta nadzor na meji odpravi, ker je to v korist skupnemu trgu, prostemu pretoku blaga, ljudi in tako dalje, ampak nikakor – in to moram poudariti –, nikakor Slovenija ne popušča pri varovanju schengenske meje in pri pripadnosti schengenski uniji, kajti to je tisto kar rečemo, da smo pripadni temu najbolj povezanemu delu Evropske unije in od tega ne bomo odstopili. In zato Vlada s svojimi dejanji ne ogroža schengna, ravno nasprotno. Naša vlada močno prispeva k varnosti schengenskega območja. Državni organi, kot je policija in drugi, k temu zelo požrtvovalno in močno prispevajo. In s tem bomo tudi nadaljevali.

Potem je bil očitek, denimo, glede neenakopravne obravnave naših državljanov, tujcev, prosilcev za azil in tako dalje. Najprej naj povem nekaj zelo, zelo jasno, da tu ne bo nobenega dvoma. Vi se stalno pogovarjate in

govorite, skušate imputirati, skušate vsiliti razpravo o nekih prvo in drugorazrednih ljudeh, državljanih, beguncih in tako dalje. To razpravo sem tu že zavrnil in jo ponovno v celoti zavračam. Za mene kot predsednika Vlade je vsak državljan Slovenije na prvem mestu in enako vreden. Seveda pa so tudi drugi naši prebivalci pa tudi tisti, ki pridejo v Slovenijo, ljudje, ki so kot ljudje popolnoma enako vredni kot naši državljani v svojih temeljnih pravicah. In zato moramo tukaj zelo, zelo pozorno, preudarno voditi politiko varstva človekovih pravic, zagotavljanja varnosti in zagotavljanja drugih demokratičnih vrednot. Ampak to kar nam stalno skušate vsiliti – ta vlada se je toliko ur ukvarjala z tem človekom, za naše državljane pa ne stori nič –, ja spoštovani, vsak dan delamo za naše državljane; moj delavnik ni 10 ur, je tudi mnogo daljši, delavnik ministrov, ministrice, državnih sekretarjev pa tudi vas. Ja za koga pa delamo vsak dan, če ne najprej za naše državljanke in državljane? Res je, zgodi se tudi to da se pojavi kakšen problem, kjer se s kakšnim posameznikom – ali našim ali tujim ali s čemerkoli – ukvarjamo po več ur. Tudi nočne seje so, marsikaj je že bilo. Ampak to da smo se posvetili tudi temu problemu tega gospoda Ahmada Shamieha, kaže predvsem to da Slovenija še vedno ostaja neka normalna, človekoljubna, demokratična, tudi solidarna država. Da želi tudi v tem napraviti premislek, videti, ali lahko pomaga in tako naprej. Seveda pa pri tem vedno spoštujemo pravni red, k temu sem prisegel in to je moja že osnovna, temeljna, poklicna orientacija. Res je, sodeloval sem pri pisanju ustave, pri mnogih zakonih, ki so danes del našega pravnega sistema in kot profesor prava in kot pravnik bom vedno – in tudi, ko sem stopil v politiko, je bil to moj temeljni cilj – zagovarjal pravno državo, spoštovanje vladavine prava. Zato je še toliko bolj absurdno, da tako hitro pristanete predlagatelji na neko domnevno, da sem ravno jaz prekršil pravo, da sem jaz prekršil ustavo in zakone. Kajti verjemite mi, zelo dobro poznam in razumem naš pravni sistem in zelo dobro se zavedam pomena spoštovanja ustave in prava in ves čas si prizadevam – za razliko od vas ..., ja si, za razliko od vas si ves čas prizadevam – za višjo pravno in politično kulturo. / oglašanje iz dvorane/ In v vašem izrazoslovju in skakanju v besedo tega ne vidim. Ko gre za migrante, ki so prosilci za azil, moramo vedeti, da so ti migranti del ranljive skupine, kot so na primer tudi žrtve trgovine z ljudmi in tako dalje; imamo pač določene ranljive skupine. Imamo tudi seveda med državljani in državljanke Slovenije ranljive skupine, ampak zdaj bom govoril o migrantih, da ne bo dvoma. In pravni sistem omogoča drugačno odločanje glede na ranljivost te skupine in ko gre za drugačne dejanske okoliščine, je to tudi v skladu z načelom enakosti iz 14. člena Ustave, pravice do dostojanstva iz 34. člena Ustave ter načelom enakosti iz Protokola številka 12 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in

temeljnih svoboščin, ki omogoča celo pozitivne ukrepe za ranljive skupine. Se pravi, ko gre za ranljive skupine ali posameznike znotraj njih, je treba primere presoditi glede na dejanske okoliščine, upoštevati vse, celoten kontekst, zato je nemogoče kar takole na pamet govoriti, s tem tako, z drugim tako; vsak primer je treba preučiti natančno in posebej.

Ko je razpravljajal gospod Gorenak, sem zaznal neko izjavo o tem, kdo in kdaj je sodno odločal v zadnji sodbi Upravnega sodišča, omenjeno je bilo neko ime, tako kot je gospod Janša rekel, da imam neko sošolko na Ustavnem sodišču. Vidite, to je neka metoda, ki je jaz ne odobravam. Ja, je del političnega diskurza, razprave, karkoli, vendar stalno imputira: če je nekdo moj prijatelj, znanec ali pa vaš prijatelj, znanec, je enostavno tukaj med nama neka nezakonita zveza, je takoj neka korupcija v ozadju, takoj nek sum. S temi stalnimi sumničenji ne bomo v Sloveniji prišli nikamor. Prvič, nimam nobene sošolke, vsaj ne vem, ne spomnim se na Ustavnem sodišču; je pa res, da poznam večino, pravzaprav skoraj vse ustavne sodnike iz vseh mandatov, saj sem ja z njimi tesno sodeloval. Ampak nikoli nisem storil nič takega, da bi vplival na njih nedopustno in tudi oni niso nikoli storili nič takega, da bi jaz vedel, da bi skušali name vplivati. Se pravi, v Sloveniji, kjer nas je 2 milijona, je nekaj zelo pomembno razumeti – mi ne moremo prepričati tega da bi se srečevali med seboj ljudje, ki se poznamo, ki smo v sorodstvu, ki smo kdaj skupaj delali, ker smo premajhna družba. V Franciji, v ZDA se lahko odseliš na drug konec države, v Sloveniji je večina pravnikov študirala na eni ali dveh fakultetah, se srečujejo dnevno med seboj, tudi če so odvetniki, tožilci in sodniki, ki imajo različne funkcije v postopkih. In zato na ta diskurz, da čim nekoga poznaš, je nekdo s tabo v sorodu ali karkoli, je že takoj nekaj sumljivo, ne morem pristati. Je pa res, da to zahteva bolj odločno držo pri vsakem od nas, da ne popuščamo skušnjavam, in jaz ne popuščam skušnjavam. In pričakujem, da bo to tudi prevladalo v Sloveniji kot neka nova mentaliteta, kajti sicer ne bomo mogli sobivati. In ko ste omenili sodnika, konkretno gospoda Zalarja, je to zame primer, kako pravzaprav se ne razpravlja o teh zadevah. Ne nazadnje so bili trije v senatu, ki so odločali v tej zadevi, ne samo en, ki ste mu želeli imputirati neko sporno preteklost ali karkoli. In vidite, to je tisto, kar po mojem ni dobro za pravno državo, za našo pravno kulturo, da tako razpravljamo drug o drugem, o sodni veji oblasti, o čemerkoli. Tukaj moramo, sploh v takšnem hramu demokracije, ohraniti neko dostojanstveno držo.

Če se vrnem nazaj na konkretno razpravo o ustavni obtožbi. Namen te razprave, namen predlagateljev stranke SDS je bil seveda – kaj? – da bi zrušili mene kot predsednika Vlade, da bi s tem seveda porušili politično stabilnost, ki smo jo z veliko težavo, pa vendar vztrajno in do zdaj tudi prepričljivo zagotovili v tej

državi, kar je spodbuda številnim pozitivnim procesom. Kajti vsi ekonomski in finančni in socialni kazalci so pozitivni, kljub temu da imamo še številne izzive pred seboj. In to pomeni kaj? Vi bi radi povzročili nemir v družbi, da se spet nekaj poruši, da se spet začne nekaj prepirati med sabo, da se začnejo ponovno zaostrovati ideološki spori, ki jih že tako ali tako stalno želite zaostrovati na tistih točkah, ki za Slovenijo niso produktivne. Ideologija je vedno prisotna v politiki. Vsi smo del soočanja različnih ideologij, ampak ideološki spopadi, celo kulturni boj – ali kakorkoli temu rečemo – na točkah je neproduktiven. Ko gre za medsebojne osebne spore, ko gre za neko preteklost, iz katere moramo potegniti nauke, pa se ne več ukvarjati z njo, ampak gledati naprej za naše mlade, takšni ideološki spori so neproduktivni in vi bi nas radi potegnili nazaj v to. In če bi danes podprli ustavno obtožbo, bi bil to prvi korak k takšni nestabilnosti. In zato sem vesel, da sem imel možnost, da poslance, vas vse lahko nagovorim, da vam pokažem, da je ustavna obtožba neutemeljena. In naj še enkrat povem, rekli ste mi, ne odgovarjam na vaša vprašanja. Poslušajte, moj odgovor, polurni je bil nekajkrat daljši, če bi ga zapisali, kot je vaša ustavna obtožba. Vsaj trikrat daljši kot je vaša ustavna obtožba je bil moj odgovor, kjer sem pojasnil od alineje do alineje razloge, zakaj ta obtožba ne stoji.

In zdaj smo še pri eni stvari, ki jo bom tudi sam omenil, bila je večkrat omenjena. Ta nemir, to kar želite povzročiti, prinaša strah. Ljudje se potem prestrašijo tujcev, ki jih demonizirate, ljudje se prestrašijo Vlade, ta vlada je pa res grozna ... / oglašanje iz dvorane/

No, kakšna je, povejte, ko ste se zdaj že oglasili, če si upate, pa povejte no! / oglašanje iz dvorane/

A si ne upate? / oglašanje iz dvorane/

Zakaj se pa potem oglašate, če si ne upate do konca, potem pa prosim ... Ja, saj vas slišim, meni povejte.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prosim, mir v dvorani, da se lahko nadaljuje ...

DR. MIROSLAV CERAR: Ja, glejte, če si mi upate govoriti, da je ta vlada slaba, povejte mi, kakšna je ta vlada. Rekli ste... / oglašanje iz dvorane/

No, toliko, toliko o vašem pogumu.

Ampak zdaj bom rekel naprej ... / oglašanje iz dvorane/ Zdaj lahko pa seveda nehate; če ste rekli, da ne boste govorili, ker vam mikrofoni ne delajo, pa poslušajte mene.

Strah je največji sovražnik človeka. Strah človeka zakrči, mu prepreči ustvarjalnost, prepreči, da bi razvil potencial in zato seveda tisti, ki ustvari družbo strahu in potem v njej vlada, lahko vlada dejansko avtoritarno. Ljudi drži pod nadzorom, in to smo dali tudi v našem okolju že skozi v prejšnjem režimu, daleč nazaj je bilo tudi to zelo hudo. Zato bi se morali iz tega

naučiti to, da si take družbe, družbe strahu ne smemo želeli. Jaz bom naredil vse, kar morem – danes, jutri in kadarkoli v prihodnje, s tega mesta ali kot državljani –, da ne bo Slovenija postala družba strahu, ampak bo ostala družba svobode in varnosti. Družba svobode in varnosti. Seveda je pa med svobodo in varnostjo vedno neka napetost ... / oglašanje iz dvorane/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prosim, dajte se umiriti!

DR. MIROSLAV CERAR: A zdaj me kar tikate. Od kdaj se pa midva tikava, gospod poslanec?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Kolega Grims, kolega Grims, dajte se spoštljivo obnašati!

DR. MIROSLAV CERAR: Ne, ne, ni bil kolega Grims, ampak poslanec zadaj me je kar začel tikati, pa sem mislil, da ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Kolega Pojbič, pardon.

DR. MIROSLAV CERAR: Lahko nadaljujem, gospod predsednik?

Zato seveda verjamem, da smo sposobni, smo sposobni Slovenci zagotoviti svobodno in varno družbo. Ne nazadnje naša vlada to dokazuje in upam in verjamem, da bomo tudi v prihodnje to uspeli vedno znova dokazati – tako sami kot v Evropi, v Evropski uniji in širšem delu Evrope.

Današnja razprava je bila pravzaprav bolj kot razprava o ustavni obtožbi razprava o prihodnosti Slovenije, spoštovane poslanke in poslanci. To kar smo danes doživeli v tej razpravi, sta bili dve percepciji, dva načina dojemanja tega, kakšna naj bi naša družba bila. Eden je ta, ki spodbuja strah, krč, prevlado enega nad drugimi, in drugi je tisti za katerega se zavzemam in se zavzimate tudi, verjamem, mnogi drugi – verjamem, da skoraj vsi –, ki si dejansko prizadevamo za človekove pravice, človekovo dostojanstvo, ki je pravzaprav podstat tega in tudi za vladavino prava. Ob tem pa za zeleno Slovenijo, razvoj, trajnostni razvoj in vse druge stvari, ki jih bomo seveda skušali tudi v prihodnje uveljavljati.

Jaz sem danes nastopal kot predsednik Vlade in še nastopam v tej vlogi, kot pravnik prav tako, pa tudi kot človek. In verjamem, da mora predsednik Vlade vedno upoštevati vse te komponente pri svojem delovanju. Svet ni ne črn ne bel, svet je mavričen in celoten spekter barv je treba upoštevati tudi v političnem in družbenem življenju, zato je tako pomembno, da ne gremo enostransko v eno ali drugo smer. Vendar pa nekaj želim povedati: da po mojem osebnem globokem prepričanju mora biti politik najprej le človek. Samo to ga kvalificira, da je lahko res demokratičen in privržen idealom, ki jih zagovarja tudi naša ustava.

Naj počasi zaključim, kajti ta razprava danes je pokazala, da ni veliko stvari, o katerih bi se morali pogovarjati, kajti ustavna obtožba je skromna po obsegu, površna, kot sem rekel, neutemeljena v argumentih. Skratka, resnično bi lahko tudi v mnogo krajšem času prišli do zaključka, da je ta obtožba povsem neutemeljena. Je pa zelo pomembno to da se zavedamo, spoštovani predlagatelji iz vrst SDS, da kazati s prstom na druge samo zato da boš prikrikl nekaj pri sebi, lastne nečednosti ali napake, deluje samo nekaj časa. Prej ali slej se zadeve razkrijejo takšne, kot so. Kadarkoli to kdo počne, pride na dolgi rok na plano. Denimo, če dovolite še nekaj. Mimogrede, gospod Janša je pripeljal v to razpravo ravno prej, ko je razpravljaj, sporazum z Madžarsko. Govoril je o obtožbi zoper predsednika Vlade, ki seveda ne bi bila uspešna – govorim o predlogu obtožbe –, potem pa je rekel tudi, da ta vlada ima nek tajen sporazum z Madžarsko. To je tipičen primer zavajanja. To je seveda popolna neresnica, gospod Janša. Mi nimamo nobenega sporazuma z Madžarsko. Mi se pogovarjamo glede drugega tira, ki ga vi seveda vztrajno – ta proces – blokirate, mi se pogovarjamo o tem da bi z Madžarsko sklenili meddržavni sporazum, ki bo sklenjen tukaj, v Državnem zboru – javno, transparentno, kakor je to le mogoče. In trenutno se pogovarjamo na vladnih ravneh o izhodiščih za to kako bi lahko takšen osnutek sporazuma pripravili. In ko bomo lahko izhodišča na Vladi potrdili – in verjemite mi, Vlada bo to storila odgovorno –, bomo prišli z nekim besedilom v Državni zbor, s predlogom takšnega meddržavnega sporazuma. In potem boste poslanke in poslanci javno, skozi normalen postopek takšen postopek bodisi sprejeli bodisi zavrnili. Upam in verjamem, da ga boste sprejeli, ker gre za enega najpomembnejših projektov v naši zgodovini, to je drugi tir, ampak to bo vaša presoja. In zdaj govoriti, da imamo neke skrivne sporazume, ne drži. Ampak s tem se ustvarja predstava: ta vlada dela nekaj tam zakulisno, ta vlada je koruptivna, ta vlada to ... Nič od tega ne drži, nič od tega ne drži. In na ta način ne koristimo nikomur – ne opoziciji, ne koaliciji, še manj pa državljanom.

In zdaj res, spoštovane poslanke in poslanci, bom končal, kajti nima smisla nadaljevati te pravzaprav nepotrebne razprave. Še enkrat naj poudarim, da sem uvodoma, vse je zabeleženo na magnetogramu, zavrnil vse konkretne obtožbe iz celotne ustavne obtožbe, pri tem vztrajam. Noben izpostavljen argument me ni prepričal v nasprotno, nisem ravnal neustavno, nisem ravnal nezakonito, sploh ne protipravno. Storil pa sem nekaj kar se mi je zdelo prav kot človeku. Ne samo za tega človeka, zato ker je to po moji oceni v interesu Slovenije, v interesu vseh nas, da pokažemo, da smo lahko tudi dobri, solidarni – to kar zelo velikokrat naši državljani in državljani pokažejo –, hkrati pa sem pri tem vedno na vsakem

koraku spoštoval pravni red, torej ustavo, zakone in druge predpise.

Tako da spoštovane poslanke in poslanci, kot sem dejal uvodoma, predlagam, da predlog ustavne obtožbe zavrnete in da se s tem konča ta mučna pravzaprav razprava. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima predstavnik predlagatelja mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Kazati s prstom na druge, kot je zdajle uporabil izraz gospod predsednik Vlade, je nekaj kar je dejansko zaznamovalo ta dan, če ga pogledate s strani. Kajti kronski dokaz, da je ta ustavna obtožba utemeljena, da je bil zakon kršen, da je ustava kršena in da se dela vse, da ljudje tega ne bi opazili, je današnje medijsko dogajanje. Danes so po 14 dneh mediji iznenada ugotovili, da je nekje bil, pazite, pred 14 dnevi javno objavljen nek kredit in je to glavna tema v medijih. Ne sprašujejo se, ali je predsednik Vlade kršil zakon, ali je enakost pred ustavo in zakonom, da dobi en ilegalni migrant, ki vstopi v državo, toliko denarja in toliko bonitet in vsega, da stane slovenske davkoplačevalce tisoč 963 evrov vsak mesec, slovenski delavec pa dela za 700 evrov na mesec in slovenski upokojenec živetari s 600 evri. V tem času sem dobil še opozorilo ene gospe, da naj opozorim Vlado, da obstajajo tudi taki, ki živetarijo samo s 320 evri na mesec, ker pač zaradi določenih razlogov niso mogli uveljaviti celotne pokojnine. Ampak s temi se Vlada ne ukvarja. Ukvarja se z Ahmadom Shamiehom.

In danes tu slišimo, da je največji dosežek te vlade, pazite, politična stabilnost. Nihče, gospod predsednik, ni bolj načel politične stabilnosti Slovenije in Evropske unije kot tisti, ki ste dvignili zapornice in spustili v Evropo val ilegalnih migrantov, konkretno pol milijona ilegalnih migrantov s področja radikalnega islama čez Slovenijo, kar je zamajalo temelje Evropske unije kot celote in povzročilo takšno politično nestabilnost, gospod Cerar, da se je na tej osnovi zgodil celo brexit. Z vso odgovornostjo grem lahko trdit, da brexita brez tega vala ilegalnih migrantov ne bi bilo, kajti enako glasovanje so Angleži že opravili pred nekaj desetletji in takrat sta bili dve tretjini ljudi proti. In tudi danes in v času pred tem se je zabeležilo drugačno razporedenje ljudi. Takrat pa je to ravno sovpadalo in ta nestabilnost, ta politična nestabilnost v Evropski uniji, ki se je zgodila zato ker nekateri niste spoštovali pravnega reda Evropske unije in lastnih držav, ta je povzročila, da je Evropska unija začela razpadati, če uporabimo pravi izraz. In lahko smo zelo žalostni, da je to tako. Gre za projekt, za katerim je stala cela generacija ljudi in sanje mnogih. Govorili ste o evropski solidarnosti. Kakšna pa je ta evropska solidarnost, bi jaz res rad vedel. A to

je to, da so nekatere vlade celo z lastno vojsko v bistvu vozile ilegalne migrante čez Sredozemlje in ko so imeli polne vse hotele – in pri tem so nekateri fantastično zaslužili in nekatere nevladne organizacije izjemno obogatele –, potem so pa rekli, ja, zdaj pa v imenu solidarnosti zahtevamo, da se to razporedi po celotni Evropi? A je to evropska solidarnost, da se ni branilo zunanjih evropskih meja z vsemi sredstvi, ki so na razpolago? In bi se moralo to storiti, to je dolžnost, odgovornost do varnosti vseh državljanov in državljanov Evropske unije. In potem ko so ilegalni migranti vstopili na ozemlje Evropske unije, se reče, ja, zdaj ste pa vsi dolžni to kar sprejeti, tudi tisti, ki se s takim načinom nikakor niso strinjali. A je to evropska solidarnost? Obstaja izračun profesorjev, tudi z Oxforda zdaj že, ki dokazuje, da bi za sredstva, ki se porabijo za enega ilegalnega migranta na območju Evropske unije, lahko pomagali 100 ali pa celo 120 ljudem na območjih, od koder ti ljudje prihajajo. To bi bila realna pomoč, to bi bila prava solidarnost. To kar se pa zdaj dogaja, je pa seveda politična računica in politični projekti, ki jih poganjajo interesi in denar.

In govorite o migrantih kot ranljivi skupini. Glejte no, v Sloveniji smo imeli pred 20 leti begunce, ja, iz nekdanje Jugoslavije. Takrat sem bil generalni sekretar stranke SDS, gospod Janša je bil pa obrambni minister, pa ni bilo nobenih težav. Pa 70 tisoč jih je bilo v Sloveniji pa nihče ni protestiral, ker so bili to res begunci iz ranljivih skupin. Kdo so ranljive skupine? Starejši, otroci, matere z otroki, to so ranljive skupine. Kdo pa prihaja kot migrant v Evropo? V prvih valovih praktično ni bilo drugih kot 18 do 40 let stari za boj sposobni moški, mladi moški. Družine – vključno z Ahmadom Shamiehom – so seveda pustili tam, od koder so menda bežali zato da so rešili lastna življenja. Oprostitute, z vidika človečnosti, kdo verjame v integracijo in lojalnost do nove domovine tistih ljudi, ki do svojih lastnih otrok niso imeli toliko lojalnosti, da bi jih obranili in vzeli s sabo, če so že bili prisiljeni reševati svoja življenja? Vprašajte se o tem, kdo prihaja v Evropo in kdo je v resnici ranljiva skupina. Z vsem dolžnim spoštovanjem do vseh tistih žensk, od Irana, kjer danes snemajo hidžabe, ki si jih evropske ženske pač lahkomišelnost nadevajo same od sebe, vključno s slovensko evropsko komisarko, ko obiskujejo ljudi na področju radikalnega islama, tam jih pa iz protesta snemajo, in seveda vsa čast tistim ženskam, ki so tudi z orožjem branile in osvobajale svojo domovino. One si zaslužijo evropsko solidarnost.

Zdaj pa, kaj je pravzaprav ta Vlada storila? Takrat ko je bil čas, ko smo opozarjali, da je treba postaviti ograjo, da potem niso potrebna hujša sredstva, ste se delali norca, ste rekli, mi smo to vse zmenjeni, to je vse pod kontrolo, kaj vi govorite, strašite ljudi. Takrat ste uporabili točno isti izraz, se zavedate tega? Potem je šlo pa pol milijona ilegalnih migrantov čez Slovenijo. Danes ste določene ograje postavili in stojijo.

Obeta se, po napovedih mnogih, možnost, da pride še do nadaljnjih valov; vsaj razpršen tok bo zagotovo obstajal še dolgo časa. In zanimivo, da se tisti, ki naj bi bil zveličar in odrešitelj po vašem odhodu na naslednjih volitvah, promovira s tem da razlaga, da je treba še to, še te ograje takoj odstraniti. In se pokaže, da je bolj lev kot sedanja levičarska vlada, po tistem načelu, da če imamo preveč socializma, dajmo to reševati z uvedbo se več socializma. Ali pa kot sem že enkrat rekel, Murphyjev zakon levičarjev – naravni razvoj stvari od slabega na slabše. Jaz samo upam, da to komu odpira oči pa da ljudje razumejo, za kaj gre; gre za vprašanje varnosti, gre pa tudi za vprašanje dejanske solidarnosti, ampak solidarnosti Slovencev do Slovencev, državljanov Republike Slovenije do državljanov Republike Slovenije, Vlade Republike Slovenije do lastnih državljanov. Za to v resnici gre. Kajti postavili ste vprašanje, ali obstajajo razlogi za interpelacijo. Glejte, če jih ne bi bilo, tisti medijski spin, ki sem ga prej omenil, ne bi bil potreben, ne bi bilo treba preusmerjati pozornosti javnosti, ampak bi se zdajle vsi mediji norca delali iz neutemeljenih razlogov za interpelacijo, pa si seveda tega niti v sanjah ne dovolijo, ker je tukaj stvar popolnoma jasna. Po pravnem redu se predsednik Vlade v pravnomočno, dokončno in izvršljivo odločbo upravnega postopka – ki je preživela ob tem in bila potrjena na vseh instancah sodišč, to se pravi, je bila potrjena še s sodne veje oblasti, tudi Vrhovnega sodišča in na koncu pritožba Ahmada Shamieha zavrnjena še na Ustavnem sodišču Republike Slovenije –, v tako odločbo, v tak postopek nima nobene pravice vtakniti. To je prekoračitev pooblastil. Kaj smo danes že vse slišali – da je šlo za nadzorstveno funkcijo Vlade in podobno. Kaj pa ima to veze s tem? Šlo je za politično akcijo štirih poslancev z medijskim pritiskom in predsednik Vlade je žal kljub svojemu izjemnemu pravnemu znanju temu nasedel. Po domače rečeno, SD se je hotela tudi na ta način promovirati kot tista stranka, ki je pač rešitev za težave sedanje vlade, dejansko je pa njen sestavni del in je jedro problema, ne pa rešitev problema, ki ga predstavlja sedanja levičarska vlada. Ne razumem pa predsednika Vlade, da je na tak način lahko temu nasedel. Ko pač poskušate zanikati, da ste na nekorekten način posegli v ta postopek prezrete, da ste sam v izjavi za javnost – to je uradna izjava – zapisali, da ste se odločili ustaviti postopek vrnitve na Hrvaško. Konec zgodbe, to je dobesedno priznanje krivde. Na ta način se v tak postopek ne sme posegati, šlo je že za začetek postopka premestitve. In pri tem se sklicevati na to kar danes poslušamo cel dan, na pravljice o solidarnosti; ja kaj je na Hrvaškem kaj narobe? Slovenci plačujejo, da grejo tja na morje ali pa na dopust, Ahmada Shamieha bi pa na stroške davkoplačevalcev premestili na Hrvaško, da bi potem ona poskrbela zanj in odločala naprej o njegovih prošnjah. Kaj je tukaj narobe? Kaj je tukaj kakšen problem? Mu je kaj grozilo?

Popolnoma absolutno nič. Zakaj je torej bil tak političen trušč in hrup, razen tega da je SD hotela kot vampir popiti še zadnje kaplje krvi SMC in žal ste, gospod predsednik Vlade, pri tem nesebično pomagali, niste razumeli za kaj gre. Se človek vpraša, kaj je s tem Ahmadom Shamiehem, kajti vsi govorite, da se je tako dobro integriral. Kako, s katerega konca, ne vem. Ampak glejte, še enkrat povem tisto kar sem prej: ne govorite o uspešni integraciji ljudi, ki svoje lastne otroke puščajo na nevarnem območju. To je precej čudna zgodba.

Tisto kar je torej nedvomno, je, da so bila prekoračena pooblastila, kar je seveda tudi kaznivo dejanje, ravno tako kot je kaznivo dejanje, če se opusti dolžnostna ravnanja ali omogoči to, kot je bilo recimo s pol milijona ilegalnih migrantov, ki ste jih spustili preko meje države Slovenije in med njimi so bili tudi nekateri, ki so bili kasneje vpleteni v teroristična dejanja. Tisti, ki s svojim lastnim napačnim ravnanjem omogoči izvedbo kriminalnega dejanja, je tudi storil kaznivo dejanje. To uči pravo, tako mimogrede, ne glede na to da ste se prej delali norca. Jaz sem uporabil tisti primer samo zato ker gre za tako osnovno pravno načelo, kot je nedotakljivost pač neke upravne odločbe, ki je nespremenljiva po funkciji in mora biti, ker je to temelj pravne države. Tiste izjeme, ki jih dopušča zakon, so pa seveda strahovito omejene. In to vsi, ki ste profesorji ustavnega prava ali pa delate na prav... zelo dobro veste. To je samo, če se recimo najde kakšna izjemna okoliščina, ki bi morala biti znana v času odločanja, pa takrat ni bila in zaradi tega je dopustna obnova postopka in tako naprej. Nikakor pa ni dopustno, da se naredi ena politična akcija in se zato poseže v postopek. Ravno nasprotno. To je prav še najbolj očiten primer tega, da je šlo za prekoračitev pooblastila, v nebo vpijoč, Delali ste se norca, ko sem rekel, da je to na Wikipediji. Ja, saj sem pa povedal tudi, da je v učbeniku, ki ga na vaši fakulteti priporočate oziroma dajte študentom. Iz tega se pa niste norca delali? Isti stavek je notri, vsaj po spominu mislim, da je točno isti. Toliko okoli tega. Gre za osnovno pravno načelo, zato je to kot primer. Tako osnovno, da tukaj sploh nimamo kaj govoriti. Tukaj je stvar jasna in nimate kaj zanikati. In to veste.

Druga stvar, ki jo današnja razprava odpira, pa je, da ne odločamo v resnici samo o kršitvi upravnega postopka. Danes odločamo o več stvareh. Tudi o tem ali je ustavnopravno dopustno, da veljajo različna merila. Ali je ustavnopravno dopustno, da en tujec dobi nekatere stvari brez problema in se mu dopušča brez problema več kot svojim lastnim državljanom. Z vso odgovornostjo trdim, da ne, da so vsaka dvojna merila, da je vsaka dvojno uporaba zakona – eden za ene, eden za druge – protiustavna. To je eno temeljnih ustavnih načel. Odločamo o tem kaj je pravzaprav po ustavi pravilna, dopustna in realna solidarnost. Z vso odgovornostjo trdim, da je solidarnost tisto, če

Vlada ali nek drug državni organ, parlament, vsi skupaj pomagamo tistim državljanom in državljanom, ki zaradi objektivnih razlogov ne morejo sami ustrezno poskrbeti zase. Popolnoma nedopustno pa je, da nekdo, ki je kršil zakon večkratno, stane slovenske davkoplačevalce tisoč 963 evrov na mesec po ugotovitvah Računskega sodišča Republike Slovenije, ob tem pa zaposleni životarijo s 700 evri plače, upokojenci pa s 600 evri, nekateri, kot sem navedel prej primer, pa še z bistveno manj. To je popolnoma nesprejemljivo. To seveda potem ni več solidarnost, ampak gre za lažno solidarnost, ki se je odrazila tudi v ravnanju Vlade, za katero ste vi osebno odgovorni, ker po zakonu ste odgovorni za delovanje Vlade, za koordinacijo, za določanje politike. Vlada se je sestala za to da bi iskala pač možnosti, da se blokira zakonita premestitev Ahmada Shamieha, torej pravnomočna in dokončna in izvršljiva upravna odločba, potrjena s sodno vejo oblasti, celo z najvišjimi instancami. Ni se pa sestala, da bi na primer iskala rešitve za veterane vojne za Slovenijo, ki so jih metali iz stanovanj, za slovenske družine z otroki, ki so jih zmetali samo lani po uradnih podatkih več kot sto iz stanovanj. Ni se sestala takrat ko je zmanjkovalo nekaterim kurjave, eden je celo zmrznil, bilo je pa na desetine primerov, o katerih vedo povedati v bolnici. To so očitno protiustavne stvari in že te bi morale zadoščati za ustavno obtožbo.

Zaradi tega, gospe in gospodje, je ta ustavna obtožba utemeljena. In ker govorimo o konkretni solidarnosti znotraj Slovenije, o tem da seveda državljanke in državljani kot davkoplačevalci to plačujejo skozi previsoke davke, zato so tako nizke plače, in da zato ker se za take stvari namenja denar, zmanjkuje ga pa za penzije ljudi, ki so 40 let gradili to državo, je to izjemno pomembna tema, je to bistvena tema za nadaljnji razvoj ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Vsi prijavljeni razpravljalci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. Ne. Še?

Prosim, če se boste k razpravi ... Takole, torej, če se bosta k razpravi prijavila tudi predsednik Vlade dr. Miro Cerar in predstavnik predlagatelja mag. Branko Grims, bosta dobila besedo kot zadnja, in sicer najprej predsednik Vlade in nato predstavnik predlagatelja.

Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Dušan Radič.

DUŠAN RADIČ (PS SMC): Hvala lepa.

Če bi želel povzeti današnjo razpravo, mi na misel ne pride nič drugega kot beseda impotenca. Lepše povedano, impotentni impeachment. Kaj je impotenca, si lahko pogledate na Wikipediji. Impeachment se primerjalnopravno gledano opredeljuje zgolj kot

odgovornost za hujše kršitve ustave in zakonov. Ne gre torej za ugotavljanje politične odgovornosti. Ustavna obtožba ni instrument političnega ocenjevanja ali politične razprave ali ocene različnih politik – ne nazadnje tudi vrednostnih sodb –, ampak pravno sredstvo za ugotavljanje individualne odgovornosti za konkretne in dokazane hujše kršitve ustave in zakona. Spet naj dodam, to niso navedbe iz Wikipedije.

Na štirih straneh spisana ustavna obtožba je norčevanje iz ustavne obtožbe; ne samo iz obtožbe, tudi iz inteligenčnega kvocienta poslank in poslancev ter vseh tukaj prisotnih. Ko predlagatelj enemu najuglednejših slovenskih pravnikov, ki je sodeloval tudi pri pisanju same ustave, če se ne motim, tudi ekskluzivno pri členu o ustavni obtožbi, začne razlagati zakone in ustavo, me vse skupaj spominja na pokalno nogometno tekmo med Olimpijo in Zarico iz Kranja. Sodnik je Damir Skomina. Na sredi drugega polčasa rezervni igravec Zarice Kranj po po njegovem mnenju nedosojeni enajstmetrovki začne na veliko protestirati in Damirju Skomini razlagati osnove nogometnega sojenja. Skomina se samo nasmeje in mu ne pokaže niti rumenega kartona. Zmaga Olimpija z avtogolom prav tega rezervnega igralca.

Gospod Gorenak je v današnji razpravi omenil, da je v Sloveniji denarja na pretek, in potem prav njegova SDS najame posojilo v Republiki Srbski. Kako se lahko to zgodi največjim Slovencem med vsemi Slovenci? Pa kako, za vraga, prav od trenirkarjev. Tomaž Majer bo jokaj vsaj do volitev. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Danilo Anton Ranc.

DANILO ANTON RANC (PS SMC): Spoštovani predsednik Vlade, ministrska ekipa, predsednik Državnega zbora, kolegice in kolegi!

Tudi sam moram reči, da sem po današnji dolgi razpravi, bom rekel po koroško, kar precej zmatran. Kdor je bral Samorastnike, ve, kaj to pomeni, da je v bistvu martnik naprava, kjer nekdo nekoga muči. In dejansko sem imel en tak občutek, da gre za neko izmišljeno zgodbo, ki je bila zrežirana prav za predvolilne namene, da bi dobre rezultate vlade Mira Cerarja dejansko na nek način spravila v slabo luč ali pa kakorkoli Vlado diskreditirala. S tega vidika mislim, da je ta ustavna obtožba popolnoma brezpredmetna, tudi njena utemeljitev. Nisem pravnik, ampak zlahka sem lahko ugotovil, da je zelo skromno vsebinsko napisana, kar je tudi predsednik Vlade zlahka zavrnil, tako da je celo opozicija ob njegovem zadnjem nastopu obmolnila.

Tako da tu jaz bi samo to ponovil, da ponovno vlečemo neke teme na plan okrog begunske krize, pozabljamo pa to da je prav Miro Cerar kot predsednik Vlade prvi izpostavil problem v Evropski uniji, da je treba problem

reševati na izvoru nastanka in mislim, da tukaj mu lahko vsi priznamo, da je bil kot predsednik vlade ene izmed najmanjših držav v Evropski uniji edini, ki je to temo odprl in začel zadevo reševati na pravi način. Ne pozabimo tudi tega kar je rekel predsednik. Človek je, politik je predvsem tudi kot človek. Pozabimo zdaj na akademske naslove ali karkoli, ampak mislim, da je tudi naš predsednik Vlade z ravnanjem v tem primeru pokazal vso širino in čut do človeka, ki se je znašel v stiski. In prav se mi zdi smešno, nenavadno, da je samo postavil vprašanje, kako bi nekaj rešili, potem to sploh ni bilo realizirano, se pa pojavi ustavna obtožba. Tako da mislim, da je to popolni nesmisel. Bom seveda celoti to ustavno obtožbo zavrnil, glasoval proti in želim Vladi in predsedniku še naprej uspešno delo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Saša Tabaković.

SAŠA TABAKOVIĆ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala lepa.

Glede na to da sam nisem nek zakrnel puritanec, se seveda tudi zavedam, da poslanci v svojih razpravah nekako širše zaobjamejo svoje razprave, da bi lahko izpostavili neko poanto. Zdi se mi, da so se v današnji razpravi zgodile neke stranpote, ki niso doživele nekega epiloga, pa se mi zdi prav, da se na njih postavi neka določena pika.

Kar se tiče odločbe Ustavnega sodišča, ki so jo izpostavljali poslanci Nove Slovenije in SDS in se dotika financiranja zasebnih šol. Vlada je pripravila ustrezen predlog zakona, ki naslavlja to odločbo Ustavnega sodišča. To je potrdila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Zagata glede same odločbe in samega zakona se ni zgodila na Vladi, pač pa v tem državnem zboru, kjer so se dogajale neke kvazi nevidne, levo-desne koalicije, ki so se zelo trudile, da bi zakon padel, samo zato da se ne bi pospravilo v omaro tako zelo odprto – kot govori gospod Grims – Stendhalovo igračo, kot se imenuje igrača boja med rdečimi in črnimi. Zakon je res padel, ker je veliko poslancev, tudi poslanskih skupin držalo fige v žepu pri tem zakonu, ampak to zagotovo ni bil predsednik Vlade.

Še v zvezi z nečim sem zastrigel z ušesi, pa na to ni bilo danes odgovora, kar je zelo zanimivo. In to je, da je gospod Gorenak govoril danes o nasilju, ki so ga tudi deležni, ne samo on, ampak tudi poslanci tega cenjenega Državnega zbora. Jaz pa vseeno mislim, da smo bili nasilja deležni poslanci s strani gospoda Gorenaka, ko je izvajal ne morem reči drugega kot pa šovinizem v samem stališču poslanske skupine, ko je vodji Poslanske skupine SMC dejal, da bo z njo pa pač manj ostro obračunal, ker je pač samo ženska. Jaz se v tem trenutku sprašujem, kaj bi bilo pa obratno. Bi morda pele pesti, slučajno padale bunke? Gospod Gorenak je poskušal svoje izvajanje zaviti v nek celofan

gentlemanstva in neke vljudnosti; seveda mu ni uspelo, ker tako jaz kot gospod Gorenak zelo dobro veva, da argument je lahko samo dober ali slab, nima pa spola. In v tem smislu tudi pričakujem, da se bo gospod Gorenak, če kaj da na gentlemanstvo in na vljudnost, tudi gospe Kustec opravičil. Ne Kustečevi, če že govorimo o nekem bontonu.

Kar se mi zdi pa pomembno povedati glede samega predloga za ustavno obtožbo, je pa to da seveda predvidevam, da gospa Kustec ne bo doživela opravičila, kot ga seveda ne bo tudi verjetno predsednik Vlade s strani poslanske skupine SDS, glede na to da so vložili predlog ustavne obtožbe, ki je neutemeljen v čisto vseh izpostavljenih navedbah in zasnovan izključno na političnih kalkulacijah prihajajočih volitev. Da je temu res tako, kaže tudi dejstvo, da je v resnici SDS danes ostal popolnoma sam in da jim seveda tudi v njihovem aktu ni asistirala ponavadi, pod narekovaji, tako imenovana sestrška Nova Slovenija. Se pa popolnoma strinjam s predsednikom Vlade, ki je danes dejal, da je pravzaprav današnja razprava stvar konteksta oziroma nekega koncepta. S tem se popolnoma strinjam zato, ker v globalnem svetu, kjer je vrednost človekovega življenja popolnoma skrahirana, namesto da bi z nekimi primernimi političnimi praksami zidove med ljudmi rušili, ti v globalnem svetu vse bolj rastejo. In danes obravnavamo v resnici politični pamflet, ne morem drugega reči, ustavne obtožbe, kjer je državljani, predsednik Vlade pokazal, izkazal nek humani obraz. Jaz sam osebno ne želim živeti v družbi, kjer bo takšno politično obračunavanje in pa izkrivljanje nekih civilizacijskih vrednot pravzaprav sprejemljivo in ne želim, kot rečeno, živeti v družbi ne jaz, ne želim niti, da bi v takšni družbi živeli moji otroci, sodržavljani, zato bom danes, kot rečeno, tudi glasoval proti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Branislav Rajić.

MAG. BRANISLAV RAJIĆ (PS SMC): Hvala lepa, gospod predsednik. Dober večer vsem!

Jaz sem svoj čas prepustil kolegom, ki so pravno bolj podkovani, ampak če je že nanoslo, da situacija dovoli, bom zelo vesel, da nekaj svojih misli povem. Gospod Ahmad Shamieh je dvakrat prinesel veliko srečo. Verjetno prvo svojima staršema, ker se je rodil, in drugič SDS, ko je postal njihova kost za glodanje. Dvakrat se je tudi zgodilo, da sta glavna govorca SDS secirala tvit predsednika Vlade; skušajo ga prikazati kot obremenilni dokaz pa pač ni uspelo in so se odločili, da pravno preganjajo predsednika Vlade prav tisti, ki občudujejo slalomske vožnje svojega vodstva skozi čeri zakonodaje in izogibanja roki pravice. Zakon je jasen, pravijo takrat ko jim to ustreza, in, zakone se da interpretirati drugače, če jim to seveda takrat tako ustreza.

Petkrat so bile seje odbora ali glavne seje, na katerih se je omenjalo, zakaj se za namestitve migrantov kupujejo steklokeramične plošče, in sem se brzdal. Ampak moram povedati, da ni druge plošče za štedilnik danes kupiti po ugodni ceni kot te. In zato so steklokeramične plošče. Vesel sem, da ste danes preskočili vprašanja o milu, parfumskem milu. Zakaj se kupuje? Zato ker je cenejše od medicinskega, ki je pač dražje; zato parfumsko. In da bi ta šov bil popoln, mislim, da moram omeniti tudi razpravo gospe kolegice, ki je ni prevečevalo niti malo empatije za dramo tega človeka ali dramo drugih, njemu podobnih ljudi, je pa na njeni obleki odtiskano nešteto besed angleške transkripcije ljubezni, »love«. Tako da šov je res popoln. Dejanja predsednika Vlade pa so bila in so pravno dopustna in so, kot je sam povedal, tudi zapovedana. Zato mislim, da je prav, da se vsi izrečemo za podporo njegovemu dejanju. In meni je všeč očitek gospoda kolega, ki pravi, sicer v ironiji, da smo ponosni na njegov govor.

Jaz moram reči, da sem res ponosen in po prvem uvodnem govoru sem mislil, da boljši pa ne more biti. Po zaključnem pa vidim, da je lahko še boljši. In za razliko od vaše ustavne obtožbe, ki bo šla v anale neke druge zgodovine, mislim, da bo ta govor šel verjetno v učbenike ustavnega prava Evrope bodočnosti, / smeh v dvorani/ progresivne Evrope. In s tem bi se tudi izrekel proti takemu predlogu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Za konec se je, mislim da, zelo lepo pokazalo, kako bi naredila koalicija precej bolj pametno, če bi molčala in šla hitro na glasovanje.

Govorili ste, ko zmanjka argumentov, se potem začne slaboumno norčevanje, in to ste perfektno prikazali. Govorili ste o zrežirani zgodbi. Ja, dobro jutro, gospe in gospodje! Kdo jo je pa režiral? Režirala sta jo s prihodom v parlament z gospodom Shamiehom gospod Škoberne – ki je, mimogrede, vaš partner v koaliciji – in gospod Kordiš. Na tiskovni konferenci sta se potem pridružila in izražala solidarnost še gospod Vilfan pa gospa Murgel. To se pravi, celotna levica ste lepo pri tem sodelovali. To se pravi, ko govorite o režiranju, ste to režirali vi sami in nihče drug.

Kaj je naša ustavna naloga? Če opazimo, da je nekaj narobe, da je nekaj očitno protizakonito, če nekaj ni prav, če je nekaj neetično, da na to javno opozorimo in da tudi uveljavimo tiste ustavne instrumente, ki jih za take stvari določa ustava; v danem primeru je to ustavna obtožba. Govorite o takih in drugačnih impotencah, domnevam, na osnovi lastnih izkušenj. Ampak pogledajte, če bi bilo kaj možno očitati levičarskim vladam, vsem po vrsti zdajle, je to razvojna impotenca in ta je pa tista, ki res

boli to našo državo. Šele zdaj se je začel pojavljati malo razvoj, ki pa je seveda odraz povečanega izvoza naših podjetnikov v partnerske države, kjer je zelo velika gospodarska rast. In lahko samo prosimo boga, da dolgo traja, kajti ta gospodarska rast torej ni utemeljena na politiki Vlade, ampak na izjemno dobrem in trdoživem slovenskem podjetništvu. Ali, da boste razumeli, podjetniki v Sloveniji uspevajo kljub taki vladni politiki, kljub pretiranemu obdavčevanju, zato ker so tako sposobni ljudje, ne pa zaradi vas.

Govorili ste o – sami ste to temo načeli zdajle – steklokeramičnih ploščah in LED televizijah, da je to ceneje. To bi bilo zelo zanimivo, da razložite vsakemu v Sloveniji, jaz bi to zelo rad spremljal, tak pogovor, zlasti vsem tistim, mislim da ene 50, 60 % družin, ki seveda tega nima, slovenske družine tega nimajo v svojih stanovanjih. In pozabili ste pa omeniti, da je bil razpis; tu notri so bili tudi usnjeni sedeži, kolikor se jaz spomnim. Zdaj me pa še to prepričajte, da so usnjeni sedeži cenejši, to bo tudi zelo zanimivo slišati, to vašo obrazložitev.

In ko se vrnemo na politično stabilnost, ki je bila prej omenjena, in na evropsko solidarnost, pa da delate za državljane – to je bil izrecen stavek predsednika Vlade. Vprašanje je samo, za katere, gospe in gospodje. V tej državi izjemno veliko, če govorimo samo o državljanih, denarja dobijo razni kvazi kulturniki za to, da zažigajo kakšen spomenik tragično umrlim v množični nesreči na morju, pa je to umetniško dejanje, ali pa da si prisvojijo kar ime nekoga in se delajo norca po dolgem in po čez iz njega, pa je to umetniško dejanje. To je kriminal, gospe in gospodje, tako mimogrede. In za to dobijo milijone, sto tisoče evrov iz državnega proračuna, ki jih vi z vašo pretirano davčno politiko jemljete davkoplačevalcem iz njihovega žepa, iz njihove denarnice. In vsak mesec sežete globlje vanjo, stalno napovedujete nove in nove in nove davke in višanje davščin, ker drugega pač žal ne znate. Krasen primer je bilo tisto, kako bo zdaj v kulturi neka komisija razporejala, kdo bo lahko kaj kupil pa takšne neumnosti; to je res socializem par excellence in zaradi tega imamo težave in kot zdravilo za to se ponuja še več socializma.

In na koncu so tu – in na začetku, kajti to je alfa in omega vaše politike – popolnoma nesprejemljive razlike. Nesprejemljive razlike, ko dajete prednost tujcu pred svojim lastnim državljanom, ko dajete bonitete nekemu, ki pride v Slovenijo in se pač razglasi za bog ve kaj; celo če ga najdejo pri vlomu, ja zahtevam pravico do azila, in steče postopek. Pa takemu je treba pokazati vrata po najhitrejšem možnem postopku, če je pa treba za to kakšen zakon spremeniti, je pa to treba danes predlagati, včeraj. To je politika, ki je odgovorna do lastnih državljanov, tako politiko bi želeli, tako politiko bi upravičeno pričakovali, da je vedno lasten državljan, lastna ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Zaključujem razpravo.

Odločanje o predlogu sklepa bomo v skladu s časovnim potekom seje opravili čez 15 minut v okviru glasovanj.

Prekinjam torej 1. točko dnevnega reda in 53. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali čez 15 minut, to je ob 20.20.

(Seja je bila prekinjena ob 20.04. in se je nadaljevala ob 20.23.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zbora. Preden preidemo na postopek glasovanja, vas želim obvestiti, da bo Državni zbor glasovanje opravil po naslednjem vrstnem redu: 1. in potem 2. točka dnevnega reda.

Prehajamo na glasovanja zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga obtožbe predsednika Vlade Republike Slovenije pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije zaradi kršitev Ustave Republike Slovenije in zakona.

Na podlagi četrtega odstavka 190. člena v zvezi s 192. členom Poslovnika Državnega zbora bomo odločali o Predlogu sklepa o obtožbi predsednika Vlade Republike Slovenije pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije zaradi kršitev Ustave Republike Slovenije in zakona. Navedeni predlog sklepa, ki ste ga prejeli 4. 12. 2017 in je objavljen na spletnih straneh Državnega zbora, je pripravljen na podlagi predloga obtožbe skupine 19 poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom z dne 15. 11. 2017. Predlog sklepa vsebuje opis očitane kršitve ustave in kršitve zakona, predloge dokazov o očitanih kršitvah ter navedbo pooblaščenega predstavnika Državnega zbora, ki bo zastopal obtožbo pred Ustavnim sodiščem. Ob tem opozarjam, da mora skladno s prvim odstavkom 63. člena v zvezi s 66. členom Zakona o Ustavnem sodišču za sprejem navedenega sklepa glasovati večina vseh poslancev zbora, to je 46 ali več.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, gospod Janez Janša.

JANEZ (IVAN) JANŠA (PS SDS): Mi bomo seveda ta predlog ustavne obtožbe podprli. K temu nas je še dodatno spodbudil zadnji nastop predsednika Vlade gospoda Cerarja. Namesto da bi dejansko odgovoril na očitke, ki so v samem tekstu, je obtožil predlagatelje, da sejemo strah. Ja kdo, gospod Cerar, je že zaprl

vodjo opozicije pred zadnjimi volitvami in potem ukradel volitve? Kdo seje strah v tej državi, kdo ščiti kriminalistično policijo, ki dela po tajnih pravilnikih, kot v času enopartijskega režima? Katera stranka tukaj deluje v ukradeni vili, ki je bila last v holokavstu umrlega Žida? Kdo ščiti tiste, ki so omogočili in preprečili preiskavo pranja tisoč milijonov denarja iz Irana za teroriste? Je to mogoče opozicija? Ustavna obtožba je upravičena ne samo zaradi razlogov, ki so vloženi, ampak tudi zaradi tega kar se je v tem mandatu dogajalo in kar je eklatantna kršitev ustave. Od neizpolnjevanja odločb Ustavnega sodišča do številnih protizakonitih ravnanj, na katera smo sproti opozarjali in vlagali interpelacije, ki ste jih z glasovalnim strojem zavračali, ste pa s tem seveda pri sebi obdržali probleme in si najbrž danes marsikdo želi, da bi glasovali drugače.

Torej, mogoče je strah predsednika Vlade upravičen. Če nekdo ukrade volitve, ga je verjetno strah, da bo pri naslednjih prišla kazen. In ta se bliža.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 18, proti 52.

(Za je glasovalo 18.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da zbor predlaganega sklepa ni sprejel, zato je postopek o predlogu obtožbe končan. S tem zaključujem 1. točko dnevnega reda.

Prehajamo na 2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.

Prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o prenehanju funkcije podpredsednika in o imenovanju podpredsednice Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino.** Predlog je v obravnavo zboru predložila Poslanska skupina Socialnih demokratov. Prijavljenih k razpravi ni.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, s katerim v Odboru za izobraževanje, znanost, šport in mladino preneha funkcija podpredsedniku, gospodu Janku Vebru, nepovezanemu poslancu, za podpredsednico pa se imenuje mag. Bojana Muršič, Poslanska skupina Socialnih demokratov.

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 64, proti nihče.

(Za je glasovalo 64.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na obravnavo **Predloga za imenovanje članov Sveta Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence.** Vlada je 13. 12. 2017 Državnemu zboru predlagala, da Svet Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence za člane imenuje dr. Aleša Kuharja, gospoda Franca Pušenjaka in gospo Karlo Pinter.

Besedo dajem predstavniku Vlade ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo

gospodu Zdravku Počivalšku za dopolnilno obrazložitev predloga.

ZDRAVKO POČIVALŠEK: Spoštovani predsednik Državnega zbora, poslanke, poslanci!

Pred vami je predlog za imenovanje treh članov Sveta Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence, ki ga je predlagateljica Vlada Republike Slovenije sprejela na 160. redni seji dne 13. decembra 2017.

V skladu s tretjim odstavkom 12.b člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence člane sveta agencije imenuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije. Ker je v mesecu decembru trem članom sveta agencije potekel petletni mandat, je Vlada Republike Slovenije objavila javni poziv zainteresiranim kandidatom. Na podlagi izvedenega izbirnega postopka in ob upoštevanju kriterija strokovnosti in usposobljenosti Vlada Republike Slovenije predlaga v imenovanje za člane sveta agencije za dobo petih let dr. Aleša Kuharja, Franca Pušenjaka in mag. Karlo Pinter. Vsi trije predlagani kandidati izpolnjujejo vse zakonsko določene pogoje za člane sveta, vsi trije predlagani kandidati so tudi strokovne in usposobljene osebe na področju dela agencije. Dr. Aleš Kuhar in gospod Franc Pušenjak sta že sedaj opravljala naloge člana sveta AVK, kar nedvomno dokazuje, da dobro poznata področje dela agencije in sveta agencije ter varstva konkurence. Mag. Karla Pinter pa je vodja pravne službe na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo, pozna področje konkurenčnega prava, sodeluje pri pripravi zakonodaje s tega področja in vladnih gradiv, ki se nanašajo na seznanitev pristojnih organov glede delovanja agencije. Glede na navedeno Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da podpre predlog in imenuje dr. Aleša Kuharja, Franca Pušenjaka in mag. Karlo Pinter za člane sveta agencije za dobo petih let.

Hvala za vašo pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog Vlade je obravnavala Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročala.

Sledi predstavitev stališča Poslanske skupine SDS. Besedo ima gospod Franc Breznik. Ne? Potem smo končali s predstavitvami, končali smo pravzaprav z razpravo. Preden preidemo na glasovanje o predlogu sklepov, vas želim opozoriti, da bo v skladu z 5. odstavkom 12. b člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence vsak posamezen sklep sprejet, če bo zanj glasovala večina navzočih poslancev.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa o imenovanju dr. Aleša Kuharja za člana Sveta Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 52.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa o imenovanju gospoda Franca Pušenjaka za člana Sveta Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence.

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 52.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Prehajamo še na odločanje o predlogu sklepa o imenovanju mag. Karle Pinter za članico Sveta Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 52, nihče pa ni bil proti.

(Za je glasovalo 52.) (Proti nihče.)
Ugotavljam, da je sklep sprejet. S tem zaključujem 2. točko dnevnega reda.

Zaključujem tudi 53. izredno sejo Državnega zbora. Jutri pa je konec parlamentarnih počitnic.

Seja se je končala 9. januarja 2018 ob 20.34.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAH ŽIBERT, ANJA	38, 49
BRATUŠEK, MAG. ALENKA	14
BREZNIK, FRANC	46
BRGLEZ, DR. MILAN	27

C

CERAR, DR. MIROSLAV	10, 39, 59, 61, 62
---------------------------	--------------------

D

DEKLEVA, ERIKA	54
----------------------	----

G

GORENAK, DR. VINKO	17, 54, 58
GRIMS, MAG. BRANKO	6, 9, 25, 29, 32, 34, 36, 40, 43, 45, 46, 51, 53, 56, 63, 67

H

HORVAT, DR. MITJA	41, 49
-------------------------	--------

I

IRGL, EVA	31, 53
-----------------	--------

J

JANŠA, JANEZ (IVAN)	56, 68
JURŠA, FRANC	21, 55

K

KORDIŠ, MIHA	24
KUSTEC LIPICER, DR. SIMONA	16

L

LAH, ZVONKO	22
LEVIČAR, MARINKA	32
LISEC, TOMAŽ	47

M

MATIĆ, DR. DRAGAN	57
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO)	51
MURGEL, DR. JASNA	34, 35, 39

N

NOVAK, LJUDMILA	30
-----------------------	----

P

POČIVALŠEK, ZDRAVKO	69
PRIKL, UROŠ	54, 55

R

RADIČ, DUŠAN	65
RAJIČ, MAG. BRANISLAV	66
RANC, DANILO ANTON	65

S

SLUGA, JANJA 42, 45

Š

ŠKOBERNE, JAN 23

T

TABAKOVIČ, SAŠA 66

TANKO, JOŽE 39, 40, 41, 48, 53

V

VERBIČ, MAG. DUŠAN 33

VRTOVEC, JERNEJ 36

Z

ZORČIČ, IGOR 44

LEGENDA

PS SMC – Poslanska skupina Stranke modernega centra
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS ZL – Poslanska skupina Levica
PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
PS NP – Poslanska skupina nepovezanih poslancev
NeP – Nepovezani poslanec